

Ellen G. White

Događaji posljednjeg vremena

Ellen G. White
Događaji posljednjeg vremena

Nakladnik:
Synergos
synergos.hr@gmail.com

Prijevod:
Hinko Pleško

Oblikovanje:
Goran Vidas

Pripremljeno za objavljivanje u elektronskom obliku.

Zagreb, 2012.

Ellen G. White

***Događaji
posljednjeg
vremena***

2012.

Ako nije drukčije naznačeno, svi su biblijski tekstovi navedeni iz prijevoda Jeruzalemske Biblije. Ostali su tekstovi uzeti iz prijevoda Kršćanske Sadašnjosti ili Šarića.

Riječ upućena čitatelju

Adventisti sedmog dana vjeruju da ih je Bog posebno pozvao da navijeste radosnu vijest o skorom Kristovom dolasku zbunjenom i umirućem svijetu. “Trebamo uložiti veliki trud”, pisala je Ellen White, “da ovaj predmet uvijek održimo pred očima naroda.” (FE, str. 336.) U svojoj knjizi *Velika borba* zorno je prikazala veličanstvene i zastrašujuće događaje koji će se zbiti u budućnosti. Nema njoj slične knjige. *Maran Atha*, knjiga koja je 1976. godine izašla kao kompilacija iz njenih spisa, također se bavi ispunjenjem biblijski proročanstava posljednjeg vremena.

U još jednom nastojanju “da ovaj predmet uvijek držimo pred očima naroda”, pripremili smo ovu knjigu: “Događaji posljednjeg vremena”. Mnogi od navoda u njoj uzeti su iz ranije objavljenih spisa Ellene White, ali dobar dio ovog materijala nije nikad dosad objavljen. Premda nije moguće uključiti sve izjave Ellen White o završnim događajima na Zemlji, nastojali smo uključiti one najznačajnije.

Na kraju svakog izvoda stavili smo izvor kao i datum kad je ulomak napisan ili kad je objavljen za vrijeme života Ellene White. Također smo uključili nekoliko fusnota, tamo gdje smo smatrali da će dodatna informacija ili objašnjenje biti korisni.

Učenje Ellen White o događajima posljednjeg vremena pokušali smo iznijeti logičnim redoslijedom. Međutim, ne tvrdimo da smo nabrojali sve buduće događaje točnim redoslijedom njihovih zbivanja. U predmetu koji je toliko važan kao što su doživljaji Božjeg naroda u danima koji dolaze, kad će svatko morati stajati sam “kao da nikoga drugoga nema na

svijetu” (7BC, str. 983.), bitno je da svi kršćani imaju vlastita uvjerenja utemeljena na osobnom proučavanju i osobnoj zajednici s Gospodinom.

Ellen White je izjavila: “Naš mali svijet je udžbenik svemira” (*Isusov život*, str. 7) i nevidljivi svijet “s neizrecivim zanimanjem” (*Izraelski proroci*, str. 95) promatra završne prizore povijesti ovog svijeta. Nastojmo shvatiti nešto od značaja presudnih događaja na ovoj Zemlji dok promatramo kako se odnose prema velikom sukobu između dobra i zla. Objavimo drugima slavnu istinu da Isus uskoro dolazi.

Povjerenici Zaklade Ellen G. White.

Prvo poglavlje

Posljednja kriza na Zemlji

Široko rasprostranjen strah od budućnosti

Sadašnje vrijeme pobuđuje najveće zanimanje svih ljudi. Upravljači i državnici, ljudi koji zauzimaju povjerljive i odgovorne položaje, umni pripadnici svih društvenih slojeva, usmjerili su svoju pozornost na događaje koji se zbivaju oko nas. Oni prate odnose među narodima. Oni promatraju napetost koja je zahvatila svaki element na Zemlji i shvaćaju da se uskoro treba dogoditi nešto veliko i sudbonosno — da se svijet nalazi na pragu goleme krize. (*Izraelski proroci i kraljevi*, str. 340. – c. 1914.)

Nesreće na kopnu i moru, nesređeno stanje društva, glasine i strah od rata – predstavljaju zloslutne znakove. Sve to pretkazuje približavanje događaja od najvećeg značenja. Predstavnici zla se udružuju i učvršćuju svoje snage. Oni se jačaju za posljednju veliku krizu. Uskoro će se dogoditi velike promjene u svijetu i posljednji će se događaji naglo razvijati. (9T, str. 11. – c. 1909.)

Na pomolu je vrijeme nevolje

Vrijeme nevolje, kojih će prema kraju biti sve više, vrlo je blizu, nadohvat ruke. Mi nemamo vremena za gubljenje. Svijet je uskomešan duhom rata. Proročanstva iz jedanaestog poglavlja

knjige proroka Daniela gotovo su se u potpunosti ispunila. (RH, 24. studenoga 1904.)

Vrijeme tjeskobe – kakve ne bijaše otkako je ljudi¹ – samo što nije nastupilo, a mi smo slični zaspalim djevicama. Vrijeme je da se probudimo i molimo Gospodina da pod nas stavi svoje vječne ruke i ponese nas kroz vrijeme kušnje koje je pred nama. (3MR, str. 305. – 1906.)

Bezakonje uzima sve više i više maha u svijetu. Uskoro će među narodima izbiti velika nevolja – nevolja koja neće prestati dok Isus ne dođe. (RH, 11. veljače 1904.)

Mi se nalazimo na samom rubu vremena nevolje i pred nama su teškoće o kojima nismo ni sanjali. (9T, str. 43. – 1909.)

Mi stojimo na pragu najveće krize svih vjekova. Božje kazne izlijevat će se brzo jedna za drugom – požari, poplave, potresi, ratovi, krvoprolića. (*Izraelski proroci*, str. 176. 177. – c. 1914.)

Pred nama su olujna vremena, ali nemojmo izgovoriti ni riječ nevjerstva ili obeshrabrenja.” (ChS, str. 136. – 1905.)

Bog je uvijek upozoravao na dolazeće sudove

Bog je uvijek opominjao ljude o sudovima koji će doći. Oni koji su vjerovali Njegovoj vijesti za svoje vrijeme i koji su se vladali po svojoj vjeri, poslušni Njegovim zapovijedima, izbjegli su osude koje su stigle neposlušne i nevjerne.

Riječ je došla Noi: “Uđi ti i sva tvoja obitelj u korablju, jer sam uvidio da si ti jedini preda mnoom pravedan u ovom vremenu.” Noa je poslušao i bio spašen. Vijest je došla Lotu: “Na noge! Odlazite iz ovog mjesta, jer će Jahve uništiti grad!” (Postanak 7,1; 19,14) Lot se stavio pod zaštitu nebeskih vjesnika i bio spašen. Tako su i Kristovi učenici dobili opomenu o razorenju Jeruzalema. Oni koji su pazili na znak o nastupanju uništenja i sklonili se iz grada, izbjegli su uništenje. Tako

¹ Daniel 12,1.

je i nama sada dana opomena o Kristovom drugom dolasku i o uništenju koje će doći na svijet. Oni koji poslušaju upozorenje bit će spašeni. (*Isusov život*, str. 525. – 1898.)

Bog je rekao što da očekujemo u naše dane

Prije svojeg raspeća Spasitelj je učenicima objasnio da treba biti ubijen i da će nakon toga uskrsnuti iz groba, a anđeli su bili prisutni kako bi Njegove riječi utisnuli u umove i srca. Ali učenici su očekivali oslobođenje od rimskog jarma, pa nisu mogli podnijeti pomisao da bi Onaj u koga su polagali sve svoje nade morao umrijeti sramotnom smrću. Riječi što su ih trebali upamtiti nestale su iz njihova sjećanja i kad je došao trenutak kušnje, našao ih je nespremne. Isusova je smrt tako temeljito uništila njihove nade kao da ih nikada na nju nije upozorio.

U proročanstvima je budućnost i nama tako jasno otkrivena kao što je u Kristovim riječima bila otkrivena učenicima. Događaji povezani sa završetkom vremena milosti i s djelom pripreme u vrijeme nevolje jasno su predočeni. Ali mnogi ne razumiju ništa bolje ove važne istine nego da im nikada nisu bile otkrivene. (*Velika borba*, str. 511. – 1911.)

Proročanstva za posljednje vrijeme zahtijevaju našu pozornost

Zatim sam vidjela trećeg anđela [Otk 18,9-11]. Moj anđeo pratilac je rekao: "Njegov je posao zastrašujuć. Strašna je njegova zadaća. To je anđeo koji treba odvojiti pšenicu od kukolja i zapečatiti ili povezati snoplje za nebesku žitnicu. To bi trebalo zaokupiti cijeli um, čitavu pozornost." (*Rani spisi*, str. 311. – 1854.)

Morat ćemo stati pred suce da bismo odgovarali zbog svoje vjernosti Božjem Zakonu i iznijeti dokaze u prilog svoje vjere. To trebaju i mladi shvatiti.

Oni trebaju znati što će se dogoditi pred kraj povijesti svijeta. Ova pitanja se tiču našeg vječnog blaženstva pa im nastavnici i učenici moraju pokloniti više pažnje. (6T, 128.129; slično u *Iz riznice*, sv. 2, str. 331.)

Trebamo proučavati velike putokaze koji ukazuju na vrijeme u kojemu živimo. (4MR, str. 163. – 1895.)

Oni koji su se pokorili Božjoj vlasti i koje On vodi, bit će svjesni redosljeda događaja koje je On unaprijed odredio. (7T, str. 14. - 1902.)

Mi trebamo u povijesti vidjeti ispunjenje proroštva, proučavati djelovanje Providnosti u velikim reformatorskim pokretima i razumjeti razvoj događaja koji okupljaju narode za posljednji sukob u velikoj borbi. (8T, str. 307. – 1904.)

Posebno proučavajte Danielovu knjigu i Otkrivenje

Trebamo mnogo ozbiljnije proučavati Božju Riječ; kao nikad dosad trebamo posebnu pozornost posvetiti Danielu i Otkrivenju. ... Svjetlo koje je Daniel primio od Boga dano je posebno za ove posljednje dane. (TM, str. 112.113. – 1896.)

Čitajmo i proučavajmo dvanaesto poglavlje Danielove knjige. Ono je upozorenje koje svi trebaju razumjeti prije vremena posljednjega. (15MR, str. 228. – 1903.)

Posljednja knjiga Novog zavjeta prepuna je istina koje moramo razumjeti. (*Isusove usporedbe*, str. 86.)

Uskoro će se ispuniti neispunjena proročanstva iz knjige Otkrivenje. Ovo proroštvo Božji narod treba marljivo proučavati i jasno razumjeti. Ono ne skriva istinu već nas jasno upozorava i govori što će se dogoditi u budućnosti. (1NL, str. 96. - 1903.)

Svečane poruke koje su iznesene u Otkrivenju trebaju zauzeti prvo mjesto u mislima Božjeg naroda. (8T, str. 302; i u *Maran Atha*, str. 158.)

Ovaj predmet treba držati narodu pred očima

Mnogi ne razumiju proročanstva koje se odnose na naše dane pa ih treba prosvjetliti. Dužnost je stražara i vjernika da daju jasan zvuk trube.” (Ev, str. 194.195. – 1875.)

Neka se stražari oglase i objave vijest koja je sadašnja istina za ovo vrijeme. Pokažimo narodu gdje se nalazimo u proročkoj povijesti. (5T, str. 716. – 1889.)

Bog je odredio dan kad će se završiti povijest ovoga svijeta: “I propovijedat će se ovo evanđelje Kraljevstva po svem svijetu za svjedočanstvo svim narodima. Tada će doći svršetak.” Proroštvo se naglo ispunjava. Trebalo bi puno, puno više govoriti o ovim izuzetno važnim predmetima. Dolazi dan kad će zauvijek biti zapečaćena sudbina duša. ...

Trebamo se posebno truditi da ovaj predmet stalno održimo pred očima ljudi. Svečanu činjenicu, da će dan Gospodnji doći iznenada, neočekivano, ne iznosimo samo ljudima u svijetu već i našim vlastitim crkvama. Zastrašujuća upozorenja proroštva upućena su svakoj duši. Neka nitko ne smatra za njega nema opasnosti da doživi iznenađenje. Neka vas nikakvo tumačenje proročanstava ne pokoleba u sigurnosti da su vam poznati događaji koji pokazuju kako je ovaj veliki događaj pred vratima. (FE, str. 335.336. – 1895.)

Držimo buduće događaje u pravoj perspektivi

Sada nismo u stanju točno opisati ono što će se u budućnosti dogoditi u našem svijetu, ali znamo da je ovo vrijeme kad moramo bdjeti u molitvi jer se približio veliki dan Gospodnji. (2SM, str. 35. – 1901.)

Žig Zvijeri zaista predstavlja upravo ono što je o njemu objavljeno. Još ne razumijemo sve o tome, niti ćemo sve shvatiti dok se svitak sasvim ne razvije. (6T, str. 17. – 1900.)

Mnogi će odvratiti pogled od sadašnjih dužnosti, sadašnje udobnosti i blagoslova i misliti na nevolje u budućoj krizi. To znači unaprijed stvarati vrijeme nevolje; za takve očekivane nevolje nećemo primiti milost. (3SM, str. 383.384. – 1884.)

Pred Božjim narodom je vrijeme nevolje, ali to ne trebamo stalno iznositi narodu pa ga navesti da doživi vrijeme nevolje prije nego što ono stvarno dođe. Prije njega doći će do rešetanja u Božjem narodu, ali to nije sadašnja istina koju trebamo objaviti crkvama. (1SM, str. 180. – 1890.)

Drugo poglavlje

Znaci Kristova skorog povratka

Veliko proročanstvo našega Gospodina

Krist je unaprijed upozorio svoje učenike na razorenje Jeruzalema i na znakove koji će se zbiti prije dolaska Sina Čovječjega. Čitavo je dvadeset i četvrto poglavlje Evanđelja po Mateju proročanstvo o zbivanjima koja prethode ovom događaju, a razorenje Jeruzalema je upotrijebio da prikaže posljednje veliko uništenje svijeta ognjem. (MS 77, 1899.)

Krist je na Maslinskoj gori nabrajao strašne sudove koji će prethoditi Njegovom drugom dolasku: “A čut ćete za ratove i za glasove o ratovima. ... Narod će ustati protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva; bit će gladi i potresa po raznim mjestima. Ali sve je to samo početak truda.” (Mt 24,6-8) Premda su se ova proročanstva djelomično ispunila razorenjem Jeruzalema, ona imaju izravniju primjenu na posljednje dane. (5T, str. 753. – 1899.)

Znaci na nebu

Na kraju velikog papinskog progonstva, izjavio je Krist, Sunce će pomrčati i Mjesec neće davati svoju svjetlost. Nakon toga, zvijezde će padati s neba. A On kaže: “Razumijte ovu usporedbu na primjeru smokve! Čim joj granje postane nježno i potjera lišće, znate da je ljeto blizu. Tako i vi, kad vidite sve to, znajte da je blizu – na samim vratima!” (Matej 24,32.33)

Krist je dao znakove svojega dolaska. On izjavljuje da mi možemo znati kad je blizu, čak pred vratima. On govori o onima koji vide ove znakove: “Ovaj naraštaj neće proći dok se sve to ne zbude.” Ovi znakovi su se pokazali.² Sada sigurno znamo da je Gospodnji dolazak blizu. (*Isusov život*, str. 523. – 1898.)

Znaci na zemlji

Isus je objavio: “Pojavit će se znaci na suncu, mjesecu i zvijezdama. Na zemlji će narodi biti u tjeskobi i neizvjesnosti.” (Lk 21,25; Mt 24,29; Mk 13,24-26; Otk 6,12-17) Svi koji vide ove preteče Njegova dolaska trebaju znati “da je blizu – na samim vratima” (Mt 24,35). (*Velika borba*, str. 32. – 1911.)

Narodi su uznemireni. Ušli smo u vrijeme velike pomutnje. Ljudi umiru od straha od onoga što ide na zemlju. Ali oni koji vjeruju u Boga čut će Njegov glas usred oluje kako govori: “Ja sam! Ne bojte se!” (ST, 9. listopada 1901.)

Neobični i značajni događaji se upisuju u nebeske knjige – događaji za koje je rečeno da će prethoditi neposredno velikom danu Božjem. Sve u svijetu je uznemireno. (3MR, str. 313. – 1908.)

Lažni proroci

Kao jedan od znakova razorenja Jeruzalema Krist je spomenuo: “Jer će se pojaviti

lažne mesije i lažni proroci” “i mnoge će zavesti”. Izišli su lažni proroci koji su prevarili narod i mnoge odveli u pustinju. Opsjenari i vračari, tvrdeći da imaju čudesnu silu, odvlačili su za sobom narod u samoću planina. Međutim, ovo proročanstvo izgovoreno je i za posljednje dane. Ovo je znak i drugog dolaska. (*Isusov život*, str. 522.)

² Vidi *Velika borba*, str. 264.266.287-289.

Naići ćemo na lažne tvrdnje, pojavit će se lažni proroci, bit će lažnih snova i lažnih viđenja, ali propovijedajte Riječ: ne dajte se odvući od Božjeg glasa u Njegovoj Riječi. (2SM, str. 49. – 1894.)

Vidjela sam mnoge koji će tvrditi da ih je Bog posebno podučio, koji će pokušati voditi druge i s pogrešnim idejama o dužnosti vršiti posao kojeg im Bog nije nikad povjerio. Posljedica će biti zabuna. Neka svatko ozbiljno traži Boga za sebe da bi kao pojedinac mogao razumjeti Njegovu volju. (2SM, str. 72. – 1893.)

Jedno iskustvo s lažnim prorokom

Sinoć nas je posjetio jedan mladi čovjek, nepoznat svima nama, ali tvrdeći da je brat iz Victorije;³ tražio je da vidi sestru White. Bila je večer i ja sam ga odbila primiti. Međutim, pozvali smo ga da prenoći kod nas i da doručkuje. Poslije našeg uobičajenog jutarnjeg bogoslužja, kad smo htjeli poći na svoje različite poslove, ovaj mladi čovjek je ustao i zapovjedničkom gestom zatražio da sjednemo. Rekao je: “Imate li koju pjesmaricu? Otpjevat ćemo jednu pjesmu, a onda ću vam iznijeti vijest.” Rekla sam: “Ako imaš vijest, iznesi je bez oklijevanja, jer smo u velikoj žurbi da pripremimo poštu za Ameriku i nemamo vremena za gubljenje.” Onda je počeo čitati nešto što je napisao; između ostalog i da je sada počeo sud nad živima. ...

Slušala sam dok je čitao i na kraju rekla: “Moj brate, tvoj um nije uravnotežen. Kaži jasno kako se tvoja vijest tiče nas. Reci to odmah. Tvoj je um prenapregnut; pogrešno razumiješ svoj posao. Mnogo toga što si rekao u skladu je s Biblijom i mi vjerujemo svaku riječ. Ali ti si previše uzbuđen. Molim te, reci što imaš za nas.”

Rekao je da se trebamo odmah spakirati i otići u Battle Creek. Pitala sam za razloge, a on je odgovorio: “Da iznesete

³ Savezna država u Australiji.

ovu vijest da je počeo sud nad živima.” Odgovorila sam mu: “Posao koji nam je Bog povjerio da obavimo još nije dovršen. Kad naš posao bude dovršen, sigurni smo da će nam Gospodin dati do znanja kako je vrijeme da odemo u Battle Creek, umjesto da nas ti učiš što nam je dužnost.” ... Prepustila sam ga bratu Starru da s njim dalje razgovara, dok sam ja nastavila pisati.

Rekao je bratu Starru da je, kad mu se sestra White obratila tako ljubazno, ali i s takvim autoritetom, počeo uviđati da je pogriješio, da dojmovi koji su ga tako snažno pokretali nisu bili dosljedni ni razumni. Premda je naša obitelj velika, nas deset članova, osim tri posjetitelja, odlučili smo da ovog mladog čovjeka neko vrijeme zadržimo kod sebe. Ne usuđujemo se pustiti ga među ljude koji će grubo postupati s njim i osuđivati ga, niti ne želimo da ponavlja svoje “objave”. Ostavit ćemo ga da bude neko vrijeme s nama, da bismo mogli s njim razgovarati i možda ga uspjeti povesti sigurnim putovima. (Letter 66, 1894.)

Proždrljivost i neumjerenost

Proždrljivost i neumjerenost uzrok su velike moralne pokvarenosti u našem svijetu. Sotona je toga svjestan pa stalno kuša ljude da popuštaju okusu na račun zdravlja pa čak i samog života. Jest, piti i oblačiti se postalo je svrhom života na Zemlji. Takvo stanje rastrošnosti znakovit je dokaz skorog završetka Zemljine povijesti. (Letter 34, 1875.)

Slika o pretpotopnom svijetu koju daje nadahnuće predstavlja istinsko stanje ka kojem ide suvremeno društvo. (*Patrijarsi i proroci*, str. 75. – 1890.)

Znamo da će Gospodin brzo doći. Svijet ubrzano postaje onakav kakav je bio u Noino vrijeme. Potpuno se predao sebičnom popuštanju. Jede se i pije bez ograničenja. Muškarci piju otrovna pića od kojih polude. (Letter 308, 1907.)

Nasilje

U Noino vrijeme velika većina se protivila istini, zalučena lažima. Zemlja se ispunila nasiljem. Na dnevnom redu su bili ratovi, zločini, ubojstva. Isto će tako biti prije Kristovog drugog dolaska. (1BC, str. 1090. – 1891.)

Sindikati brzo prelaze na nasilje ako se ne udovolji njihovim zahtjevima. Postaje sve jasnije da stanovnici Zemlje nisu u skladu s Bogom. Nikakva znanstvena teorija ne može objasniti neprekidno napredovanje zlih radnika pod vodstvom Sotone. U svakoj rulji su na djelu zli anđeli koji potiču ljude na nasilje. ...

Izopačenost i okrutnost ljudi doseći će takvu visinu da će se sam Bog otkriti u svojem veličanstvu. Uskoro će zloća svijeta doći do svoje granice, i onda će Bog, kao u Noino vrijeme, izliti svoje sudove. (UL, str. 334. – 1903.)

Strašni izvještaji koje slušamo o ubojstvima i pljačkama, o željezničkim nesrećama i nasilju, govore da je kraj svemu blizu. Sada se bez oklijevanja trebamo pripremiti za Gospodinov drugi dolazak. (Letter 308, 1907.)

Ratovi i katastrofe

Oluja dolazi, a mi moramo biti spremni za njezin bijes tako što ćemo se pokajati pred Bogom i imati vjeru u našega Gospodina Isusa Krista. Gospodin će ustati da strašno uzdrma Zemlju. Vidjet ćemo nevolje sa svih strana. Na tisuće lađa potonut će u morske dubine. Potonut će ratni brodovi, a ljudski životi bit će žrtvovani na milijune. Požari će se neočekivano rasplamsati i nikakav ljudski napor neće ih moći zaustaviti. Zemaljske palače bit će zbrisane u plamenu vatre. Nesreće na željeznicama bit će sve češće; zbunjenost, sudari i smrt bez trenutka upozorenja događat će se na velikim prometnicama. Kraj je blizu, vrijeme milosti završava. O, tražimo Boga dok

se može naći, zovimo Ga dok je još blizu! (MYP, str. 88.90; slično u *Poruka mladim kršćanima*, str. 56.)

U posljednjim prizorima ovozemaljske povijesti bjesnjet će rat. Bit će epidemija, pomora i gladi. Vode iz dubina prelazit će preko svojih granica. Imovina i životi bit će uništeni vatrom i vodom. Mi bismo se trebali pripremati za stanove koje je Krist otišao pripremiti onima koji Ga ljube. (*Maran Atha*, str. 172. – 1897.)

Velike vatrene lopte

Prošlog petka ujutro, neposredno prije nego što sam se probudila, prikazan mi je vrlo dojmljiv prizor. Činilo mi se da sam se probudila iz sna, ali ne u svojoj kući. S prozora sam mogla promatrati strašan požar. Velike vatrene lopte padale su na kuće, a iz ovih lopti su vatrene strijele letjele u svim smjerovima. Bilo je nemoguće zaustaviti vatru koja je plamsala i mnoga su mjesta bila uništena. Strah ljudi bio je neopisiv. Poslije nekog vremena sam se probudila i ustanovila da sam kod kuće. (Ev, str. 29. – 1906.)

Potresi i poplave

Neprijatelj je djelovao i još uvijek djeluje. On je sišao s velikom silom i Duh Božji se povlači sa zemlje. Bog je povukao svoju ruku. Dovoljno je da pogledamo u Johnstown. On nije spriječio đavla da uništi čitav grad.⁴ A takvi događaji će se umnožavati do samoga kraja Zemljine povijesti. (1SAT, str. 109. – 1889.)

Zemljina kora će se rascijepiti provalom elemenata skrivenih u zemljinoj utrobi. Ovi elementi, jednom oslobođeni, zbrisat će blaga onih koji su godinama skupljali bogatstvo

⁴ U saveznoj državi Pennsylvaniji. Kad je 31. svibnja 1889. poslije dužeg vremena s jakim kišama probijena brana, u poplavi Johnstowna izgubilo je život oko 2.200 ljudi.

pomoću sramotno niskih plaća svojih gladnih zaposlenika. I religiozni svijet će biti strašno potresen, jer se približio kraj svemu. (3MR, str. 208. – 1891.)

Došlo je vrijeme kad se u jednom trenutku možemo nalaziti na čvrstoj zemlji, a da se u sljedećem zemlja pomiče ispod naših nogu. Izbit će potresi kad se ljudi budu najmanje nadali. (TM, str. 421. – 1896.)

U požarima, poplavama, potresima i bijesu velikih dubina, u nesrećama na moru i kopnu dano je upozorenje da se Božji Duh neće stalno preći s ljudima. (3MR, str. 315. – 1897.)

Prije nego što se Sin Čovječji pojavi na oblacima nebeskim sve će se u prirodi uzdrmati. Munje s neba, sjedinjene s vatrom na zemlji, prouzročit će da planine budu gorjele kao peč i izlijevale poplave svoje lave na sela i gradove. Rastopljene mase stijena bačene u vodu izbacivanjem tvari skrivenih u zemlji dovest će vodu do vrenja i izbacivanja kamenja i zemlje. Izbit će jaki potres koji će izazvati veliko uništenje ljudskih života. (7BC, str. 946. – 1907.)

Zločini, gladi i epidemije

Sotona djeluje u atmosferi; on ju truje i zato naš život ovisi o Bogu – ovaj sadašnji i vječni. Budući da smo u položaju u kojemu se nalazimo, treba da budemo i te kako budni, potpuno posvećeni i potpuno obraćeni Bogu. Ali mi sjedimo kao da smo paralizirani. Nebeski Bože, probudi nas! (2SM, str. 52. – 1890.)

Bog nije spriječio sile tame da provedu smrtonosno djelo trovanja zraka, jednog od izvora života i prehrane, smrtonosnim isparavanjima. Ne samo što trpi biljni život već i čovjek od epidemija. ... Ovo su posljedice kapi iz čaše Božjeg gnjeva⁵ koje padaju na zemlju, ali su tek slabi prikaz onoga što će se dogoditi u bliskoj budućnosti. (3SM, str. 391. – 1891.)

⁵ Bog preuzima odgovornost za ono što dozvoljava ili ne sprječava. Vidi Izlazak 7,3; 8,22; 1. Ljetopisa 10,4.13.14.

Glad će se proširiti. Epidemije će pokositi tisuće. Svuda oko nas prijete opasnosti od sila izvana i sotonskog djelovanja iznutra, ali Bog sada koristi svoju silu obuzdavanja. (19MR, str. 382. – 1897.)

Pokazano mi je da se Gospodnji Duh povlači sa Zemlje. Bog će uskoro uskratiti svoju održavajuću silu svima koji nastave prezirati Njegove zapovijedi. Svakodnevno dobivamo izvještaje o prijevarnom poslovanju, ubojstvima i svakovrsnim zločinima. Bezakonje postaje tako općenito da nas više ne uznemiruje kao nekada. (Letter 258, 1907.)

Božji cilj s nesrećama

Što znače strašne nesreće na moru – plovila bačena u vječnost bez trenutka upozorenja? Što znače nesreće na kopnu – vatra koja guta bogatstvo koje su ljudi nagomilali, najčešće na račun tlačenja siromašnih? Gospodin se neće umiješati da sačuva imetak onih koji prestupaju Njegov zakon, kidaju Njegov savez i gaze subotu, prihvaćajući umjesto nje lažni dan odmora.

Božja zala već padaju na Zemlju; uništavaju najskuplje građevine kao pogođene dahom vatre s neba. Hoće li ovi sudovi osvijestiti one koji tvrde da su kršćani? Bog dozvoljava da dođu kako bi svijet počeo razmišljati, kako bi se grešnici uplašili i zadržali pred Njim. (3MR, str. 311. – 1902.)

Bog ima cilj što dopušta događanje ovih nesreća. One su jedno od Njegovih sredstava kojima nastoji osvijestiti muškarce i žene. Neobičnim djelovanjem preko prirode Bog će sumnjičavim ljudima pokazati ono što je jasno otkrio u svojoj Riječi. (19MR, str. 279. – 1902.)

Kako često slušamo o potresima i uraganima, o uništenjima vatrom i vodom, uz veliki gubitak ljudskih života i imovine! Prividno su ove nevolje samo provale hirovitih, neorganiziranih i nesređenih prirodnih sila koje su potpuno izvan

čovjekove kontrole, ali u svemu tome može se čitati Božja namjera. To su sredstva kojima Bog pokušava natjerati ljude da postanu svjesni opasnosti koja im prijeti. (*Izraelski proroci*, str. 176. – c. 1914.)

Budući događaji su u Gospodnjim rukama

Svijet nije bez gospodara. Program budućih događaja je u Gospodnjim rukama. Veličanstvo neba upravlja sudbinom naroda kao i svime što se tiče Njegove Crkve. (5T, str. 753. – 1889.)

Ovi simbolični prikazi⁶ imaju dvostruku svrhu. Od njih Božji narod uči ne samo da su fizičke sile na Zemlji pod Stvoriteljevim nadzorom, nego su pod Njegovim nadzorom i vjerski pokreti naroda. Posebno je to točno kad je riječ o nametanju svetkovanja nedjelje. (19MR, str. 281. – 1902.)

U velikom završnom djelu susrest ćemo se s ozbiljnim teškoćama s kojima se nećemo moći boriti; ali ne zaboravimo da su tri velike nebeske sile aktivne, da je božanska ruka na kormilu i da će Bog izvršiti svoje namjere. (Ev, str. 250. – 1902.)

Kao što se složeni mehanizam kotača nalazio pod upravom ruke ispod kerubova krila, tako se i složena igra ljudskih događaja nalazi pod božanskom kontrolom. Usred sukoba i vreve naroda, Onaj koji sjedi na kerubima još i sada upravlja poslovima ove Zemlje.⁷ (*Odgoj*, str. 160. – 1903.)

U zapisima o ljudskoj povijesti, jačanje naroda, pojavljivanje i padanje carstava naizgled zavisi od volje i vještine čovjeka; oblikovanje događaja, u velikoj mjeri, izgleda kao rezultat njegove moći, ambicije ili prkosa. Međutim, u Božjoj Riječi zastor je povučen ustranu i mi vidimo, u svim igrama i protuigramima ljudskih interesa, sila i strasti, iznad njih i iza njih, oruđa Milostivoga koja tiho i strpljivo ostvaruju namjere Njegove volje. (*Izraelski proroci*, str. 317. – c. 1914.)

⁶ Događaj s otrovnim zmijama u pustinji.

⁷ Vidi Ezekiel 1,4.26; 10,8; Daniel 4,17.25.32.

Nebo se zanima za zemaljska događanja

Poštedom života prvog ubojice Bog je pred cijelim svemirom iznio pouku u vezi s velikom borbom. ... Njegova je namjera bila ne samo da uguši pobunu, već da cijelom svemiru pokaže narav pobune. ...

Sveti stanovnici drugih svjetova su s najvećim zanimanjem promatrali događaje koji su se zbivali na Zemlji. ... Bog ima naklonost i suosjećanje cijelog svemira dok korak po korak njegov veliki plan napreduje prema konačnom ispunjenju. (*Patrijarsi i proroci*, str. 55.56. – 1890.)

Kristov čin umiranja za čovjekovo spasenje nije mu samo trebao omogućiti pristup Nebu, već i pred cijelim svemirom opravdati Boga i njegovog Sina i njihovo postupanje prema Sotoni i njegovoj pobuni. (*Patrijarsi i proroci*, str. 47. – 1890.)

Cijeli svemir promatra s neizrecivim zanimanjem završne prizore u velikom sukobu između dobra i zla. (*Izraelski proroci*, str. 95. – c. 1914.)

Naš mali svijet udžbenik je svemira. (*Isusov život*, str. 7. – 1898.)⁸

⁸ Ellen White kaže da su bezgrešni svjetovi i nebeski anđeli s “velikim zanimanjem” pratili Kristovu borbu u Getsimaniji (*Isusov život*, str. 573). U razmatranju Kristove borbe sa Sotonom tijekom četiri tisuće godina i Njegovoj konačnoj borbi na križu, ona se služi frazama kao što su: “Sve je to pratio cijeli svemir”, “Cijelo Nebo i svjetovi koji nisu pali bili su svjedoci ove borbe”, “Čuli su”, “Anđeli su promatrali”, “Nebo je s boli i divljenjem promatralo”, “Kakav prizor za svemir!” (Vidi *Isusov život*, str. 572.630.631.)

Treće poglavlje

“Kada će to biti?”

Učenici pitaju Isusa za Njegov povratak

Kristove riječi izgovorene su pred velikim brojem slušatelja, ali kad je ostao sam i sjeo na Maslinskoj gori, prišli su Mu Petar, Ivan, Jakov i Andrija i rekli: “Kaži nam kad će to biti i koji je znak tvoga dolaska i svršetka svijeta?”

Isus svojim učenicima nije odgovorio odvajajući razorenje Jeruzalema od velikog Dana svog dolaska. Združio je opise ovih dvaju događaja. Da je svojim učenicima otkrio buduće događaje onako kao što ih je sam vidio, oni ne bi mogli podnijeti taj prizor. U svojoj milosti prema njima združio je opise ovih dviju velikih kriza, prepuštajući učenicima da sami odrede značenje. (*Isusov život*, str. 519.520. – 1898.)

Vrijeme Kristova povratka nije poznato

Mnogi koji se nazivaju adventistima postavljali su datume za Kristov dolazak. Uvijek bi iznova odredili kad Krist treba doći, što se pokazalo netočnim. Rečeno nam je da točan čas Kristova dolaska smrtni ljudi ne mogu znati. Čak ni anđeli, koji služe onima koji imaju baštiniti spasenje, ne znaju dana ni časa Kristovog drugog dolaska. “A o onom danu i času nitko ne zna, pa ni anđeli nebeski, ni Sin, nego samo Otac.” (4T, str. 307. – 1879.)

Nije naše da znamo točno vrijeme izlivanja Svetog Duha ni Kristova dolaska. ... Zašto nam to nije otkrio? Zato što to

ne bismo na pravi način iskoristili. Kad bismo znali kada će to biti, među našim ljudima bi zavlдало stanje koje bi znatno usporilo Božje djelo u pripremanju naroda da opstane u veliki dan koji će doći. Mi ne trebamo živjet i izloženi uzbuđenju koje donosi vrijeme. ...

Nećete moći reći da će On doći za jednu, dvije ili pet godina, niti smijete odgađati Njegov dolazak tvrdeći da On neće doći za deset ili dvadeset godina. (RH, 22. ožujka 1892.)

Mi se približavamo velikom danu Božjem. Znači se ispunjavaju. Pa ipak nemamo vijest koja bi nam objavila dan i čas Kristova dolaska. Gospodin je to mudro sakrio od nas da bismo uvijek bili u stanju očekivanja i pripreme za drugi dolazak našega Gospodina Isusa Krista na oblacima nebeskim. (Letter 28, 1897.)

Točno vrijeme drugog dolaska Sina Čovječjega Božja je tajna. (*Isusov život*, str. 524. – 1898.)

Naša vijest nema veze s određivanjem vremena

Mi ne pripadamo među one koji određuju točno koliko još vremena treba proteći prije nego što Isus dođe po drugi put u sili i velikoj slavi. Neki su odredili vrijeme, a kad je ono prošlo, njihov uobraženi duh nije prihvatio ukor, nego su postavili drugo, pa opet drugo vrijeme. Međutim, mnogi promašaji su ih obilježili kao lažne proroke. (FE, str. 335. – 1895.)

Bog ne daje ljudima informaciju hoće li proći pet, deset ili dvadeset godina prije nego što završi povijest ove zemlje. On neće opravdati ničije odgađanje pripreme. Ne bi želio da itko kaže kao što je učinio nevjerni sluga: “Neće moj gospodar još za dugo doći”, jer ovo vodi nepromišljenom odbacivanju prilika i prednosti koje su nam dane da se pripremimo za taj veliki dan. (RH, 27. studenoga 1900.)

Određivanje vremena vodi nevjerstvu

Budući da su postavljeni datumi prošli, svijet je utonuo u još veće nevjerstvo u pogledu blizine Kristovog dolaska. Svijet s prijetnjom gleda na one koji postavljaju takve datume i pošto su mnogi na ovaj način prevareni, oni se odvrćaju od istine potkrijepljene Božjom Riječi da se približio kraj svemu. (4T, str. 307. – 1879.)

Čula sam da je brat Daniells⁹ odredio datum, govoreći kako će Gospodin doći za pet godina. Nadam se da to neće dovesti do toga da nas proglase ljudima koji određuju datum. Neka nitko ne daje takve izjave. One ne čine dobro. Nemojte nastojati da izazivate duhovno buđenje na takvoj osnovi, već pazite na svaku riječ koju izgovarate, da se fanatici ne bi uhvatili za nešto što mogu pretvoriti u uzbuđenje i tako ožalostiti Gospodnjeg Duha.

Ne želimo potaknuti ljudske strasti i izazvati uzbuđenje u kojem se pokreću osjećaji, a načela više ne vrše kontrolu. Uvjerena sam da se moramo čuvati sa svih strana, jer Sotona s posebnom silom nastoji nametnuti svoje lukavštine i smicalice koje će moći izazvati štetu. Treba se dobro čuvati svega što bi moglo izazvati uzbuđenje, što ga stvara na pogrešnoj osnovi, jer će reakcija svakako doći. (Letter 34, 1887.)

Uvijek će biti lažnih i fanatičnih pokreta koje u crkvi pokreću osobe koje tvrde da ih Bog vodi – koje trče premda nisu poslone ikoje će objaviti dan i datum za ispunjenje neispunjenog proročanstva. Neprijatelju je drago kad to čine, jer njihov stalni neuspjeh i kretanje u pogrešnom smjeru izaziva zbunjenost i nevjerstvo. (2SM, str. 84. – 1897.)

Nema vremenskog proročanstva poslije 1844. godine

Na saboru pod šatorima u Jacksonu jasno sam rekla ovim fanatičnim skupinama da rade posao neprijatelja duša; oni su

⁹ E. P. Daniells.

bili u tami. Tvrdili su da imaju veliko svjetlo da će vrijeme milosti završiti u listopadu 1884. Jasno sam rekla da mi je Gospodi milostivo pokazao da od 1844. neće biti određenog vremena u vijesti koju je Bog dao. (2SM, str. 73. – 1886.)

Naše je stajalište bilo da čekamo i bdijemo, bez objavljivanja vremena koje bi proteklo između završetka proročkih razdoblja u 1844. godini i vremena dolaska našega Gospodina. (10MR, str. 270. – 1888.)

Ljudima neće bit objavljena druga vijest o određenom vremenu. Nakon ovog razdoblja,¹⁰ koje seže od 1842. do 1844., više ne može biti određenog proročkog vremena. Najduže računanje vremena seže do jeseni 1844. (7BC, str. 971. – 1900.)

Ellen White je Kristov povratak očekivala u svoje vrijeme

Pokazano mi je društvo koje je prisustvovalo konferenciji. Andeo je rekao: “Neki su hrana za crve, neki podložni sedmorim posljednjim zlima, neki će biti živi i ostati na Zemlji da prilikom Isusova dolaska budu preobraženi.” (1T, str. 131.132. – 1856.)

Pošto je vrijeme kratko, radimo marljivo i s dvostrukom snagom. Naša se djeca možda nikad neće upisati u koledž. (3T, str. 159. – 1872.)

Stvarno nije mudro danas imati djecu. Vrijeme je kratko, opasnosti posljednjih dana su pred nama, a mala djeca će prije toga većinom biti uklonjena. (Letter 48, 1876.)

U ovo vrijeme, kad zbivanjima u povijesti zemlje uskoro dođe kraj i mi uđemo u vrijeme nevolje kakve nikad nije bilo, što manje bude brakova, to bolje i za muškarce i za žene. (5T, str. 366. – 1885.)

Doći će čas i nije daleko kad će neki od nas, koji sada vjeruju, biti živi na zemlji i vidjeti ispunjenje proročanstava i čuti glas arkandela i zvuk Božje trube koji će odjeknuti s planina

¹⁰ Otkrivenje 10,4-6.

i ravnica i mora do najudaljenijih dijelova zemlje. (RH, 31. srpnja 1892.)

Vrijeme probe samo što nije počelo, jer je glavna vika trećeg anđela već počela u objavi pravednosti Krista, Otkupitelja koji prašta grijehе. (ISM, str. 163. – 1892.)

Objašnjeno odlaganje

Duga tamna noć iskušava, ali jutro se poznaje po milosti, jer kad bi Gospodar došao, mnogi bi se našli nespremni. (2T, str. 194. – 1868.)

Da su se adventisti nakon velikog razočaranja 1844. godine držali čvrsto svoje vjere i ujedinjeni slijedili božansku promisao primivši treću anđeosku vijest i u sili Svetoga Duha objavili je svijetu, vidjeli bi spasenje Božje; Gospodin bi silno djelovao zajedno s njihovim naporima, posao bi bio završen i Krist bi već došao da svojem narodu dade njegovu nagradu. ... Nije bila Božja volja da se tako dugo odlaže Kristov dolazak. ...

Četrdeset godina nevjerovanja, gundanja i buntovničkog duha izbacilo je stari Izrael iz kanaanske zemlje. Isti grijesi odgodili su ulazak suvremenog Izraela u nebeski Kanaan. Ni u jednom slučaju Božja obećanja nisu pogriješila. Toliše godine u ovome svijetu grijeha i tuge drži nas nevjera, svjetovnost i neposvećenost tobožnjeg Gospodnjeg naroda. (Ev, str. 633.634. – 1909.)

Da je Kristova Crkva izvršila svoj određeni rad kako joj je to Gospodin zapovjedio, cijeli bi svijet dosad bio opomenut i Gospodin Isus bi u sili i velikoj slavi došao na našu Zemlju. (*Isusov život*, str. 525. – 1898.)

Božja su obećanja uvjetna

Božji anđeli u svojoj poruci upućenoj ljudima govore da je vrijeme kratko. Meni je to oduvijek bilo pokazivano. Točno

je da je vrijeme duže nego što smo očekivali u ranim danima objavljivanja ove poruke. Naš Spasitelj nije se pojavio tako brzo kako smo se nadali. No je li riječ Gospodnja pogriješila? Nipošto! Valja imati na umu da su Božja upozorenja i obećanja uvjetovana.¹¹ ...

Možda moramo ostati ovdje, u ovom nepokornom svijetu još mnogo godina, kao što se dogodilo i s Izraelovim sinovima. Ali zbog Krista Njegov narod ne bi trebao dodavati grijeh na grijeh okrivljujući Boga zbog posljedica svojeg pogrešnog smjera djelovanja. (Ev, str. 695.696. – 1901.)

Što Krist očekuje

Krist očekuje s dubokom čežnjom da se pokaže u svojoj Crkvi. Kad se Njegov karakter savršeno obnovi u Njegovom narodu, tada će ga On doći uzeti kao svoj.

Prednost je svakog kršćanina ne samo da očekuje, već i da ubrza dolazak našega Gospodina Isusa Krista (2. Petrova 3,12). Kad bi svi koji nose Njegovo ime nosili rodove Njemu na slavu, kako bi brzo cijeli svijet bio zasijan sjemenom Evanđelja! Brzo će sazreti posljednja velika žetva i Krist će doći da prikupi dragocjeno zrno. (*Isusove usporedbe*, str. 39. – 1900.)

U našoj je moći da objavljivanjem Radosne vijesti svijetu ubrzamo Gospodnji dolazak. Mi ne trebamo samo čekati, već i ubrzati dolazak Božjeg dana (2. Petrova 3,12). (*Isusov život*, str. 525. – 1898.)

On je žrtvovao svoga Najdražega i nama dao moć da u suradnji s Njime, tom prizoru bijede učinimo kraj. (*Odgoj*, str. 235. – 1903.)

Granice Božjeg strpljenja

Beskonačni Bog s nepogrešivom točnošću vodi računa o svim narodima. Iako je nježan u svojoj milosti i poziva na

¹¹ Vidi Jeremija 18,7-10; Jona 3,4-10.

pokajanje, ipak račun ostaje otvoren; a kada se prevrši mjera koju je Bog utvrdio, onda se njegov gnjev počinje izlijevati. (*Iz riznice svjedočanstava*, sv. 2, str. 46. – 1882.)

Bog vodi izvještaj o svim narodima. U nebeskim knjigama rastu brojke protiv njih i kad postane zakon da se kršenje prvog dana tjedna bude kažnjavalo, njihova će se čaša prepuniti. (7BC, str. 910. – 1886.)

Bog se sprema na obračun s narodima. ... Onog trenutka kada pokvarenost prijeđe postavljene granice Božje milosti, Njegovom strpljenju će doći kraj. Kada će brojke u nebeskim knjigama pokazati konačni zbir prijestupa, doći će gnjev. (5T, str. 524. – 1889.)

Premda Božja milost dugo trpi prijestupnike, postoji granica preko koje ljudi više ne mogu griješiti. Kad se napuni mjera, tada se povlače ponude milosti i počinje izvršenje presude. (*Patrijarsi i proroci*, str. 129. – 1890.)

Dolazi vrijeme kad ljudi svojim prijevarama i drskošću budu dostigli točku koju Gospodin neće dopustiti da prijeđu, pa će shvatiti da Jahvinom strpljenju ima granica. (9T, 13. – 1909.)

Postoji granica preko koje se Gospodnje kazne više ne mogu odlagati. (*Izraelski proroci*, str. 264. – c. 1914.)

Prijestupi su skoro dosegli granicu

Vrijeme će još malo potrajati dok stanovnici zemlje ne napune čašu svojega bezakonja, a onda će se probuditi Božji gnjev koji je tako dugo drijemao i ova zemlja svjetla¹² pit će čašu Njegovog nerazblaženog gnjeva. (1T, str. 363. – 1863.)

Čaša je gotovo puna i Božji pravedni sudovi samo što se nisu izlili na krivce. (4T, str. 489. – 1880.)

Zloća zemaljskih stanovnika gotovo je napunila mjeru njihova bezakonja. Ova Zemlja je skoro dosegla točku kad Bog

¹² Misli na Sjedinjene Američke Države.

bude dozvolio uništavatelju da nad njom izvrši svoju volju. (7T, str. 141. – 1902.)

Grijev je skoro dostigao svoju granicu. Svijet je ispunjen pomutnjom i veliki strah i užas doći će na čovječanstvo. Kraj je vrlo blizu. Mi koji znamo istinu trebamo se pripremiti za ono što će uskoro naići na svijet kao zaprepašćujuće iznenađenje. (8T, str. 28. – 1904.)

Ovaj veliki dan Božji trebamo držati stalno pred sobom

Moramo se naviknuti da razmišljamo o velikim prizorima suda koji su pred nama, a onda, kad pred sobom budemo držali prizore velikog Božjeg dana, kad će se sve otkriti, to će utjecati na naš karakter. Jedan mi je brat rekao: “Sestro White, misliš li da će Gospodin doći za deset godina?” “Kakva je razlika za tebe hoće li doći za dvije, četiri ili deset godina?” “Pa”, rekao je, “kad bih znao da će Gospodin doći za deset godina, o nekim bih stvarima razmišljao drukčije nego sada.”

“Što bi učinio?”, pitala sam.

“Prodao bih svoj imetak i počeo istraživati Božju Riječ; pokušao bih upozoriti ljude i pozvao ih da se pripreme za Njegov dolazak; molio bih Boga da budem spreman izići pred Njega.”

Onda sam rekla: “Kad bi znao da Gospodin neće doći još dvadeset godina, bi li živio drukčije?”

Odgovorio je: “Mislim da bih.” ...

Kako je sebična bila njegova izjava da bi živio drukčije kad bi znao da će njegov Gospodin doći za deset godina! Ta Henok je hodio s Bogom tristo godina. Ovo je za nas pouka da trebamo svakog dana hoditi s Bogom i da nismo sigurni ako ne čekamo i ne bdijemo. (MS 10, 1886.)

Vrijeme je kratko

Ne dao Gospodin mira ni danju ni noću onima koji su u Božjem Djelu sada nemarni i ravnodušni. Vrijeme je blizu. Isus je želio da stalno imamo pred očima kratkoću vremena. (Letter 97, 1886.)

Kad s otkupljenima budemo stajali na staklenome moru sa zlatnim harfama i vijencima slave, a pred nama neizmjenjerna vječnost, onda ćemo shvatiti kako smo kratko čekali za vremena probe. (10MR, str. 266. – 1886.)

Četvrto poglavlje

Božja Crkva posljednjeg vremena

Božji narod vrši Njegove zapovijedi

Bog ima na Zemlji Crkvu koja uzdiže Njegov pogaženi Zakon i predstavlja svijetu Božjeg Jaganjca koji uzima grijehe svijeta. ...

Postoji samo jedna Crkva u svijetu koja sada stoji u pro-cjepu, podižući ogradu, popravljajući stare razvaline. ...

Neka svi paze da ne dignu viku na jedini narod koji ispunjava opis naroda ostatka koji vrši Božje zapovijedi i ima vjeru Isusovu. ... Bog ima poseban narod, Crkvu na Zemlji, s kojom se nijedna druga ne može usporediti jer je bolja po svim svojim mogućnostima da poučava istinu i opravda Božji Zakon. ... Brate moj, ako učiš da je Crkva adventista sedmog dana Babilon, onda si u zabludi. (TM, str. 50.58.59. – 1893.)¹³

Imati Isusovo svjedočanstvo

Kako se kraj svijeta približava i kako se objavljivanje posljednje opomene svijetu brzo širi, sve je potrebnije da oni koji prihvaćaju sadašnju istinu dobro poznaju narav i utjecaj svjedočanstava, koja je Bog u svojoj providnosti vezao uz

¹³ Otkrivenje je usredotočeno na dvije skupine Božjeg naroda – na vidljivi ostatak (12,17) i “moj narod” u Babilonu (18,4). Ovo poglavlje raspravlja o prvoj, a 14. poglavlje, “Glasna vika”, o drugoj skupini.

djelo vijesti trećeg anđela od samog njegovog početka. (5T, str. 654. – 1889. Slično u *Odaabrana svjedočanstva*, str. 32.)

Ljudi mogu kovati plan za planom, a neprijatelj će nastojati odvući duše od istine, ali svi koji vjeruju da je Gospodin govorio kroz sestru White i dao joj vijest, bit će sačuvani od mnogih obmana koje će nastati u ove posljednje dane. (3SM, str. 83.84. – 1906.)

Bit će takvih koji će tvrditi da dobivaju viđenja. Kad dobijete od Boga jasan dokaz da je viđenje od Njega, prihvatite ga, ali ne činite to na osnovi nijednog drugog dokaza jer će ljudi u stranim zemljama i Americi biti sve češće zavedeni na lažne putove. (2SM, str. 72. – 1905.)

Njihovi “međaši” biblijskih doktrina

Vrijeme 1844. godine bilo je razdoblje velikih događaja koji su našim zapanjenim očima pokazali čišćenje Svetišta koje se obavljalo na Nebu i bilo tijesno povezano s Božjim narodom na Zemlji, [i uz to] vijest prvog i drugog anđela te trećeg anđela koji je razvio zastavu na kojoj je bilo napisano: “Zapovijedi Božje i vjera Isusova.” Jedan od međaša pod ovom vijesti bio je Božji hram, kojega narod koji ljubi Njegovu istinu vidi na Nebu, i kovčeg s Božjim Zakonom. Svjetlost subote iz četvrte zapovijedi slala je jake zrake na putove prijestupnika Božjeg Zakona. Stari međaš je smrtnost zlih. Ne mogu se sjetiti ničega više što bi se moglo svrstati pod stare međaše. Sva ova vika oko promjene starih međaša čista je izmišljotina. (CWE, str. 30.31. – 1889.)

Posebna zadaća adventista sedmog dana

Gospodin nas je postavio čuvarima svog Zakona; on nam je povjerio svetu i vječnu istinu koju treba iznijeti drugima vjernim opomenama, ukorima i ohrabrenjima. (5T, str. 381. – 1885.)

Bog je adventiste sedmog dana izabrao da budu poseban narod, odvojen od svijeta. Velikim sjećivom istine isjekao ih je iz kamenoloma ovoga svijeta i povezao sa sobom. On ih je učinio svojim predstavnicima i pozvao da budu Njegovi veleposlanici u posljednjem djelu spašavanja. Najveće blago istine ikada povjereno smrtnicima, najsvečanija i najstrašnija upozorenja koja je Bog ikada poslao ljudima, njima su povjerena da ih objave svijetu. (7T, str. 138. – 1902.)

Adventisti sedmog dana su u naročitom smislu poslani u svijet da budu stražari i svjetlonoše. Njima je povjeren posljednja opomena namijenjena svijetu koji propada. Njima sja čudesno svjetlo iz Božje Riječi. Povjeren im je posao od najveće važnosti – objava vijesti prvog, drugog i trećeg anđela. Nema važnijeg posla od ovoga. Oni ne smiju dopustiti da išta drugo zaokupi njihovu pozornost. (9T, str. 19. – 1909.)

Razlozi za organiziranje Crkve adventista sedmog dana

Kako se naš broj povećavao, postalo je jasno da će bez nekog oblika organizacije doći do velike konfuzije i Dje-lo se neće moći uspješno razvijati. Organizacija je bila nužno potrebna radi potpore propovjednika, djelovanja u novim krajevima, radi zaštite crkava i propovjednika od nedostojnih članova, radi čuvanja crkvene imovine, radi objavljivanja istine putem tiska i niza mnogih drugih razloga. ...

Njegov Duh je pokazao da u Crkvi mora postojati red i disciplina – da je organizacija neophodna. Sistem i red su prisutni u svim Božjim djelima po cijelom svemiru. Red je zakon Neba, pa treba biti i zakon za Božji narod na Zemlji. (TM, str. 26. – 1902.)

Organizacija će uvijek biti bitna

Ako crkve nisu organizirane tako da mogu provesti i nametnuti red, onda za njih u budućnosti nema nade. (1T, str. 270. – 1862.)

O, kako bi se Sotona radovao kad bi mu uspjelo ući među taj narod i onemogućiti rad baš u vrijeme kad je čvrsta organizacija bitna jer će biti najveća snaga za isključivanju lažnih pojava i opovrgavanje tvrdnji koje ne podupire Božja Riječ! Mi želimo uredno održati svoje redove kako ne bi došlo do sloma sustava organizacije i reda, koji su stvoreni mudrim i obazrivim radom. Punomoć za rad se ne smije dati nesređenim ljudima koji bi u ovo vrijeme htjeli nadzirati Djelo.

Neki su čak širili misao kako će pred kraj svijeta svako Božje dijete raditi neovisno od ikakve vjerske organizacije. Ali Gospodin mi je pokazao da u ovom Djelu ne postoji osobna neovisnost.¹⁴ (9T, str. 257.258. – 1909. Slično u *Odabrana svjedočanstva*, str. 117.)

Kako se približavamo posljednjoj krizi, umjesto da smatramo kako postoji manje potrebe za redom i skladnim djelovanjem, mi trebamo biti sistematičniji nego ikad. (3SM, str. 26. – 1892.)

Naročita vlast Božje Crkve

Bog je svoju Crkvu obdario posebnim autoritetom i vlašću koju nitko nema pravo zanemariti i prezreti, jer onaj tko to čini prezire Božji glas. (*Djela apostolska*, str. 103. – 1875.)

Bog je svojoj Crkvi povjerio najveću vlast pod nebom. Treba poštovati Božji glas koji govori kroz Njegov narod ujedninjen u Crkvu. (3T, str. 451. – 1875.)

¹⁴ Iz rukopisa pročitano zastupnicima na zasjedanju Generalne konferencije u Washingtonu, D. C., 30. svibnja 1909.

Vrijeme duhovne slabosti i sljepoće

Dobila sam potvrdu svega što sam rekla u Minneapolisu, da crkve moraju doživjeti reformaciju. Reforme se moraju provesti jer su duhovna slabosti i sljepoća zahvatili narod koji je bio blagoslovljen velikom svjetlošću i dragocjenim prilikama i prednostima. Oni su kao reformatori izišli iz drugih crkava, ali sada se ponašaju slično kako su se ponašale te crkve. Nadali smo se da neće biti potrebe za još jednim izlaženjem.¹⁵ Premda ćemo nastojati sačuvati "jedinstvo u Duhu" u svezi mira, nećemo prestati perom i glasom govoriti protiv licemjerja. (EGW'88, str. 356.357. – 1889.)

Onima koji se hvale svojim svjetlom, a ne žive po njemu, Krist kaže: "Ali kažem vam: Tiru i Sidonu bit će na Dan sudnji lakše negoli vama. I ti, Kafarnaume [adventisti koji su imali veliko svjetlo]! Zar ćeš se do neba uzvisiti [zbog prednosti]? Do u Podzemlje ćeš se strovaliti! Doista, da su se u Sodomi zbila čudesa koja su se dogodila u tebi, ostala bi ona do danas." (RH, 1. kolovoza 1893. Dodaci u zagradi potječu od Ellen White.)

Stanje Crkve je slično kao u Laodiceji. U njoj nema Božje prisutnosti. (1NL, str. 99. – 1898.)

Zloporaba vlasti u Upravi Crkve

Sama Generalna konferencija postaje izopačena pogrešnim osjećajima i načelima. ...

Ljudi su nepošteno postupali prema onima za koje su smatrali da su pod njihovom vlašću. Odlučili su prisiliti pojedince da postupaju u skladu s njihovim odlukama; oni bi tako vladali nad drugima ili ih upropastili. ...

¹⁵ Ovo je jedina poznata izjava iz pera Ellen White, koja pokazuje da je mogla izgubiti povjerenje u organizaciju Adventističke crkve. Sumnju koju je ovdje izrazila nikad nije ponovila u preostalih dvadeset i šest godina svojeg života.

Plaši me bahatost tako razvijene vlasti, kao da položaj pretvara ljude u bogove; to treba izazvati strah. Ona je prokletstvo kad god se i od čije se god strane vrši. (TM, str. 359-361. – 1895.)

Suviše je teških odgovornosti povjereno nekolicini ljudi, a neki od njih ne uzimaju Boga za svojeg savjetnika. Što ovi ljudi znaju o potrebama Djela u stranim zemljama? Kako mogu znati što treba odlučiti po pitanjima koja su im upućena, a kojima se od njih traži informacija? Za one u stranim zemljama bit će potrebna tri mjeseca da dobiju odgovor na svoja pitanja, čak i ako nema odlaganja u pisanju. (TM, str. 321. – 1896.)

Oni koji žive u udaljenim zemljama neće postupiti prema svojoj prosudbi koja im govori da je ispravno, dok ne dobiju dozvolu iz Battle Creeka. Prije nego što krenu naprijed, oni iz tog mjesta čekaju na “da” ili “ne”. (SpT-A(9), str. 32. – 1896.)

Nije mudro izabrati jednog čovjeka za predsjednika Generalne konferencije. Posao Generalne konferencije se proširio i neke su stvari nepotrebno zakomplicirane. Pokazala se potreba za pronicljivošću. Treba postojati odjel u polju, ili treba smisliti neki drugi plan da se promijeni sadašnje stanje stvari. (TM, str. 342. – 1896.)¹⁶

¹⁶ Adventistička crkva organizirana je 1863. godine s 3.500 vjernika, s nekoliko konferencija, tridesetak propovjednika i Odborom Generalne konferencije koji su činila tri čovjeka. Predsjednik Generalne konferencije mogao je pružiti vodstvo i savjet koji zahtijeva tako mala organizacija. Mogao je osobno prisustvovati svakom važnijem sastanku i uz to posvetiti osobnu pozornost nizu poslova povezanih s nakladničkim djelom. Međutim, 1896. godine Djelo Crkve u Sjedinjenim Američkim Državama se jako proširilo, pa je djelovalo i u Europi, Australiji i Africi. Više nije bilo moguće da jedan čovjek ima odgovarajući nadzor i daje upute za sve obimniji posao. Ellen White je tražila podjelu polja tako da naši vjernici diljem svijeta ne bi očekivali savjet samo od jednog čovjeka. To je ostvareno organiziranjem unija konferencija i svjetskih divizija.

Nesmotrene vođe ne govore u Božje ime

Glas iz Battle Creeka, koji se smatrao autoritetom u savjetovanju kako se treba obavljati posao, više nije Božji glas. (17MR, str. 185. – 1896.)

Proteklo je više godina otkad sam Generalnu konferenciju prestala smatrati Božjim glasom. (17MR, str. 216. – 1898.)

Da ovi ljudi trebaju stajati na svetome mjestu, da budu Božji glas upućen narodu kao što smo nekad vjerovali da je Generalna konferencija – stvar je prošlosti. (GCB, 3. travnja 1901., str. 25.)

Nova crkva nije potrebna

Uzimati ćeš ulomke iz Svjedočanstava koji govore o kraju vremena milosti ili rešetanju Božjeg naroda, i govoriti ćeš kako će se iz tog naroda pojaviti čišći, svetiji narod. Sve to ide na ruku neprijatelju. ... Kad bi mnogi prihvatili gledišta koja ti zastupaš i govorili i postupali prema njima, to bi izazvalo najveće fanatično uzbuđenje koje se ikad pojavilo među adventistima sedmog dana. To Sotona želi. (1SM, str. 179. – 1890.)

Gospodin ti nije dao vijest da adventiste sedmog dana nazoveš Babilonom i pozivaš Božji narod da izađe iz njega. Kakve god mi iznosio razloge o ovom predmetu, ne mogu me pokolebati jer mi je Gospodin dao jasno svjetlo koje se protivi takvoj vijesti. ...

Znam da Gospodin voli svoju Crkvu. Ona ne smije biti neorganizirana ili se raspasti u neovisne dijelove. U tome ne postoji nikakva dosljednost; nema ni najmanji dokaz da će se takvo što dogoditi. (2SM, str. 63.68.69. – 1903.)

Kažem vam, braćo moja, da Gospodin ima organizirano tijelo preko kojega će djelovati. ... Kad se netko odvaja od organiziranog tijela naroda koji vrši Božje zapovijedi, kad počinje mjeriti Crkvu svojim ljudskim mjerilima i počinje ju

osuđivati, onda možete znati da ga Bog ne vodi. On je na pogrešnom kolosjeku. (3SM, str. 17.18. – 1893.)

Bog će sve urediti

Nema potrebe sumnjati ili strahovati da djelo neće uspjeti. Bog je na čelu djela i On će sve urediti. Ako nešto treba mijenjati na čelu Djela, Bog će se pobrinuti i ispraviti svaku zabludu. Vjerujmo da će brod koji nosi Njegov narod Bog sigurno dovesti u luku. (2SM, str. 390. – 1892.)

Zar Bog nema živu crkvu? On ima crkvu, ali je to crkva koja se bori, a ne pobjednička crkva. Nama je žao što postoje manjkavi članovi, što usred pšenice ima kukolja. ... Premda u Crkvi postoji zlo i bit će ga do kraja svijeta, Crkva u ovim posljednjim danima treba biti svjetlo svijetu koji je uprljan i demoraliziran grijehom. Crkva, slaba i nesavršena, u potrebi za ukorom, upozorenjem i savjetom, jedini je predmet Kristove najuzvišeniše brige na zemlji. (TM, 45.46. – 1893.)

Sotonine pristaše neće nikad pobijediti. Pobjeda će pratiti vijest trećeg anđela. Kao što je Gospodin nad vojskama srušio zidove drevnog Jerihona, tako će narod koji drži Božje zapovijedi pobijediti i nadvladati sve neprijatelje. (TM, str. 410. – 1898.)

Potreba za podjelom odgovornosti

Ono što sada želimo jest reorganizacija. Želimo početi od početka i graditi na drukčijem načelu. ... Ovdje su ljudi koji se nalaze na čelu različitih institucija, odgojnog i obrazovnog djela i konferencija u različitim krajevima i saveznom državama. Svi oni trebaju biti predstavnici, da imaju glas oblikovanja i izrade planova koje treba izvršiti. Treba više od jednog, dvojice ili trojice ljudi koji će voditi brigu o cijelom širokom polju. Djelo je veliko i nema ljudskog uma koji može sam planirati posao koji treba obaviti. ...

Želim reći da Bog nije dao nikakvu kraljevsku vlast u naše redove koja će nadzirati ovu ili onu granu Djela. Djelo je ograničeno nastojanjima da se nadzire svaka sitnica. ... Mora doći do obnove, do reorganizacije; odborima treba dati potrebnu vlast i pravo.¹⁷

Treba osnovati nove konferencije. Po Božjem nalogu u Australaziji organizirana je unija konferencija. ... Nije potrebno slati tisuće milja do Battle Creeka po savjet, a onda tjednima čekati odgovor. Oni koji su na samom terenu trebaju odlučiti što će se uraditi. (GCB, 5. travnja 1901., str. 69.70.)

Reakcija na zasjedanju Generalne konferencije 1901. godine

Što mislite tko je bio s nama od trenutka kad je ovo zasjedanje počelo? Tko je uklonio prigovore koji se obično pojavljuju na takvim sastancima? Tko je hodao gore-dolje kroz redove u ovom svetištu? Nebeski Bog i Njegovi anđeli. Oni nisu došli ovamo da vas rastrgaju već da vam daju ispravne i miroljubive misli. Oni su bili među nama da vrše Božje djelo, da odstrane sile tame, da djelo koje je Bog odredio da bude obavljeno ne bi bilo sprečavano. Božji anđeli su djelovali među nama. ...

Nikad se u životu nisam više iznenadila nego kad sam vidjela kako su se stvari okrenule na ovom zasjedanju. To nije naše djelo. Bog ga je izveo. Dobila sam upute o ovome, ali dok na ovom zasjedanju nije sve završeno, nisam ih mogla shvatiti. Božji anđeli su hodali gore-dolje na ovom skupu. Želim da to svatko od vas dobro zapamti i želim da isto tako zapamtite da je Bog rekao kako će iscijeliti rane svoga naroda. (GCB, 25. travnja 1901., str. 463.464.)

¹⁷ Iz govora Ellen White na otvorenju zasjedanja Generalne konferencije u Battle Creeku 3. travnja 1901., str. 25.26.

Tijekom ove Generalne konferencije Gospodin je silno djelovao za svoj narod. Kad god se sjetim tog zasjedanja, svlada me osjećaj predivne svečanosti koji izaziva žar zahvalnosti u mojoj duši. Svjedočili smo o veličanstvenim koracima našega Gospodina i Otkupitelja. Hvalimo Njegovo sveto ime, jer je On donio izbavljenje svome narodu! (RH, 26. studenoga 1901.)

Bila je potreba za organiziranjem unija konferencija, kako Generalna konferencija ne bi vladala nad svim konferencijama. Vlast u konferenciji ne smije biti usredotočena u jednom čovjeku, dvojici ili šestero ljudi; treba postojati odbor ljudi nad svakom konferencijom. (MS 26, 3. travnja 1903.)¹⁸

Potvrđeno povjerenje u organizaciju Adventističke Crkve

Sada ne možemo odstupiti od temelja kojeg je Bog postavio. Ne možemo ući u neku novu organizaciju jer bi to značilo otpad od istine. (2SM, str. 390. – 1905.)

Rečeno mi je da adventistima po cijelome svijetu kažem kako nas je Bog pozvao kao narod da mu budemo posebno blago. On je pozvao svoju Crkvu na Zemlji da savršeno ujedinjena u Duhu i savjetu Gospodina nad vojskama stoji do svršetka vremena. (2SM, str. 397. – 1908.)

U trenucima kad je mala skupina ljudi, kojima je bilo povjereno opće upravljanje Djelom, u ime Generalne konferencije nastojala provesti neumjesne planove da ograniči Božje Djelo, rekla sam da glas Generalne konferencije, koju je predstavljalo tih nekoliko ljudi, više ne mogu smatrati Božjim glasom. Ali to ne znači da ne treba poštovati odluke Generalne konferencije, sastavljene od ispravno imenovanih zastupnika, predstavnika naroda iz svih dijelova polja.

¹⁸ Za daljnje informacije o organizacijskim promjenama izvršenim na zasjedanju Generalne konferencije 1901. vidi *Seventh-day Adventist Encyclopedia*, rev. izdanje, str. 1050-1053.

Bog je odredio da predstavnici Njegove Crkve iz svih dijelova svijeta, okupljeni na Generalnoj konferenciji, imaju punu vlast. Neki griješe što smatraju da mišljenje i prosuđivanje jednog čovjeka ili jedne skupine ima punu vlast i utjecaj, jer ih je Bog dao samo svojoj Crkvi u obliku prosudbe i glasa Generalne konferencije okupljene radi postavljanja planova za procvat i napredak Njegovog Djela. (9T, str. 260.261. – 1909.)

Crkvu je obdario posebnim autoritetom i vlašću koju nitko nema pravo zanemariti i prezreti, jer onaj tko to čini prezire Božji glas. (*Djela apostolska*, str. 103. – 1911.)

Ohrabruje me i osjećam se blagoslovljenom kad shvatim da Izraelov Bog još uvijek vodi svoj narod i da će i dalje biti s njim, sve do kraja. (2SM, str. 406. – 1913.)¹⁹

Izjava W. C. Whitea

Rekao sam joj²⁰ kako je majka gledala na život Crkve ostatka i govorio o njezinom pozitivnom učenju kako Bog neće dozvoliti da ova zajednica toliko otpadne da bi došlo do nastanka još jedne crkve. (U pismu W. C. Whitea E. E. Androssu, 23. svibnja 1915. Iz pismohrane u Ostavštini Ellen White.)

Još uvijek potrebno duhovno buđenje

Jednog dana sam u podne pisala o djelu koje se moglo obaviti na posljednjoj Generalnoj konferenciji²¹ da su ljudi na povjerljivom položaju slijedili Božju volju i put. Oni koji su imali veliko svjetlo nisu hodili u njemu. Zasjedanje je završe-

¹⁹ Riječi iz posljednje poruke Ellen White Adventističkoj crkvi na zasjedanju Generalne konferencije. Ove ohrabrujuće riječi pročitao je na zasjedanju predsjednik Generalne konferencije, A. G. Daniells 27. svibnja 1913.

²⁰ Gđa. Lida Scott, u to doba nova vjernica, spremna financijski pomoći razvoju zdravstvenog djela u Loma Lindi u Kaliforniji.

²¹ 1901. godine.

no, a do promjene nije došlo. Ljudi se pred Gospodinom nisu ponizili kao što je trebalo i Sveti Duh nije došao.

Pisala sam do tog trenutka kad sam izgubila svjesnost; činilo se da prisustvujem jednom prizoru u Battle Creeku.

Bili smo okupljeni u auditoriju u Tabernacleu. Izgovorena je molitva, otpjevana pjesma, kojoj je opet slijedila molitva. Bogu su upućene najusrdnije molbe. Sastanak je bio obilježen prisutnošću Svetog Duha. ...

Činilo se kako nitko nije suviše ponosan da ne bi dao iskreno priznanje i oni koji su vodili u tome bili su ljudi koji su imali utjecaj, ali ranije nisu imali hrabrosti da priznaju svoje grijehe. U Tabernacleu je odjekivalo radovanje kakvo se nikad ranije čulo.

Onda sam se vratila iz nesvjesnog stanja i neko vrijeme se nisam mogla sjetiti gdje sam. U ruci sam još uvijek držala pero. A onda sam čula riječi: *“Ovo se moglo dogoditi. Sve ovo je Gospodin čekao da učini svome narodu. Cijelo nebo je čekalo da pokaže milostivost.”* Pomislila sam gdje smo mogli biti da je na posljednjoj Generalnoj konferenciji obavljeno temeljito djelo. (8T, str. 104-106. – 5. siječnja 1903.)

Duboko su me dojmili prizori koji su mi nedavno bili pokazani u noćnom viđenju. Izgledalo je da je u pitanju veliki pokret – djelo oživljavanja koje je napredovalo u mnogim mjestima. Naš narod svrstavao se u redove odazivajući se na Božji poziv. (TM, str. 515. – 1913.)²²

Božje strpljenje s Njegovim narodom

Crkva je zanemarila, žalosno zanemarila ostvariti očekivanja svojega Otkupitelja, a Gospodin se ipak ne povlači od svojeg naroda. On ga još uvijek podnosi, ne zbog neke dobrote koju bi našao u njemu, već zato da se Njegovo ime

²² Iz prve poruke Ellen White upućene na zasjedanju Generalne konferencije 1913. godine.

ne sramoti pred neprijateljima istine i pravednosti, da soton-ska oruđa ne bi mogla likovati zbog uništenja Božjeg naroda. Dugo je On trpio njegovu hirovitost, nevjerstvo i ludost. Disciplinirao ga je s čudesnim strpljenjem i sažaljenjem. Kada bi poslušali Njegove upute, On bi ih očistio od njihovim izopačenih sklonosti, spašavajući ih vječnim spasenjem i pretvarajući ih u vječne spomenike sile svoje milosti. (ST, 13. studenoga 1901.)

Držimo na umu da je Crkva, kakva je slaba i nesavršena, jedini predmet Kristove najuzvišene brige na zemlji. On stalno zabrinuto bdije nad njom i snaži je svojim Svetim Duhom. (2SM, str. 396. – 1902.)

Bog radi s onima koji su Njemu vjerni

Gospodin Isus će uvijek imati izabrani narod koji će mu služiti. Kad je židovski narod odbacio Krista, Kneza života, On je od njih uzeo Božje kraljevstvo i dao ga nezabošcima. Bog će nastaviti raditi po tom načelu u svakoj grani svojega Djela.

Kad se neka crkva pokaže nevjerna Gospodnjoj riječi, kakav god bio njezin položaj, koliko god bio uzvišen i svet njezin poziv, Gospodin više ne može raditi s njom. Onda bira druge da ponesu važne odgovornosti. Ako pak one ne očiste svoj život od svakog pogrešnog postupka, ako ne uspostave čista i sveta načela na svim svojim granicama, onda će ih Gospodin teško kazniti i poniziti i, ako se ne pokaju, uklonit će ih s njihova mjesta i učiniti ih predmetom poruge. (14MR, str. 102. – 1903.)

Suđenje prema danom svjetlu

Crkva adventista sedmog dana bit će izvagana na vagi Svetišta. Bit će suđena prema povlasticama i prednostima

koje je imala. Ako njezin duhovni život ne odgovara prednostima koje joj je Krist dao po neiskazano veliku cijenu, ako ju blagoslovi koje je dobila nisu osposobili da obavi posao koji joj je bio povjeren, nad njom će biti izrečena presuda: “Nađena prelagana.” Njoj će se suditi prema danom svjetlu i prilikama. ...

Svečane opomene upozorenja, očitovane u razaranju veoma cijenjenih objekata za službu,²³ govore nam: “Spomeni se dakle odakle si pao, obrati se i čini prva djela.” (Otk 2,5) ...

Ako se Crkva, koja je sada prožeta vlastitim otpadom, ne pokaje i obrati, ona će jesti plod svojeg vlastitog djela, dok se neće gaditi same sebe. Ako se odupre zlu i odabere dobro, ako u dubokoj poniznosti traži Boga i dosegne svoje visoko zvanje u Kristu stojeći na platformi vječne istine i vjerom se uhvati pripravljenih ostvarenja, ona će ozdraviti. Ona će se pojaviti u svojoj Bogom danoj jednostavnosti i čistoći, odvojena do svega što je veže za Zemlju, pokazujući da ju je istina oslobodila. Onda će njezini članovi biti Božji izabranici, Njegovi predstavnici. (8T, str. 247-251. – 21. travnja 1903.)

Povijest Izraela je opomena za nas

U ove posljednje dane Božji narod će biti izložen istim opasnostima kojima je bio izložen drevni Izrael. Oni koji ne prihvate opomene koje Bog daje, naći će se u istim opasnostima kao stari Izrael i neće zbog nevjerstva moći ući u počinak. Stari Izrael je trpio nevolje zbog svojih neposvećenih srca i nepokorene volje. Razlog što su na kraju bili odbačeni kao narod bilo je njihovo nevjerstvo, samopouzdanje, nestrpljenje, sljepoća uma i tvrdoća srca. U njihovoj povijesti pokazan nam je signal opasnosti.

²³ Sanatorij u Battle Creeku, najveća i najpoznatija adventistička institucija u svijetu, izgorio je do temelja 18. veljače 1902. Tome je slijedilo uništenje nakladničke kuće Review and Herald, također požarom, 30. prosinca 1902.

“Nastojte, braćo, da u koga od vas srce ne bude zlo i nevjerno pa da otpadne od živoga Boga. ... Doista, postali smo zajedničari Kristovi, samo ako početno pouzdanje čvrsto održimo do kraja.” (Heb 3,12.14 – Šarić.) (Letter 30, 1895.)

Crkva koja se bori nije Crkva koja je pobijedila, a Zemlja nije Nebo. Crkvu čine pogrešivi, nesavršeni muškarci i žene koji su učenici u Kristovoj školi, da bi se obučili, disciplinirali i obrazovali za ovaj i za budući, besmrtni život. (ST, 4. siječnja 1883.)

Neki misle da će se ulaskom u Crkvu ispuniti njihova očekivanja i upoznati samo one koji su čisti i savršeni. Oni revnuju za svoju vjeru i kad u vjernicima vide pogreške, kažu: “Otišli smo iz svijeta da se ne moramo družiti sa zlim osobama, ali je zlo i ovdje”, a onda pitaju, kao sluge u prisposobi: “Odakle onda kukolj?” Ali mi se ne trebamo razočarati jer nam Gospodin nije zajamčio da će Crkva biti savršena i sva naša revnost neće uspjeti da Crkvu koja se bori učini čistom kao što je Crkva koja je pobijedila. (TM, str. 47. – 1893.)

Pobjedonosna Crkva bit će vjerna i Kristu slična

Djelo će se uskoro završiti. Vjernici Crkve koja se bori, koji su se pokazali odani, postat će pobjedonosna Crkva. (Ev, str. 707. – 1892.)

Kristov život bio je nadahnut božanskom porukom o Božjoj ljubavi. On je silno želio da tu ljubav u obilnoj mjeri podijeli drugima. Sućut je zračila s Njegovog lica, a Njegovo ponašanje bilo je obilježeno milošću i poniznošću, ljubavlju i istinom. Svaki vjernik Njegove borbene Crkve mora pokazati iste osobine ukoliko se želi pridružiti pobjedonosnoj Crkvi. (FE, str. 179. – 1891.)

Peto poglavlje

Duhovni život Ostatka

Dvostruki život

U ovo doba, neposredno prije nego što se na oblacima nebeskim po drugi put pojavi Krist, treba izvršiti djelo slično Ivanovom. Bog poziva ljude koji će pripremiti narod da se održi u veliki dan Gospodnji. ... Da bismo vjerno objavili vijest sličnu onoj koju je Ivan objavio, moramo imati duhovno iskustvo kakvo je on imao. U nama se mora izvršiti isto djelo. Moramo vidjeti Boga i gledajući Njega izgubiti iz vida sebe. (8T, str. 332.333. – 1904.)

Zajednica s Bogom oplemenit će karakter i život. Ljudi će na nama poznati da smo bili s Isusom, kao što su to ljudi poznali na Isusovim učenicima. Ovo će Božjem suradniku pružiti silu kakvu mu ništa drugo ne može pružiti. On sebi ne smije dopustiti da bude lišen ove sile. Mi trebamo živjeti dvostrukim životom – životom misli i akcije, životom tihe molitve i životom ozbiljnog rada. (*Put u bolji život*, str. 329. – 1905.)

Moliti i raditi, raditi i moliti bit će način vašeg života. Morate se moliti kao da djelotvornost i hvala pripadaju samo Bogu, a raditi kao da je to sva vaša dužnost. (4T, str. 538. – 1881.)

Nijedan čovjek nije siguran ni dana, ni sata bez molitve. (*Velika borba*, str. 455. – 1911.)

Onaj tko ne čini ništa drugo osim što se moli, uskoro će se prestati moliti. (*Put Kristu*, str. 106. – 1892; izdanje 2005.)

Čvrsto ukorijenjeni u Kristu

Dolazi oluja, oluja koja će iskušati i ispitati svačiju vjeru. Vjernici već sada moraju biti čvrsto ukorijenjeni u Kristu, u protivnom će ih neka od zabluda odvesti na stranputicu. (Ev, str. 361.362. – 1905.)

Za nas bi bilo dobro da svakoga dana provedemo jedan sat u razmišljanju o Kristovom životu. Trebamo ga proučavati u svakoj pojedinosti, dopustivši svojoj mašti da obuhvati sve prizore, naročito one vezane za kraj Njegova života. (*Isusov život*, str. 54. – 1898.)

Jedina obrana od zla je Krist koji prebiva u srcu s pomoću vjere u Njegovu pravdu. Sve dok ne postanemo životno povezani s Bogom, nećemo se nikada moći oduprijeti nesvetom utjecaju samoljublja, samozadovoljstva i sklonosti prema grijehu. Mi možemo napustiti mnoge loše navike, za neko vrijeme možemo raskinuti zajednicu sa Sotonom; ali bez životne veze s Bogom, koja se ostvaruje podčinjavanjem Njemu iz trenutka u trenutak, bit ćemo poraženi. Bez osobnog poznavanja i stalne zajednice s Kristom prepušteni smo na milost i nemilost neprijatelju, i na kraju ćemo provoditi njegove naloge. (*Isusov život*, str. 258. – 1898.)

Krist, i to razapet, treba biti predmet našega razmišljanja, razgovora i naših najradosnijih osjećaja. (*Put Kristu*, str. 110. – 1892; izdanje 2005.)

Oblikovani po Svetome Duhu

Ljudsko srce neće nikada upoznati sreću dok ne dopusti da bude oblikovano djelovanjem Božjega Duha. Duh usklađuje obnovljenu dušu s uzorom, Isusom Kristom. Pod Njegovim utjecajem neprijateljstvo prema Bogu mijenja se u vjeru i ljubav, a oholost u poniznost. Duša prepoznaje ljepotu istine i Krist se proslavlja savršenstvom i ljepotom karaktera. (OHC, str. 152. – 1896.)

Nema prirodnih poriva, niti umnih sposobnosti i sklonosti srca koje svakog trenutka ne trebaju biti pod nadzorom Božjeg Duha. (*Patrijarsi i proroci*, str. 349. – 1890.)

Duh obasjava našu tamu, uklanja naše neznanje i pomaže nam u našim mnogostrukim potrebama. Međutim naše se misli stalno moraju baviti Gospodinom. Ako dopustimo svjetovnosti da prodre u nas, ako nemamo nikakve želje da se molimo, nikakve želje da razgovaramo s Izvorom snage i mudrosti, Duh neće boraviti s nama. (OHC, str. 154. – 1896.)

Potrebno je proučavati Bibliju

Nijedno obnovljeno srce ne može se održati u stanju posvećenosti bez svakidašnje primjene soli Božje Riječi. Božanska milost mora se primati svakoga dana, u protivnom nitko ne može ostati obraćen. (OHC, str. 215. – 1896.)

Neka vaša vjera bude potkrijepljena Božjom Riječju. Uхватite se čvrsto za živo svjedočanstvo istine. Vjerujte u Krista kao svojeg osobnog Spasitelja. On je bio i uvijek će biti naša Stijena spasenja. (Ev, str. 362. – 1905.)

Kršćani se moraju pripremati za ono što će uskoro zadesiti svijet kao najveće iznenađenje i tu pripremu trebaju obaviti marljivim proučavanjem Božje Riječi i nastojanjem da svoj život usuglase s njezinim propisima. (*Izraelski proroci*, str. 398. – c. 1914.)

Samo će oni koji su svoj um utvrdili istinama Biblije moći opstati tijekom posljednjeg velikog sukoba. (*Velika borba*, str. 510. – 1911.)

Samo će oni koji su marljivo proučavali Sveto pismo i prihvatili ljubav prema istini biti zaštićeni od moćne prijevare koja će osvojiti svijet. (*Velika borba*, str. 538. – 1911.)

Naš narod treba razumjeti što Bog kaže. Njemu je potrebno sistematsko poznavanje načela otkrivene istine, koje će ih osposobiti za ono što dolazi na zemlju i spriječiti da ih ne ljulja i zanosi svaki vjetar nauka. (5T, str. 273. – 1885.)

Učimo Pismo napamet

Više puta svakog dana posvetimo dragocjene, zlatne trenutke molitvi i proučavanju Pisma, ako ništa drugo osim da neki tekst naučimo napamet da bi duša mogla živjeti duhovnim životom. (4T, str. 459. – 1880.)

Božja dragocjena Riječ je mjerilo za mlade koji žele biti odani Kralju Neba. Neka zato proučavaju Pisma. Neka pamte redak po redak i neka stječu znanje o kojemu je Gospodin govorio. (ML, str. 315. – 1887.)

Podignite oko sebe zid od Pisma i vidjet ćete da ga svijet ne može srušiti. Učite Pismo napamet i onda Sotoni koji dolazi da vas kuša odgovorite: “Pisano je.” Na ovaj način se naš Gospodin suočio sa Sotoninim kušnjama i odupro im se. (RH, 10. travnja 1888.)

Neka Kristove dragocjene riječi zauzmu počasno mjesto u našem sjećanju. Cijenimo ih više od srebra i zlata. (6T, str. 81. – 1900.)

Imajte uz sebe džepnu Bibliju dok radite i koristite svaku priliku da učite napamet dragocjena obećanja. (RH, 27. travnja 1905.)

Doći će vrijeme kad će mnogi biti lišeni pisane Riječi. Ali ako je ona utisnuta u sjećanje, nitko nam je ne može oduzeti. (20MR, str. 64. – 1906.)

Proučavajmo Božju Riječ. Naučimo napamet dragocjena obećanja da bismo, kad nam budu oduzeli naše Biblije, još uvijek imali Božju Riječ. (10MR, str. 298. – 1909.)

Otkrivenje 14 kao sidro Božjeg naroda

U ove posljednje dane naša je dužnost da utvrdimo značenje vijesti prvog, drugog i trećeg anđela. Sve svoje poslove trebamo obavljati u skladu s Božjom Riječi. Vijesti prvog, drugog i trećeg anđela su sjedinjene i objavljene u četrnaestom poglavlju Otkrivenja od šestog retka do kraja. (13MR, str. 68. – 1896.)

Mnogi koji su prihvatili vijest trećeg anđela nisu imali iskustva u dvjema ranijim vijestima. Sotona je to znao pa ih je promatrao ne bi li ih nekako svladao; ali treći anđeo im je ukazivao na Svetinju nad svetinjama i oni koji su prije doživjeli vijest, pokazivali su im put u Svetinju nad svetinjama. Mnogi su u vijestima ovih anđela vidjeli savršeni lanac istine i radosno ih prihvatili prema njihovom redoslijedu te vjerom slijedili Isusa u nebesko Svetište. Ove su mi vijesti prikazane kao sidro za Božji narod. Svi koji ih razumiju i prihvate bit će sačuvani od mnogih Sotoninih obmana. (*Rani spisi*, str. 209. – 1858.)

Naučite um da vjeruje Božjoj Riječi

Oni koji smatraju da mogu sumnjati u Božju Riječ, da sumnjaju u sve gdje postoji mogućnost za nevjerovanje, kad dođe nevolja ustanovit će da će biti potreban i te kako veliki napor da vjeruju. Bit će gotovo nemoguće nadvladati utjecaj koji vezuje um naviknut na nevjerstvo, jer takvim je postupkom duša zarobljena u Sotoninu zamku i postaje nemoćna da raskine groznu mrežu koja je ispletena sve bliže i bliže duši.

Kad se odluči da sumnja, čovjek poziva u pomoć Sotonina oruđa. Ali jedina nada za onoga koji je naučio da ne vjeruje jest da svu bespomoćnost stavi na Spasitelja i da, kao dijete, pokori svoju volju i život Kristu, da bi ga izveo iz tame u svoje čudesno svjetlo. Čovjek nema snage da se sam izbavi iz Sotoninih zamki. Onaj tko se uči sumnjati i kritizirati, jača samog sebe u nevjerstvu. (MS 3, 1895.)

Priprema za buduće kušnje

Kristove sluge ne trebaju unaprijed smišljati govor koji će iznijeti kada budu izvedeni na sud zbog svoje vjere. Oni se trebaju pripremati iz dana u dan tako da u svoje srce pohranjuju dragocjene istine Božje Riječi. Oni se trebaju hraniti Kri-

stovim naukom i svoju vjeru jačati molitvom. A onda, kada budu izvedeni na sud, Sveti Duh će ih podsjetiti na istine koje će doprijeti do srca onih koji će doći da ih slušaju. Bog će učiniti da znanje stečeno marljivim istraživanjem Svetog pisma bljesne u njihovom umu u trenutku kad to bude potrebno. (CSW, str. 40.41. – 1900.)

Kada dođe vrijeme kušnje, neki koji sada propovijedaju drugima shvatit će, zahvaljujući svojim stajalištima, da na mnogo toga ne mogu dati zadovoljavajući odgovor. Sve dok se ne budu našli pred takvim ispitom, oni neće biti svjesni svojeg velikog neznanja. U Crkvi ima mnogo onih koji smatraju da razumiju ono što vjeruju. Ali dok ne dođe do borbe, oni neće shvatiti vlastitu slabost. Kada budu odvojeni od onih koji imaju istu vjeru i budu prisiljeni da stoje sami i objasne što vjeruju, bit će iznenađeni kad vide koliko su zbrkane njihove misli o onome što su prihvatili kao istinu. (5T, str. 707. – 1889.)

Nadzor nad moralnim silama

Sposobnost da pružimo obrazloženje za svoju vjeru, po-hvalno je dostignuće, ali ako istina nije prodrla dublje od toga, duša se nikada neće spasiti. Srce mora biti očišćeno od svake moralne prljavštine. (OHC, str. 142. – 1893.)

Malo je onih koji shvaćaju da dužnost treba upravljati mislima i maštom. Teško je nediscipliniran um usredotočiti na korisne predmete. Međutim, ako misli nisu zaposlene na način kako je to potrebno, vjera u ljudskoj duši ne može doživjeti svoj procvat. Um mora biti zaposlen onim što je sveto i vječno jer će u protivnom njegovati bezvrijedne i površne misli. U red se moraju dovesti i intelektualne i moralne snage, a uporaba će ih ojačati i unaprijediti. (OHC, str. 111. – 1881.)

Naša je velika potreba poticanje i njegovanje čistih, neokaljanih misli i jačanje moralnih snaga, umjesto nižih i tje-

lesnih snaga. Neka nam Bog pomogne da se probudimo od svojih sebičnih zahtjeva! (MM, str. 178. – 1896.)

Henokov primjer

Henok je prije svojeg uznesenja na nebo hodio tri stotine godina s Bogom, a stanje svijeta nije bilo ništa povoljnije za usavršavanje kršćanskog karaktera nego što je danas. A kako je Henok hodio s Bogom? On je uvijekbao svoj um i srce da stalno osjeća kako se nalazi u Božjoj prisutnosti; kad bi se našao u nevolji, njegove molitve bi se uzdigle k Bogu da ga sačuva.

Odbio je slijediti put koji bi vrijeđao njegovog Boga. Imao je stalno Gospodina pred očima. Molio bi se: “Uči me svome putu da ne bih zabludio. Što očekuješ od mene? Što da učinim kako bih te proslavio, Bože moj?” Tako je stalno oblikovao svoj put i smjer u skladu s Božjim zapovijedima i savršeno vjerovao svojem nebeskom Ocu da će mu pomoći. Nije imao nikakve svoje misli ni volju. Sav je bio uronjen u volju svojeg Oca.

Henok je bio predstavnik onih koji će se nalaziti na Zemlji kad Krist dođe, koji će biti preneseni na Nebo bez da okuse smrt. (1SAT, str. 32. – 1886.)

Henok je kao i mi proživljavao kušnje. Bio je okružen društvom koje nije bilo sklonije pravednosti od onoga koje nas okružuje. Ozračje koje je udisao bilo je zagađeno grijehom i pokvarenošću kao i naše, a ipak je živio svetim životom. Bio je neokaljan rasprostranjenim grijesima doba u kojemu je živio. Tako i mi možemo ostati čisti i neiskvareni. (2T, str. 122. – 1868.)

Sjetimo se Božjih blagoslova u prošlosti

Osvrćući se na našu prošlost i prisjećajući se svakog koraka napredovanja do današnjeg dana, mogu reći: “Hvalite Gospodina!” Dok gledam što je Gospodin postigao, ispunjena

sam oduševljenjem i povjerenjem u Krista kao vodiča. Nema-
mo se čega bojati u budućnosti, osim ako ne zaboravimo put
kojim nas je Gospodin vodio, kao i Njegove pouke iz prošlo-
sti. (LS, str. 196. – 1902.)

Vrijeme za ozbiljno razmišljanje

Ako je ikad bilo vrijeme za ozbiljno razmišljanje svakoga
tko se boji Boga, onda je to sada, kad je bitna osobna pobož-
nost. Trebamo se pitati: “Tko sam i što je moj posao i zadaća
u ovo vrijeme? Na čijoj strani radim – na Kristovoj ili nepri-
jateljevoj?” Neka se svaka duša sada ponizi pred Bogom, jer
nesumnjivo živimo u veliki Dan pomirenja. Slučajevi mnogih
prolaze pred Bogom, jer samo još malo trebaju spavati u svo-
jim grobovima. Tog dana jamstvo neće biti vaše ispovijedanje
vjere, već kome pripada vaša ljubav. Je li hram duše očišćen
od svake nečistoće? Priznajem li svoje grijehe i ispovijedam
li ih pred Bogom da bi ih On mogao izbrisati. Cijenim li pre-
malo sebe? Jesam li spreman učiniti svaku žrtvu za ono najiz-
vrsnije, zbog spoznanja Isusa Krista? Osjećam li svakog tre-
nutka da ne pripadam sebi već Kristu, da moja služba pripada
Bogu komu ja pripadam? (MS 87. – 1886.)

Trebamo se pitati: “S kojim ciljem živimo i radimo? Što će
biti rezultat svega toga?” (ST, 21. studenoga 1892.)

Živjeti sa svijеšču da postoji sudnji dan

Promatrajući ljude kako u našim gradovima žure tamo-
amo za poslovima, pitala sam se pomisle li oni ikad da Božji
Dan samo što nije banuo. Svi mi trebali bismo živjeti držeći
na umu veliki dan s kojim ćemo se uskoro suočiti. (1SAT, str.
25. – 1886.)

Ne možemo si priuštiti da živimo bez sjećanja na dan
suda; premda se dugo odlaže, sada je blizu, na vratima, i jako

brzo dolazi. Uskoro će odjeknuti arkandelova truba koja će preplašiti žive i probuditi mrtve. (CG, str. 560.561. – 1892.)

Spremni za Kristov povratak

Ali ako već sada ne nalazimo zadovoljstvo u razmišljanju o onome što je na Nebu; ako nismo zainteresirani za prikupljanje znanja o Bogu; ako ne uživamo u promatranju Kristovog karaktera; ako nas svetost uopće ne privlači — tada možemo biti sigurni da su uzaludne sve naše nade u Nebo. Savršeno usklađivanje s Božjom voljom visoki je cilj koji kršćanin neprestano ima pred očima. On će željeti razgovarati o Bogu, o Isusu, o domu sjaja i neporočnosti koji je Isus pripremio za sve koji Ga vole. Razmišljanje o tim temama, kada se duša siti blaženim Božjim obećanjima, apostol opisuje kao sliku “čudesu budućeg svijeta”. (5T, str. 745. – 1891.)

Ako ste danas izmireni s Bogom, bili biste spremni ako bi Krist danas došao. (HP, str. 227. – 1891.)

Šesto poglavlje

Način života i rada Ostatka

Duh službe i samopožrtvovnosti

Dugo je Bog čekao da duh službe obuzme cijelu Crkvu i da svatko prema svojim sposobnostima radi za Njega. Ako vjernici Božje crkve obave posao koji im je u tuzemstvu i inozemstvu povjeren u ispunjavanju evanđeoskog naloga, cijeli svijet će uskoro biti opomenut i Gospodin Isus će se sa silom i velikom slavom vratiti na Zemlju. (*Djela apostolska*, str. 70. – 1911.)

Ljudska mudrost naginje k ujedinjavanju, centralizaciji, k formiranju velikih Crkava i ustanova. Ljudi masovno prepustaju institucijama i organizacijama djela dobročinstva; oni se povlače od dodira sa svijetom, i tako se njihova srca hlade. Oni su zaokupljeni vlastitom osobnošću i postaju neosjetljivi. U njihovoj duši izumire ljubav za Boga i čovjeka.

Svojim sljedbenicima Krist povjerava djelo koje ne može obaviti njihov zastupnik, opunomoćenik. Služba bolesnima i siromašnima, objavljivanje evanđelja onima koji su izgubljeni – nešto je što se ne može prepustiti odborima ili organiziranim dobrotvornim društvima. Zahtjev djela evanđelja jest individualna odgovornost, individualni naponi, osobna žrtva. (*Put u bolji život*, str. 82. – 1905.)

“Trgujte dok ne dođem”

Krist kaže: “Trgujte dok ne dođem.” (Luka 19,13) Možda će proći samo nekoliko godina do završetka povijesti naše Zemlje, ali do tada trebamo trgovati. (RH, 21, travnja 1896.)

Krist bi želio da svatko nauči mirno razmišljati o Njegovom drugom dolasku. Svi trebaju svakodnevno istraživati Božju Riječ, ali isto tako ne zanemariti sadašnje dužnosti. (Letter 28, 1897.)

Krist je izjavio da će kad On dođe neki od Njegovog naroda koji ga čeka biti zauzeti trgovačkim poslovima. Neki će sijati njive, drugi žeti i skupljati žetvu, a treći će mljeti u mlinu. Nije Božja volja da Njegovi izabranici napuste životne obveze i odgovornosti i predaju se lijenom razmišljanju, živeći u nekom religioznom snu. (MS 18a, 1901.)

Unesite u sadržaj svog života što je moguće više dobrih djela. (5T, str. 488. – 1889.)

Kao da bi svaki dan mogao biti naš posljednji

Trebali bismo bdjeti, raditi i moliti se kao da je ovo posljednji dan koji smo dobili. (5T, str. 200. – 1882.)

Naša jedina sigurnost je da obavljamo svakodnevni posao, radeći, bdijući, čekajući, svakog trenutka oslanjajući se na snagu Onoga koji bješe mrtav, živ je i evo živi u vijeke vjekova. (Letter 77, 1894.)

Svakoga jutra posvetite sebe i svoju obitelj Bogu za taj dan. Nemojte računati na mjesece i godine, oni nisu vaši. Vaš je samo jedan kratki dan. Kao da vam je zadnji na Zemlji, radite tijekom njegovih sati za Učitelja. Predajte u Njegove ruke sve svoje planove da se po Njegovoj božanskoj providnosti izvrše ili ne izvrše. (7T, str. 44. – 1902.)

Savjesno svetkovanje subote²⁴

Naš nebeski Otac želi da svetkovanjem subote sačuva u ljudima spoznaju o sebi. On želi da subota upućuje naše misli

²⁴ Vidi "The Observance of the Sabbath" u *Testimonies for the Church*, sv. 6, str. 349-368; *Odabrana svjedočanstva*, str. 183-200.

Njemu, istinitom i živom Bogu, i da nam tako da život i mir. (6T, str. 349. – 1900.)

Na subotu trebamo misliti preko cijeloga tjedna i spremati se da ju svetkujemo u skladu sa zapovijedi. Subotu ne smijemo smatrati samo propisom Zakona, već trebamo razumjeti njen duhovni značaj za cijeli naš život. ...

Kad se na taj način sjećamo subote, onda tjelesne stvari neće prevladati nad duhovnima. Nijedna dužnost koja se mogla ispuniti u šest radnih dana neće ostati za subotu. (6T, str. 353.354. – 1900.)

Životnim se potrebama mora odgovoriti, bolesni se moraju njegovati, oskudica se siromašnih mora ublažiti. Neće ostati bez krivice onaj tko u subotu zanemari pomoći u nevolji. Božji sveti odmor načinjen je za čovjeka i djela milosrđa su u savršenom skladu s njezinim ciljem. Bog ne želi da Njegova stvorenja ijedan čas podnose bol koja se može otkloniti subotom ili u bilo koji drugi dan. (*Isusov život*, str. 155.156. – 1898.)

Vjernost u desetini i prinosima

Desetina je sveta i Bog ju je rezervirao za sebe. Zato ju treba donijeti u Njegovu riznicu, odakle se uzima za uzdržavanje evangeoskih radnika u njihovom poslu. ... Pažljivo čitajte treće poglavlje Knjige proroka Malahije da vidite što Bog govori o desetini. (9T, str. 249. – 1909.)

Desetina našeg prihoda je “svetinja Gospodnja”. Novi zavjet ne ponavlja zakon o desetini kao što ne ponavlja ni zakon o suboti jer se njihova valjanost pretpostavlja i njihova je velika duhovna važnost objašnjena. (CS, str. 66. – 1882.)

Bog poziva sve adventiste sedmog dana na svakome mjestu da se posvete Njemu i učine najbolje što mogu prema okolnostima u kojima žive, da pomognu u Njegovom radu. Svojom dragovoljnošću u davanju darova i prinosa, On želi da pokažu koliko cijene Njegove blagoslove i zahvalnost za Njegovu milost. (9T, str. 132. – 1909.)

Dobrotvornost pred smrt jedna je zamjena za darežljivost za života. (5T, str. 11. – 1882.)

Kako se približavamo svršetku vremena, potrebe za Djelo će stalno rasti. (5T, str. 156. – 1882.)

U ovome svijetu se nalazimo na probi da se vidi jesmo li osposobljeni za budući život. U Nebo ne može ući nitko tko je uprljan ružnom mrljom sebičnosti. Zato nas Bog ovdje ispituje tako što nam povjerava zemaljski imetak, da bismo njegovom uporabom mogli pokazati mogu li nam se povjeriti vječna blaga. (CS, str. 22. – 1893.)

Osnivajte nove institucije

Neki mogu reći: “Ako će Gospodin skoro doći, kakva je svrha osnivanje škola, sanatorija i tvornica zdrave hrane? Kakva je korist od toga da mladi uče obrte?”

Gospodnji plan je da stalno poboljšavamo talente koje nam je dao. To ne možemo ako ih ne koristimo. Mogućnost skorog Kristovog dolaska ne bi nas trebala navesti na besposličarenje. Umjesto toga, trebala bi nas potaknuti da učinimo što je god moguće da bude na blagoslov i korist ljudskom rodu. (MM, str. 268. – 1902.)

Po čitavom svijetu treba obaviti veliki posao i neka nitko ne zaključa da zbog blizine kraja vremena nema potrebe za posebnim naporom u podizanju različitih institucija kako Djelo bude zahtijevalo. ... Kad nam Gospodin bude rekao da se više ne trudimo graditi molitvene domove i osnivati škole, sanatorije i nakladničke ustanove, to će biti vrijeme da prekrizimo ruke i pustimo Gospodina da dovrši posao, ali sada imamo priliku da pokažemo svoju revnost za Boga i našu ljubav prema ljudskom rodu. (6T, str. 440. – 1900.)

Zdravstveni misionarski rad

Dok vjerska agresija ruši slobodu naše nacije, oni koji se zalažu za slobodu savjesti naći će se u nepovoljnom položaju.

Radi svojeg vlastitog dobra trebali bi, dok imaju priliku, pokazati razboritost u pogledu bolesti, njenih uzroka, prevencije i liječenja. Oni koji ovo čine naći će svugdje polje rada. Bit će bolesnih, mnogih kojima je potrebna pomoć ne samo među našim vjernicima, već, uglavnom, među onima koji ne poznaju istinu. (CH, str. 506. – 1892.)

Želim vam reći da se uskoro više neće moći obavljati propovjednički posao već samo zdravstveni misionarski rad. (CH, str. 533. – 1901.)

Božji narod cijeni svoje zdravlje

Pokazano mi je da je zdravstvena reforma dio vijesti trećeg anđela i isto tako čvrsto povezana s njom kao rame i ruka s ljudskim tijelom. (1T, str. 486. – 1867.)

Moramo čaj, kavu, duhan i alkohol prikazati kao grešna uživanja. Ne možemo na istu razinu staviti meso, jaja, maslac, sir i slične proizvode koje stavljamo na stol. Njih ne treba posebno isticati kao najvažniju vijest. Ono prvo – čaj, kavu, duhan, pivo, vino i sva alkoholna pića – ne treba uzimati umjereno, već potpuno odbaciti. (3SM, str. 287. – 1881.)

Istinska nas umjerenost uči da u potpunosti ostavimo sve štetno za zdravlje i da razumno koristimo ono što je zdravo. (*Patrijarsi i proroci*, str. 471. – 1890.)

Čist zrak, sunce, umjerenost i odmaranja, tjelesne vježbe, pravilna prehrana, uzimanje vode, povjerenje u božansku moć – to su pravi lijekovi. (*Put u bolji život*, str. 69.70. – 1905.)

Bilo što da je ono što šteti zdravlju, ono ne samo što smanjuje fizičku snagu već vodi k slabljenju i umne i moralne moći. Popuštanje nekoj nezdravoj navici otežava nam da razlučujemo između onog što je dobro i što je štetno i stoga postaje teže suprotiti se zlu. (*Put u bolji život*, str. 70.71. – 1905.)

Povratak prvobitnoj prehrani

Bog nas pokušava vratiti, korak po korak, svojoj prvobitnoj zamisli da čovjek živi od prirodnih proizvoda zemlje. Među onima koji čekaju Gospodnji dolazak mesna hrana će bit konačno izbačena. Meso će prestati biti dio njihove prehrane. Uvijek bismo trebali imati pred sobom ovaj cilj i postojano raditi na njegovu ostvarenju. (CH, str. 450. – 1890.)

Među ljudima koji tvrde da čekaju skori Kristov dolazak trebale bi se vidjeti veće reforme. Zdravstvena reforma treba među našim vjernicima izvršiti djelo koje još nije obavljeno. Ima onih koji bi trebali postati svjesni opasnosti mesne prehrane, ali još uvijek jedu meso i tako ugrožavaju tjelesno, umno i duhovno zdravlje. Mnogi koji su se tek polovično odrekli mesne prehrane napustit će Božji narod i više s njim neće hoditi. (RH, 27. svibnja 1902.)

Vrijeme za post i molitvu

Odsad i sve do kraja vremena Božji narod treba biti mnogo ozbiljniji, mnogo budniji, ne uzdajući se u svoju mudrost već u mudrost svojega Vođe. Oni trebaju odrediti dane za post i molitvu. Možda se neće zahtijevati potpuno lišavanje od hrane, ali se trebaju hraniti štedljivo najjednostavnijom hranom. (CD, str. 188.189. – 1904. Također u *Savjeti o životu i prehrani*, str. 146.)

Pravi post koji treba preporučiti svima je uzdržavanje od svake hrane koja nadražuje i uzimanje zdrave, jednostavne hrane koju je Bog dao u izobilju. Ljudi trebaju manje misliti o tome kakvu će zemaljsku hranu jesti i piti, a mnogo više o hrani s Neba koja će dati zdravlje i vitalnost cjelokupnom vjerskom životu. (MM, str. 283. – 1896.)

Kvasac pobožnosti nije sasvim izgubio svoju moć. U vrijeme kad će opasnost i pritisak na Crkvu biti najveći, mala

skupina koja ostaje u svjetlosti uzdisat će i ridati zbog gado-va što se čine u zemlji. Ovi vjernici će se usrdnije moliti za Crkvu kad budu vidjeli kako mnogi od njezinih vjernika žive i rade po ugledu na svijet. (5T, str. 209. – 1882. Također u *Odabrana svjedočanstva*, str. 464.)

Pouzđajte se čvrsto u Boga

Zbog neposvećenih radnika, ponekad nešto pođe loše. Možete plakati nad posljedicama pogrešnog postupka drugih, ali se ne brinite. Djelo se nalazi pod nadzorom blagoslovljenog Učitelja. Jedino što On traži jest da radnici dolaze k Njemu po naloge i slušaju Njegove upute. Sve grane Djela – naše crkve, naše misije, subotnje škole, ustanove – leže Njemu na srcu. Zašto se brinete? Naša žarka želja da vidimo Crkvu ispunjenu životom mora biti povezana s potpunim povjerenjem u Boga. ...

Neka nitko uzaludno ne napreže snagu koju je dobio od Boga, pokušavajući da ubrza Božje Djelo. Čovjekova snaga ne može ubrzati Djelo. S njome mora biti sjedinjena snaga nebeskih bića. ... Čak i kad bi nestali svi oni radnici koji sada nose najteže terete, Božje Djelo bi išlo naprijed. (7T, str. 298. – 1902. Vidi *Iz riznice svjedočanstava*, sv. 2, str. 287.288.)

Bogoslužje u obitelji

Udružite se večerom i jutrom sa svojom djecom u slavljenju Boga, čitanju Njegove Riječi i pjevanju hvale Njemu. Učite djecu da znaju napamet Božji Zakon. (Ev, str. 499. – 1904.)

Obiteljska bogoslužja trebaju biti kratka i živa. Ne dopustite da ih se vaša djeca ili bilo koji član vaše obitelji plaši zato što su dosadna ili nezanimljiva. Kad se čita i objašnjava neko dugo poglavlje, čemu slijedi dugačka molitva, ova sveta služba postaje zamorna i svi osjećaju olakšanje kad je završila. ...

Neka otac izabere iz Pisma zanimljiv i lako razumljiv dio; nekoliko redaka je dovoljno za lekciju koju se može proučiti i oživotvoriti tijekom dana. Mogu se postavljati pitanja, iznijeti nekoliko ozbiljnih, zanimljivih primjedbi, a može se kao ilustraciju iznijeti i neki događaj, kratko i sažeto. Na kraju se može otpjevati nekoliko kitica žive pjesme i iznijeti kratka i sažeta molitva. Onaj tko vodi u molitvi ne treba se moliti za svašta već izraziti svoje potrebe jednostavnim riječima i hvaliti Boga zahvaljivanjem. (CG, str. 521.522. – 1884.)

Čuvajte se veza sa svijetom

[Navedeno Otk 18,1-3.] Dok odjekuje ova vijest, dok objava istine vrši djelo odvajanja, mi kao vjerni Božji stražari trebamo znati kakav je naš stvarni položaj. Ne udružujemo se sa svjetovnim ljudima da nas ne prožme njihov duh i naše duhovno rasuđivanje oslabi, pa one koji imaju istinu i objavljuju Gospodnju vijest počnemo promatrati s gledišta ostalih kršćanskih crkava. Istodobno ne trebamo biti slični farizejima i držati se od njih po strani. (EGW'88, str. 1161. – 1893.)

Oni koji bdiju i čekaju da Krist dođe na oblacima nebeskim neće se miješati sa svijetom u društvima i skupovima koji se okupljaju samo radi vlastite zabave. (MS 4, 1898.)

U Božjem planu nije da se vežemo ugovorima, partnerstvom ili poslovnim udruženjima s onima koji nisu naše vjere. (RH, 4. kolovoza 1904.)

Trebamo se družiti s drugima koliko god možemo, a da pritom ne žrtvujemo načelo. To ne znači da ne trebamo pristupiti njihovim društvima, već im trebamo dati do znanja da cijelim srcem podupiremo pitanje trezvenosti. (Te, str. 220. – 1884.)

Rekreacija koju Krist odobrava

Prednost i dužnost kršćana jest da osvježe duh i ojačaju tijelo bezazlenom rekreacijom s ciljem da upotrijebe svoje fizičke i umne snage na slavu Boga. (MYP, str. 364. – 1871.)

Kršćani raspolažu mnogim izvorima radosti i mogu s nepogrešivom točnošću reći koja su zadovoljstva ispravna. Oni mogu uživati u rasonodama koje neće opterećivati um ili kviriti dušu, koje neće razočarati i ostaviti žalostan trag utjecaja koji razara samopoštovanje i onemogućuje korisnost. Ako mogu sa sobom povesti Isusa i sačuvati duh molitve, oni su potpuno sigurni. (MYP, str. 38. – 1884.)

Naša okupljanja trebamo tako voditi i na njima se tako ponašati da nam, kad se vratimo kući, savjest bude mirna i pred Bogom i pred ljudima jer nismo povrijedili nikoga od onih s kojima smo se družili, niti smo na njih pogubno utjecali. ...

Svaka rasonoda u kojoj s vjerom možete tražiti Božji blagoslov, nije opasna. Ali svaka zabava koja će vas onesposobiti za molitvu nasamo, za obiteljsko bogoslužje ili za sudjelovanje na molitvenim sastancima nije sigurna, već opasna. (MYP, str. 386. – 1913.)

Glazba koja uzdiže

Kao što su se sinovi Izraelovi, putujući pustinjom, hrabрили melodijama svetih pjesama, tako i Božja djeca danas, po Božjem nalogu, svoj kršćanski životni put trebaju učiniti radosnim. Jedan od najboljih načina da se Božje riječi urežu u sjećanje njihovo je ponavljanje u pjesmi. Takva pjesma ima čudesnu moć. Ona ima silu da obuzda grubu i neotesanu narav; silu da oživi misli i probudi suosjećanje, da potakne na složan rad i odagna potištenost i zle slutnje koje oduzimaju hrabrost i snagu. (*Odgoj*, str. 151. – 1903.)

Glazba je dio Božje službe u nebeskim dvorovima i mi, u svojim pjesmama hvale, trebamo nastojati da se što više približimo skladu nebeskih zborova. ... Pjevanje, kao dio vjerskog bogoslužja, isto je tako čin bogoslužja kao i molitva. (*Patrijarsi i proroci*, str. 501. – 1890.)

Uporabi glazbala se ne može prigovoriti. Ona su se u staro vrijeme koristila pri vjerskim službama. Štovatelji su hvalili Boga harfom i citarom; zato glazba treba imati mjesto na našim bogoslužjima. (Ev, str. 500.501. – 1898.)

Televizija i kazalište²⁵

Kazalište je jedno od najopasnijih mjesta za razonodu. Umjesto da bude škola morala i vrsnoće, kako se često tvrdi, ono je pravo leglo nemorala. Takve razonode jačaju i utvrđuju opasne navike i grešne osobine. Proste pjesme, nećudoredne geste, izrazi i ponašanje koji navode na razuzdanost, izopačuju maštu i vrijeđaju moralne vrijednosti.

Svaka mlada osoba koja često odlazi na takva mjesta i događanja razvit će iskvarena načela. U ovoj zemlji²⁶ nema većeg otrova za maštu, za uništenje vjerskih dojmova i otupljivanje radosti u smirenim zadovoljstvima i umjerenim životnim stvarnostima od kazališnih zabava. Ljubav prema prizorima u njima povećava se svakim odlaskom, kao što se i želja za alkoholom povećava s njegovim uživanjem. (4T, str. 652.653. – 1881. Slično u *Um, karakter i osobnost*, str. 552 s primjedbom.)

Bog ne blagoslivlja vrijeme provedeno u kazalištu ili na plesu. Nema kršćanina koji bi želio umrijeti na takvome mjestu. Nitko ne bi želio da ga Krist tamo zatekne o svome dolasku. (MYP, str. 398. – 1882.)

²⁵ Oko 1888. godine, u vrijeme kad je pisan ovaj tekst, termin *theatre*, ovdje preveden s “kazalište”, odnosio se na mjesta zabave na kojima su se izvodile opere, kazališne i glazbene predstave, ali prije svega mjesta na koja se odlazilo zbog zabave, što se nešto kasnije odnosilo i na kino.

²⁶ U Americi.

Jedina sigurna zabava je ona koja ne guši ozbiljne i pobožne misli, jedina sigurna mjesta odmora su ona na koja sa sobom možemo povesti Isusa. (OHC, str. 284. – 1883. Također u *Naše visoko zvanje*, str. 286.)

Odjeća i ukrašavanje

Nema potrebe da pitanje odijevanja učinite najvažnijom točkom svoje religije. Ima nešto vrednije o čemu trebate govoriti. Govorite o Kristu, a kad se srce obrati, otpast će sve što nije u skladu s Božjom Riječi. (Ev, str. 272. – 1889.)

Ako smo kršćani, slijedit ćemo Krista, premda put kojim hodimo prolazi preko naših prirodnih sklonosti. Ne vrijedi govoriti vam da ne nosite ovo ili ono, jer ako je ljubav prema ovim taštīm stvarima u vašem srcu, odlaganje vaših ukrasa bit će samo kao da ste posjekli grane sa stabla. Naklonosti prirodnog srca opet će provesti što žele. Mora proraditi vaša savjest. (CG, str. 429.430. – 1892.)

Ljubazno molim naš narod da hodi pažljivo i oprezno pred Bogom. Poštujte običaje u odijevanju sve dok su u skladu sa zdravstvenim načelima. Neka se naše sestre oblače jednostavno, kako to mnoge čine; one imaju odjeću od dobrog, trajnog materijala, prikladnog za ovo doba; neka pitanje odijevanja ne zaokuplja um. Naše sestre se trebaju oblačiti jednostavno. Neka se oblače skromno i rese stidljivošću i razborom. Dajte svijetu živi primjer unutarnjeg ukrašavanja Božjom milošću. (2SM, 242. – 1897. Slično u *Um, karakter i osobnost*, str. 524.)

Vanjski izgled je pokazatelj srca. (1T, str. 136. – 1856.)

Potreba za publikacijama

Treba izdati publikacije pisane jasnim, najjednostavnijim jezikom, koje objašnjavaju važne predmete i objavljuju ono što će zadesiti svijet. (HM, 1. veljače 1890.)

Prva i druga vijest objavljene su 1843. i 1844. godine i mi se sada nalazimo pod objavljivanjem treće vijesti, ali još uvijek treba naviještati sve tri. ... Ove vijesti treba iznijeti svijetu pomoću publikacija, u predavanjima, i u odvijanju proročke povijesti pokazati ono što se dogodilo i što će se dogoditi. (CW, str. 26.27. – 1896.)

Neokaljane istine treba objaviti pomoću letaka i traktata; njih treba rasuti kao jesenje lišće. (9T, str. 230. – 1897.)

Danas su više no ikad potrebne knjige kao što su *Patrijarsi i proroci*, *Daniel i Otkrivenje* te *Velika borba*. Treba ih širiti jer će istine koje naglašavaju otvoriti mnoge slijepe oči. (CM, str. 123. – 1905.)

Dokle god bude trajalo vrijeme milosti, bit će prilike za rad literarnih evanđelista. (6T, str. 478. – 1900.)

Nikakvi oštri napadi u našim časopisima

Oni koji pišu za naše časopise ne trebaju neljubazno napadati i praviti aluzije koje će nesumnjivo uvrijediti i zapriječiti put, te nas onemogućiti u radu koji trebamo obaviti u približavanju svim društvenim slojevima, uključujući i katolike. Naš je posao da govorimo istinu u ljubavi i u istinu ne miješamo neposvećene elemente neporođenog srca niti iznositi ono što odiše istim duhom koji pokazuju naši neprijatelji. ...

Ne koristimo grube i oštre riječi. Uklonimo ih iz svakog članka, izostavimo ih iz svakog govora. Neka Božja Riječ izvrši rezanje i ukoravanje; neka se nesavršeni ljudi sakriju i ostanu u Isusu Kristu. (5T, str. 240.241. – 1909.)

Iz naših spisa i govora trebamo izbaciti svaki izraz koji bi, sam za sebe, mogao biti pogrešno shvaćen pa da izgleda kao da se protivi zakonu i redu. Pažljivo promotrimo sve kako se ne bi proširio glas da iznosimo stvari koje nas predstavljaju kao ljude koji nisu odani svojoj zemlji i njezinim zakonima. (Letter 36. 1895.)

Kršćanstvo se ne očituje u ratobornom optuživanju i osuđivanju. (6T, str. 397. – 1900.)

Čuvajmo se sporednih stvari

Bog nije mimoišao svoj narod i izabrao jednog pojedinca ovdje, a drugog ondje kao jedino dostojne da im povjeri svoju istinu. On ne daje jednom čovjeku novo svjetlo suprotno postojećoj vjeri Crkve. Pri svakoj reformi ustajali su ljudi koji su tvrdili da su ga primili. ... Neka nitko samouvjereno ne misli da mu je Bog dao neko naročito svjetlo, i zaobišao njegovu braću. ...

Netko prihvati neku novu i neobičnu ideju koja se naizgled ne sukobljava s istinom. On ... govori o njoj i stalno se bavi njome, sve dok mu se ne učini privlačnom i važnom, jer Sotona ima sposobnost da ju prikaže u lažnom svjetlu. Ona na kraju postane središnja tema koja istiskuje sve ostale, najvažnija točka oko koje se sve okreće, a istina nestaje iz srca. ...

Upozoravam vas da se čuvate ovih sporednih pitanja kojima je cilj da odvrate um od istine. Zablude nije nikada bezopasna. Ona nikad ne posvećuje, već uvijek donosi zbunjenost i neslogu. (5T, str. 291.292. – 1885.)

Ističite jedinstvo, a ne razlike

Ima tisuće iskušenja koja zamaskirana vrebaju one koji imaju svjetlost istine, i jedina sigurnost za svakoga od nas jest da ne prihvatimo nijedno novo učenje, nijedno novo tumačenje Pisama, prije nego što ga iznesemo na ocjenu iskusnoj braći. Iznesite ga pred njih u poniznom, poslušnom duhu s usrdnom molitvom; i ako oni u njemu ne vide svjetlosti, podčinite se njihovom sudu, jer je “pomoć u mnoštvu savjetnika”. ...

Pojavit će se ljudi i žene koji će tvrditi da imaju neku novu svjetlost ili neko novo otkrivenje, s namjerom da pokolebaju

vjeru u stare međaše. Njihova učenja neće izdržati probu Božje Riječi, ali će ipak uspjeti da neke prevare. ... Ne možemo biti dovoljno budni za svaki oblik zablude, jer Sotona stalno pokušava odvući ljude od istine. (5T, str. 293.295.296. – 1885.)

Bitno je da nastojimo nastupati ujedinjeni; to ne znači da od drugih zahtijevamo da prihvate naše ideje, ali ako svi budu nastojali imati Kristovu krotkost i poniznost, imat će Kristov um. Onda će postojati jedinstvo duha. (Letter 15, 1892.)

Pozivam one koji tvrde da vjeruju u istinu da hode ujedinjeni sa svojom braćom. Nemojte svijetu dati priliku da govore kako smo ekstremisti, da smo neujedinjeni, da jedan uči jedno, a drugi drugo. Izbjegavajte neslogu. (TM, str. 57. – 1893.)

Kako se postaviti prema kritičarima

Oni koji su napustili vjeru doći će u naše zajednice da nam odvrate pozornost od djela koje Bog želi da bude obavljeno. Ne možemo si priuštiti da odvratimo uši od istine na bajke. Ne pokušavajte obratiti one koji upućuju prigovore vašem radu, već pustite da se vidi kako ste nadahnuti Duhom Isusa Krista i Božji anđeli će vašim usnama dati riječi koje će doprijeti do srca vaših protivnika. Ako ovi ljudi uporno nastavljaju nameštati svoj put, oni koji u zajednici imaju pronicljiv um, shvatit će da je vaše mjerilo uzvišenije. Govorite tako da se vidi kako preko vas govori Isus Krist. (9T, str. 148.149. – 1909.)

Uzvisujte Božju Riječ

Ako u radu budemo izazivali osjećaje, imat ćemo ih koliko god želimo i više nego što ih možemo savladati. Propovijedajmo Riječ mirno i razgovjetno. Nije naš posao da izazivamo uzbuđenje. Samo sveti Božji Duh može stvoriti zdravo oduševljenje. Pustimo Boga da radi, a ljudsko oruđe treba ponizno hoditi pred Njim, bdijući, čekajući, moleći se, gledajući

Isusa u svakom trenutku, vođeno i pod kontrolom dragocjenog Duha koji je svjetlost i život. (2SM, str. 16.17. – 1894.)

Idimo k ljudima s Božjom Riječi i kad ju prime, Sveti Duh može doći, ali kao što sam ranije rekla, može doći na način koji se preporučuje ljudima. U svojim riječima, pjesmama i svemu što je kod nas duhovno, pokažimo smirenost, dostojanstvo i strahopoštovanje koje pokreće svako pravo Božje dijete. (2SM, str. 43. – 1908.)

Mi želimo putem Riječi, a ne osjećaja ili uzbuđenja, potaknuti ljude da prihvate istinu. Na temelju Božje Riječi možemo stajati potpuno sigurno. (3SM, str. 375. – 1908.)

Sedmo poglavlje

Život izvan gradova

Božanski ideal

Premda je sve što je Bog stvorio bilo savršeno i veoma lijepo u svijetu u kome su Adam i Eva trebali uživati u sreći, Bog im je želio dokazati svoju veliku ljubav tako što je za njih zasadio poseban vrt. Jedan dio svog vremena trebali su provesti u njegovom oblikovanju, a jedan dio su provodili s anđelima koji su ih posjećivali i podučavali i zajedno slavili Boga. Njihov rad nije bio zamoran, već ugodan i poticajan. (3SG, str. 34. – 1864.)

Kakvi su bili uvjeti što ih je Svemogući Otac odabrao za svog Sina? Osamljen dom u galilejskim brdima; domaćinstvo održavano poštenim, nesebičnim radom; život jednostavnosti; svakodnevni sukob s teškoćama i okrutnošću života; samopožrtvovnost, razumno raspolaganje sredstvima i strpljiva zadovoljna služba; proučavanje Božje Riječi kraj nogu Njegovе majke, s otvorenim svitkom svetih spisa; tišina zore i sutona u zelenoj dolini; svjedočenje prirode; razmišljanja o stvaranju i Božjoj providnosti; zajednica duše s Bogom – ovo su bili uvjeti i okolnosti Isusovog ranog života. (*Put u bolji život*, str. 226. – 1905.)

Napustite gradove

Napustite gradove što je moguće prije i kupite komadić zemlje na kojoj možete imati vrt, gdje vaša djeca mogu pro-

matrati rast cvijeća i od njega učiti lekcije jednostavnosti i čistoće. (2SM, str. 356. – 1903.)

Moja je vijest za ovo vrijeme: Van iz gradova. Budite uvjereni da je naš narod pozvan da se udalji više kilometara od velikih gradova. Jedan pogled na San Francisco kakav je danas pokazat će vašem razumu potrebu da iziđete iz gradova. ...

Gospodin poziva svoj narod da se smjesti podalje od gradova, jer u čas kad i ne mislite sručit će se s neba oganj i sumpor na ove gradove. Kazna će biti u razmjeri s njihovim grijesima. Kad bude uništen takav grad, neka to naš narod ne uze olako i misli da, ako se pruži zgodna prilika, grade kuće u tom uništenom gradu. ...

Neka svi koji razumiju značenje ovih stvari pročitaju jedanaesto poglavlje Otkrivenja. Pročitajte svaki redak i saznajte što će se još dogoditi u gradovima. Čitajte i o prizorima prikazanima u osamnaestom poglavlju iste knjige. (MR 1518, 10. svibnja 1906.)

Roditelji koji imaju nešto zemlje i udoban dom kraljevi su i kraljice. (*Temelji sretnog doma*, str. 124. – 1894.)

Gradove treba obrađivati izvana

Budući da smo Božji narod koji drži zapovijedi, moramo napustiti gradove. Kao što je činio Henok, moramo raditi u gradovima, ali ne i živjeti u njima. (Ev, str. 77.78. – 1899.)

Gradove treba obrađivati iz vanjskih centara. Božji vjesnik je rekao: “Zar gradovi neće biti upozoreni? Hoće, ali to neće učiniti ljudi koji žive u njima, već oni koji će u njih dolaziti i upozoravati na ono što dolazi na Zemlju.” (2SM, str. 358. – 1902.)

Godinama sam dobivala posebno svjetlo da svoj posao ne trebamo usredotočiti na gradove. Nemir i metež koji ispunjavaju ove gradove i uvjeti koje nameću radnički sindikati i štrajkovi bit će velika prepreka našem radu. (7T, str. 84. – 1902.)

Kad neka zemlja ogrezne u grijehu, uvijek se treba čuti glas koji će opominjati i savjetovati, kao što je to činio Lot u Sodomu. Lot je mogao sačuvati svoju obitelj od mnogih zala da svoj dom nije sagradio u ovom zlom, pokvarenom gradu. Sve što su Lot i njegova obitelj radili u Sodomi, mogli su učiniti živeći u nekom mjestu podalje od grada. (Ev, str. 78. – 1903.)

Zasad će biti potrebno da neki rade u Chicagu, ali oni trebaju pripremati radne centre u seoskim područjima iz kojih bi obrađivali grad. Gospodin očekuje od svojega naroda da potraži i osigura skromne zgrade po pristupačnoj cijeni kao centre za svoj rad. S vremena na vrijeme saznat će za veće zgrade koje će moći kupiti po neobično niskoj cijeni. (Ev, str. 402. – 1906.)

Bogati blagoslovi u prirodnom okolišu

Ponovno kažemo: “Napustite gradove.” Ne smatrajte velikim gubitkom što morate otići u brda i planine, već tražite ovu mogućnost da možete biti sami s Bogom, da upoznate Njegovu volju i put. ...

Pozivam naš narod da svojim životnim djelom učini potragu za duhovnošću. Krist je na vratima. Zato govorim našem narodu: “Ne smatrajte da ste izloženi oskudici kad ste pozvani da napustite gradove i odete na selo. Tamo bogati blagoslovi očekuju one koji će ih prihvatiti. Promatranjem prizora u prirodi, Stvoriteljevih djela, proučavanjem Božjih rukotvorina, vi ćete se neprimjetno mijenjati u to isto obličje.” (2SM, str. 355.356. – 1908.)

Razviti karakter lakše je na selu

Roditelji vode svoju djecu u gradove jer misle da će tamo lakše zarađivati za život nego na selu. Nemajući što raditi kad nisu u školi, djeca dobivaju ulični odgoj. Ona od svojih bez-

božnih drugova stječu zle i razuzdane navike. (5T, str. 232. – 1882.)

Pošaljite djecu u gradske škole, gdje ih čekaju sve moguće kušnje da ih privuku i demoraliziraju, i izgradnja karaktera bit će za roditelje i djecu tripot teža. (FE, str. 326. – 1894.)

Gradovi su puni kušnji. Trebali bismo svoje poslove planirati tako da svoju mladež držimo što je moguće dalje od gradskog zla. (*Temelji sretnog doma*, str. 119. – 1902.)

Vrijeme je da naše obitelji krenu iz gradova u zabačenija mjesta, budući da će neprijatelj mnoge mlade kao i mnoge starije uhvatiti u zamku i zarobiti ih. (8T, str. 101. 1904.)

Nema ni jedne od stotine obitelji koja je življenjem u gradu napredovala tjelesno, umno i duhovno. Vjera, nada, ljubavi i sreća se mogu prije naći u zabačenim mjestima, okružena poljima, brežuljcima i drvećem. Povedite svoju djecu od gradskih prizora i zvukova, od vreve i buke gradskog prometa, i njihov će um biti mnogo zdraviji. Ustanovit ćete da njihovo srce lakše prima istinu Božje Riječi. (*Temelji sretnog doma*, str. 121. – 1905.)

Bolje tjelesno zdravlje u seoskoj sredini

Nije Božja volja da se Njegov narod nastani u gradovima u kojima neprekidno vladaju buka i metež. Svoju djecu trebaju poštediti od toga jer čitav organizam trpi opterećen užurbanošću, trkom i bukom. (2SM, str. 357. – 1902.)

Kad bismo mnoge od gradskih žitelja – koji nemaju na raspolaganju ni pedalj zelene trave, koji su iz godine u godinu imali pogled samo na prljava dvorišta, uske uličice, zidove, pločnike i zrak pun prašine i dima – mogli povesti u neki seoski kraj, okružen zelenim poljima, šumama, brežuljcima i potocima, obdaren vedrim nebom i svježim, čistim seoskim zrakom, za njih bi to bilo kao da su došli u raj na Zemlji. (*Put u bolji život*, str. 113. – 1905.)

Fizički ambijent velikih gradova je često opasan po zdravlje. Stalna opasnost od zaraze, zagađeni zrak, zagađena voda, zagađena hrana, pretrpana, mračna i nezdrava ljudska boravišta samo su neka od mnogih zala s kojima se tu srećemo. Božja namjera nije bila da se ljudi tiskaju u velikim gradovima, zbijeni u neprikladnim i nezdravim stanovima. (*Put u bolji život*, str. 226. – 1905.)

Sami uzgajajte namirnice

Gospodin želi da se Njegov narod preseli na selo gdje će moći obrađivati zemlju, uzgajati vlastito voće i povrće i gdje će njihova djeca moći doći u izravan dodir s Božjim djelima u prirodi. Moja je poruka da odvedete svoje obitelji daleko od gradova. (2SM, str. 357.358. – 1902.)

Gospodin je često pozivao svoj narod da svoje obitelji izvede iz gradova i nastani se negdje na selu, gdje mogu uzgajati sve što je potrebno za život; zato što će se u budućnosti pojaviti ozbiljan problem kupnje i prodaje. Sad je vrijeme da obratimo pozornost na uputu koja nam se stalno ponavlja: Izađite iz gradova i sela, gdje kuće nisu zbijene jedna uz drugu i gdje vas neprijatelji neće ometati. (2SM, str. 141. – 1904.)

Smjestite ustanove “Izvan velikih gradova”

Imenujte ljude zdravog rasuđivanja koji neće objaviti svoje namjere već će u seoskim krajevima potražiti imanja, s lakim pristupom gradovima, pogodna za male škole za evanđeoske radnike i gdje se mogu podignuti ustanove za liječenje bolesnih i iznurenih duša koje ne poznaju istinu. Potražite ovakva mjesta nadomak velikih gradova, gdje možete doći do odgovarajućih zgrada, bilo da ih dobijete na poklon od vlasnika ili ih kupite za umjerenu cijenu s darovima našeg naroda. Ne podižite zgrade u bučnim gradovima. (Ev, str. 77. – 1909.)

Cooranbong, New South Wales

Gdje treba smjestiti australijsku Biblijsku školu? ... Ako se škole smjeste u gradovima ili nekoliko kilometara od njih, bit će jako teško suprotstaviti se utjecaju ranijeg odgoja koji su studenti primili u vezi s ovim praznicima i onim što ih prati, a to su konjske trke, kladenje i ponuda nagrada. ...

Ustanovit ćemo da će biti potrebno osnovati naše škole izvan gradova, ali opet ne tako daleko da se ne može kontaktirati s njima, činiti im dobro, pustiti da svjetlo svijetli usred moralne tame. (FE, str. 310.313. – 1894.)

Sve na tome mjestu me se povoljno dojmilo, osim što smo bili daleko od velikih putnih pravaca pa nećemo imati priliku da našim svjetlom obasjamo moralnu tamu koja kao mrtvački pokrov pokriva naše velike gradove. Čini se da je to bila jedina primjedba koja mi se vrzmala u mislima. Ali ne bi bilo mudro osnovati našu školu ni u jednom našem velikom gradu. (8MR, str. 137. – 1894.)

Više sam nego osvjedočena da je ovo pravo mjesto za školu. (8MR, str. 360. – 1894.)

Huntsville, savezna država Alabama

Oni koji su odgovorni za školsko djelo u Grayvilleu i Huntsvilleu trebaju vidjeti što ove dvije ustanove mogu učiniti osnivanjem grana industrije kako bi naši ljudi koji namjeravaju napustiti gradove mogli kupiti skromne kuće bez posebno velikih sredstava, a i naći zaposlenje. (Letter 25, 1902.)

Prema Božjoj providnosti kupljena je škola u Huntsvilleu. Nalazi se na dobrom mjestu. U blizini su veliki rasadnici u kojima su neki od naših učenika preko ljeta radili da zarade novac za troškove u školi Huntsville. (SpT-B(12), str. 11. – 1904.)

Imanje škole Huntsville je prekrasno mjesto i sa svojih više od 120 ha zemlje može mnogo ostvariti u izobrazbi nekih obrta i uzgoja usjeva. (SpT-B(12x), str. 131. – 1904.)

Nedavno su me pitali: “Ne bi li bilo dobro prodati školsku zemlju u Hauntsvilleu i kupiti manje imanje?” Dobila sam uputu da ovo imanje ne smijemo prodavati, da ova sredina ima mnoge prednosti za održavanje škole za obojene. (SpM, str. 359. – 1904.)

Berrien Springs, savezna država Michigan

Čujem da neki smatraju kako bi se školu trebalo smjestiti u Berrien Springsu na jugozapadu Michigana. Meni se jako sviđa opis tog mjesta. ... Na mjestu kao što je Berrien Springs škola može biti primjer i ja se nadam da se nitko neće umiješati da spriječi napredovanje ovog djela. (4MR, str. 407, 12. srpnja 1901.)

Dobra ruka Gospodnja je bila s našim narodom u izboru ovog mjesta za školu. Ono odgovara onome što mi je prikazano kao mjesto na kojem treba biti osnovana naša škola. Udaljena je od grada i ima obilje zemlje za poljoprivredu, a i prostora pa kuće ne moraju biti sagrađene jedna blizu druge. Ima dovoljno zemljišta na kojem studenti mogu naučiti obrađivati zemlju. (RH, 28. siječnja 1902.)

U preseljenju koledža iz Battle Creeka i njegovog osnivanja u Berrien Springsu, braća Magan i Southerland su postupili u skladu sa svjetlom koje je Bog dao. Radili su marljivo pod teškim prilikama. ... Bog je bio s njima. On je odobrio njihov trud. (4MR, str. 260.261. – 1904.)

Stoneham, savezna država Massachusetts

Gospodin je u svojoj providnosti otvorio put za svoje radnike da učine odlučan korak u Novoj Engleskoj – u području u kojemu treba obaviti naročito veliki posao. Tamošnja braća su uspjela urediti da se mjesto za sanatorij premjesti iz South Lancastera u Melrosse, mnogo bliže Bostonu, a opet dovoljno

daleko od bučnog grada, tako da pacijenti mogu imati najbolje uvjete za povratak zdravlja. Seoba sanatorija iz Nove Engleske u mjesto tako prigodno kao što je Boston, djelo je Božje providnosti.

Kad Gospodin stavlja svoju ruku da pripremi put pred nama, Bože sačuvaj da itko ostane po strani, sumnjajući u mudrost napredovanja ili obijajući pružiti ohrabrenje i pomoć. Seoba sanatorija Nova Engleska iz South Lancastera u Melrosse prikazana mi je kao određena od Gospodina. (SpT-B(13), str. 3 – 1902.)

Takoma Park, Washington, D.C.

Mjesto koje je uzeto za našu školu i sanatorij je kakvo se samo poželjeti može. Zemljište je nalik onome što mi je Gospodin pokazao. Ono je prikladno za svrhu za koju će se upotrijebiti. Ima dovoljno prostora za školu i sanatorij bez da koja od ovih ustanova bude stiješnjena. Zrak je čist i voda je čista. Lijepa rijeka teče preko našeg zemljišta sa sjevera prema jugu. Ona je vrednija od zlata ili srebra. Gradilišta su na uzvišenjima s odličnom odvodnjom.

Jednog dana smo pošli na dugu vožnju razgledajući razne dijelove Takoma Parka. Veliki dio ove općine je prirodna šuma. Kuće nisu male niti zbijene jedna uz drugu, već prostorne i udobne. Okružene su prorijeđenim, ponovo izraslim omorikama, hrastovima, javorima i drugim lijepim stablima. Vlasnici ovih kuća su uglavnom poslovni ljudi, mnogi od njih rade kao činovnici u vladinim uredima u Washingtonu. Od-laze svakodnevno u Washington, a uvečer se vraćaju u svoje tihe domove.

Izabrano je dobro mjesto za tiskaru, dosta blizu pošte, a nađeno je i mjesto za molitveni dom. Čini se da je Takoma Parka pripremljen posebno za nas i da je čekao da se tu smjeste naše institucije i naši djelatnici. (ST, 15. lipnja 1904.)

Bog mi je jasno pokazao ovaj predmet. Nakladničko djelo koje je obavljano u Battle Creeku treba zasad biti prenese-
no blizu Washingtona. Ako Gospodin nakon nekog vremena
kaže: Odlazite iz Washingtona, mi trebamo otići. (RH, 11. ko-
lovoza 1903.)

Madison, savezna država Tennessee

Iznenadila sam se kad su, govoreći o poslu koji su htjeli obaviti na jugu, govorili o osnivanju škole u nekom mjestu udaljenom od Nashvillea. Prema svjetlu koji sam dobila znala sam da to neće biti dobro i ja sam im to rekla. Posao koji ova braća²⁷ mogu obaviti, zbog iskustva koje su stekli u Berrien Springsu, treba vršiti na mjestu iz kojeg je lako doći do Nashvillea, jer Nashville dosad nije obrađen kako je trebalo. Bit će veliki blagoslov za djelatnike u školi da budu blizu Nashvillea, da se mogu savjetovati s tamošnjim djelatnicima.

U potrazi za mjestom za školu braća su našla 13 km od Nashvillea imanje od 160 ha na prodaju. Veličina imanja, položaj, udaljenost od Nashvillea i umjerena cijena za koju ga se moglo kupiti po svemu su pokazivali da je to pravo mjesto za školu. Savjetovali smo da ga kupe. Znala sam da će u konačnici sva zemlja biti potrebna. (RH, 18. kolovoza 1904.)

Mountain View, savezna država Kalifornija

Dobila sam upute da Pacific Press treba preseliti iz Oaklanda. Kako su godine protjecale, grad je rastao i sada je potrebno podignuti tiskaru u nekom mjestu podalje od grada gdje se može kupiti zemlja za kuće zaposlenika. Oni koji su povezani s našim nakladničkim kućama ne moraju biti prisiljeni da žive u pretrpanim gradovima. Treba im pružiti priliku da dođu do kuća u kojima će moći živjeti bez potrebe za visokim plaćama. (FE, str. 492. – 1904.)

²⁷ E. A. Sutherland i P. T. Magan.

Mountain View je mjesto koje ima mnoge prednosti. Okruženo je prekrasnim voćnjacima. Klima je blaga i ovdje može rasti svakovrsno voće i povrće. Mjesto nije veliko, ali ima električnu rasvjetu, poštare i mnoge druge prednosti koje obično vidimo samo u gradovima. (Letter 141, 1904.)

Neki su pitali zašto seliti našu nakladničku kuću iz Oaklanda u Mountain View. Bog je pozivao svoj narod da napusti gradove. Mladi koji su povezani s našim ustanovama ne bi trebali biti izloženi kušnjama i pokvarenosti koje vladaju u velikim gradovima. Činilo se da je Mountain View pogodno mjesto za nakladničku kuću. (CL, str. 29. – 1905.)

Loma Linda, savezna država Kalifornija

Zahvaljujemo Gospodinu što imamo dobar sanatorij u Paradise Valley, 11 km od San Diega, sanatorij u Glendaleu, 12 km od Los Angelesa, i veliko i prekrasno mjesto u Loma Lindi, 99 km od Los Angelesa, a u blizini Readlandsa, Riversidea i San Bernardina. Imanje Loma Linda je jedno do najljepših mjesta za sanatorij koje sam ikada vidjela. (LLM, str. 141. – 1905.)

Loma Linda je mjesto koje je Gospodin posebno odredio da bude centar za školovanje zdravstvenih misionara. (Letter 188, 1907.)

Ovdje ima predivnih prednosti za školu. Farma, voćnjak, pašnjaci, velike zgrade, obilje prostora, ljepota – sve to je veliki blagoslov. (LLM, str. 310. – 1907.)

Ovo mjesto, Loma Linda, ima krasne prednosti i ako ih oni koji su ovdje budu vjerno koristili da postanu pravi zdravstveni misionari, oni će učiniti da njihovo svjetlo obasjava ljude oko njih. Svakodnevno moramo tražiti Boga da nam da svoju mudrost. (Letter 374. – 1907.)

Ovdje imamo idealne prednosti za školu i sanatorij. Ovdje su prednosti kako za studente tako i za pacijente. Dobila sam uputu da ovdje osnujemo školu vođenu po načelima drev-

nih proročkih škola. ... Liječnici se trebaju ovdje školovati. (MM, str. 75.76. – 1907.)

Angwin, savezna država Kalifornija

Kad sam pogledala ovo imanje rekla sam da je u mnogo čemu bolje od ijednog drugog. Škola se nije mogla osnovati na boljem mjestu. Udaljena je 13 km od St. Helene, i nema kušnji koje postoje u gradu. ...

S vremenom će biti potrebno podignuti više kućica za studente, a njih mogu podići sami studenti po uputama sposobnih nastavnika. Za to je moguće pripremiti drvenu građu na licu mjesta, a studente se može naučiti kako graditi na vjerodostojan način.

Ne moramo se bojati da ćemo ovdje piti nečistu vodu jer nam je besplatno osigurana iz Gospodnje riznice. Ne znam kako da budem dovoljno zahvalna za ove mnoge prednosti. ...

Svjesni smo da je Gospodin znao što nam je potrebno i da nas je svojom providnošću ovdje doveo. ... Bog je htio da budemo ovdje i On nas je ovdje smjestio. Bila sam uvjerena u to kad sam došla na ovaj teren. ... Ako prođete ovim imanjem vjerujem da ćete doći do istog zaključka – da je Gospodin za nas odredio ovo mjesto. (1MR, str. 340.341.343. – 1909.)

Osmo poglavlje

Gradovi

Prvi graditelji gradova

Nakon što je čuo Božje prokletstvo Kajin je otišao iz kuće svog oca. On je prvo izabrao zanimanje poljodjelca, i sada je osnovao grad koji je nazvao imenom svog najstarijeg sina. On je napustio Božju prisutnost, odbacio obećanje o obnovljenom Edenu da bi potražio materijalna dobra i uživanje na zemlji pod prokletstvom grijeha, i time se stavio na čelo velike skupine ljudi koji obožavaju boga ovoga svijeta. (*Patrijarsi i proroci*, str. 58. – 1890.)

Noini su potomci za neko vrijeme nastavili prebivati u planinama gdje je korablja stala. Kako je njihov broj rastao, otpad je uskoro doveo do podjele. Onima koji su nastojali zaboraviti svog Stvoritelja i odbaciti ograničenja njegovog Zakona neprekidno je smetalo učenje i primjer njihovih sunarodnjaka koji su se bojali Boga, i nakon nekog vremena oni su se odlučili odvojiti od onih koji su štovali Boga. U skladu s tim oni su otišli do doline Šinear, na obali rijeke Eufrat. Njih je privukla ljepota okoliša i plodnost tla, i oni su u toj ravnici odlučili zasnovati svoj dom.

Tu su odlučili izgraditi grad, a u gradu kulu takve zapanjujuće veličine da ona postane svjetsko čudo.²⁸ (*Patrijarsi i proroci*, str. 91. – 1890.)

²⁸ Postanak 11,2-4.

Gradovi su leglo poroka

Trka za užicima i zabavama najjača je u gradovima. Mnogi roditelji koji su svojoj djeci osigurali život u gradu, smatrajući da će im to donijeti mnoge prednosti, doživljavaju razočaranje i prekasno pokušavaju popraviti svoju strašnu pogrešku. Današnji gradovi ubrzano postaju sve sličniji Sodomu i Gomori. Brojni praznici ohrabruju besposličenju. Uzbudljivi sportovi, odlaženje u kazalište, na konjske utrke i u kockarnice, odavanje alkoholu i bančenju – sve to čini da se svaka strast žestoko razbuktava. Mlade jednostavno odnosi rijeka popularnih aktivnosti. (*Isusove usporedbe*, str. 29. – 1900.)

Dano mi je svjetlo da će gradovi biti ispunjeni zbrkom, nasiljem, zločinom i da će ovakvih pojava biti sve više prema kraju povijesti ove zemlje. (7T, str. 84. – 1902.)

Diljem svijeta veliki gradovi postaju leglom zla. Gdje god se našli, očima i ušima postajemo svjedocima zla. Posvuda su postavljeni “mamci” koji navode na razvrat i rastrošnost. (*Put u bolji život*, str. 225. – 1905.)

Na gradove dolaze Božji sudovi

Užasni potresi pogodit će Zemlju i gospodske palače, sagrađene uz veliki trošak, sigurno će postati gomile ruševina. (3RM, str. 312. – 1891.)

Kad Bog povuče svoju zaštitničku ruku, zatornik će početi svoj posao. Onda će naše gradove zadesiti najveće katastrofe. (3RM, str. 314. – 1897.)

Gospodin upućuje upozorenja zemaljskim stanovnicima, kao što je to učinio kod požara u Chicagu i požarima u Melbourneu, Londonu i New Yorku. (MS 127, 1897.)

Kraj je blizu i svaki grad će biti isprevrtnan. U svakom gradu će zavladati zabuna. Sve što je moguće potresti bit će potreseno i mi ne znamo što će doći poslije toga. Sudovi će biti

u skladu sa zloćom naroda i svjetlošću istine koju su imali. (1MR, str. 248. – 1902.)

O, kada bi Božji narod bio svjestan blizine uništenja na tisuće gradova koji su sada postali gotovo idolopoklonički! (Ev, str. 29. – 1903.)

Blizu je vrijeme kad će veliki gradovi biti izbrisani, i na ove sudove treba sve upozoriti. (Ev, str. 29. – 1910.)

Zgrade otporne na katastrofe pretvorit će se u pepeo

Vidjela sam izgrađene najskuplje zgrade, otporne na vatru, ali kao što je Sodoma nestala u plamenima Božje odmazde, tako će se ove ponosite građevine pretvoriti u pepeo. ... Laskavi spomenici čovjekove veličine pretvorit će se u prah još i prije nego što na svijet dođe posljednje veliko razaranje. (3SM, str. 418. – 1901.)

Bog povlači svojega Duha od zlih gradova koji su postali slični pretpotopnom svijetu i kao Sodoma i Gomora. ... Skupe zgrade, čuda arhitekture, bit će razorene u jednom trenutku kada Gospodin vidi da su njihovi vlasnici prešli granice opraštanja. Uništenje vatrom veličanstvenih građevina, navodno otporne na vatru, ilustracija su kako će u vrlo kratko vrijeme zemaljska arhitektura ležati u ruševinama. (TGD, str. 152. – 1902.)

Ljudi će nastaviti dizati skupe građevine koje koštaju milijune. Posebnu pozornost posvetit će njihovoj arhitektonskoj ljepoti i čvrstoći i solidnosti kojom su sagrađene, ali mi je Gospodin rekao da će ove zgrade, unatoč svojoj neobičnoj čvrstini i raskoši, dijeliti sudbinu jeruzalemskog hrama. (5BC, str. 1098. – 1906.)

Grad New York

Bog svoj gnjev nije izvršio bez milosrđa. Njegova ruka je još uvijek ispružena. Njegovu vijest moramo objaviti u širem

području New Yorka. Ljudima treba pokazati kako je moguće da Bog, dodirom svoje ruke, može uništiti imetak koji su prikupili za onaj veliki posljednji dan. (3RM, str. 310. – 1902.)

Nemam posebno svjetlo o tome što će snaći New York; samo znam da će jednog dana velike zgrade biti srušene Božjom silom. ... Na svim mjestima će se pojaviti smrt. Zato mi je toliko stalo do toga da upozorimo naše gradove. (RH, 5. srpnja 1906.)

Kad sam jednom prigodom bila u New Yorku, u noćnom viđenju pozvana sam da promatram zgrade koje su se svojim katovima dizale u nebo. Za ove zgrade se tvrdilo da im vatra ne može nauditi, a podizane su u slavu njihovih vlasnika i graditelja. ...

Zatim mi je pokazan prizor uzbune zbog požara. Ljudi su gledali velebne i navodno od požara sigurne zgrade i govorili: "One su savršeno sigurne!" Ali požar ih je gutao kao da su od slame. Sprave za gašenje požara nisu mogle spriječiti njihovo uništenje; vatrogasci nisu bili u stanju rukovati strojevima. (9T, str. 12.13. – 1909.)

Chicago i Los Angeles

Pokazani su mi i prizori koji će se uskoro ostvariti u Chicagu i drugim velikim gradovima. Kako se zloća uvećala a Božja zaštitnička moć se povlačila, pojavili su se razorni vjetrovi i oluje. Požari su uništavali zgrade, a potresi ih rušili. ...

Nešto kasnije u viđenju su mi pokazane zgrade u Chicagu i koliko je koštalo naš narod da ih sagradi; njihovo uništenje je bila zorna pouka za naš narod, upozoravajući ga da ne ulaže sva svoja sredstva u imetak u Chicagu, ili u bilo koji drugi grad, ako Božja providnost ne otvori put i jasno pokaže što smo dužni sagraditi ili kupiti, da bismo mogli objaviti upozorenje.

Sličan savjet sam dobila u pogledu gradnje u Los Angelesu. Više puta mi je rečeno da ne ulažemo sredstva u podizanje skupih zgrada u gradovima. (PC, str. 50. – 1906.)

San Francisco i Oakland

San Francisco i Oakland postaju slični Sodomi i Gomori i Gospodin će ih pohoditi. Neće trebati dugo da budu izloženi Njegovim sudovima. (MS 30, 1903.)

Strahovitom potresu koji je pogodio San Francisco²⁹ slijedit će druga očitovanja Božje sile. Njegov se Zakon kršio. Gradovi su postali zagađeni grijehom. Proučavajte povijest Ninive. Bog je tom zlom gradu poslao naročitu vijest preko Jone. ... Mnoge takve vijesti bit će objavljene u naše vrijeme, ne bi li se zli gradovi pokajali kao Niniva. (MS 61a, 3. lipnja 1906.)

Čak i u gradovima na koje su zbog takvih prijestupa pali Božji sudovi, nema znakova pokajanja. Točionice su još uvijek otvorene i pred narod su stavljene mnoge kušnje. (Letter 268, 20. kolovoza 1906.)

Drugi zli gradovi

Kako se približavamo kraju zemljine povijesti, vidjet ćemo na drugim mjestima ponavljanje prizora nesreće koja se dogodila u San Franciscu. ... Sve to u meni izaziva posebnu ozbiljnost jer znam da pred nas samo što nije došao sudnji dan. Sudovi koji su već došli su upozorenje, ali ne kraj kazne koja će snaći zle gradove. ...

[Citirani Hab 2,1-20; Sef 1,1-3,20; Zah 1,1- 4,14; Mal 1,1-4.] Ovi prizori će se uskoro ostvariti onako kako su opisani. Ove prekrasne izjave iz Pisma iznosim na razmatranje svake. Proročanstva zapisana u Starom zavjetu su Gospodnja riječ za posljednje dane i ona će se ispuniti isto tako sigurno kao što smo vidjeli uništenje San Francisca. (Letter 154, 26. svibnja 1906.)

²⁹ Potres i požar u San Franciscu 18. i 19. travnja 1906. ostavio je za sobom 503 mrtvih i, prema jednoj procjeni, oko 350 milijuna dolara štete u imovini.

Naređeno mi je da objavim vijest kako će gradovi koji su puni prijestupa, bezakonja i nemorala biti uništeni potresima, vatrom i poplavom. (Ef, str. 27, 27. travnja 1906.)

Sva Kristova upozorenja o događajima koji će se zbiti pri kraju povijesti ove Zemlje sada se ispunjavaju u našim velikim gradovima. Bog to dozvoljava da bi onaj tko bježi mogao čitati. San Francisco je primjer onoga što će cijeli svijet postati. Pokvareno podmićivanje, zloraba sredstava, prijevare među onima koji imaju vlast da oslobode krive a osude nevine – sve ovo bezakonje ispunjava druge velike gradove na zemlji i pridonosi da svijet postaje kao što je bio u dane prije potopa. – (Letter 230, 1907.)

Sindikati u gradovima

Sotona marljivo djeluje u našim pretrpanim gradovima. Njegovo djelovanje vidljivo je u zbrci, u sukobu i neslozi između radnika i kapitala, i licemjerju koje se uvuklo u crkve. ... Požuda tijela, požuda očiju, pokazivanje sebičnosti, zlorabiti moći, okrutnost i prisiljavanje ljudi da se pridruže konfederacijama i sindikatima – i tako se vezuju u snoplje za spaljivanje u velikim požarima posljednjih dana – sve je to djelovanje sotonskih oruđa. (Ev, str. 26. – 1903.)

Zli ljudi se vezuju u snoplje, povezani u trustove, sindikate i konfederacije. Mi ne trebamo imati ništa s tim organizacijama. Bog je naš Vladar, naš guverner, i On nas poziva da izađemo iz ovoga svijeta i da se odvojimo od njega. “Zato izađite iz njihove sredine i odvojite se, govori Gospodin, i ništa nečisto ne dotičite.”³⁰ Ako to odbijemo učiniti, ako se nastavimo povezivati sa svijetom i na svaku stvar gledamo s gledišta svijeta, postat ćemo slični svijetu. Kad našim poslovima upravljaju svjetovna pravila i ideje, mi ne možemo stajati na uzvišenoj i svetoj platformi vječne istine. (4BC, str. 1142. – 1903.)

³⁰ 2. Korinćanima 6,17.

Sindikati kao izvor nevolje za adventiste

Sindikati će biti jedno od onih oruđa koje će na svijet donijeti vrijeme nevolje kakve nije bilo od postanka svijeta. ...

Nekoliko će ljudi zgrabiti sva sredstva koja se mogu uzeti u određenim granama privrede. Osnovat će sindikate i oni koji odbiju da im se pridruže, bit će označeni. ...

Zbog ovih sindikata i konfederacija uskoro će za naše institucije biti jako teško da obavljaju svoj posao u gradovima. Moje upozorenje glasi: Ne ulazite u gradove. Ne gradite sanatorije u gradovima. (2SM, str. 142. – 1903.)

Brzo dolazi vrijeme kad će kontrolna sila sindikata postati veoma okrutna. (2SM, str. 141. – 1904.)

Mnogi u gradovima čeznu za svjetlom i istinom

Prema svjetskim gradovima će se strogo postupiti pa ipak neće biti pogođeni Božjim gnjevom u potpunosti, jer će neke duše još uvijek bježati od neprijateljskih prijevara, pokajat će se i obratiti, dok će se za većinu gnjev sačuvati za dan gnjeva. (Ev, str. 27. – 1906.)

Duhovna tama koja pokriva cijeli svijet jača je u pretrpanim središtima populacije. Upravo u gradovima naše zemlje evandeoski djelatnik nailazi na najveću nepokajanost i najveću potrebu. I u takvim gradovima se onima koji zadobivaju duše pružaju najveće mogućnosti. U mnoštvu koje ne mari za Boga i Nebo postoje mnogi koji čeznu za svjetlom i čistoćom srca. Čak i među nemarnima i ravnodušnima postoji nemali broj onih čiju pozornost može privući otkrivenje Božje ljubavi prema ljudskoj duši. (RH, 17. studenoga 1910.)

U gradovima su potrebni ozbiljni naponi

U pripremi za dolazak našega Gospodina moramo u velikim gradovima obaviti obiman posao. U ovim velikim sredi-

štima moramo objaviti svečano svjedočanstvo. (PH 113, str. 5. – 1909.)

U velikom poslovnom svijetu nije ozbiljno objavljena vijest upozorenja za ovo vrijeme. Dan za danom središtima poslovanja i trgovine hoda mnoštvo muškaraca i žena kojima je potrebna istina za ovo vrijeme, ali koji ne stječu spasonosno znanje o ovih dragocjenim načelima jer se ne ulažu ozbiljni, ustrajni naponi da se do ove klase ljudi dopre tamo gdje se nalaze. (CW, str. 14. – 1910.)

Treba objavljivati vijest trećeg anđela ne samo u dalekim zemljama, već i u zanemarenim mjestima u blizini, u kojima živi mnoštvo onih koji nisu opomenuti niti spašeni. Svi naši gradovi očekuju ozbiljan rad Božjih slugu. (RH, 17. studenoga, 1910.)

Svi još ne mogu napustiti gradove

Gdje god je to moguće, roditelji su dužni da za svoju djecu sagrade dom na selu. (*Temelji sretnog doma*, str. 124. – 1906.)

Kako vrijeme prolazi, sve više naših ljudi morat će napustiti gradove. Godinama smo upućivali našu braću i sestre, a posebno obitelji s djecom, da planiraju napustiti gradove kad im se za to pruži prilika. Mnogi će se morati ozbiljno potruditi da otvore tu mogućnost. Ali dokle god nemaju prilike da odu, trebaju ostati i biti što aktivniji u misionarskom radu, bez obzira koliko bio ograničen krug njihova utjecaja. (2SM, str. 360. – 1906.)

U našim gradovima zloća sve više jača i postaje sve jasnije da oni koji ostaju u njima nepotrebno izlažu opasnosti spasenja svoje duše. (CL, str. 9. – 1907.)

Gradovi su ogrezli u grijeh i moralnu pokvarenost, ali u svakoj Sodomi ima poneki Lot. (6T, str. 136. – 1900.)

U gradovima su potrebne škole, crkve i restorani

Mnogo više se može učiniti za spasenje i obrazovanje djece onih koji zasad ne mogu napustiti gradove. Ovaj predmet je

vrijedan našeg najvećeg truda. U gradovima treba osnovati crkvene škole i s njima u vezi postarati se za podučavanje u višim razredima tamo gdje je to potrebno. (CG, str. 306. – 1903.)

Naši restorani trebaju biti u gradovima, jer u protivnom djelatnici u njima ne mogu doseći ljude i poučiti ih načelima zdravog življenja. (2SM, str. 142. – 1903.)

Gospodin nam je više puta rekao da gradove trebamo obratiti iz vanjskih centara. U tim gradovima trebamo imati molitvene domove kao spomenike Bogu, ali institucije za publiciranje naše literature, za liječenje bolesnih i za obučavanje djelatnika, trebamo osnivati izvan gradova. Posebno je važno da naša mladež bude zaštićena od kušnji gradskog života. (2SM, str. 358. – 1907.)

Ne savjetujemo nagli odlazak na selo

Neka svatko uzme vremena da pažljivo razmisli, a ne da bude sličan čovjeku iz prispodobe koji je počeo graditi, a nije bio u stanju da dovrši. Ne treba učiniti nikakav korak dok on i sve što je povezano s njim ne bude pažljivo razmotreno – sve odagnuto. ...

Ima pojedinaca koji jurnu da nešto urade pa uđu u neki posao o kojem ništa ne znaju. To Bog ne traži. ...

Ne činimo ništa nasumce da ne bi bilo velikog gubitka ili žrtve imetka zbog revnosnih, impulzivnih govora koji stvaraju oduševljenje koje nije u skladu s Božjom voljom, pa pobjeda koja se svakako mogla izvojevati, preraste u poraz zbog nedostatka razumnog razmatranja i odgovarajućeg razmišljanja kao i zdravih načela i ciljeva. (2SM, str. 362.363. – 1893.)³¹

³¹ Napisano 22. prosinca 1893. kao odgovor na pismo jednog vodećeg djelatnika u Battle Creeku koji je gđu. White informirao da se, kao odgovor na njezin poziv, “između sto i dvije stotine” njih priprema da napuste grad i ode na selo “čim to bude moguće”. Vidi 2SM, str. 361-364.

Signal za bijeg iz gradova

Nije tako daleko vrijeme kad ćemo, poput učenika iz rane Crkve, biti primorani tražiti utočište u napuštenim i samotnim mjestima. Kao što je opsada Jeruzalema od strane rimske vojske bila znak židovskim kršćanima da bježe, tako će prisvajanje sile od strane našeg naroda [Sjedinjene Države] u dekretu koji nameće papinsku subotu biti upozorenje za nas. Tada će biti vrijeme da napustimo velike gradove i pripremimo se za odlazak iz manjih mjesta u osamljene domove u zabitim planinskim mjestima. (5T, str. 464.465. – 1885.)

Neki pravednici i dalje u gradovima nakon proglašenja smrtne osude

U vrijeme nevolje svi smo pobjegli iz gradova i sela, ali su nas zli progonili i s mačem ulazili u kuće svetih. (*Rani spisi*, str. 49. – 1851.)

Kad su sveti napustili gradove i sela, zli su ih progonili nastojeći da ih pobiju. Ali mačevi podignuti na Božji narod slomili su se i pali na zemlju krhki kao da su od slame. Božji anđeli su štitili svete. (*Rani spisi*, str. 230. – 1858.)

Premda je općim dekretom određeno vrijeme kad vršitelji zapovijedi mogu pobiti, njihovi će im neprijatelji u nekim slučajevima i prije tog vremena pokušati uzeti život. Ali nitko ne može proći pored silnih čuvara postavljenih oko svake vjerne duše. Neke napadaju pri bijegu iz gradova i sela, ali mačevi podignuti protiv njih slomit će se i pasti bespomoćni poput slamke. Druge će štititi anđeli u obliku ratnika. (*Velika borba*, str. 543. – 1911.)

Deveto poglavlje

Nedjeljni zakoni

Sotonin prkos Božjem autoritetu

Bog optužuje Babilon zato što “vinom gnjeva i bluda svojega opi sve narode”. ...

Bog je ovaj svijet stvorio u šest dana i počnuo u sedmi, posvetio ga i odvojio od ostalih kao svetog, da ga Njegov narod svetkuje kroz sve naraštaje. Ali čovjek bezakonja, koji se uzdigao iznad Boga i zasjedne u Božji hram gradeći se Bogom, odlučio je promijeniti vremena i zakone. Ova sila, namjeravajući dokazati da je ne samo jednaka Bogu, već iznad Boga, promijenila je dan odmora, stavljajući prvi dan tjedna na mjesto koje pripada sedmome. A protestantski svijet je ovo papinsko čedo uzelo i smatra ga svetim. U Božjoj Riječi to je nazvano bludom [Otk 14,8.] (7BC, str. 979. – 1900.)

Tijekom kršćanske vladavine svijetom, veliki neprijatelj ljudske sreće posebno je napadao dan odmora iz četvrte zapovijedi Sotona kaže: “Usprotivit ću se svim Božjim namjerama. Ovlastit ću svoje sljedbenike da uklone uspomenu na Boga, sedmi dan, subotu. Tako ću pokazati svijetu da je dan, koji je Bog posvetio i blagoslovio, zamijenjen. Taj dan ne smije živjeti u mislima ljudi. Ja ću izbrisati i uspomenu na njega. Umjesto njega postaviti ću dan koji neće imati božansku potvrdu, dan koji neće moći biti znak između Boga i Njegova naroda. One koji prihvate taj dan navest ću da njemu pripišu svetost koju je Bog dao sedmom danu.” (*Izraelski proroci*, str. 117.118. – c. 1914.)

Subota kao prijelomna točka

U borbi koja će se u posljednje dane povesti protiv Božjeg naroda, ujediniti će se snage svih onih koji su se odvojili od Boga nepriznavanjem Njegovog Zakona. Veliki razlog spora u tom sukobu bit će subota iz četvrte zapovijedi jer se upravo u toj zapovijedi veliki Zakonodavac dokazuje kao Stvoritelj neba i zemlje. (3SM, str. 392. – 1891.)

“Reci Izraelcima: Subote moje morate održavati, jer subota je znak između mene i vas od naraštaja do naraštaja, da budete svjesni da vas ja, Jahve, posvećujem.” (Izl 31,13) Neki će nastojati postaviti prepreke za svetkovanje subote govoreći: “I onako ne znate koji je dan subota”, ali se čini da znaju kad dolazi nedjelja pa pokazuju veliku revnost u izradi zakona kojima bi prisilili narod na njezino svetkovanje. (KC, str. 148. – 1900.)

Pokret za uspostavu nedjeljnog zakona u 1880-tima³²

Godinama smo čekali da se u našoj zemlji proglasi nedjeljni zakon, a sada, kad smo se suočili s ovim pokretom, pitamo: Što naš narod treba učiniti po tom pitanju? ... Trebamo posebno moliti Boga da sada svom narodu podari milost i silu. Bog živi i mi ne vjerujemo da je doista došlo vrijeme da On dopusti da se naše slobode ograniče.

Prorok je vidio “četiri anđela stoje na četiri kraja zemlje zadržavajući četiri vjetra zemaljska da nikakav vjetar ne puše ni zemljom ni morem nit ikojim drvećem”. Jedan drugi anđeo, koji je došao s istoka, povikao im je: “Ne udite ni zemlji ni moru ni drveću dok ne opečatimo sluge Boga našega na čelima!” Ovo ukazuje na posao koji trebamo obaviti, a to je molba Bogu da zadrži ova četiri anđela koji drže četiri vjetra dok misionari ne budu poslani u sve dijelove svijeta i objave

³² Za korisne informacije i veći broj navoda Ellen White vidi *Selected Messages*, sv. 3, str. 380-402 i *Testimonies for the Church*, sv. 5, str. 711-718.

upozorenje da je neposlušnost Jahvinom zakonu grijeh. (RH Extra, 11. prosinca 1888.)

Zagovornici nedjeljnog zakona ne shvaćaju što čine

Pokret nedjeljnog zakonodavstva sada se kreće u potaji. Vođe skrivaju pravi razlog i mnogi koji se svrstavaju uz nje ga ne vide kamo smjera podvodna struja. ... Oni su slijepi. Ne vide kako, ako protestantska vlada žrtvuje načela koja su ih učinila slobodnom, nezavisnom državom, i putem zakonodavstva unese u ustav načela koja će promicati papinske krivotvorine i prijevare, time se vraćaju u rimske užase srednjeg vijeka. (RH Extra, 11. prosinca 1888.)

Čak i među onima koji djeluju u ovom pokretu za prisilno nametanje svetkovanja nedjelje mnogi su slijepi za posljedice koje će slijediti tom postupku. Oni ne vide da udaraju izravno protiv vjerske slobode. Mnogi nikad nisu razumjeli zahtjeve biblijske subote i lažni temelj na kojem počiva uspostava nedjelje. ...

Oni koji se trude promijeniti ustav i načiniti zakon kojim se prisiljava na svetkovanje nedjelje, nisu svjesni posljedica. Kriza je pred nama. (5T, str. 711.753. – 1889.)

Ne sjedite mirno, a da ništa ne učinite

Naša je dužnost da učinimo sve što je u našoj moći da izbjegnemo prijeteću opasnost. ... Velika odgovornost počiva na muškarcima i ženama molitve po čitavoj zemlji da mole Boga da ukloni ovaj oblak zla i dade još nekoliko godina milosti da radimo za Učitelja. (RH Extra, 11. prosinca 1888.)

Oni koji sada vrše Božje zapovijedi trebaju se požuriti da dobiju naročitu pomoć koju im Bog može dati. Oni trebaju najozbiljnije raditi na tome da što je moguće duže odlože prijeteću nesreću. (RH, 18. prosinca 1888.)

Neka Božji narod koji vrši zapovijedi sada ne šuti kao da smireno prihvaća situaciju. (7BC, str. 975. – 1889.)

Mi ne vršimo Božju volju ako mirno sjedimo i ništa ne činimo da sačuvamo slobodu savjesti. Nebu trebamo uzdići revne, djelotvorne molitve da ova nesreća bude odložena dok ne dovršimo djelo koje je dugo zanemarivano. Uputimo Bogu najozbiljnije molitve i onda djelujemo u skladu s njima. (5T, str. 714. – 1889.)

Mnogi su ravnodušni, u stvari spavaju. Govore: “Ako je proroštvo pretkazalo obavezno svetkovanje nedjelje, ovaj zakon će svakako biti donesen” i kad su to zaključili, sjedaju i mirno očekuju ovaj događaj tješeći se mislju da će Bog zaštititi svoj narod u dan nevolje. Ali Bog nas neće spasiti ako ne budemo uložili trud da obavimo posao koji nam je povjerio. ...

Kao vjerni stražari trebamo vidjeti dolazak mača i oglasiti upozorenje da ljudi zbog neznanja ne bi pošli putem koji bi izbjegli kad bi znali istinu. (RH Extra, 24. prosinca 1888.)

Usprotivite se nedjeljnom zakonu perom i glasovanjem

Ne možemo raditi da ugodimo ljudima koji koriste svoj utjecaj da uskrate vjersku slobodu i uspostave tlačiteljske mjere da navedu ili primoraju svoje bližnje na svetkovanje nedjelje kao subote. Prvi dan sedmice nije dan koji treba svetkovati. On je lažna subota i članovi Gospodnje obitelji ne mogu surađivati s ljudima koji uzvisuju ovaj dan i krše Božji Zakon gazeći Njegovu subotu. Neka Božji narod ne glasuje za takve ljude, jer time s njima sudjeluju u grijesima koje čine dok su na položaju na koji su izabrani. (FE, str. 475. – 1899.)

Nadam se da će truba dati razgovjetan zvuk u pogledu pokreta za ozakonjenje nedjelje. Mislim da bi bilo najbolje da se u našim časopisima posebno istakne vječnost Božjeg zakona. ... Mi trebamo učiniti najbolje što možemo da porazimo ovaj nedjeljni zakon. (CW, str. 97.98. – 1906.)

Sjedinjene Američke Države će proglasiti nedjeljni zakon

Kada naša nacija odbaci načela svoje vladavine da proglasi zakon o svetkovanju nedjelje, protestantizam će ovim činom pružiti ruku papinstvu. (5T, str. 712. – 1889.)

Protestanti će sav svoj utjecaj i snagu uložiti na stranu papinstva. Nacionalnim zakonom koji nameće lažnu subotu oni će dati život i snagu izopačenoj vjeri Rima oživljavajući njegovu tiraniju i ugnjetavanje savjesti. (*Maran Atha*, str. 179. – 1893.)

Prije ili kasnije bit će prihvaćeni nedjeljni zakoni. (RH, 16. veljače 1905.)

Uskoro će biti nametnuti nedjeljni zakoni i ljude na odgovornim položajima ozlojedit će mala skupina ljudi koji vrše Božje zapovijedi. (4MR, str. 278. – 1909.)

Proročanstvo u 13. poglavlju Otkrivenja objavljuje da će sila prikazana kao Zvijer s dva janjeća roga učiniti da se “zemlja i njezini stanovnici” poklone papinstvu – prikazanom Zvijeri koja je “sličila (je) na leoparda”. ... Ovo proročanstvo će se ispuniti kad Sjedinjene Države budu silom nametnule svetkovanje nedjelje, što Rim smatra osobitim priznanjem svoje prevlasti ... (*Velika borba*, str. 496. – 1911.)

Politička pokvarenost uništava ljubav spram pravde i poštivanja istine, pa će čak i u slobodnoj Americi upravljači i zakonodavci, da bi osigurali naklonost javnosti, popustiti općenitom zahtjevu za zakonom koji bi nametnuo svetkovanje nedjelje. (*Velika borba*, str. 508. – 1911.)

Argumenti kojima se služe zagovornici nedjeljnog zakona

Sotona iznosi svoje tumačenje događaja i oni [vodeći ljudi] misle, kako to on želi, da su nesreće koje haraju Zemljom

posljedica kršenja nedjelje. Uvjereni da će utišati Božji gnjev, ovi utjecajni ljudi stvaraju zakone koji primoravaju na svetkovanje nedjelje. (10MR, str. 239. – 1899.)

A upravo ovaj sloj ljudi tvrdi da se izopačenost koja se naglo širi ima u velikoj mjeri pripisati oskvrnuću takozvane “kršćanske subote” i da bi silom nametnuto svetkovanje nedjelje uveliko popravilo društveni moral. Ova se tvrdnja ističe posebno u Americi, u kojoj se nauk o pravoj suboti najviše propovijedao. (*Velika borba*, str. 504. – 1911.)

Protestantizam i katolicizam djeluju složno

Protestantizam će pružiti ruku prijateljstva rimskoj sili. Onda će biti stvoren zakon protiv subote Božjeg stvaranja, a zatim će Bog izvršiti svoje “neobično djelo” na zemlji. (7BC, str. 910. – 1886.)

Ne vidimo da bi se rimska crkva mogla osloboditi idolopoklonstva. ...I to je religija koju protestanti počinju gledati s velikom naklonošću i koja će se na kraju ujediniti s protestantizmom. Međutim do ovog sjedinjenja neće doći promjenom katolicizma, jer se Rim nikad ne mijenja. On tvrdi da je nepogrešiv. Promijenit će se protestantizam. Prihvaćanje liberalnih ideja s njegove strane omogućit će prihvaćanje ruke katolicizma. (RH, 1. lipnja 1886.)

Protestantski svijet će stvoriti konfederaciju s čovjekom bezakonja i Crkva i svijet stvorit će izopačeni savez. (7BC, str. 975. – 1891.)

Rimokatolicizam u Europi i otpali protestantizam u Americi poduzet će slične mjere protiv svih koji poštuju sve božanske propise. (*Velika borba*, str. 530. – 1911.)

Nedjeljni zakoni iskazuju štovanje Rimu

Kad vodeće Crkve u Sjedinjenim Državama, ujedinjene u točkama učenja koje smatraju zajedničkim, budu utjecale na

državu da nametne njihove propise i podupre njihove ustanove, tada će protestantska Amerika podići kip rimokatoličke hijerarhije, a neizbježna posljedica bit će određivanje građanskih kazni onima koji misle drukčije. ...

Prisiljavanje protestantskih Crkava da se svetkuje nedjelja jest prisiljavanje na štovanje papinstva. ...

Ali samim činom što svjetovna vlast prisiljava na vršenje vjerskih dužnosti, Crkve će same načiniti kip Zvijeri; stoga će prisiljavanje na svetkovanje nedjelje u Sjedinjenim Državama biti prisiljavanje na štovanje Zvijeri i njezinog kipa. (*Velika borba*, str. 382.385. – 1911.)

Kad protestantizam preko ponora pruži ruku rimskoj sili, kada preko bezdana pruži ruku spiritizmu, kad pod utjecajem ovog trostrukog saveza naša zemlja odbaci sva ustavna načela svoje protestantske i republikanske vlasti, kad omogući širenje papinskih zabluda i obmana, tada znamo da je došlo vrijeme za čudotvorno djelovanje Sotone i da je kraj blizu. (5T, str. 451. – 1885.)

Rim će povratiti izgublenu prevlast

Kako se približavamo završnoj krizi, od životnog je značenja da među Gospodnjim oruđima vladaju sklad i jedinstvo. Svijet je preplavljen olujama, ratovima i neslogom. Ipak, ljudi će se ujediniti pod jednim poglavarom – papinskom vlasti – da bi se usprotivili Bogu u liku Njegovih svjedoka. Ovaj savez će učvrstiti veliki otpadnik. (7T, str. 182. – 1902.)

Zakoni koji prisiljavaju na svetkovanje nedjelje kao subote dovest će do otpada ove zemlje od načela republikanizma na kojemu je utemeljena naša vlast. Upravljači će prihvatiti papinsku religiju, a Božji zakon bit će proglašen ništavnim. (7MR, str. 192. – 1906.)

Pokazalo se da je dan velike intelektualne tame bio pogodan za uspjeh papinstva. Ali još će se pokazati da je za njegov

uspjeh podjednako pogodan dan velike duhovne svjetlosti. (4SP, str. 390. – 1884.)

U pokretima koji se sada razvijaju u Sjedinjenim Državama, kojima se nastoji osigurati državna potpora crkvenih institucija i potreba, protestanti idu stopama papista. Štoviše, oni otvaraju vrata papinstvu kako bi u protestantskoj Americi zadobilo prevlast koju je izgubilo u starom svijetu. (*Velika borba*, str. 492. – 1911.)

Državni nedjeljni zakon znači otpad naše zemlje

Da bi sebi osigurali popularnost i sljedbenike, zakonodavci će se pokoriti zahtjevima da se uvede zakon o nedjelji. ... Naredbom kojom se ozakonjuje jedna papinska ustanova u kršenju Božjeg Zakona, naša nacija³³ će se potpuno odreći pravednosti. ...

Kao što je približavanje rimske vojske učenicima bilo znak o neposrednom razorenju Jeruzalema, tako će nam i ovaj otpad biti znak da je dostignuta granica Božjeg strpljenja. (5T, str. 451. – 1885.)

Moramo čvrsto odlučiti da nećemo svetkovati prvi dan sedmice kao subotu, jer ga Jahve nije blagoslovio i posvetio, a svetkovanjem nedjelje stavljamo se na stranu velikog varalice. ...

Kad Božji Zakon bude proglašen ništavnim i otpad postane nacionalni grijeh, Gospodin će se založiti za svoj narod. (3SM, str. 388. – 1889.)

Narod Sjedinjenih Država uživao je Božju naklonost, ali kad bude ograničio vjersku slobodu, odrekao se protestantizma i poklonio se papinstvu, ispunit će mjeru svoje krivnje i u nebeskim knjigama bit će zapisan kao “nacionalni otpad”. (RH, 2. svibnja 1893.)

³³ Sjedinjene Američke Države.

Nacionalnom otpadu slijedit će nacionalna propast

Kada naša nacija svojim zakonodavnim aktima nametne zakone kojima će se ograničiti savjest ljudi u pogledu njihovih vjerskih prava, kad svetkovanje nedjelje bude prisilno nametnuto i kad oni koji svetkuju subotu kao sedmi dan budu nemilosrdno tlačeni, Božji Zakon bit će u našoj zemlji proglašen nevažećim i kao posljedica takvog nacionalnog otpada uslijedit će nacionalna propast. (7BC, str. 977. – 1888.)

Upravo u vrijeme nacionalnog otpada, postupajući prema Sotoninim uputama, upravitelji zemlje svrstat će se na stranu čovjeka bezakonja. Tada će se napuniti mjera krivnje. Nacionalni otpad je znak za nacionalnu propast. (2SM, str. 373. – 1891.)

Država će se postarati da zaštiti načela rimokatolicizma. Ovom nacionalnom otpadu brzo će slijediti nacionalna propast. (RH, 15. lipnja 1897.)

Kada se protestantske crkve ujedine sa svjetovnom vlašću da podupru lažnu religiju, suprotstavljajući se onome radi čega su njihovi preci trpjeli najokrutnija progonstva, onda će papinska subota biti nametnuta udruženom silom Crkve i države. To će dovesti do nacionalnog otpada, koji će na kraju završiti nacionalnom propašću. (Ev, str. 235. – 1899.)

Kad država bude upotrijebila svoju vlast da nametne proglase i podupre institucije Crkve – onda će protestantska Amerika načiniti kip papinstva i doći će do nacionalnog otpada koji će završiti nacionalnom propašću. (7BC, str. 976. – 1910.)

Sveopće nedjeljno zakonodavstvo

Povijest će se ponoviti. Lažna religija bit će uzvišena. Prvi dan tjedna, običan radni dan koji nikada nije bio posvećen, bit će uzdignut kao nekada babilonski kip. Svim narodima, jezicima i plemenima bit će zapovjedbano da obožavaju ovu lažnu

subotu. ... Proglas o obaveznom svetkovanju ovog dana proširit će se po svemu svijetu. (7BC, str. 976. – 1910.)

Kada se Amerika, zemlja vjerske slobode, ujedini s papinstvom da prisiljava i vrši pritisak na ljude da odaju čast lažnoj suboti, stanovnici svih država na zemaljskoj kugli bit će prisiljavani da slijede njezin primjer. (6T, str. 18. – 1900.)

Svetkovanje subote bit će najvažnije prijeporno pitanje u posljednjoj velikoj borbi, u kojoj će sudjelovati cijeli svijet. (6T, str. 352. – 1900.)

Drugi narodi slijedit će primjer Sjedinjenih Država. Iako one u svemu tome prednjače, u istoj krizi naći će se naši vjernici u svim dijelovima svijeta. (6T, str. 395. – 1901.)

Zamjena laži za istinu posljednji je čin u drami. Kada ova zamjena postane sveopća, sam Bog će se umiješati. Kada ljudski zakoni budu uzdignuti iznad božanskih, kada zemaljske sile pokušaju primorati ljude da svetkuju prvi dan tjedna, znajte da je došlo vrijeme da Bog djeluje. (7BC, str. 980. – 1901.)

Zamjena ljudskih zakona za Božji Zakon, uzvisivanje nedjelje samo ljudskim autoritetom na mjestu biblijske subote, posljednji je čin drame. Kad ova zamjena postane sveopća, sam Bog će se umiješati. On će ustati da u svojem veličanstvu strahovito potrese zemlju. (7T, str. 141. – 1902.)

Cijeli svijet će poduprijeti zakon o nedjelji

Zli ... izjavljuju da imaju istinu, da čine čuda, da anđeli s Neba razgovaraju i hodaju s njima, da posjeduju veliku silu, a u njihovoj sredini se događaju znaci i čuda. To je zemaljski milenij koji su tako dugo očekivali. Cijeli svijet se preobratio i uskladio sa zakonom o nedjelji. (3SM, str. 427.428. – 1884.)

U cijelom svijetu će biti potaknuto neprijateljstvo prema adventistima sedmog dana zato što ne budu htjeli odati poštovanje papinstvu svetkujući nedjelju, tu ustanovu antikristove sile. (TM, str. 37. – 1893.)

Oni koji gaze Božji Zakon stvaraju ljudske zakone koje će silom nametnuti ljudima. Ljudi će smišljati, savjetovati se i planirati što da rade. Čitav svijet svetkuje nedjelju, kažu, i zašto je ovaj narod, malen brojem, ne bi poštovao zemaljske zakone? (MS 163, 1897.)

Sukob se usredotočuje u kršćanstvu

Takozvani kršćanski svijet bit će poprište velikih obmanjivačkih pothvata. Ljudi od autoriteta koji imaju zakonodavnu vlast, donijet će zakone kojima će se omogućiti vladanje nad savješću ljudi kao što je to činilo i papinstvo. Otrovnim vinom svojega bluda Babilon će opiti sve narode. U to će biti uključeni svi narodi svijeta. [citirano Otk 18,3-7; 17,13.14.] “Jedne su misli.” To će biti sveopće ujedinjenje, veliki sklad, savez Sotoninih snaga. Oni će “svu svoju silu i vlast predati Zvijeri”. Na taj se način očituje ista ona tiranija i tlačiteljska sila protiv vjerske slobode, protiv slobode da se Bogu služi prema svojoj savjesti, kakvu je očitovao papinstvo kad je u prošlosti proganjalo sve koji se nisu htjeli prilagoditi ritualu i vjerskim ceremonijama rimokatoličanstva. (3SM, str. 392. – 1891.)

U veliki sukob između vjere i nevjere bit će uključen čitav kršćanski svijet. (RH, 7. veljače 1893.)

Po ovom pitanju će se cijeli kršćanski svijet podijeliti na dvije velike skupine – na one koji čuvaju Božje zapovijedi i vjeru u Isusa, i one koji se klanjaju Zvijeri i njenom kipu i primaju njen žig. (*Velika borba*, str. 386. – 1911.)

Budući da je subota u cijelom kršćanskom svijetu postala posebnim predmetom raspre, a svjetovne i crkvene vlasti su se udružile kako bi nametnule svetkovanje nedjelje, uporno odbijanje manjine da popusti sveopćem zahtjevu izložiti će je sveopćem zgražanju. (*Velika borba*, str. 530. – 1911.)

Budući da će dekret što ga budu izdali razni vladari kršćanskog svijeta protiv onih koji vrše Božje zapovijedi uskratiti zašti-

tu vlasti i prepustiti ih onima koji ih žele uništiti, Božji će narod pobjeći iz gradova i sela i u skupinama obitavati na najpustijim i najsamotnijim mjestima. (*Velika borba*, str. 538. – 1911.)

Ne prkosite

Oni koji su okupljeni u našim crkvama imaju karakterne crte koje će ih, ako nisu jako oprezni, navesti na ogorčenje zbog zlonamjernog oduzimanja njihove slobode da mogu raditi nedjeljom. Nemojte se po tom pitanju gnjeviti već sve iznesite u molitvi Bogu. Jedino On može zauzdati moć vlasti. Ne naglite. Neka se nitko ne hvali nerazumno svojom slobodom, koristeći ju kao pokrivalo zloće, već kao Božje sluge “sve poštuju, bratstvo ljubite, Boga se bojte, kralja častite”.³⁴

Ovaj savjet treba vrijediti za sve koji se nađu u neprilikama. Ne smijemo pokazati ništa što izgleda kao prkos ili bi se moglo protumačiti kao zloća. (2MR, str. 193.194. – 1898.)

Uzdržite se od rada nedjeljom

Što se tiče južnog polja,³⁵ posao treba obavljati što je moguće mudrije i pažljivije; treba ga obavljati onako kako bi Krist radio. Ljudi će uskoro saznati što vjerujete o nedjelji i suboti jer će vam postavljati pitanja. Onda im možete reći, ali ne tako da privučete pozornost na svoj rad. Ne prekidajte svoj rad time što ćete raditi nedjeljom. ...

Uzdržavati se rada nedjeljom ne znači primiti žig Zvijeri. ... U mjestima gdje je protivljenje tako snažno da može izazvati progonstvo ako se radi nedjeljom, neka naša braća iskoriste ovaj dan za pravi misionarski rad. (SW, str. 69.70. – 1895.)

³⁴ 1. Petrova 2,17.

³⁵ Prisilno provođenje nedjeljnog zakona bilo je posebno oštro u južnim saveznim državama Sjedinjenih Američkih Država 1880-tih i 1890-tih. Vidi *American State Papers (Review and Herald)*, 1943, str. 517-562).

Ako bi došli i rekli: “Morate u nedjelju prestati s radom i zaustaviti tiskarske strojeve”, ja vam ne bih rekla ... “Pustite strojeve da rade”, jer ovdje se ne radi o sukobu između vas i vašega Boga. (MS 163, 1898.)

Ne smatrajmo obavezom da iritiramo naše susjede koji idoliziraju nedjelju tako što ćemo se truditi da tog dana namjerno radimo pred njima kako bismo pokazali svoju nezavisnost. Naše sestre ne bi trebale uzeti nedjelju kao dan da izvjesje oprano rublje. (3SM, str. 399. – 1889.)

Obavljajte u nedjelju duhovne poslove

Pokušat ću odgovoriti na tvoje pitanje što da činiš u slučaju obaveznog provođenja nedjeljnih zakona.

Svjetlo koje mi je Gospodin dao u vrijeme kad smo očekivali krizu kojoj se po svemu sudeći približavaš, bilo je da kad narod bude potaknut silama odozdo da nametne svetkovanje nedjelje, adventisti sedmog dana trebaju pokazati mudrost da se uzdrže od uobičajenog rada tog dana, posvećujući ga misi-onarskom radu.

Vjerske revnitelje, koji silom nastoje nametnuti nedjelje zakone, prkos prema njima samo će osnažiti u proganjanju. Nedajte im mogućnost da vas proglase kršiteljima zakona. ... Čovjek ne dobiva žig Zvijeri zato što pokazuje da je svjestan kako je mudro očuvati mir uzdržavanjem od rada koji vrijeđa druge. ...

Nedjelju možemo koristiti za obavljanje različitih poslova koji će mnogo ostvariti za Gospodina. Tog dana mogu se održavati predavanja na otvorenome i sastanci po kućama. Može se raditi od kuće do kuće. Oni koji pišu, mogu taj dan posvetiti pisanju članaka. Kad god je moguće održavajte nedjeljom bogoslužja. Takve sastanke učinite što zanimljivijima. Pjevajte pjesme duhovnog buđenja i sa silom i uvjerljivošću govorite o Spasiteljevoj ljubavi. (9T, str. 232.233. – 1909.)

Povedite studente da održavaju predavanja na različitim mjestima i obavljaju zdravstveni misionarski rad. Oni će naći ljude kod kuće i imat će sjajnu priliku da iznesu istinu. Nedjelja provedena na ovaj način uvijek je prihvatljiva Gospodinu. (9T, str. 238. – 1909.)

Ljepota istine postaje očita protivljenjem

Revnost onih koji su poslušni Gospodinu povećat će se kad se svijet i Crkva budu ujedinili da Zakon učine ništavnim. Svaki prigovor na Božje zapovijedi otvorit će put za napredovanje istine i osposobiti njihove zagovornike da ljudima pokažu njihovu vrijednost. U istini je ljepota i sila koju ništa ne čini tako očitima kao protivljenje i progonstvo. (13MR, str. 71.72. – 1896.)

Ovo vrijeme, kad se ulaže takav napor da se nametne svetkovanje nedjelje, odlična je prilika da svijetu iznesemo pravu nasuprot lažne subote. Gospodin je u svojoj providnosti daleko ispred nas. On je dozvolio da pitanje nedjelje dođe na prvo mjesto kako bi se subota iz četvrte zapovijedi mogla iznijeti pred zakonodavne skupštine. Tako se pozornost vodećih ljudi u zemlji može usmjeriti na svjedočenje Božje Riječi u prilog prave subote. (2MR, str. 197. – 1890.)

Većma se treba pokoravati Bogu negoli ljudima

Sljedbenici istine su pozvani da biraju između neposlušnosti jasnog zahtjeva Božje Riječi ili gubljenja prava na svoju slobodu. Ako napustimo Božju Riječ i prihvatimo ljudske običaje i predaje, možda će nam dozvoliti da živimo među ljudima, da kupujemo i prodajemo, i da se poštujemo naša prava. Ali ako ostanemo vjerni Bogu to će biti uz žrtvovanje naših prava među ljudima, jer su se neprijatelji Božjeg zakona udružili da iskorijene nezavisne prosudbe u pogledu vjere i nadziru savjest ljudi. ...

Božji narod će priznati ljudsku vlast kao božanski postavljenu ustanovu i propisom i primjerom učiti da je poslušnost prema njoj sveta dužnost, dokle god ona svoju vlast vrši u okviru svojeg zakonitog područja. Ali kad se njezini zahtjevi sukobe s Božjim zahtjevima, onda moramo odlučiti da ćemo se više pokoravati Bogu negoli ljudima. Božju Riječ moramo priznati i poslušati kao autoritet koji je iznad svih ljudskih zakona. Ne možemo odbaciti “Tako veli Gospodin” i nadomjestiti ga s “Tako veli crkva ili država.” Uzvisimo Kristovu krunu iznad svih kruna zemaljskih vladara. (HM, 1. studenoga 1893.)

Sotona nudi ljudima kraljevstva ovoga svijeta ako se pokore njegovoj vlasti. Mnogi to čine i žrtvuju Nebo. Bolje je umrijeti nego griješiti; bolje je oskudijevati nego varati; bolje je gladovati nego lagati. (4T, str. 495. – 1880.)

Deseto poglavlje

Kratko vrijeme nevolje

Vrijeme nevolje prije završetka vremena milosti

Na stranici 33 nalazimo ovo: "... na početku vremena nevolje mi smo pošli ispunjeni Svetim Duhom i još jasnije naviještali subotu."

Ovo sam viđenje dobila 1847. kad je tek nekoliko braće adventista svetkovalo subotu, i samo je nekoliko njih smatralo da njezino svetkovanje povlači crtu između Božjeg naroda i nevjernika. Sada postaje uočljivo ispunjenje tog viđenja. Spomenuti "početak vremena nevolje" ne odnosi se na vrijeme kad će početi izlivanje zala, već na kratko razdoblje prije njihova izlivanja, dok je Krist još u Svetišću. U to vrijeme, kad se djelo spašavanja približi kraju, na Zemlju će naići nevolje i narodi će se rasrditi, ali će biti zadržani kako ne bi spriječili djelo trećeg anđela. (*Rani spisi*, str. 87. – 1854.)

Kraj vjerskoj slobodi u Sjedinjenim Državama

Sotonina oruđa će Božji Zakon učiniti ništavnim. U našoj zemlji,³⁶ koja se hvali slobodom, doći će kraj vjerskoj slobodi. Oko pitanja subote doći će do odlučujućeg sukoba koji će uzdrmati cijeli svijet. (*Ev*, str. 236. – 1875.)

Velika kriza očekuje Božji narod. Uskoro će naša zemlja pokušati nametnuti svima svetkovanje prvog dana tjedna kao svetog dana. U tome neće ustuknuti pred mogućnošću da lju-

³⁶ Sjedinjene Američke Države.

de unatoč protivljenju njihove savjesti natjeraju da svetkuju dan koji će država proglasiti subotom. (RH Extra, 11. prosinca 1888.)

Adventisti sedmog dana će se boriti da svetkuju sedmi dan. Vlasti u Sjedinjenim Državama i u drugim zemljama ustat će u svojoj oholosti i sili i objaviti zakone koji će ograničiti vjersku slobodu. (MS 78, 1897.)

Protestanti Sjedinjenih Država prvi će preko bezdana pružiti ruku da prihvate ruku rimske sile, i pod utjecajem ovog trostrukog saveza ova će zemlja poći stopama Rima u gaženju prava savjesti. (*Velika borba*, str. 505. – 1911.)

Crkva i država protiv Božjeg naroda

Svi koji se ne budu htjeli pokoriti uredbi državnih parlamenata i zakonima koji uzvisuju subotu koju je uspostavio čovjek grijeha da bi obezvrijedio Božji sveti dan, osjetit će ne samo tlačiteljsku silu samog papinstva, već i protestantskog svijeta, kipa Zvijeri. (2SM, str. 380. – 1886.)

Vjerske zajednice, koje odbiju poslušati Božja upozorenja, bit će izložene velikoj prijevari pa će se ujediniti s građanskim vlastima da progone svete. Protestantske crkve će se ujediniti s papinskom silom u progonstvu Božjeg naroda koji vrši Njegove zapovijedi. ...

Ova janjetu slična vlast sjedinjuje se sa Zmajem u ratu protiv onih koji vrše Božje zapovijedi i imaju svjedočanstvo Isusa Krista. (14MR, str. 162. – 1899.)

Crkva će pozvati u pomoć jaku ruku građanske vlasti i u tome će se papisti i protestanti ujediniti. (*Velika borba*, str. 522. – 1911.)

Pred sudovima

Oni koji žive u posljednjim danima zemaljske povijesti saznat će što znači biti gonjen zbog istine. Na sudovima

će vladati nepravda. Suci neće htjeti saslušati razloge onih koji su vjerni Božjim zapovijedima jer znaju da činjenice idu u prilog četvrtoj zapovijedi, na što nemaju odgovor. Reći će: “Mi imamo zakon i po našem zakonu on ili ona treba umrijeti.” Božji Zakon za njih ne znači ništa. “Naš zakon” za njih je najviše mjerilo. Na one koji poštuju ove ljudske zakone gledat će se blagonaklono, a za one koji se ne budu htjeli pokloniti idolskoj suboti neće biti milosti. (ST, 26. svibnja 1898.)

U slučajevima kad nas izvedu pred sudove, morat ćemo se odreći svojih prava ako zbog njih ne želimo doći u sukob s Bogom. Mi ne tražimo svoja prava, već Božje pravo da mu služimo. (5MR, str. 68. - 1895.)

Prema adventistima će se postupati s prijezirom

Isti majstorski um koji je kovao zavjeru protiv vjernih u prošlim vjekovima, još uvijek pokušava ukloniti sa Zemlje one koji se boje Boga i drže Njegov Zakon. ...

Bogatstvo, umne sposobnosti i obrazovanje složit će se da njegove pripadnike izlože prijeziru. Nasilnički vladari, svećenici i vjernici zavjerit će se protiv njih. Glasom i perom, hvalisanjem, prijetnjama i ismijavanjem trudit će se da potkopaju njihovu vjeru. (5T, str. 450. – 1885.)

Doći će vrijeme kad će se, zbog toga što zastupamo biblijsku istinu, s nama postupati kao s izdajicama. (6T, str. 394. – 1900.)

Oni koji poštuju biblijski dan odmora bit će žigosani kao neprijatelji zakona i reda, kao oni koji ruše moralna društvena ograničenja, pa uzrokuju anarhiju i pokvarenost i navlače Božje kazne na Zemlju. Njihova će savjesnost biti proglašena za nepopustljivost, tvrdoglavost i prijezir prema vlastima. Optužit će ih da ne trpe vlast. (*Velika borba*, str. 508. – 1911.)

Svima koji će u taj zli dan neustrašivo služiti Bogu prema svojoj savjesti bit će potrebna hrabrost, čvrstina i poznavanje Boga i Njegove Riječi; oni koji budu vjerni Bogu bit će progonjeni, njihove pobude napadane, njihovi najplemenitiji napori pogrešno tumačeni i njihova imena ozloglašena. (*Djela apostolska*, str. 271. – 1911.)

Svakovrsno progonstvo

Progonstva protestanata od strane rimokatolika koji su vjeru Isusa Krista gotovo uništili, bit će nadmašeno kad se protestantizam i papinstvo ujedine. (3SM, str. 387. – 1889.)

Sotona ima tisuće prikrivenih sredstava kojima će se obrušiti na Božji vjerni narod koji vrši Njegove zapovijedi, ne bi li ih natjerao od pogaze svoju savjest. (Letter 301, 1892.)

Ništa što se sada može dogoditi ne treba nas iznenaditi. Ne trebamo se čuditi nikakvom užasu. Oni koji svojim nesvetim nogama gaze Božji Zakon istog su duha kao ljudi koji su vrijeđali i izdali Isusa. Oni će bez ikakve grižnje savjesti činiti djela svojeg oca đavla. (3SM, str. 417. – 1897.)

Neka oni koji teže za obnovljenjem uma i upućivanjem u istinu proučavaju povijest prve crkve za vrijeme i neposredno nakon Pedesetnice. Pažljivo proučavajte u knjizi Djela apostolska ono što su doživjeli Pavao i drugi apostoli jer Božji narod u naše vrijeme mora proći kroz slična iskustva. (PC, str. 118. - 1907.)

Bit ćemo lišeni svake zemaljske potpore

Nagomilano bogatstvo će uskoro biti bezvrijedno. Kad bude objavljen proglas prema kojemu nitko neće moći kupiti ni prodati osim onih koji imaju žig Zvijeri, mnoga materijalna dobra postat će beskorisna. Bog nas poziva da sada učinimo sve što je u našoj moći da upozorimo svijet. (RH, 21. ožujka 1878.)

Dolazi vrijeme kad nećemo moći prodavati ni po kojoj cijeni. Uskoro će izići proglas koji će zabraniti ljudima da ne smiju kupovati ni od koga niti prodavati nikome tko nema žig Zvijeri. To nam se nedavno dogodilo u Kaliforniji, ali je to bila samo prijetnja puhanja četiri vjetra. Još ih zadržavaju četvorica anđela. Još se treba obaviti posao, a onda će anđelima biti naloženo da puste četiri vjetra da pušu na Zemlju. (5T, str. 152. – 1882.)

U posljednjem velikom sukobu i borbi sa Sotonom, oni koji će biti odani Bogu vidjet će da im je uskraćena svaka zemaljska potpora. Zato što odbijaju kršiti Njegov Zakon da bi bili poslušni zemaljskim silama, njima će biti zabranjeno kupovati i prodavati. (*Isusov život*, str. 85. - 1898.)

Sotona kaže: ... “Zbog straha da će ostati bez hrane i odjeće, oni će se pridružiti svijetu u kršenju Božjeg Zakona. Zemlja će biti potpuno u mojoj vlasti.” (*Izraelski proroci*, str. 118. – c. 1914.)

Neki će biti zatvarani zbog svoje vjere

Neki će biti zatvoreni zbog odbijanja da oskvrne Gospodnju subotu. (PC, str. 118. – 1907.)

Budući da će branitelji istine odbiti da poštuju nedjelju, neki će od njih dopasti zatvora, neki će biti prognani, a s nekim će se postupati kao s robovima. Sve se ovo danas ljudskom razumu čini nemoguće, ali kad se obuzdavajući Božji Duh bude povukao od ljudi i oni dođu pod kontrolu Sotone koji mrzi božanske propise, doći će do neobičnog razvitka događaja. Srce može biti veoma okrutno kad u njemu nema Božjeg straha i ljubavi. (*Velika borba*, str. 523. – 1911.)

Ako budemo pozvani da trpimo za Krista, bit ćemo u stanju otići u zatvor s povjerenjem u Njega kao što malo dijete vjeruje svojim roditeljima. Sada je vrijeme da izgradimo vjeru u Boga. (OHC, str. 357. – 1892.)

Mnogi će biti osuđeni na smrt

Za nas je najbolje da izgradimo prisnu zajednicu s Bogom i ako On želi da umremo mučeničkom smrću radi istine, to može biti sredstvo za dovođenje mnogih u istinu. (3SM, str. 420. – 1886.)

Mnogi će biti uhićeni, mnogi će pobjeći iz velikih i manjih gradova da bi sačuvali svoj život, a mnogi će biti mučenici zbog Krista stojeći u obrani istine. (3SM, str. 397. – 1889.)

Pred nama je na vidiku neprekidna borba da po cijenu uhićenja, gubitka imetka i čak samog života branimo Božji Zakon. (5T, str. 712. – 1889.)

Od ljudi će se tražiti da pokažu poslušnost ljudskim naredbama koje će se suprotiti božanskom Zakonu. Oni koji ostanu vjerni Bogu bit će ugrožavani, optuživani, protjerivani. I “predavat će vas čak i roditelji, braća, rođaci i prijatelji, i neke će od vas poubijati”. (*Izraelski proroci*, str. 373. – c. 1914.)

Nama neće biti potrebna hrabrost i čvrstina nekadašnjih mučenika sve dok se ne nađemo u okolnostima u kojima su oni bili. ... Ukoliko se progonstva ponove, dobit ćemo milost koja će razbuditi sve snage duše da pokaže istinsko junaštvo. (OHC, str. 125. – 1889.)

Učenici nisu bili obdareni hrabrošću i postojanošću mučenika, sve dok im takva milost nije bila potrebna. (*Isusov život*, str. 285. – 1889.)

Kako ostati čvrst u progonstvu

Ustanovit ćemo da moramo pustiti svaku ruku osim ruke Isusa Krista. Pokazat će se da smo imali lažne prijatelje koji će nas izdati. Rođaci, koje je neprijatelj prevario, mislit će da služe Bogu time što nam se protive i ulažu najveće napore da nas strpaju u zatvor, u nadi da ćemo se odreći svoje vjere. Ali usred tame i opasnosti možemo se svojom rukom uhvatiti za Kristovu ruku. (Mar, str. 197. – 1889. Slično u *Maran Atha*, str. 195.)

Jedini način na koji ljudi mogu čvrsto stajati u ovom sukobu jest da budu ukorijenjeni i utemeljeni u Kristu. Oni moraju primiti istinu kakva je u Isusu. Samo tako iznesena istina može zadovoljiti potrebu duše. Propovijedanje razapetog Krista, Njega kao našu pravednost, siti glad duše. Kad osiguramo zanimanje naroda za ovu veliku središnju istinu, u srce ulaze vjera, nada i odvažnost. (GCDB, 28. siječnja 1893.)

Mnogi će zbog svoje vjere ovdje ostati bez doma i nasljedstva, ali ako svoje srce predaju Kristu, ako prihvate vijest o Njegovoj milosti i ako se oslone na svoju Zamjenu i Jamca., na Božjeg Sina, njihovo srce ipak može biti ispunjeno radošću. (ST, 2. lipnja 1898.)

Progonstvo raspršuje Božji narod

Kad se u raznim mjestima pojavi neprijateljstvo prema onima koji svetkuju Gospodnju subotu, možda će biti potrebno da se Božji narod preseli iz takvih mjesta u mjesta u kojima neće naići na tako ogorčeno protivljenje.

Bog ne traži od svoje djece da ostanu tamo gdje zbog postupaka zlih ljudi njihov utjecaj nema snage i da im život bude izložen opasnosti. Kad su u opasnost dovedeni sloboda i život, ne samo što je prednost, već i naša dužnost da odemo tamo gdje su ljudi voljni čuti Riječ života i gdje će prilike za propovijedanje Riječi biti mnogo povoljnije. (MS 26, 1904.)

Uskoro dolazi vrijeme kad će se Božji narod zbog progonstva raspršiti po mnogim zemljama. Oni koji su stekli svestranu izobrazbu imat će prednost tamo gdje se nađu. (5MR, str. 280. – 1908.)

Progonstvo vodi jedinstvu Božjeg naroda

Kad se bura progonstva doista sruči na nas, vjerna ovca će čuti glas pravog Pastira. U spašavanje izgubljenih uložiti

ćemo napore pune samoodricanja, i mnogi koji su odlutali iz stada vratit će se da slijede velikog Pastira. Božji narod će se međusobno združiti i jedinstveno istupiti protiv neprijatelja. Zbog zajedničkih opasnosti prestat će borbe za prevlast i neće se više voditi prepirka koga treba smatrati najvećim. (6T, str. 401. – 1900.)

Kriza čini da se vidi Božja umiješanost

S vremena na vrijeme Bog je objavio način svojeg djelovanja. On je svjestan zbivanja na Zemlji. Kad je došla kriza, On se otkrio i umiješao da spriječi ostvarenje Sotoninih planova. Često je dopustio da kod naroda, obitelji i pojedinaca dođe do krize kako bi Njegova umiješanost postala vidljivija. Time je dao do znanja da ima Boga u Izraelu koji će poduprijeti i opravdati svoj narod.

Kad prkos prema Jahvinu Zakonu postane gotovo sveopći, kad Njegov narod bude izložen nedaćama od strane njegovih bližnjih, Bog će se umiješati. Žarke molitve Njegovog naroda bit će uslišene jer Njemu je drago kad ga Njegov narod traži cijelim srcem i kad se oslanja na Njega kao svojeg Izbavitelja. (RH, 15. lipnja 1897.)

Neko vrijeme će tlačitelju biti dopušteno da trijumfira nad onima koji poznaju Božje svete zapovijedi. ... Bog dozvoljava Sotoni da do kraja otkrije svoj karakter lažova, tužitelja i ubojice. Tako će konačna pobjeda Njegovog naroda biti značajnija, slavnija, potpunija i konačna. (3SM, str. 414. – 1904.)

Nevolja čisti Božji narod

Uskoro će po cijelome svijetu izbiti nevolja. Svatko treba nastojati da upozna Boga. Nemamo vremena za oklijevanje. ...

Božja ljubav prema Njegovoj Crkvi je beskonačna. Briga za Njegovu baštinu ne prestaje. On ne dopušta da na Crkvu

dode nevolja, osim ako je to potrebno za njezino očišćenje, za njezino sadašnje i vječno dobro. On će očistiti svoju Crkvu kao što je očistio Hram na početku i završetku svoje službe na Zemlji. Svaki ispit i kušnja koje pušta na Crkvu dolaze zato da Njegov narod stekne dublju pobožnost i dobije veću snagu da pobjedu križa odnese u sve dijelove svijeta. (9T, str. 228. – 1909.)

Nevolje, križ, kušnje, protivljenje i druge naše različite teškoće su oruđa kojima nas Bog čisti, posvećuje i priprema za nebesku žitnicu. (3T, str. 115. – 1872. Isto u *Iz riznice svjedočanstava*, sv. 1, str. 215.)

Jedanaesto poglavlje

Sotonine prijevare posljednjih dana

Pod plaštem kršćanstva

Mi se približavamo kraju povijesti ove zemlje i Sotona radi kao nikad ranije. On se trudi djelovati kao upravitelj kršćanskog svijeta. Čudesnim intenzitetom radi pomoću svojih lažnih čudesa. Sotona hoda okolo kao ričući lav koji traži koga da proždere. On želi cijeli svijet obuhvatiti svojim savezom. Krijući svoju izopačenost pod plaštem kršćanstva, on preuzima karakteristike kršćanina i tvrdi da je sam Krist. (8MR, str. 346. – 1901.)

Božja Riječ objavljuje je da će neprijatelj, kad mu to odgovara, preko svojih oruđa očitovati tako veliku silu, glumeći kršćanstvo, s namjerom da zavede, “ako je moguće, i izabranike”. (MS 125, 1901.)

Kad zli duhovi budu izjavljivali da vjeruju u Bibliju i pokazali štovanje prema institucijama Crkve, njihov će rad biti primljen kao otkrivenje božanske sile. (*Velika borba*, str. 505. – 1911.)

Najjaču podršku poroku u našem svijetu ne pruža razvratan život pokvarenog grešnika ili propalog izopćenika; to čini život koji inače izgleda krepstan, častan i plemenit, ali u kome se njeguje jedan grijeh, popušta jednom poroku. ... Genijalnost, talent, saučešće, čak i velikodušna i ljubazna djela mogu tako postati Sotonin mamac kojim navodi duše da padnu u ponor propasti. (*Odgoj*, str. 135. – 1903.)

Čak i u Adventističkoj crkvi

Mi se moramo daleko više bojati od onih iznutra nego od onih izvana. Prepreke snazi i uspjehu mnogo su jače iz same Crkve nego iz svijeta. Nevjernici imaju pravo očekivati da će oni koji tvrde da vrše Božje zapovijedi i imaju vjeru Isusovu, učiniti mnogo više od ikoje druge vrste ljudi da svojim dosljednim životom, pobožnim primjerom i aktivnim utjecajem promiču i uzdižu Djelo koje predstavljaju. Ali kako često su se navodni zastupnici istine pokazali najvećom preprekom za njezino napredovanje! Nevjerstvo koje gaje, sumnje koje iznose, tama koja im je draga, ohrabruje prisutnost zlih anđela i otvara put ostvarenju Sotoninih planova. (ISM, str. 122. – 1887.)

Lažljivi duhovi proturječe Svetom pismu

Vidjela sam da sveti moraju steći temeljito razumijevanje sadašnje istine koju će trebati dokazati iz Svetoga pisma. Oni moraju razumjeti stanje mrtvih jer će im se prikazati đavolski duhovi tvrdeći da su voljeni prijatelji i rođaci; oni će im objavit da je subota promijenjena, kao i druga nebiblijska naučavanja. (*Rani spisi*, str. 89. – 1854.)

Prikazujući se apostolima, ovi lažni duhovi proturječe onome što su pravi apostoli nadahnuti Svetim Duhom napisali dok su bili na Zemlji. Oni poriču božansko podrijetlo Biblije. (*Velika borba*, str. 478. – 1911.)

Dvjema velikim zabudama, zabudom o besmrtnosti duše i zabudom o svetosti nedjelje, Sotona će uspjeti obmanuti ljude. Dok prva polaže temelj spiritizmu, druga stvara vezu prijateljstva s Rimom. (*Velika borba*, str. 505. – 1911.)

Pojavit će se osobe, pretvarajući se da su Krist, i zahtijevati titule i štovanje koje pripada Otkupitelju svijeta. Oni

će izvesti neobična čuda liječenja i tvrditi da s Neba imaju otkrivenja koja se suprote svjedočanstvu Svetoga pisma. ...

Božji narod neće biti zaveden. Učenja ovog lažnog Krista nisu sukladna sa Svetim pismom. On izriče blagoslov nad štovateljima Zvijeri i njenog kipa, upravo nad onima za koje Biblija objavljuje da će se na njih izliti čista Božja srdžba. (*Velika borba*, str. 537.538. – 1911.)

Lažna vjerska buđenja

Vidjela sam da Bog ima iskrenu djecu među nominalnim adventistima i palim crkvama pa će prije izlijevanja zala propovjednici i narod biti pozvani da iziđu iz tih crkava i oni će radosno prihvatiti istinu. Sotona to zna, pa prije glasne vike trećeg anđela u ovim vjerskim zajednicama izaziva uzbudjenje kako bi oni koji su odbacili istinu povjerovali da je Bog s njima. (*Rani spisi*, str. 213. – 1858.)

Prije no što Božji sudovi padnu na Zemlju, u Gospodnjem će narodu doći do takvog buđenja prvotne pobožnosti kakve nije bilo od doba apostola. ... Neprijatelj duša nastoji omesti ovo djelo, i prije no što dođe vrijeme za takav pokret nastojat će ga spriječiti uvođenjem krivotvorine. U Crkvama koje može pokoriti pod svoju prevarljivu silu učinit će kao da je izliven Božji posebni blagoslov, pa će se činiti kao da se pojavilo veliko zanimanje za religiju. ...

Puno osjećajnog uzbudjenja, miješanja istinitog s lažnim, sve je to smišljeno da zavede. Ali nitko ne mora biti prevaren. Nije teško u svjetlosti Božje riječi utvrditi narav tih vjerskih pokreta. Kad god ljudi zanemare svjedočanstvo Biblije, odvrćajući se od njezinih jasnih istina što ispituju dušu i zahtijevaju samoodricanje i odricanje od svijeta, budimo sigurni da Božji blagoslov nije izliven. (*Velika borba*, str. 398.399. – 1911.)

Glazba pretvorena u zamku

U vezi s onim što ste opisali da se dogodilo u Indiani,³⁷ Gospodin mi je pokazao da će se dogoditi pred sam kraj vremena milosti. Pokazat će se svaka moguća neotesanost. Bit će vike, praćene bubnjevima, glazbom i plesom. Osjećaji razumnih ljudi bit će tako zbunjeni da se čovjek ne može pouzdati u donošenje dobrih odluka. ...

Ludnica od buke šokira sva osjetila i izopačuje ono što bi ispravno provedeno moglo biti blagoslov. Sile sotonskih oruđa stopljene s bukom i galamom prelaze u karneval i to se naziva djelovanje Svetoga Duha. ... Ovo što se događalo u prošlosti dogodit će se i u budućnosti. Sotona će glazbu pretvoriti u zamku načinom na koji se izvodi. (2SM, str. 36.38. – 1900.)

Nemojmo dati mjesta čudnoj praksi, koja u biti odvaja um od snažnog djelovanja Svetoga Duha. Božje djelo je uvijek bilo obilježeno smirenošću i dostojanstvom. (2SM, str. 42. – 1908.)

Lažno govorenje jezicima

Fanatizam, lažni zanos, lažno govorenje jezicima i buka smatraju se darovima koje je Bog dao Crkvi. Neki su prevareni. Plod svega toga nije dobar. “Po njihovim ćete ih plodovima prepoznati.” Fanatizam i buka smatraju se posebnim dokazima vjere. Neki nisu zadovoljni sastankom ako to vrijeme nije bilo ispunjeno silom i uživanjem. Oni se trude i uspijevaju uzbuditi osjećaje. Ali utjecaj takvih sastanaka nije na korist. Kad nestane osjećaja veselosti, oni padaju dublje nego što su bili prije sastanka jer njihova radost ne dolazi iz pravog izvora.

Od najveće koristi za duhovni napredak su sastanci koje obilježava svečanost i iskreno ispitivanje srca, na kojima

³⁷ Ove su primjedbe iznesene u vezi s pokretom “sveto tijelo” na saboru pod šatorima u Indiani 1890. Za više pojedinosti vidi *Selected Messages*, sv. 2, str. 31-39.

svatko gleda upoznati sebe, i ozbiljno i s dubokom poniznošću nastoji učiti od Krista. (1T, str. 412. – 1864.)

Zli anđeli se pojavljuju kao ljudska bića

Sotona će koristiti svaku priliku da zavede ljude od odanosti Bogu. On i njegovi zli anđeli, koji su pali zajedno s njim, pojavit će se na Zemlji kao ljudi nastojeći da prevare. Božji anđeli će se također pojaviti kao ljudi i koristiti sva sredstva u svojoj moći da onemoguće namjere neprijatelja. (8MR, str. 399. – 1903.)

Zli anđeli u ljudskom obličju razgovarat će s onima koji poznaju istinu. Oni će pogrešno tumačiti i izvrnuti izjave Božjih vjesnika. ... Jesu li adventisti sedmog dana zaboravili upozorenje dano u šestom poglavlju poslanice Efežanima? Mi ratujemo s vojskama tame. Ako ne budemo nepokolebljivo slijedili svojeg Vođu, Sotona će nas nadvladati. (3SM, str. 411. – 1903.)

Pokazano mi je da će zli anđeli djelovati preko vjernika u našim redovima s namjerom da unesu snažan duh nevjerstva. Ni ovo vas ne treba obeshrabriti, već vam uliti istinsku hrabrost da pritečete u pomoć Gospodinu protiv sila sotonskih slugu. Te sile zla okupljat će se na našim bogoslužjima, ali ne zato da prime blagoslove, nego da bi se suprotstavile utjecaju Božjega Duha. (2MCP, str. 504.505. – 1909.)

Personifikacija umrlih

Zlim anđelima nije teško da se predstave kao umrli sveci i kao umrli grešnici, i da to učine vidljivim za ljudske oči. Ovih će manifestacija biti sve češće; kako se približavamo svršetku vremena, zbivat će se pojave koje će ljude sve više iznenadivati. (Ev, str. 604. – 1875.)

On³⁸ je Sotonina najuspješnija i najprivlačnija obmana – smišljena da pridobije simpatije onih koji su svoje voljene položili u grob. Zli anđeli pojavljuju se u obliku ovih dragih, iznose događaje povezane s njihovim životom te čine djela koja su oni činili za života. Tako te osobe navode da vjeruju kako su njihovi mrtvi prijatelji anđeli koji bdiju nad njima i s njima komuniciraju. Ovim zlim anđelima, koji se predstavljaju kao pokojni prijatelji, pristupaju s određenim obožavanjem, i kod mnogih njihova riječ ima veću težinu od Božje Riječi. (ST, 26. kolovoza 1889.)

On ima moć da pred ljudima uzrokuje pojavu njihovih preminulih prijatelja. Imitacija je savršena: poznati izgled, riječi, glas preslikani su čudesnom točnošću. ... Mnogi će se suočiti s đavolskim duhovima koji će se predstaviti u liku njihovih voljenih rođaka ili prijatelja i objavljivati najopasnija krivovjerja. Ovi će posjetitelji računati s našim najnježnijim osjećajima i činiti čuda da bi potkrijepili svoje tvrdnje. (*Velika borba*, str. 474.480. – 1911.)

Sotona utjelovljuje Krista

Neprijatelj se priprema prevariti čitav svijet svojom moći vršenja čudesa. On će se drznuti da oponaša anđele svjetla i Isusa Krista. (2SM, str. 96. – 1894.)

Ako su ljudi danas tako lako zavedeni, kako će opstati kad se Sotona bude predstavljao kao Krist i kad će činiti čudesa? (2SM, str. 394. – 1897.)

Sotona će se pojaviti kao Krist. On će pogrešno predstavljati, pogrešno primjenjivati i izopačiti sve što može. (TM, str. 411. – 1898.)

Sile podzemlja rade na tome da ubrzaju posljednje velike prizore u toj drami – dolazak Sotone kao Krista i rad sa svakom prijevarom u onima koji se povezuju u tajnim društvima. (8T, str. 28. – 1904.)

³⁸ Spiritizam.

Sotona u svemu sliči Kristu

Međutim, postoji granica preko koje Sotona ne može pa on ovdje doziva u pomoć prijevaru i krivotvori ono za što zapravo nema moći da izvede. U posljednjim danima pojavit će se na način kojim će navesti ljude da povjeruju kako je Krist po drugi put došao na ovaj svijet. On će se doista pretvoriti u anđela svjetla. Ali premda će izgledom u svakoj pojedinosti sličiti Kristu, on neće prevariti nikoga osim onih koji se, kao faraon, stalno opiru istini. (5T, str. 698. – 1889.)

Kao završni čin velike obmanjujuće drame, sam će Sotona glumiti Krista. Crkva je dugo tvrdila da čeka na Spasiteljev dolazak kao na ostvarenje svojih nada. Sad će veliki varalica pokazati kao da je Krist došao. U različitim krajevima svijeta Sotona će se pojaviti među ljudima kao veličanstveno biće blještava sjaja, slično opisu Božjega Sina u Ivanovu Otkrivenju (Otk 1, 13-15). Slava kojom je okružen nadmašuje sve što su smrtni oči ikada vidjele. Zrakom odzvanja pokliči pobjede: “Krist je došao! Krist je došao!”

Ljudi padaju ničice pred njim, dok on diže ruke i izriče blagoslov kao što je Krist blagoslivljao svoje učenike dok se nalazio na Zemlji. Njegov je glas mek i prigušen, ali melodičan. Blagim, suosjećajnim tonom iznosi neke od onih prekrasnih istina što ih je Spasitelj izgovorio. Liječi bolesti ljudi i tada, glumeći Krista, tvrdi da je subotu promijenio u nedjelju, i svima zapovijeda da svetkuju dan koji je on blagoslovio. (*Velika borba*, str. 537. – 1911.)

Sotona lažno prikazuje da uslišava molitve svetih

Sotona vidi da će doživjeti poraz. Ne može pokoriti čitav svijet. Čini još jedan posljednji očajnički napor da vjerne nadvlada obmanom. To čini predstavljajući se kao Krist. Odijeva se u kraljevsku odjeću, opisanu u Ivanovom viđenju. On ima

moć da to učini. Pojavit će se pred svojim obmanjenim sljedbenicima i kršćanskim svijetom, koji nije prihvatio ljubav prema istini nego se odlučio za nepravdu, ... kao Krist koji dolazi po drugi put.

On se proglašava Kristom i ljudi vjeruju da je Krist: prelijepo, veličanstveno biće, obučeno u slavu, s nježnim glasom i ugodnim riječima, slavnije od svega što je smrtno oko ikad vidjelo. Tada su prevareni, obmanjeni sljedbenici pobjedonosno viknuli: “Krist je došao po drugi put! Krist je došao! Podigao je svoje ruke upravo onako kao što je činio dok je bio na Zemlji i blagoslovio nas.”

Sveti gledaju s čuđenjem. Hoće li se i oni dati prevariti? Hoće li se pokloniti Sotoni? Oko njih su Božji anđeli. Čuje se jasan, čvrst, melodičan glas: “Podignite glave!”

Pred onima koji se mole samo je jedan cilj – konačno i vječno spasenje njihovih duša. Ovaj su cilj stalno imali pred sobom – da je besmrtni život obećan onima koji ustraju do kraja. O, kako su ozbiljne i žarke bile njihove težnje! Neposredno pred njima nalazio se sud i vječnost. Njihov pogled vjere bio je uprt u blještavo prijestolje pred kojim će stajati spašeni obučeni u bijelo. To ih je spriječilo da popuste grijehu. ...

Još jedan napor i dolazi Sotonina posljednja prijevara. On čuje stalni povik za Kristom koji treba doći i izbaviti vjerne. U ovoj posljednjoj prijevari on se predstavlja kao Krist, s namjerom da pomisle kako su im molitve uslišane. (MS 16, 1884.)

U čemu se krivotvorina razlikuje od originala

Sotoni nije dopušteno oponašati način Kristova dolaska. (*Velika borba*, str. 538. – 1911.)

On će doći i prikazivati se kao Isus Krist čineći silna čuda, tako da će ljudi padati pred njim klanjajući mu se kao Kristu. I od nas će se zahtijevati da se poklonimo tom biću koje će svijet slaviti kao Krista. Što ćemo tada raditi? – Kazati da nas

je Krist upozorio da se čuvamo upravo takvog protivnika koji je čovjekov najgori neprijatelj, iako tvrdi za sebe da je Bog. Kada Krist dođe, to će biti u velikoj slavi i sili, praćen tisućama tisuća i deset tisuća puta deset tisuća anđela. Kada dođe, prepoznat ćemo Njegov glas. (6BC, str. 1106. – 1888.)

Sotona nastoji iskoristiti svaku prednost. ... Prerušen u anđela svjetla hodat će zemljom kao čudotvorac. Preljepim jezikom otkrit će uzvišene osjećaje. Izgovarat će mile riječi i glumiti djela dobročinstva. Oponašat će Krista, a razlika će se vidjeti samo u jednome – Sotona će odvrćati ljude od Božjeg Zakona. Uz to će tako dobro krivotvoriti pravednost da bi, kad bi bilo moguće, prevario i izabrane. Okrunjene glave, predsjednici i druge vodeće ličnosti prihvatit će njegove lažne teorije. (FE, str. 471.472. – 1897.)

Činit će se čuda

Bolesnici će ozdraviti na naše oči, pred nama će se događati čuda. Jesmo li spremni oduprijeti se kušnji koja nas čeka kad se Sotonina lažna čuda potpunije otkriju? (1T, str. 302. – 1862.)

Pod utjecajem zlih duhova ljudi će činiti čuda. Učinit će da ljudi obole bacajući na njih čini da bi ih onda uklonili, navodeći druge da govore kako su bolesni ozdravili čudom. To je Sotona puno puta ponavljao. (2SM, str. 53. – 1903.)

Uskoro će se odigrati čudesni prizori s kojima će Sotona biti usko povezan. Božja riječ objavljuje da će Sotona činiti čuda. On će činiti da se ljudi razbole, a onda će iznenada ukloniti od njih svoju đavolsku silu. Tada će oni biti proglašeni zdravima. Ova tobožnja iscjeljenja stavit će adventiste sedmog dana na kušnju. (2SM, str. 53. – 1904.)

Sotona može prijevarom činiti čuda koja izgledaju kao da su prava. Na ovaj način se nadao iskušati Izraelce u vrijeme njihova izbavljenja iz Egipta. (2SM, str. 52. – 1907.)

Vatra pada s neba

Ne smijemo vjerovati ono što ljudi tvrde. Oni mogu, kako to Krist pokazuje, tvrditi da čine čuda liječeći bolesne. Zar je to čudo kad iza njih stoji veliki obmanjivač, čudotvorac koji će spustiti vatru s neba naočigled ljudi? (2SM, str. 49. – 1887.)

Svijet će očarati lažna đavolska čuda i on će učiniti da vatra siđe s neba naočigled ljudi. On će činiti čuda, a ova zadivljujuća sila koja čini čuda proširit će se po cijelome svijetu. (2SM, str. 51. 1890.)

Sotona će pokušati prevariti ako je moguće i izabrane. Tvrdit će da je Krist pretvarajući se da je veliki misionar-liječnik. Učinit će da i oganj siđe s neba naočigled ljudi ne bi li dokazao da je Bog. (MM, str. 87.88. – 1903.)

U Riječi stoji da će neprijatelj raditi preko svojih oruđa koja su napustila vjeru i ona će naizgled činiti čuda, čak će spustiti vatru s neba naočigled ljudi. (2SM, str. 54. – 1907.)

“Ona čini velika čudesa, tako da i vatru s neba spušta na zemlju naočigled ljudi, i zavodi stanovnike zemlje čudesima koja su joj dana da ih čini.”³⁹ Ovdje nije riječ o običnim prijevarama. Ljudi su zavedeni čudima što ih Sotonini posrednici imaju moć činiti, a ne koja se pretvaraju da čine. (*Velika borba*, str. 475. – 1911.)

Narod će obožavati Sotonu

U ovo vrijeme antikrist će se pojaviti kao pravi Krist, i tada će Božji Zakon u potpunosti biti proglašen nevažećim među svim narodima svijeta. Pobuna protiv Božjeg svetog Zakona potpuno će sazreti. Ali pravi vođa svih ovih pobuna je Sotona odjeven u anđela svjetla. Ljudi će biti prevareni i uzdizat će ga kao Boga i klanjati mu se. Međutim, umiješat će se Svemoćni, a otpale crkve koje se ujedinjuju u uzvišavanju Sotone stići će kazna: “Zato će u jedan dan doći zla njezina:

³⁹ Otkrivenje 13,13.14.

smrt, plač i glad, i sažeći će se ognjem; jer je jak Gospodin Bog koji joj sudi.”⁴⁰ (TM, str. 62. – 1893.)

Kako se drugi dolazak našega Gospodina Isusa Krista približava, Sotonina oruđa pokreću se iz dubine Zemlje. Ne samo što će se Sotona pojaviti kao ljudsko biće, već će oponašati Isusa Krista. Svijet koji je odbacio istinu, primit će nje ga kao Gospodara nad gospodarima i Kralja nad kraljevima. (5BC, str. 1105.1106. – 1900.)

Čuda ništa ne dokazuju

Podite radi sebe k Bogu, molite za duhovno prosvjetljenje kako biste bili sigurni da znate što je istina; da biste, kad se pojavi predivna čudotvorna sila i kad se neprijatelj pojavi kao anđeo svjetla, mogli razlikovati između istinskog Božjeg djela i imitirajućeg djelovanja sila tame. (3SM, str. 389. – 1888.)

Način na koji je Krist radio bio je da propovijeda Riječ i čudotvornim ozdravljenjima oslobodi ljude patnje. Ali meni je rečeno da sada ne možemo raditi na ovaj način⁴¹, jer će Sotona koristiti svoju moć da čini čuda. Božje sluge danas ne trebaju djelovati putem čuda, jer će biti krivotvorenih ozdravljenja za koja će se tvrditi da su prava. (2SM, str. 54. – 1904.)

Božji narod neće naći sigurnost u vršenju čuda jer će Sotona oponašati čuda koja će biti učinjena. (9T, str. 16. – 1909.)

Čuda ne mogu zamijeniti Bibliju

Ako oni, preko kojih se događaju izlječenja, zbog toga opravdavaju odbacivanje Božjeg Zakona i nastavljaju životom neposlušnosti, premda raspolažu naročitom silom, to ne

⁴⁰ Otkrivenje 18,8.

⁴¹ Čuda će pratiti rad Božjeg naroda za vrijeme glasne vike (vidi 14. poglavlje), ali neće imati značenje koje su imala u Kristovo vrijeme. Čuda više neće biti dokaz božanske podrške.

znači da posjeduju veliku Božju silu. Naprotiv, to je čudotvorna sila velikog varalice. (2SM, str. 50.51. – 1885.)

Bibliju nikad neće nadomjestiti učinjena čuda. Moramo proučavati istinu, za njom tragati kao za skrivenim blagom. Čudesna prosvjetljenja neće biti dobivena neovisno o Riječi niti će zauzeti njezino mjesto. Držite se Riječi, prihvatite ucijepljenu riječ koja će vas učiniti mudrim na spasenje. (2SM, str. 48. – 1894.)

Ubrzo će se pred nama otkriti posljednja velika obmana. Antikrist će pred našim očima izvesti svoja čudotvorna djela. Njegova će imitacija biti toliko slična izvorniku da će ih biti nemoguće razlikovati, osim pomoću Svetoga pisma. Svaka tvrdnja i svako čudo mora se ispitati svjedočanstvom Svetog pisma. (*Velika borba*, str. 510. – 1911.)

Prijevara je skoro sveopća

Sada je potreba za ozbiljnim, marljivim muškarcima i ženama koji će raditi na spašavanju duša, jer Sotona je kao silni general izišao na bojno polje, i u ovo posljednje preostalo vrijeme radi pomoću svih mogućih metoda na tome da zatvori vrata svjetlu koje će obasjati Božji narod. On privlači čitav svijet u svoje redove i ona nekolicina njih koji su vjerni Božjim zahtjevima jedini su koji mu se mogu oduprijeti, pa čak i njih pokušava nadvladati. (3SM, str. 389. – 1889.)

Zahvaljujući lukavosti Sotone pojavit će se likovi mrtvih i mnogi će se povezati s onim tko ljubi i čini laž. Upozoravam naš narod da će među nama samima neki otpasti od vjere i prikloniti se prijevarnim duhovima i zloduhovskim naucima.

Tada će se dogoditi čudo. Propovjednici, odvjetnici, liječnici, koji su dozvolili da ove krivotvorine nadvladaju njihovo rasuđivanje, sami će postati varalice, ujedinjeni s prevarenima. Njima će zavladati duhovno pijanstvo. (UL, str. 317. – 1905.)

Dvanaesto poglavlje

Rešetanje

Članstvo u Crkvi ne jamči spasenje

Svečano izjavljujem Crkvi da ni jedna osoba od dvadeset, kojih su imena zapisana u crkvenim knjigama, nije spremna završiti svoj zemaljski život; ostala bi stvarno bez Boga i bez nade u svijetu jednako kao običan grešnik. (Ch, str. 41. – 1893.)

Na one koji su imali priliku da čuju i prihvate istinu pa su se ujedinili s Adventističkom crkvom i nazvali se Božjim narodom koji vrši zapovijedi, a nemaju ništa više životnosti i posvećenosti Bogu od onih u nominalnim crkvama, izlit će se Božja zala jednako kao na crkve koje se protive Božjem Zakonu. (19MR, str. 176. – 1898.)

Pljeva odvojena od pšenice

U Crkvi će doći do podjele. Nastat će dvije stranke. Pšenica i kukolj rast će zajedno do žetve. (2SM, str. 114. – 1896.)

Doći će do rešetanja. Pljeva se mora odvojiti od pšenice. Pošto bezbožnost uzima maha, ljubav kod mnogih hladni. To je vrijeme kad će ono što je autentično biti najjače. (Letter 46, 1887.)

Povijest Datanove i Abiramove pobune se ponavlja i ponavljat će se do svršetka vremena. Tko će biti na Gospodnjoj strani? Tko će biti prevaren i onda sam postati varalica? (Letter 15, 1892.)

Gospodin će uskoro doći. U svakoj crkvi se mora izvršiti postupak čišćenja, odvajanja vrijednog od nevrijednog, jer

u njima ima zlih ljudi koji ne ljube istinu niti poštuju Boga. (RH, 19. ožujka 1895.)

Mi živimo u vrijeme rešetanja kad će biti izrešetano sve što se može izrešetati. Gospodin neće oprostiti onima koji poznaju istinu, a ipak se riječima i djelima ne pokoravaju Njegovim naredbama. (6T, str. 332. – 1900.)

Progonstvo čisti Crkvu

Napredak povećava broj onih koji se smatraju kršćanima. Nevolja ih čisti iz Crkve. (4T, str. 89. – 1876. Isto u *Iz riznice svjedočanstava*, sv. 1, str. 323.)

Nije daleko vrijeme kad će svaka duša biti stavljena na kušnju. Htjet će nam staviti žig Zvijeri. Onima koji su korak po korak popuštali svjetovnim zahtjevima i usklađivali se sa svjetovnim običajima, neće biti teško popustiti pred silom kako se ne bi morali izložiti ruganju, uvredama, prijetnjama zatvorom i smrti. Sukobit će se Božje i ljudske zapovijedi. U to vrijeme će se zlato odvojiti od troske. (5T, str. 81. – 1882.)

Dok nema progonstva u naše se redove uvlače ljudi koji su naizgled besprijekorni i njihovo kršćanstvo neupitno, ali kad dođe progonstvo oni će nas napustiti. (Ev, str. 360. – 1890.)

Kada se bude ukinuo Božji Zakon, Crkva će biti rešetana ostrim kušnjama i veći broj nego što to mislimo, okrenut će se zavodljivim duhovima i naukama đavolskim. (2SM, str. 368. – 1891.)

Površni vjernici će se odreći vjere

Posao koji je propustila obaviti u vrijeme mira i blagostanja, Crkva će morati obaviti u vrijeme strašne krize u okolnostima koje će biti vrlo teške i obeshrabrujuće. Upozorenja koja je prilagođavanje svijetu ušutkalo ili zadržalo, moraju se objaviti pod najžešćim protivljenjem od strane neprijatelja

vjere. U to vrijeme će se površna, konzervativna⁴² klasa, koja je svojim utjecajem stalno kočila napredak Djela, odreći vjere. (5T, str. 463. – 1885.)

Kad bude vidio da Bog blagoslivlja svoj narod i priprema ga da prepozna njegove prijevare, Sotona će se najvećom snagom truditi da unese fanatizam s jedne, i hladni formalizam s druge strane, kako bi mogao požeti žetvu duša. (2SM, str. 19. – 1890.)

Oni koji su imali prednosti i prilike da steknu razumno poznavanje istine, ali su i dalje radili protiv djela koje je Bog namjeravao ostvariti, bit će odstranjeni, jer Bog ne prima službu nijednog čovjeka čiji su interesi podijeljeni. (MS 64, 1898.)

Kad se oko nas budu gomilale kušnje, u našim redovima će se pokazati i odvajanje i jedinstvo. Neki koji su danas spremni prihvatiti oružje za borbu, u vrijeme stvarne opasnosti pokazat će da nisu gradili na čvrstoj stijeni i popustit će pred kušnjama. Oni koji su imali veliku svjetlost i dragocjene prednosti, ali se njima nisu koristili, odvojit će se od nas pod ovim ili onim izgovorom. (6T, str. 400. – 1900. Vidi i *Uzvisimo Isusa*, str. 275.)

Nedvosmisleno svjedočanstvo izaziva rešetanje

Zapitala sam kakvo je značenje rešetanja koje sam vidjela i pokazano mi je da će ono biti prouzročeno nedvosmislenim svjedočanstvom koje se zasniva na savjetu Vjernog Svjedoka upućenog Laodicejcima. Ono će djelovati na srce onoga koji ga prihvati i potaknuti ga da sebi postavi viši cilj i objavljuje cijelu istinu. Neki neće htjeti prihvatiti ovo otvoreno svjedočanstvo. Ustat će protiv njega i to će izazvati rešetanje u Božjem narodu. (1T, str. 181. – 1857.)

⁴² Ellen White ovdje ne razlikuje teološke konzervativce od liberala na drugoj strani. Ona opisuje one koji na prvo mjesto stavljaju “prilagođavanje svijetu”, a na drugo Božje Djelo.

Među nama ima onih koji će izgovoriti priznanje, kao Ahan, ali prekasno da se spase. ... Oni nisu u skladu s onim što je pravo. Oni preziru nedvosmisleno svjedočanstvo koje dopire do srca i radovali bi se da vide kako je ušutkan svatko tko iznosi ukor. (3T, str. 272. – 1873.)

Bog zahtijeva da se ponovi nedvosmisleno svjedočanstvo iz prošlih godina. On poziva na obnovu duhovnog života. Predugo su duhovne snage Njegovog naroda bile obamrle, pa mora doći do uskrsnuća od očite smrti. Molitvom i priznavanjem grijeha moramo osloboditi kraljevski put. (8T, str. 297. – 1904.)

Nepravedna kritika uzrokuje gubitak duša

U naše vrijeme bilo je, a i bit će, da čitave obitelji, koje su se nekoć radovale u istini, izgube vjeru zbog kleveta i laži koje su im servirane o onima koje su voljeli i s kojima su imali prisnu zajednicu. Oni su otvorili srce posijanom kukolju, a kukolj koji je niknuo među pšenicom ojačao je, dok je urod pšenice bivao sve slabiji, da bi na kraju dragocjena istina za njih izgubila svoju silu. (TM, str. 411. – 1898.)

Lažna učenja odvlače neke

Tobožnja znanost sukobit će se s religijom zato što ograničeni ljudi ne mogu shvatiti Božju silu i veličinu. Skrenuta mi je pozornost na ove riječi Svetog pisma: “A između vas će samih ustati ljudi koji će iskrivljavati nauk da bi odveli učenike za sobom.”⁴³ To će se nesumnjivo dogoditi među Božjim narodom. (Ev, str. 593. – 1890.)

Kad nastupi rešetanje izazvano uvođenjem lažnih teorija, ovi površni čitatelji, nigdje usidreni, slični su pomičnom pijesku. Oni se prilagođavaju svakom položaju koji odgovara njihovom osjećaju ogorčenosti. (TM, str. 112. – 1897.)

⁴³ Djela 20,30.

Budući da nisu primili ljubav istine, prihvatit će neprijateljeve zablude; povodeći se za zavodljivim duhovima i naukama đavolskim, odstupit će od vjere. (6T, str. 401. – 1900.)

Neprijatelj će širiti lažne teorije kao što je tvrdnja da Sve-tište ne postoji. Ovo je jedna od točaka zbog koje će neki odstupiti od vjere. (Ev, str. 224. – 1905.)

Odbacivanje Svjedočanstava vodi u otpad

Jedno je sigurno, adventisti koji se svrstaju pod Sotoninu zastavu prvi će se odreći vjere u opomene i ukore sadržane u Svjedočanstvima Božjeg Duha. (3SM, str. 84. – 1903.)

Posljednja Sotonina prijevara bit će da svjedočanstvo Božjeg Duha nema nikakve koristi. “Kad objave nema, narod se razuzda.” (Izreke 29,18) Sotona će na različite načine i preko različitih oruđa vješto raditi da pokoleba povjerenje Božjeg ostatka po pitanju pravog svjedočanstva. (1SM, str. 48. – 1890.)

Neprijatelj je uložio najveće napore ne bi li pokolebao vjeru našeg naroda u Svjedočanstva. ... Upravo tako je to Sotona smislio, i oni koji su pripremali put da narod ne mari za opomene i ukore Svjedočanstava Božjeg Duha, vidjet će kako će oživjeti poplava svakovrsnih zabluda. (3SM, str. 83. – 1890.)

Sotonin plan jest da oslabi vjeru Božjeg naroda u Svjedočanstva. Zatim slijedi skepticizam u pogledu vitalnih točaka naše vjere, u stupove našeg stajališta, zatim dolazi sumnja u Sveto pismo, a onda slijedi put nizbrdo u propast. Kad se u Svjedočanstva, u koja se nekoć vjerovalo, počne sumnjati, Sotona zna da prevareni neće stati na tome pa udvostručuje svoje napore, dok ih ne uspije navesti na otvorenu pobunu koja postaje neizlječiva i završava propašću. (4T, str. 211.)

Otpad među crkvenim vođama

Mnoga zvijezda čijem smo se sjaju divili zaći će tada u tamu. (*Izraelski proroci*, str. 120. – 1914.)

Ljudi kojima je On ukazao veliku čast postupat će u završnih prizorima povijesti ove zemlje kao drevni Izrael. ... Napuštanje velikih načela koja je Krist objavio u svojem učenju, izvođenje ljudskih projekata, koristeći Pismo za opravdanje pogrešnog postupanje pod pokvarenim Luciferovim djelovanjem, utvrdit će ljude u pogrešnom razumijevanju, a istina, potrebna da ih sačuva od pogrešnih postupaka, procurit će iz duše kao voda iz napukle posude. (13MR, str. 379.381. – 1904.)

Mnogi će pokazati da nisu jedno s Kristom, da nisu mrtvi za svijet da bi mogli živjeti s Njim; često će dolaziti do otpada onih koji su zauzimali odgovorne položaje. (RH, 11. rujna 1888.)

Bog će odstraniti neposvećene propovjednike

Veliki događaj koji je tako blizu⁴⁴ odstranit će one koje Bog nije pozvao i On će imati čiste, iskrene i posvećene propovjednike pripremljene za kasnu kišu. (3SM, str. 385. – 1886.)

Mnogi će stajati za našim propovjedaonicama s bakljom lažnog proroštva u rukama, zapaljenima od paklene Sotonine baklje. ...

Neki među nama, koji više neće podnositi lađu,⁴⁵ otići će. Ali takvi ne mogu podići zidove da spriječe istinu jer ona će rasti i napredovati do kraja. (TM, str. 409.411. – 1898.)

Propovjednici i liječnici mogu napustiti istinu, kao što Božja Riječ kaže da će biti i kako govore vijesti koje je Bog dao svome sluzi da ih objavi. (7MR, str. 192. – 1906.)

⁴⁴ Nametanje nedjeljenih zakona silom.

⁴⁵ Aluzija na Noin kovčeg.

Može izgledati da će Crkva pasti

Kad Bog zatrese mnoštvo će biti otpuhnuto kao suho lišće. (4T, str. 89. – 1876.)

Vjetar će otpuhati pljevu poput oblaka čak i s mjesta gdje vidimo samo gusto zrnje pšenice. (5T, str. 81. – 1882.)

Uskoro će Božji narod biti okušán vatrom nevolja, i veliki dio onih koji sada izgledaju pravi i iskreni pokazat će se da su bezvrijedna kovina. ...

Kad se prema Kristovoj religiji pokaže najveći prezir, kad se Njegov Zakon najviše omalovažava, tada naša revnost treba biti najtoplija, a naša hrabrost i čvrstina najpostojanije. Stati u obranu istine i pravde kad je većina protiv nas, boriti se u bitkama Gospodnjim kad je malo branitelja – to će biti naša proba. U to vrijeme trebamo skupljati toplinu od hladnoće drugih, hrabrost od njihovog kukavičluka, vjernost od njihove izdaje. (5T, str. 136. – 1882.)

Možda će izgledati da je Crkva pred padom, ali ona neće pasti. Ona će ostati, iako će grešnici na Sionu biti izrešetani – pljeva odijeljena od dragocjene pšenice. To je strašan proces, ali se mora provesti. (2SM, str. 380. – 1886.)

Kad se oluja približi, veliki broj onih koji su tvrdili da vjeruju u poruku trećeg anđela, ali nisu bili posvećeni poslušnošću prema istini, napustit će svoje položaje i pridružiti se redovima protivnika. (*Velika borba*, str. 523. – 1911.)

Otkriti će se oni koji su vjerni Bogu

Gospodin ima vjerne slugе koji će se pojaviti u vrijeme rešetanja i kušanja. To su dragocjene osobe, sada skrivene, koje nisu savile koljena pred Baalom. One nisu imale svjetlo koje je koncentriranim sjajem svijetlilo na vama. Ali ispod grube i neprivlačne vanjštine otkrit će se ljepota istinskog kršćanskog karaktera. Tijekom dana gledamo prema nebu, ali ne vidimo

zvijezde. One su tamo, nalaze se na nebeskom svodu, ali ih oko ne može razabrati. Noću vidimo njihov pravi sjaj. (5T, str. 80.81. – 1882.)

Kad god nastupi progonstvo, svjedoci se odlučuju, ili za Krista ili protiv Njega. Oni koji pokazuju sažaljenje prema nepravedno osuđenim ljudima, koji nisu ogorčeni na njih, pokazuju svoju povezanost s Kristom. (ST, 20. veljače 1901.)

Neka se podigne protivljenje, neka zavladaju vjerska zaslijepljenost i netrpeljivost, neka se raspali progonstvo, i polovični će se i licemjerni kršćani pokolebati i odreći vjere; ali će pravi kršćanin stajati čvrsto kao stijena, s jačom vjerom i svjetlijom nadom nego u dane blagostanja. (*Velika borba*, str. 517. – 1911.)

Novi obraćenici zauzet će mjesta onih koji nas napuste

Neki su bili izrešetani i ostavljeni pokraj puta. Nemarni i ravnodušni, koji se nisu pridružili onima koji su pobjedu i spasenje cijenili toliko da za nju ustrajno mole i vape, nisu je izvojevali pa su ostali u tami, a njihovo mjesto odmah su popunili drugi koji su prihvatili istinu i ušli u bojne redove. (*Rani spisi*, str. 220. – 1858.)

Prorijeđene bojne redove popunit će oni za koje je Krist rekao da dolaze u jedanaesti sat. Mnogo je onih s kojima se Božji Duh bori. Vrijeme Božjih razornih sudova je vrijeme milosti za one koji [sada] nemaju priliku da saznaju što je istina. Gospodin s nježnošću gleda na njih. Njegovo je milosrdno srce dirnuto, Njegova ruka još uvijek ispružena da spasi, dok se vrata zatvaraju za one koji nisu htjeli ući. Ući će veliki broj onih koji u ove posljednje dane po prvi put čuju istinu. (Letter 103. – 1903.)

Zastava za zastavom padala je u prašinu dok se postrojba za postrojbom Gospodnje vojske pridruživala neprijatelju, a plemena za plemenom iz redova neprijatelja sjedinjavalo s Božjim narodom koji vrši Njegove zapovijedi. (8T, str. 41. – 1904.)

Trinaesto poglavlje

Kasna kiša

Djelovanje Duha uspoređeno s kišom

“Jer vam daje dažd u pravoj mjeri, spušta vam ranu i kasnu kišu kao prije.” Na Istoku rana kiša pada u vrijeme sjetve. Ona je potrebna da bi sjeme moglo proklijati. Pod utjecajem plodonosne kiše pojavljuju se nježne klice. Kada na kraju sezone padne kasna kiša, sjeme sazrijeva i bude spremno za srp. Gospodin se koristi djelovanjem prirode da prikaže rad Svetog Duha.⁴⁶

Kao što se rosa i kiša daju na početku da bi sjeme proklijalo a poslije da bi dozrelo za žetvu, tako se i Sveti Duh daje kako bi pospješio proces duhovnog rasta, korak po korak. Dozrijevanje zrna predstavlja dovršetak djelovanja Božje milosti u duši. Silom Svetoga Duha moralno se Božje obličje usavršava u karakteru. Mi se moramo potpuno preobraziti u Kristovo obličje.

Kasna kiša, koja pridonosi sazrijevanju zemaljske žetve, prikazuje duhovnu milost koja priprema Crkvu za dolazak Sina Čovječjega. Ali ako nije pala rana kiša, neće biti života, zelene vlati neće izniknuti. Ako rane kiše nisu obavile svoj posao, kasna kiša ne može dovršiti dozrijevanje roda. (TM, str. 506. – 1897.)

⁴⁶ Vidi Zaharija 10,1; Hošea 6,3; Joel 2,23.28.

A. Povijesna primjena na Crkvu kao cjelinu

Rana kiša pala je 31. godine na Pedesetnicu

Poslušni Kristovoj zapovijedi, čekali su u Jeruzalemu na Očevo obećanje – izlivanje Duha. Nisu čekali besposleni. Izvještaj kaže da su “sve vrijeme bili u hramu hvaleći Boga” (Luka 24,53). ...

Dok su čekali ispunjenje obećanja, učenici su ponizili srca u iskrenom kajanju i priznali svoju nevjeru. ... Učenici su se s najvećom ozbiljnošću molili za sposobnost da se približe ljudima i da u svakidašnjim susretima izgovaraju riječi koje će grješnike dovesti Kristu. Ostavivši po strani sva neslaganja, sve želje za prvim mjestom, zbližili su se u kršćanskom zajedništvu. (*Djela apostolska*, str. 23.24. – 1911.)

Sveti Duh se izlio na učenike kad su se potpuno ujedinili i prestali boriti za prvenstvo. (8T, str. 20. – 1904.)

Izlivanje Duha na apostole bio je početak te rane kiše, a rezultati su bili slavni. Duh će ostati s pravom Crkvom do svršetka vremena. (*Djela apostolska*, str. 34. – 1911.)

Posljedice izlivanja rane kiše na Pedesetnicu

Pod utjecajem Duha, riječi pokajanja i priznanja miješale su se s pjesmama hvale za oproštene grijehе. ... Tisuće duša obratilo se u jedan dan. ...

Sveti Duh ... ih je osposobio da tečno govore jezicima koje dotad nisu poznavali. ... Sveti Duh je za njih učinio ono što oni za čitavog života ne bi mogli postići. (*Djela apostolska*, str. 24-26. – 1911.)

Njihova su srca bila ispunjena tako velikom, dubokom i dalekosežnom dobrotom da ih je ona poticala da idu u najudaljenije krajeve Zemlje svjedočeći o Kristovoj snazi. (*Djela apostolska*, str. 29. – 1911.)

Koja je bila posljedica izlivanja Duha na Pedeseticu? Radosna vijest o uskrsnom Spasitelju odnesena je u najudaljenije krajeve nastanjenog svijeta. ... Crkva je vidjela kako joj obraćenici prilaze sa svih strana. Zabludjeli su se ponovo obraćali. ... Vjernici su težili da otkriju sličnost s Kristovim karakterom i da rade na širenju Njegova kraljevstva. (*Djela apostolska*, str. 30.31. – 1911.)

Obećanje kasne kiše

Izlijevanje Duha u vrijeme apostola predstavljalo je “ranu kišu” i rezultat je bio veličanstven. Ali kasna kiša bit će još obilnija. (8T, str. 21. – 1904.)

Pri svršetku zemaljske žetve obećano je posebno izlivanje duhovne milosti da pripravi Crkvu za dolazak Sina Čovječjega. Ovo je izlijevanje Duha uspoređeno s kasnom kišom. (*Djela apostolska*, str. 34. – 1911.)

Prije no što Božji sudovi padnu na Zemlju, u Gospodnjem će narodu doći do takvog buđenja prvotne pobožnosti kakve nije bilo od doba apostola. Na Božju će se djecu izliti Njegov Duh i sila. (*Velika borba*, str. 398. – 1911.)

To će djelo biti slično onome na Duhove. Kao što je “rana kiša” bila dana izlivanjem Svetog Duha u početku objave Evanđelja da izazove klijanje dragocjenog sjemena, tako će “kasna kiša” biti dana pri njenom završetku za dozrijevanje žetve. (*Velika borba*, str. 526. – 1911.)

Kasna kiša izazvat će glasnu viku

U to će se vrijeme spustiti “kasna kiša”, ili osvježenje od Gospodnjeg lica, da bi osnažila glasnu viku trećeg anđela i pripremila svete da se održe u vrijeme izlivanja sedam posljednjih zala. (*Rani spisi*, str. 87. – 1854.)

Čula sam one koji su bili obučeni u sve Božje oružje kako objavljuju istinu s velikom silom. To je imalo snažan utjecaj.

... Upitala sam što je dovelo do ove velike promjene. Andeo je odgovorio: "Kasna kiša, odmaranje od lica Gospodnjeg, glasna vika trećeg anđela." (*Rani spisi*, str. 220. – 1858.)

B. Primjena na pojedine kršćane

Rana kiša dovodi do obraćenja; kasna kiša razvija Kristu sličan karakter

Ni u kojem trenutku svojeg života ne smijemo izostaviti pomoć onoga što nas osposobljava da učinimo prvi korak. Blagoslovi koje smo primili u ranoj kiši potrebni su nam do kraja. ... Dok od Boga tražimo Svetog Duha, On će u nama izazvati skrušenost, poniznost uma i svjesnu ovisnost o Bogu za kasnu kišu koja nas usavršava. (TM, str. 507.509. – 1897.)

Sveti Duh želi prebivati u svakoj duši. Ako ga dočeka ju kao počasnog gosta, oni koji ga prime bit će savršeni u Kristu; započeto dobro djelo bit će dovršeno, a svete misli, nebeski osjećaji i Kristu slični postupci nadomjestit će nečiste misli, izopačene osjećaje i buntovna djela. (CH, str. 561. – 1896.)

Možemo imati određenu mjeru Duha, ali molitvom i vjeron trebamo neprestano tražiti da dobijemo više Duha. Neće biti dobro da prestanemo s našim naporima. Ako ne napredujemo, ako ne budemo spremni primiti i ranu i kasnu kišu, izgubit ćemo dušu, a za to ćemo biti sami krivi. ...

Crkveni sabori, kao što su oni pod šatorima, sastanci u mjesnoj crkvi i sve prigode gdje se osobno radi za duše, Bogom su dane prilike za izlivanje rane i kasne kiše. (TM, str. 508. – 1897.)

Čim bude pripravljen put Božjem Duhu, blagoslov će doći. Kao što ne može zatvoriti nebeske ustave da kiša pada na zemlju, tako Sotona ne može spriječiti da se pljusak blagoslova spusti na Božji narod. (ISM, str. 124. – 1887.)

Trebamo se ozbiljno moliti za silazak Svetoga Duha

Trebamo se gorljivo moliti za silazak Svetog Duha kao što su se učenici molili na Pedesetnicu. Ako su ga oni trebali u ono vrijeme, mi ga danas trebamo još više. (5T, str. 158. – 1882.)

Silazak Svetoga Duha na Crkvu očekuje se kao stvar budućnosti, ali prednost Crkve je u tome da ga može imati već sada. Tražite ga, molite se za Njega, vjerujte da ćete ga primiti. Moramo ga imati i Nebo čeka da nam ga daruje. (Ev, str. 701. – 1895.)

Mjera Svetoga Duha koju primamo odgovarat će mjeri naše želje i vjere koju pokazujemo za Njim i korištenja svjetla i znanja koje ćemo primiti. (RH, 5. svibnja 1896.)

Mi nismo dovoljno spremni da Gospodina salijećemo svojim molbama i da ga molimo za dar Svetoga Duha, ali On želi da ga u tom pogledu uznemirujemo. On želi da ustrajemo u iznošenju svojih molbi pred Njegovo prijestolje. (FE, str. 537. – 1909.)

Moramo poniziti svoja srca u istinskom pokajanju

Naša je najveća i najhitnija potreba oživljenje istinske pobožnosti među nama. Naša prva zadaća mora biti nastojanje da to postignemo. Mora doći do ozbiljnog nastojanja da od Gospodina dobijemo blagoslove, ne zbog toga što ih Bog nije voljan izliti na nas, već zato što ih nismo spremni primiti. Naš je nebeski Otac voljniji dati svog Svetog Duha onima koji ga mole no što su zemaljski roditelji voljni dati dobre darove svojoj djeci. Ali naša je zadaća da ispoviješću, poniznošću, pokajanjem i ozbiljnom molitvom ispunimo uvjete kako bi Bog po svom obećanju mogao izliti svoje blagoslove. Oživljenje treba očekivati samo u odgovoru na molitvu. (1SM, str. 121. – 1887.)

Kažem ti da među nama mora doći do temeljitog duhovnog buđenja. Propovjednici trebaju biti obraćeni. Mora doći do priznavanja, pokajanja i obraćenja. Mnogima koji propovijedaju

Riječ potrebna je u srcu preobražavajuća Kristova milost. Ničemu ne smiju dopustiti da se ispriječi ovom temeljitom djelu prije nego što bude zauvijek kasno. (Letter 51, 1886.)

Reformaciju mora pratiti duhovno buđenje

Do duhovnog buđenja i reformacije mora doći djelovanjem Svetoga Duha. Duhovno buđenje i reformacija su dvije različite stvari. Buđenje predstavlja obnovu duhovnog života, oživljavanje sila uma i srca, uskrснуće od duhovne smrti. Reformacija predstavlja reorganizaciju, promjenu ideja i teorija, navika i postupaka. Reformacija neće donijeti dobar plod pravednosti ako nije povezana s obnovom Duha. Duhovno buđenje i reformacija trebaju izvršiti posao koji im je dodijeljen i pritom se međusobno stopiti. (RH, 25. veljače 1902.)

Moramo ukloniti svaki sukob i neslogu

Kad u srcima radnika prebiva Krist, kad je sebičnost mrtva, kad ne postoji rivalstvo i nema borbe za nadmoć, kad vlada jedinstvo, kad se posvete Bogu tako da se vidi i osjeća uzajamna ljubav, onda će na njih svakako doći pljuskovi milosti Svetog Duha jer će se Božje obećanje uvijek ispuniti do svakog slovca i title. Ali kad se rad drugih umanjuje, kad radnici pokazuju svoju superiornost, oni dokazuju da njihov rad ne nosi pečat koji bi trebao. Bog ih ne može blagosloviti. (ISM, str. 175. – 1896.)

Da bismo na veliki dan mogli opstati s Kristom kao našim zaklonom i utvrdom, moramo ukloniti svaku zavist, svaku borbu za prvenstvom. Moramo potpuno uništiti korijene ovih nesvetih stvari da se više nikad ne pojave u životu. Moramo se potpuno staviti na Gospodnju stranu. (TGD, str. 258. – 1903.)

Neka kršćani odbace svaku neslogu i neka se potpuno predaju Bogu da ih posveti za službu spašavanja izgubljenih

duša. Neka vjerom traže obećane blagoslove i oni će doći. (8T, str. 21. – 1904.)

Ljubite jedan drugoga

Kršćanstvo je otkrivanje najnježnijih osjećaja jedan za drugoga. ... Kristu pripada vrhunska ljubav od bića koja je stvorio. On uz to zahtijeva da čovjek njeguje sveti obzir prema bližnjima. Svaka će se duša spasiti zahvaljujući ljubavi koja počinje s Bogom. Pravo obraćenje je promjena od sebičnosti na posvećenu ljubav prema Bogu i jedan prema drugome. (1SM, str. 114.115. – 1901.)

Bog od svega najviše cijeni milosrđe i čistoću. Svaki kršćanin treba njegovati ove vrline. (5T, str. 85. – 1882.)

Kršćanin koji voli, i koji je blag i ljubazan, najjači je dokaz u prilog evanđelju. (*Put u bolji život*, str. 197. – 1905.)

Potrebna potpuna predaja

Bog ne prihvaća ništa manje od potpune predaje. Polovični, grešni kršćani nikad neće ući u Nebo. Tamo ne bi bili sretni jer nemaju pojma o uzvišenim, svetim načelima koja upravljaju članovima kraljevske obitelji. Pravi kršćanin drži prozore svoje duše otvorene prema nebu. On živi u zajednici s Kristom. Njegova volja je usklađena s Kristovom voljom. Njegova najveća želja jest da postane sve sličniji Kristu. (RH, 16. svibnja 1907.)

Mi ne možemo upotrebljavati Svetoga Duha. Duh treba upotrijebiti nas. Bog svojim Duhom djeluje na svoj narod da hoće i učini “da mu se možete svidjeti” (Filipljanima 2,13). Ali mnogi se ne žele podčiniti ovome. Oni žele upravljati sami sobom. To je razlog što ne primaju ovaj nebeski dar. Duh se daje samo onima koji ponizno čekaju Boga, koji očekuju Njegovo vodstvo i milost. (*Isusov život*, str. 558. – 1898.)

Oslobađanje puta za kasnu kišu

Vidjela sam da nitko nije mogao sudjelovati u “osvježenju” dok nije pobijedio svaki ukorijenjeni grijeh, ponos, sebičnost, ljubav prema svijetu i svladao svaku ružnu riječ i djelo. Zato bismo se trebali sve više približavati Gospodinu i ozbiljno nastojati da nas nezaobilazna priprema osposobi da opstanemo u bici u dan Gospodnji. (*Rani spisi*, str. 71. – 1851.)

Na nama je da otklonimo nedostatke svojeg karaktera, da očistimo hram duše od svake nečistoće. Tek tada će se na nas izliti kasna kiša kao što se na Pedeseticu rana kiša izlila na učenike. (5T, str. 214. – 1882.)

Sotona se ničega toliko ne plaši koliko da Božji narod odstrani sve smetnje sa svojega puta, tako da Gospodin može izliti svojega Duha na klonulu Crkvu. ... Svakoj kušnji, svakom neprijateljskom utjecaju, bili otvoreni ili potajni, možemo se uspješno oduprijeti “ne silom niti snagom, već duhom mojim! – riječ je Jahve nad Vojskama” (Zaharija 4,6). (1SM, str. 124. – 1887.)

Kasna kiša će doći i blagoslov od Boga ispunit će svaku dušu koja je očišćena od nečistoće. Na nama je da svoje duše danas pokorimo Kristu, kako bismo bili spremni za vremena okrepe od Gospodina – osposobljeni za krštenje Svetim Duhom. (1SM, str. 191. – 1882.)

Postanimo aktivni radnici u Kristovoj službi

Kad crkve postanu žive i djelotvorne, tada će se Sveti Duh izliti kao odgovor na iskrene molitve. ... Tada će se nebeski prozori otvoriti za pljuskove kasne kiše. (RH, 25. veljače 1890.)

Veliko izlivanje Božjeg Duha, koji obasjava cijelu zemlju Njegovom slavom, neće se ostvariti sve dok ne budemo imali prosvijetljen narod koji iz iskustva zna što znači biti Božji suradnik. Kad se u potpunosti, cijelim srcem posvetimo

Kristovoj službi, Bog će izliti svojega Duha bez mjere; ali to se neće dogoditi sve dok najveći dio Crkve ne počne surađivati s Bogom. (ChS, str. 253. – 1896.)

Kad iz Crkve bude nestao ukor zbog nemara i lijenosti, Gospodnji Duh će se slavno očitovati. Otkrit će se božanska sila. Crkva će doživjeti prekrasno djelovanje Gospodina nad vojskama. (9T, str. 46. – 1909.)

“Držite posude čistima i uspravnima”

Ne brinimo se za kasnu kišu. Sve što trebamo učiniti jest držati posude čistima i uspravnima, pripremljene za primanje nebeske kiše; nastavimo se moliti: “Neka kasna kiša padne u moju posudu. Neka me obasja svjetlo slavnog anđela sjedinjeno s trećim anđelom; daj mi priliku da surađujem u Djelu; daj mi mogućnost da objavim vijest; omogući mi da surađujem s Isusom Kristom.” Ako tako tražiš Boga, kažem ti, On će te stalno osposobljavati i darivati svojom milošću. (UL, str. 283. – 1891.)

Uslišenje može doći iznenađujućom brzinom i premoćnom silom, ili može biti odlagano danima i tjednima, kad je naša vjera na kušnji. Bog zna kako i kada će odgovoriti na našu molitvu. S naše strane se trebamo povezati s božanskim kanalom. Bog je odgovora za svoj dio posla. On je vjeran svom obećanju. Ono što je za nas bitno i važno jest da budemo jednodušni, odlazeći svaku zavist i zlobu i da kao ponizni molitelji bdijemo i čekamo. Isus, naš Predstavnik i Glava, spreman je za nas učiniti ono što je učinio za one koji su se molili i bdjeli na Pedesetnicu. (3SP, str. 272. – 1878.)

Nemam posebnog vremena za koje mogu reći da će doći do izlivanja Svetoga Duha – kad će moćni anđeo sići s Neba i ujediniti se s trećim anđelom u završetku Djela na ovome svijetu. Moja je poruka da je naša jedina sigurnost u tome da budemo spremni za nebesko osvježenje, s napunjenim i upaljenim svjetiljkama. (ISM, str. 192. – 1892.)

Neće svi primiti kasnu kišu

Ako se Božji narod neće truditi već čeka da dođe osvježenje koje će ukloniti njihovo zlo i ispraviti njihove zablude, ako budu očekivali da će ih ono očistiti od prljavštine duha i tijela i osposobiti ih da se uključe u glasnu viku trećeg anđela, oni će se naći lakim. (1T, str. 619. – 1867.)

Očekujemo li da će cjelokupna Crkva oživjeti? To se nikad neće dogoditi. U Crkvi postoje neobraćene osobe koje se neće ujediniti u ozbiljnoj, usrdnoj molitvi. Mi moramo kao pojedinci krenuti na posao. Moramo se više moliti, a manje pričati. (TM, str. 399. – 1896.)

Samo oni koji žive u svjetlu, primit će još veće svjetlo. Sve dok svakodnevno ne budemo napredovali u pokazivanju djelotvornih kršćanskih vrlina svojim primjerom, mi nećemo prepoznati objavu Svetoga Duha u kasnoj kiši. On se može izljevati na srca svuda oko nas, ali mi ga nećemo prepoznati niti ćemo ga primiti. (TM, str. 507. – 1897.)

Oni koji ne čine odlučne napore već čekaju da ih Sveti Duh nagna na djelovanje, propast će u tami. Ne sjedite skrštenih ruku, ne radeći ništa u Božjem Djelu. (ChS, str. 228. – 1903.)

Četrnaesto poglavlje

Glasna vika

Bog ima dragulje u svim crkvama

Bog ima dragulje u svim crkvama i nije na nama da paušalno obezvrijedimo čitav religiozni svijet. (4BC, str. 1184. – 1893.)

Gospodin ima svoje predstavnike u svim crkvama. Tim osobama nisu izložene posebne istine za ove posljednje dane na način koji osvjeđočava srce i um. Prema tome, oni nisu odbacili svjetlost i prekinuli svoju vezu s Bogom. (6T, str. 70.71. – 1900.)

Među katolicima ima mnogo onih koji su veoma savjesni kršćani, koji hode u cijeloj svjetlosti koja ih obasjava; Bog će raditi za njih. (9T, str. 243. – 1909.)

U osamnaestom poglavlju Otkrivenja upućen je poziv Božjem narodu da izađe iz Babilona. Prema ovom tekstu, mnogi od Božjeg naroda moraju još uvijek biti u Babilonu. A u kojim vjerskim zajednicama možemo danas naći veći dio Kristovih sljedbenika? Nesumnjivo u različitim Crkvama koje ispovijedaju protestantsku vjeru. (*Velika borba*, str. 329.330. – 1911.)

Bez obzira na duhovnu tamu i otuđenje od Boga koje postoji u Crkvama što čine Babilon, velik broj pravih Kristovih sljedbenika još se nalazi u njihovim zajednicama. (*Velika borba*, str. 335. – 1911.)

Pad Babilona još nije potpun

“Babilon, veliki koji vinom gnjeva i bluda svojega opi sve narode!” (Otk 14,6-8) Kako dolazi do toga? Tako što prisiljava ljude da prihvate lažnu subotu.” (8T, str. 94. – 1904.)

Međutim još uvijek se ne može reći: ... “vinom srdžbe i vinom svoga bluda napoji sve narode.” On to još nije učinio. ... Tek će onda kad nastane ovakvo stanje i kad se u cijelom kršćanskom svijetu ostvari ujedinjenje Crkve sa svijetom, pad Babilona biti potpun. Promjena je postupna, a savršeno ispunjenje Otkrivenja 14,8 još je budućnost. (*Velika borba*, str. 335. – 1911.)

Kada će njezini grijesi doprijeti do Neba? Kad zakonodavci konačno ukinu Božji Zakon. (ST, 12. lipnja 1893.)

Božja posljednja vijest upozorenja

Bog je vijestima iz Otkrivenja 14 dao mjesto u redoslijedu proroštva i njihovo djelovanje neće prestati do kraja povijesti ove Zemlje. (EGW’88, str. 804. – 1890.)

Otkrivenje 18. poglavlje upućuje na vrijeme u koje će Crkva, kao posljedicu odbacivanja trostrukog upozorenja iz Otkrivenje 14,6-12, u cijelosti dosegnuti stanje prореčeno pojavom drugog anđela i Božji će narod, koji je još uvijek u Babilonu, biti pozvan da se odvoji od njegove zajednice. Ovo će biti posljednja vijest upućena svijetu. (*Velika borba*, str. 336. – 1911.)

Ovaj redak⁴⁷ Svetog pisma upućuje na vrijeme kada drugi anđeo iz Otkrivenja 14. poglavlja (redak 8) treba ponoviti vijest o padu Babilona, uz dodatno spominjanje izopačenosti što, otkad je ova vijest prvi put objavljena u ljeto 1844. godine, ulazi u različite organizacije koje čine Babilon. ... Ujedinjeni s porukom trećeg anđela, ovi pozivi čine posljednje upozorenje koje će biti upućeno stanovnicima Zemlje. ...

Grijesi Babilona bit će razotkriveni. Zastrašujuće posljedice nametanja crkvenih svetkovina što su ih provodile građanske vlasti, prodor spiritizma, potajno ali naglo jačanje papinske moći – sve će to biti raskrinkano. Ova će svečana

⁴⁷ Citirano Otkrivenje 18,1.2.4.

upozorenja probuditi narod. Tisuće i tisuće slušat će riječi kakve još nisu čuli. (*Velika borba*, str. 519.520.522. – 1911.)

Središte Božje posljednje vijesti

Neki su mi pisali i pitali me je li vijest o opravdanju vjerom vijest trećeg anđela. Odgovorila sam: “Da, to je neosporno vijest trećeg anđela.” (ISM, str. 372. – 1890.)

Gospodin je u svojoj velikoj milosti preko starješina Waggonera i Jonesa poslao najdragocjeniju vijest svome narodu. Zadatak ove vijesti bio je da svijetu uvjerljivije predstavi Spasitelja podignutog na križ, ovu žrtvu za grijeha svijeta. Ona je govorila o pravednosti po vjeri u Jamca, pozivala je ljude da prime Kristovu pravednost koja se očitovala u poslušnosti svim Božjim zapovijedima.

Mnogi su izgubili iz vida Isusa pa im je trebalo upraviti pogled na Njegovu božansku osobu, Njegove zasluge i Njegovu nepromjenljivu ljubav prema ljudskom rodu. Njemu je dana sva vlast kako bi mogao podijeliti bogate darove ljudima, dajući neprocjenjiv dar svoje pravednosti bespomoćnom čovjeku. Ovo je vijest koju, po Božjoj zapovijedi, trebamo objaviti svijetu. To je vijest trećeg anđela koju treba objaviti jakim glasom, vijest koju treba pratiti obilno izlivanje Božjeg Duha. (TM, str. 91.92. – 1895.)

Vijest o Kristovoj pravednosti treba odjeknuti od jednog kraja Zemlje do drugoga da se pripravi put Gospodinu. To je Božja slava koja dovršava djelo trećeg anđela. (6T, str. 19. – 1900.)

Posljednja poruka milosti koja će se objaviti svijetu, bit će objava Njegovog karaktera punog ljubavi. Božja djeca trebaju objaviti Njegovu slavu. U svojem životu i karakteru trebaju pokazati što je za njih učinila Božja milost. (*Isusove usporedbe*, str. 286. – 1900.)

Vijest će se objaviti s velikom silom

Kad vijest trećeg anđela bude prerasla u glavnu viku, i kad velika sila i slava budu pratile završetak djela, vjerni Božji narod će sudjelovati u toj slavi. Kasna kiša ih oživljuje i jača da bi mogli proći kroz vrijeme nevolje. (7BC, str. 984. – 1862.)

Kako se približava kraj, svjedočenja Božjih slugu će postati sve odlučnija i snažnija. (3SM, str. 407. – 1892.)

Ova vijest⁴⁸ obuhvaća obje prethodne vijesti. Prikazana je kako se objavljuje jakim glasom, odnosno sa silom Svetoga Duha. (7BC, str. 980. – 1900.)

Kada poruka trećeg anđela preraste u glasnu viku, velika sila i slava pratit će njegovu objavu. Lica Božjeg naroda zasjat će nebeskom svjetlošću. (7T, str. 17. 1902.)

Usred sve dubljih sjena posljednje velike krize na Zemlji, božansko će vidjelo sjati najjasnije, a zvuci pjesme i povjerenja odjekivat će najčistije i najveličanstvenije. (*Odgoj*, str. 150. – 1903.)

Kako je prorečeno u osamnaestom poglavlju Otkrivenja, vijest trećeg anđela trebaju s velikom silom objaviti oni koji daju posljednje upozorenje protiv Zvijeri i njezinu kipu. (8T, str. 118. – 1904.)

Kao za vrijeme pokreta 1844. godine

Sila koja je tako snažno nadahnjivala ljude u pokretu iz 1844. godine, ponovno će se pokazati. Poruka trećeg anđela će biti objavljena ne šapatom, već “velikim glasom”. (5T, str. 252. – 1885.)

Vidjela sam da će ova vijest završiti djelo sa silom i snagom koja će daleko nadmašiti ponoćni poklik. (*Rani spisi*, str. 225. – 1858.)

⁴⁸ Otkrivenje 14,9-12.

Kao na Pedesetnicu

S velikom čežnjom gledam naprijed u vrijeme kad će se događaji Pedesetnice ponoviti s još većom silom nego tom prigodom. Ivan kaže: “Nakon toga vidjeh: jedan drugi anđeo silazi s neba s moći velikom! Sva se zemlja zasvijetlila od njegova sjaja.”⁴⁹ Onda će, kao za vrijeme Pedesetnice, ljudi čuti istinu upućenu njima, svaki na svom jeziku. (6BC, str. 1955. – 1886.)

U noćnim viđenjima prikazan mi je veliki obnoviteljski pokret u Božjem narodu. Mnogi su hvalili Boga. Bolesni su bili izliječeni, a bilo je i drugih čuda. Bio je prisutan duh posredničke molitve kao što se očitovao uoči velikog dana Pedesetnice. (9T, str. 126. – 1909.)

Veliko se djelo evanđelja neće završiti manjim otkrivenjem Božje sile od one koja je pratila njegov početak. Proročanstva koja su se ispunila u izljevanju rane kiše u samom početku Evanđelja, opet će se pri njegovom završetku ispuniti u kasnoj kiši. ...

Božje sluge, ozarena lica svetim posvećenjem, žurit će iz mjesta u mjesto da objave poruku s Neba. Tisuće će glasova, diljem čitave Zemlje objaviti upozorenje. Činit će se čuda, bolesni će ozdravljati, a znakovi i čudesa pratit će vjerne. (*Velika borba*, str. 526. – 1911.)

Bog će upotrijebiti oruđa koja će nas iznenaditi

Kažem vam da će Gospodin posljednje djelo obaviti na neuobičajen način, suprotnom svakom ljudskom planiranju. Među nama bit će onih koji će uvijek željeti imati kontrolu nad Božji Djelom, diktirajući čak i što se treba raditi kad Djelo napreduje po smjernicama anđela koji se pridružuje trećem anđelu u objavljivanju ove vijesti svijetu. Bog će upotrijebiti

⁴⁹ Otkrivenje 18,1.

načine i sredstva po kojima će se vidjeti da On uzima uzde u svoje ruke. Radnike će iznenaditi jednostavnost sredstava koja će upotrijebiti da ostvari i usavrši svoje djelo pravednosti. (TM, str. 300. – 1885.)

Ne zamišljajte da će biti moguće stvarati planove za budućnost. Priznajmo da se Bog sve vrijeme i u svim okolnostima nalazi za kormilom. On će raditi s prigodnim sredstvima i sačuvati će, povećati i izgraditi svoj narod. (CW, str. 71. – 1895.)

Utješitelj će otkriti sebe, ne na neki određeni, jasan način kojeg čovjek može primijetiti, već po Božjem planu – u neočekivanim trenucima i načinima kojima će proslaviti Njegovo ime. (EGW'88, str. 1478. – 1896.)

On će među običnim ljudima pokrenuti muškarce i žene da obave Njegovo djelo, kao što je u prošlosti pozvao ribare da budu Njegovi učenici. Uskoro će doći do duhovnog buđenja koje će mnoge iznenaditi. Oni koji ne shvaćaju što treba učiniti bit će zaobiđeni, a nebeski vjesnici će raditi s pozvanima među običnim ljudima, osposobljavajući ih da ponesu istinu u mnoga mjesta. (ISM, str. 312. – 1905.)

Radnici osposobljeni Svetim Duhom

U posljednje svečano djelo uključit će se malo velikih ljudi. ... Bog će u naše dane obaviti djelo koje tek malo njih očekuje. On će podignuti i uzvisiti među nama one koji su naučeni pomazanjem Njegova Duha, a ne vanjskim obrazovanjem znanstvenih ustanova. Ove ustanove ne treba prezretni osuditi; one su određene od Boga, ali mogu pružiti samo vanjske kvalifikacije. Bog će pokazati da ne ovisi o učenim, uobraženim smrtnicima. (5T, str. 80.82. – 1882.)

Samo će duše koje ozbiljno tragaju za svjetlom i s radošću prihvaćaju svaku zraku božanskog osvjetljenja iz Njegove svete Riječi, dobiti takvu svjetlost. Upravo preko njih Bog će

otkriti svjetlo i silu koja će cijeli svijet rasvijetliti Njegovom slavom. (5T, str. 729. – 1889.)

Nama je potrebna disciplina duha, čišćenje srca i misli. To vrijedi više od briljantnih talenata, sposobnosti i znanja. Jedan običan um, koji je naučio slušati “Tako kaže Gospodin”, bolje je pripremljen za Božje Djelo od onih koji imaju sposobnosti, ali ih ne rabe ispravno. (RH, 27. studenoga 1900.)

Djelatnici će biti osposobljeni više pomazanjem Njegova Duha nego školskim obrazovanjem. Ljudi vjere i molitve bit će pokrenuti da pođu u svetoj revnosti, objavljujući riječi koje im Bog daje. (*Velika borba*, str. 522. – 1911.)

Bog se služi i nepismenima

Oni koji prihvate Krista kao osobnog Spasitelja, izdržat će probe i kušnje posljednjih dana. Ojačani nepokolebivom vjeron u Krista, čak će i nepismeni učenik biti u stanju oduprijeti se sumnjama i pitanjima koje nevjerstvo može proizvesti, i posramiti izvrtanja rugača.

Gospodin Isus dat će tom učeniku riječi i mudrost kojemu njegovi protivnici neće moći ni proturječiti niti se oduprijeti. Oni koji, prema logici, ne mogu savladati sotonske obmane, dat će snažno svjedočanstvo koje će zapanjiti tobožnje učene ljude. S usana neukog poteći će riječi s takvom osvjedočavajućom silom i mudrošću, da će se ljudi obratiti istini. Tisuće će se obratiti zahvaljujući njihovom svjedočanstvu.

Zašto nepismeni čovjek može imati ovu silu, a učeni ne može? Nepismeni je vjerom u Krista došao u ozračje čiste, jasne istine, dok se učeni od nje odvratio. Siroti čovjek je Kristov svjedok. On se ne može pozvati na povijesti i takozvanu visoku znanost, već dokaze crpi iz Božje Riječi. Istina koju izgovara pod nadahnućem Duha je tako čista i značajna, i sadrži tako nesavladivu silu, da se njegovom svjedočenju ne može proturječiti. (8MR, str. 187.188. – 1905.)

Djeca objavljuju vijest

Mnogi, čak i među neobrazovanima, sada objavljuju riječi Gospodnje. Djeca su potaknuta Duhom i kreću objavljivati poruku s Neba. Duh se izliva na sve koji se podčine Njegovom djelovanju; odbacujući sve ljudske tvorevine, njihova pravila i metode, oni će objavljivati istinu s moćnom snagom Duha. (Ev, str. 700. – 1895.)

Kad nebeska bića budu vidjela da ljudi više ne iznose istinu u jednostavnosti kao što je to Isus činio, Duh Božji potaknut će djecu i ona će poći naviještajući istinu za ovo vrijeme. (SW, str. 66. – 1895.)

Služba anđela

Nebeski anđeli utječu na ljude umove da ih potaknu na istraživanje Biblije. Bit će obavljeno još veće djelo od dosadašnjeg i čast za to neće pripasti ljudima, jer Božji anđeli koji služe baštinicima spasenja rade danju i noću. (CW, str. 140. – 1875.)

U našem svijetu ima mnogo ljudi sličnih Korneliju. ... Kao što je Bog djelovao na Kornelija, tako djeluje na ove iskrene barjaktare. ... Oni će steći spoznaju o Bogu kao i što ju je stekao Kornelije preko posjeta nebeskih anđela. (Letter 197, 1904.)

Kad se božanska sila bude udružila s ljudskim naporima, Djelo će se proširiti kao prerijska vatra. Bog će zaposliti pomagače za čije podrijetlo ljudi neće znati. Anđeli će obaviti posao koji bi ljudima bio na blagoslov da nisu zanemarili Božje zahtjeve. (ISM, str. 118. – 1885.)

Naviještanje će obuhvatiti čitav svijet

Anđeo koji se pridružuje objavi poruke trećeg anđela rasvijetlit će čitavu Zemlju svojim sjajem. Ovdje je prorečeno djelo svjetskih razmjera i neuobičajene sile. ...

Božje sluge, ozarena lica svetim posvećenjem žurit će iz mjesta u mjesto da objave poruku s Neba. Tisuće će glasova, diljem čitave zemlje, objaviti upozorenje. (*Velika borba*, str. 525.526. – 1911.)

Vijest anđela koji slijedi trećeg anđela sada se treba objaviti po cijelome svijetu. To je vijest o žetvi i cijela će Zemlja biti rasvijetljena Božjom slavom. (Letter 86, 1900.)

Kad se oluja progonstva doista sruči na nas, ... tada će vijest trećeg anđela prerasti u glasnu viku i cijela će Zemlja biti obasjana Gospodnjom slavom. (6T, str. 401. – 1900.)

Istinu treba objaviti u svakom američkom gradu. U svakoj zemlji na svijetu treba objaviti vijest opomene. (GCB, 30. ožujka 1903.)

Za vrijeme glasne vike, Crkva, potpomognuta milosrdnim posredovanjem svojeg uzvišenog Gospodina, proširit će znanje o spasenju tako obilato da će svjetlo obasjati svaki grad i selo. (Ev, str. 694. – 1904.)

Kriza je upravo pred nama. Uz pomoć sile Svetoga Duha moramo sada objaviti velike istine za ove posljednje dane. Još malo i svatko će čuti upozorenje i donijeti odluku za sebe. Tada će doći kraj. (6T, str. 24. – 1900.)

Vijest čuju vladari, zakonodavci i koncili

Danas nam ne izgleda moguće da bi itko mogao opstati sam, ali ako mi je Bog ikad progovorio, doći će vrijeme kad ćemo biti izvedeni pred koncile i pred tisuće radi Njegova imena; svatko od nas morat će iznijeti razloge za svoju vjeru. Onda će se sručiti najoštrija kritika na svako stajalište uzeto u prilog istini. Prema tome, proučavajmo Božju Riječ da bismo znali zašto vjerujemo u doktrine koje zastupamo. (RH, 18. prosinca, 1888.)

Mnogi će morati stati pred zakonodavna tijela, a neki pred kraljeve i učene ljude da posvjedoče o svojoj vjeri. Oni koji imaju samo površno razumijevanje istine neće moći jasno

protumačiti Sveto pismo i dati prave razloge svoje vjere. Bit će zbunjeni i neće biti kao oni radnici koji se nemaju čega postidjeti. Neka nitko ne misli da ne treba učiti zato što ne propovijeda za propovjedaonicom. Vi ne znate što Bog može tražiti od vas. (FE, str. 217. – 1893.)

Mnogi se adventisti opiru svjetlu

U [adventističkim] crkvama doći će do čudesnog očitovanja Božje sile, ali ono neće pokrenuti one koji se nisu ponizili pred Gospodinom i otvorili vrata srca priznanjem i pokajanjem. U očitovanju ove sile koja rasvjetljuje Zemlju Božjom slavom, oni će u svojoj sljepoći vidjeti samo nešto što će smatrati opasnim, nešto što će u njima izazvati strah, pa će se tome oduprijeti. Pošto Bog ne radi u skladu s njihovim idejama i očekivanjima, oni će se protiviti ovome radu. "Kako ne bismo", reći će, "poznavali Božjeg Duha kad smo tolike godine proveli u Djelu?" (RH Extra, 23. prosinca 1890.)

Oni koji odbiju hoditi u njezinom sjaju neće shvatiti vijest trećeg anđela i svjetlo koje će Zemlju obasjati slavom nazvat će lažnim svjetlom. (RH, 27. svibnja 1890.)

Većina ne-adventista odbacit će upozorenje

Mnogi koji budu čuli vijest – nažalost najveći broj njih – neće prihvatiti svečano upozorenje. Mnogi neće mariti za Božje zapovijedi kojima se ispituje karakter. Gospodnje sluge nazvat će fanaticima. Propovjednici će upozoriti narod da ih ne sluša. Prema Noi su postupali na isti način, dok ga je Bog poticao da objavi vijest bez obzira hoće li je ljudi poslušati ili zanemariti. (TM, str. 233. – 1895.)

Neki će poslušati ova upozorenja, ali velika većina će ih prezreti. (HP, str. 343. – 1897.)

Popularne će svećenike i pastore, kad se njihov autoritet bude doveo u pitanje, poput drevnih farizeja u staro doba, obuzeti srdžba, pa će poruku proglasiti Sotoninom i potaknuti mnoštvo koje voli grijeh na mržnju i progonstvo onih koji ju objavljuju. (*Velika borba*, str. 522. – 1911.)

Mnoštvo će se odazvati pozivu

Duše koje su bile raštrkane po raznim vjerskim zajednicama, odazvale su se pozivu i dragocjene su duše žurno izvedene iz crkava osuđenih na propast, kao što je Lot bio izveden iz Sodome prije uništenja. (*Rani spisi*, str. 225. – 1858.)

Postojat će vojska vjernika koji će u posljednjoj probi stati čvrsto kao stijena. (3SM, str. 390. – 1888.)

Mnoge će duše izaći iz redova svijeta, iz crkava – čak i Katoličke crkve; njihova će revnost daleko nadmašiti revnost onih koji su dotada stajali u bojnom redu naviještajući istinu. (3SM, str. 386.387. – 1889.)

Mnogi će prihvatiti vjeru i pridružiti se Gospodnjim vojskama. (Ev, str. 700. – 1895.)

Mnogi koji su odlutali iz tora vratit će se i slijediti velikog Pastira. (6T, str. 401. – 1900.)

U neznabožačkoj Africi, u katoličkim zemljama Europe i Južne Amerike, u Kini, u Indiji, na otocima i u najudaljenijim krajevima Zemlje, Bog ima mnoštvo svojih izabranika koji će zasjati usred tame otkrivajući jasno otpalom svijetu preobražavajuću snagu poslušnosti Njegovom Zakonu. Oni se čak i sada pojavljuju u svakom narodu, u svakom jeziku i plemenu; i u času najvećeg otpada, kad će Sotona uložiti najveći napor da navede “sve – male i velike, bogate i siromašne, slobodne i robove” da prime, pod prijetnjom smrtno kazne, znak prihvaćanja lažnog dana odmora – ti vjernici, “besprijeekorni i čisti, neporočna djeca Božja”, zasvijetlit će kao “zvijezde u svemiru”. (*Izraelski proroci*, str. 121. – c. 1914.)

Tisuće će se obraćati u jedan dan

Tisuće će u jedanaestom satu vidjeti i priznati istinu. ... Ova će se obraćenja odvijati brzinom koja će iznenaditi Crkvu i jedino će Božje ime biti proslavljeno. (2SM, str. 16. – 1890.)

U jedan dan istini će se obratiti tisuće koje u jedanaestom satu vide i priznaju istinu i poticaje Božjega Duha. (EGW'88, str. 755. – 1890.)

Dolazi vrijeme kada će u jednom danu biti isto toliko obraćenih kao na Pedeseticu, kada su učenici primili Svetog Duha. (Ev, str. 692. – 1905.)

Ljudi iskrena srca neće dugo oklijevati

Mnogi ju⁵⁰ ne vide ni sada da bi zauzeli stajalište, ali to utječe na njihov život i kad vijest bude objavljena jakim glasom, oni će biti spremni za nju. Oni neće dugo oklijevati; istupit će i objaviti svoje stajalište. (Ev, 300.301. – 1890.)

Uskoro će se svi stanovnici zemlje naći pred posljednjim ispitom. U to vrijeme će se brzo donositi odluke. Oni koje je osvjedočilo izlaganje Riječi, svrstat će se pod krvlju umrljanu zastavu kneza Emanuela. (9T, str. 149. – 1909.)

Svaka iskrena duša doći će k svjetlu istine. (*Velika borba*, str. 448. – 1911.)

Vijest se neće toliko širiti dokazivanjem koliko dubokim osvjedočenjem Božjeg Duha. Dokazi su bili predloženi. Sjeme je bilo posijano, a sada će niknuti i donijeti plod. Publikacije što su ih razdijelili misionarski djelatnici izvršile su svoj utjecaj, ali su mnogi, čiji su umovi njima bili impresionirani, dotad sprječavani da u cijelosti shvate ili poslušaju istinu. Zrake svjetlosti sada prodiru posvuda, istina se vidi u svojoj svojoj jasnoći, a iskrena Božja djeca kidaju veze koje su ih dosad držale. Obiteljske i crkvene veze su nemoćne da ih zadrže.

⁵⁰ Istinu.

Istina im je dragocjenija od svega drugoga. Unatoč udruženim snagama što se protive istini, znatan će broj stati na Gospodnju stranu. (*Velika borba*, str. 526.527. – 1911.)

Utjecaj tiskane riječi

U jedan dan će se obraćati više od tisuću osoba, a većina će svoje prvo osvjedočenje moći zahvaliti čitanju naše literature. (Ev, str. 693. – 1885.)

Rezultate širenja ove knjige⁵¹ ne treba prosuđivati prema onome što se sada događa. Čitajući je, neke će se duše probuditi; dobit će odvažnost da se pridruže onima koji vrše Božje zapovijedi. No mnogo više onih koji je čitaju neće zauzeti stav dok ne budu vidjeli ostvarenje u njoj prореčenih događaja. Ispunjenje nekih proročanstava nadahnut će vjeru drugih koji će je prenijeti dalje, i kad Zemlja bude rasvijetljena Gospodnjom slavom, u završnom radu će mnoge duše, zahvaljujući ovom sredstvu, zauzeti stav prema Božjim zapovijedima. (CM, str. 128.129. – 1890.)

Preko naših izdavačkih kuća treba se u velikoj mjeri ostvariti djelo drugog anđela koji je silazi s neba s velikom silom i svijet obasjava svojom slavom.⁵² – (*Testimonies*, sv. 7, str. 140. – 1902.)

⁵¹ *Velika borba*.

⁵² Otkrivenje 18,1.

Petnaesto poglavlje

Božji pečat i žig Zvijeri

Samo dvije klase

Postojati mogu samo dvije skupine. Svaka je jasno označena, bilo s pečatom živoga Boga ili sa žigom Zvijeri ili njezina kipa. (RH, 30. siječnja 1900.)

Čitav kršćanski svijet bit će uključen u veliki sukob između vjere i nevjere. Svi će se opredijeliti. Neki kao da se ne opredjeljuju ni za jednu stranu. Izgleda kao da se ne opredjeljuju protiv istine, ali ne istupaju odvažno za Krista jer se boje da će izgubiti imetak ili biti izloženi prijeziru. Svi takvi bit će ubrojeni u Kristove neprijatelje. (RH, 7. veljače 1893.)

Kako se približavamo svršetku vremena, sve će jasnija postati granična crta između sinova svjetla i sinova tame. Među njima će biti sve više i više neslaganja. Ova razlika je izražena u Kristovim riječima: “nanovo rođen” – nanovo stvoren u Kristu, mrtav svijetu, a živ Bogu. To su zidovi koji razdvajaju nebesko od zemaljskog i opisuju razliku između onih koji pripadaju svijetu i onih koji su izabranici iz njega, odabrani, skupocjeni u Božjim očima. (*Special Testimony to the Battle Creek Church* (Ph 155), str. 3. – 1882.)

Razdvajanje u obitelji

Odvojeni su oni koji su pripadali istoj obitelji. Na pravednike je stavljen pečat. “Moji će biti, moja stečevina – govori Jahve nad Vojskama. U Dan koji spremam bit ću im milostiv

kao što je milostiv otac sinu koji mu služi.”⁵³ Oni koji su bili poslušni Božjim zapovijedima sjedinit će se sa skupinom svetih u svjetlu. Oni će ući na vrata u grad i imati pravo na stablo života.

“Jedan će se uzeti.” Njegovo će se ime nalaziti u knjizi života, dok će oni s kojima se družio dobiti žig vječnog odvajanja od Boga. (TM, str. 234. – 1895.)

Suđeni prema primljenom svjetlu

Mnogi koji nisu imali prednosti koje smo mi imali, otići će u Nebo prije onih koji su imali velike svjetlo, ali nisu živjeli po njemu. Mnogi su živjeli u skladu s najboljim svjetlom koje su imali i prema tome će biti suđeni. (Letter 36, 1895.)

Svi moraju čekati na određeno vrijeme, dok u svim dijelovima svijeta ne odjekne upozorenje, dok svaka duša ne bude dobila dovoljno svjetla i dokaza. Neki će imati manje svjetla od drugih, ali svatko će biti suđen prema svjetlu koje je primio. (MS 77, 1899.)

Nama je dano veliko svjetlo u pogledu Božjeg Zakona. Ovaj Zakon je mjerilo karaktera. Danas se od čovjeka traži da se s njim uskladi i prema njemu će biti suđen u posljednji veliki dan. U taj dan će se s ljudima postupati prema svjetlu koje su primili. (RH, 1. siječnja 1901.)

Oni koji su imali veliko svjetlo, ali su ga prezreli, nalaze se u gorem položaju od onih kojima nisu dane toliko prednosti. Oni uzvisuju sebe, a ne Gospodina. Kazna koja će biti dodijeljena ljudskim bićima bit će u razmjeri sa sramotom koju su nanijeli Bogu. (8MR, str. 168. – 1901.)

Svatko će imati dovoljno svjetlosti da razumno donese odluku. (*Velika borba*, str. 520. – 1911.)

⁵³ Malahija 3,17.

Nema isprike za hotimičnu sljepoću

Nitko neće biti osuđen zbog toga što nije slijedio svjetlo i spoznaju koju nikad nije imao i nije mogao steći. Ali mnogi odbijaju poslušati istinu koju su im donijeli Kristovi veleposlanici jer se žele uskladiti sa svjetskim mjerilom, pa će ih istina, koja je došla do njihova rasuđivanja, svjetlo koje je zasjalo u dušu, osuditi na sudu. (5BC, str. 1145. – 1884.)

Oni koji imaju priliku čuti istinu, ali se ne trude da je čuju i razumiju, misleći da ako je ne čuju onda neće biti odgovorni, bit će osuđeni kao krivi pred Bogom, kao da su je čuli i odbacili. Za one koji odluče prihvatiti zabludu, a mogli su razumjeti što je istina, neće biti isprike. Svojim patnjama i smrću Isus je učinio pomirenje za sve grijehе neznanja, ali ne i za hotimičnu sljepoću.

Mi nećemo biti odgovorni za svjetlo koje nije stiglo do našeg shvaćanja, nego za ono kojemu smo se oduprli i odbacili ga. Čovjek ne može shvatiti istinu koja mu nikad nije bila predložena i zato ne može biti osuđen za svjetlo koje nikad nije imao. (5BC, str. 1145. – 1983.)

Važnost praktične dobrote

Odluke posljednjeg dana ovisit će o našoj praktičnoj dobroti. Krist priznaje svaki čin dobrote kao učinjen Njemu samome. (TM, str. 399. – 1896.)

Kad se narodi budu okupili pred Njim, postojat će samo dvije skupine ljudi, a njihova vječna sudbina bit će određena onim što su učinili ili zanemarili učiniti za Njega u osobi siromašnih i napaćenih. ...

Među neznaošcima ima onih koji ne znajući obožavaju Boga, onih koje svjetlost nikada nije dosegla preko ljudskih oruđa. Oni neće propasti. Premda ne poznaju Božji pisani Zakon, čuli su Njegov glas kako im govori u prirodi i činili ono

što Zakon zahtijeva. Njihova djela potvrđuju da je Sveti Duh dirnuo njihova srca i Bog ih je prepoznao kao svoju djecu.

Koliko će se iznenaditi i radovati najmanji među narodima i među neznaoštima kad sa Spasiteljevih usana čuju: “Meni ste učinili koliko ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće.” Kako će radosno biti Srce Beskonačne Ljubavi kad na Njegove riječi odobravanja Njegovi sljedbenici s iznenađenjem i radošću podignu svoj pogled. (*Isusov život*, str. 528.528. – 1898.)

Pobude daju karakter djelima

Na dan suda neki će se oslanjati na ovo ili ono dobro djelo kao razlog da trebaju biti uzeti u obzir. Reći će: “Ja sam zaposlio mlade ljude. Dao sam novac za osnivanje bolnica. Postarao sam se za potrebe udovica, uveo siromahe u kuću.” Da, ali tvoje pobude su bile uprljane sebičnošću pa ovo djelo nije prihvatljivo u Gospodnjim očima. U svemu što si činio tvoje ja je jasno izbilo na površinu. (MS 53, 1906.)

Pobude daju karakter našim djelima, stavljajući na njih pečat sramote ili visoke moralne vrijednosti. (*Isusov život*, str. 506. – 1898.)

Što predstavlja Božji pečat

Čim Božji narod bude zapečaćen na svojim čelima – to nije nikakav vidljivi pečat ili znak, već utvrđenost u istini, umno i duhovno, tako da ih ništa više neće moći pokolebati – čim Božji narod bude zapečaćen i spreman za rešetanje, ono će doći. Ono je, zapravo, već počelo. (4BC, str. 1161. – 1902.)

Pečat živoga Boga stavljen je na one koji savjesno svetkuju Gospodnju subotu. (7BC, str. 980. – 1897.)⁵⁴

⁵⁴ Ovu i druge slične izjave treba razumjeti u svjetlosti ulomaka navedenih ranije u ovom poglavlju; oni pokazuju da Bog smatra ljude odgovornima samo za spoznaju koju imaju ili koju su mogli steći.

Oni koji žele imati Božji pečat na svojim čelima moraju svetkovati subotu četvrte zapovijedi. (7BC, str. 970. – 1899.)

Pravo svetkovanje subote znak je odanosti Bogu. (7BC, str. 350. – 1900.)

Od svih deset zapovijedi samo četvrta ima u sebi pečat velikog Zakonodavca, Stvoritelja neba i Zemlje. (6T, str. 350. – 1900; i u *Odabrana svjedočanstva*, str. 185.)

Svetkovanje Gospodnjeg spomenika, subote uspostavljene u Edenu, subote sedmog dana, ispit je naše odanosti Bogu. (Letter 94, 1900.)

Znak koji se stavlja na svakog pojedinca iz Božjeg naroda, baš kao i znak koji je bio stavljan na dovratnike hebrejskih kuća, treba zaštititi ljude od opće pogibije. Bog objavljuje: “Dadoh im i svoje subote kao znak između mene i njih, neka znaju da sam ja Jahve koji ih posvećujem.” (7BC, str. 968. – 1900.)

Karakter sličan Kristovu

Pečat živoga Boga bit će stavljen samo na čela onih koji su po karakteru slični Kristu. (7BC, str. 970. – 1895.)

Oni koji dobiju pečat živoga Boga i budu zaštićeni u vrijeme nevolje, moraju u potpunosti odražavati Isusov lik. (*Rani spisi*, str. 75. – 1851.)

Božji pečat neće nikad biti stavljen na čelo grešnih muškaraca i žena. On neće nikad biti stavljen na čelo častoljubivih muškaraca i žena koji vole svijet. On neće nikad biti stavljen na čela muškaraca i žena lažljivog jezika i dvoličnog srca. Svi koji prime pečat moraju biti bez mane pred Bogom – kandidati za Nebo. (5T, str. 216. – 1882.)

Ljubav se izražava poslušnošću, a savršena ljubav izgoni strah. Oni koji ljube Boga, imaju Božji pečat na svojim čelima i vrše Božja djela. (SD, str. 51. – 1894.)

Oni koji pobijede svijet, tjelesnost i đavla, imat će prednost da prime pečat živoga Boga. (TM, str. 445. – c. 1886.)

Trudimo li se svim svojim Bogom danim snagama doseći mjeru visine muškaraca i žena u Kristu? Tražimo li Njegovu puninu, uzdižući se stalno sve više i više, pokušavajući dostići savršenstvo Njegovog karaktera? Kad Božje sluge dostignu ovu točku, bit će zapečaćeni na svojim čelima. Andeo zapisničar će izjaviti: “Svršeno je.” Oni će biti savršeni u Njemu kome pripadaju stvaranjem i otkupljenjem. (3SM, str. 427. – 1899.)

Sada je vrijeme zapečaćenja

Vidjela sam da sadašnja kušnja u vjernosti suboti nije mogla doći dok Isus nije završio posredovanje u Svetinji i dok nije stupio iza drugog zastora. Zato kršćani koji su zaspali prije otvaranja vrata Svetinje nad svetinjama, kad je završen ponoćni poklik u srpnju 1844., a koji nisu svetkovali subotu, sada počivaju u nadi; oni nisu znali za subotu pa nisu bili ni kušani kao što smo mi otkad su vrata otvorena.

Vidjela sam da Sotona kuša neke u ovom pitanju. Budući da su toliki dobri kršćani zaspali u pobjedonosnoj vjeri a nisu svetkovali subotu, oni smatraju da to ne može biti predmet kušnje ni za nas. ...

Sotona se danas, u ovo vrijeme zapečaćenja, služi svim mogućim sredstvima kako bi misli Božjeg naroda odvratio od sadašnje istine i pokolebao ga. (*Rani spisi*, str. 55. – 1851.)

Vidjela sam da je ona⁵⁵ bila zapečaćena i da će uskrsnuti na Božji glas i ustati na Zemlji i biti sa 144.000. Vidjela sam da ju ne trebamo oplakivati; ona će počivati kad dođe vrijeme nevolje. (2SM, str. 263. – 1850.)

Na našoj Zemlji ima onih koji su navršili devedeset godina. Prirodne posljedice starosti vide se u njihovoj nemoći. Ali oni vjeruju Bogu i Bog ih ljubi. Na njima je Božji pečat i oni će biti u broju onih za koje je Gospodin rekao: “Blaženi mrtvi koji umiru u Gospodinu!” (7BC, str. 982. – 1899.)

⁵⁵ Gđa. Hastings.

O, kad bi Bog stavio svoj pečat na nas!

Uskoro će svako Božje dijete dobiti Njegov pečat. O, kad bi mogao biti stavljen na naša čela! Tko može podnijeti pomisao da će ga anđeo zaobići kad bude išao i zapečaćivao Božje sluge na njihovim čelima? (7BC, str. 969.970. – 1889.)

Ako oni koji vjeruju u istinu nisu naoružani svojom vjedom u ovo relativno mirno vrijeme, što će ih držati kad dođe veliki ispit i kad izađe zakon protiv onih koji se neće htjeti pokloniti kipu Zvijeri i primiti njezin žig na svoje čelo ili ruku? Ovo ozbiljno vrijeme nije daleko. Umjesto da slabi i bude neodlučan, Božji narod treba prikupljati snagu i odvažnost za vrijeme nevolje. (4T, str. 251. – 1876. Slično u *Iz riznice svjedočanstava*, sv. 1, str. 338.)

Što je žig Zvijeri

Ivan je bio pozvan da vidi narod koji se razlikuje od onih koji se klanjaju Zvijeri ili njezinom kipu svetkovanjem prvog dana tjedna. Poštovanje tog dana je žig Zvijeri. (TM, str. 133. – 1898.)

Žig Zvijeri je papinska subota. (Ev, str. 234. – 1899.)

Kad dođe ispit, jasno će se pokazati što je žig Zvijeri. On je svetkovanje nedjelje. (7BC, str. 980. – 1900.)

Božji znak ili pečat otkriva se u poštovanju sedmog dana – subote, Gospodnjeg spomenika stvaranja. ... Suprotnost njemu je žig Zvijeri – poštovanje prvog dana tjedna. (8T, str. 117. – 1904.)

“Ona postiže da se svima – malima i velikima, bogatima i ubogima, slobodnjacima i robovima – ... udari žig na desnicu ili na čelo.” (Otk 13,16) Ne samo da u nedjelju ne smiju raditi rukama, nego ljudi i svojim umom trebaju priznati nedjelju kao subotu. (*Special Testimony to the Battle Creek Church* (Ph 86), str. 6.7. – 1897.)

Kada se prima žig Zvijeri?

Nitko još nije primio žig Zvijeri. (Ev, str. 234. – 1899.)

Svetkovanje nedjelje još nije žig Zvijeri i neće biti dok ne stupi na snagu proglas kojim će ljudi biti primoravani da slave tu idolsku subotu. Doći će vrijeme kad će taj dan biti ispit, ali to vrijeme još nije došlo. (7BC, str. 977. – 1899.)

Bog je ljudima dao subotu kao znak između sebe i njih, kao ispit njihove odanosti. Oni koji u velikoj krizi koja nam predstoji, nakon primanja spoznaje o Božjem Zakonu, nastave s neposlušnošću i uzdižu ljudske zakone iznad Božjeg Zakona, primiti će žig Zvijeri. (Ev, str. 235. – 1900.)

Subota će biti veliki ispit vjernosti, jer je točka istine posebno izložena napadima. Kad za ljude dođe posljednji ispit, onda će biti povučena granična crta između onih koji služe Bogu i onih koji mu ne služe.

Dok će svetkovanje lažne subote sukladno državnim zakonima, suprotno četvrtoj zapovijedi, biti priznanje vjernosti sili koja se protivi Bogu, svetkovanje prave subote je u poslušnosti Božjem Zakonu dokaz vjernosti Stvoritelju. Dok će jedni primanjem znaka pokornosti zemaljskim vlastima primiti žig Zvijeri, drugi će izborom znaka vjernosti božanskom autoritetu primiti Božji pečat. (*Velika borba*, str. 521. – 1911.)

Obavezno svetkovanje nedjelje je ispit

Nitko neće biti osuđen dok ne primi svjetlo i ne uvidi obvezatnost četvrte zapovijedi. Ali kad izađe naredba koja će nameštati lažni dan odmora i kad glasna vika trećeg anđela upozori ljude da se ne poklone Zvijeri i njezinom kipu, tada će biti povučena jasna crta između laži i istine. Tada će oni koji i dalje budu grijeshili, primiti žig Zvijeri. (Ev, str. 234.235. – 1899.)

Kad svetkovanje nedjelje bude nametnuto zakonom i svijetu bude jasna obveza prema pravoj suboti, onda će svi koji

budu prestupali Božju zapovijed, da bi poslušali propis iza kojega nema većeg autoriteta no što je Rim, time štovati papinstvo više nego Boga. Takvi će se pokloniti Rimu i sili koja nameće ustanovu koju je uveo Rim. Oni se klanjaju Zvijeri i njezinom kipu.

Kad budu odbacili ustanovu koju je Bog proglasio znakom svojega autoriteta i namjesto nje iskazivali poštovanje onoj koju je Rim izabrao kao znak svoje vrhovne vlasti, ljudi će time primiti znak odanosti Rimu – “žig Zvijeri”. I tek kad ovaj predmet bude jasno iznesen ljudima i oni dođu u položaj da biraju između Božjih i ljudskih zapovijedi, tada će oni koji nastave s prestupanjem primiti “žig Zvijeri”. (*Velika borba*, str. 385. – 1911.)

Šesnaesto poglavlje

Kraj vremena milosti

Nitko ne zna kad će vrijeme milosti završiti

Bog nam nije otkrio vrijeme kad će ovoj vijesti doći kraj ili kad će završiti vrijeme milosti. Ono što nam je otkriveno trebamo prihvatiti za sebe i svoju djecu, ali ne tražimo da saznamo ono što je ostalo tajnom u savjetima Svemogućega. ...

Primila sam pisma s pitanjima imam li neko posebno svjetlo u vezi s vremenom svršetka probe, a ja odgovaram samo to da je sada vrijeme za rad dok traje dan, jer dolazi tama kada nitko neće moći raditi. (ISM, str. 191. – 1894.)

Ozakonjenje nedjelje prethodi kraju vremena milosti

Gospodin mi je jasno pokazao da će do podizanja kipa Zvijeri doći prije završetka vremena milosti jer to treba biti veliki ispit⁵⁶ za Božji narod, kojim će se odrediti njihova vječna sudbina. (2SM, sr. 81. – 1890.)

Ali što je “kip Zvijeri” i kako će on nastati? On je proizvod dvoroge Zvijeri i predstavlja kip prve Zvijeri. Također je nazvan kip Zvijeri.⁵⁷ Da bismo doznali kako izgleda i kako je načinjen, moramo proučiti značajke same Zvijeri — papinstva.

⁵⁶ Vidi prethodno poglavlje u kojem je pokazano da će veliki ispit za Božji narod biti ozakonjenje svetkovanja nedjelje.

⁵⁷ Dvoroga Zvijer iz Otkrivenje 13,11-17 stvara kip Zvijeri prikazan u Otkrivenju 13,1-10.

Kad se prva Crkva pokvarila napuštanjem jednostavnosti Evandolja i prihvaćanjem neznabožačkih obreda i običaja, izgubila je Duh i Božju silu. Da bi mogla nadzirati savjest ljudi, tražila je potporu svjetovne vlasti. Rezultat je bilo papinstvo, Crkva koja je nadzirala državnu vlast i upotrebljavala je za postizanje svojih ciljeva, a posebno za kažnjavanje “krivo-vjerstva”. Da bi Sjedinjene Države mogle načiniti kip Zvijeri, vjerska sila mora tako nadzirati građansku vlast da se Crkva za postizanje svojih vlastitih ciljeva može služiti autoritetom države. ...

“Kip Zvijeri” predstavlja oblik otpalog protestantizma koji će se razviti kada protestantske crkve budu tražile pomoć građanske vlasti za provođenje svog učenja. (*Velika borba*, str. 380.382. – 1911.)

Vrijeme milosti prestaje kad se dovrši zapečaćenje

Neposredno prije nego što smo ušli u vrijeme nevolje, svi smo primili pečat živoga Boga. Tada sam vidjela četiri anđela kako prestaju zadržavati četiri vjetra. Vidjela sam glad, epidemije i mač; narodi su ustali na narode i cijeli svijet je bio u pomutnji. (7BC, str. 968. – 1846.)

Vidjela sam anđele kako se na Nebu žure amo-tamo. Jedan se anđeo s pisarskim priborom vratio sa Zemlje i javio Isusu da je obavio zadatak i da su sveti izbrojeni i zapečaćeni. Zatim sam vidjela kako je Isus, koji je služio pred Kovčegom u kome se nalazilo Deset zapovijedi, bacio kationicu. Podigao je ruke i snažnim glasom rekao: “Svršeno je!” (*Rani spisi*, str. 226. – 1858.)

Preostalo je, takoreći, još samo malo vremena. Međutim, dok narod već ustaje protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva, još uvijek nije nastao sveopći sukob. Još uvijek se zadržavaju četiri vjetra dok Božje sluge ne prime pečat na svoja čela. Tada će zemaljske sile povesti svoje snage u po-

sljednju veliku bitku. (6T, str. 14. – 1900. Isto u *Iz riznice svjedočanstava*, sv. 2, str. 299.)

Andeo koji se vraća sa Zemlje objavljuje da je završio zadaću; svijet je bio izložen završnom ispitu i svi koji su se pokazali vjerni božanskim propisima primili su “pečat živoga Boga”. Tada Isus obustavlja svoje posredovanje u nebeskom Svetišću. Podiže svoje ruke i jakim glasom kaže: “Svršeno je!” (*Velika borba*, str. 528. – 1011.)

Vrijeme milosti će prestati iznenada, neočekivano

Kad Isus prestane moliti za čovjeka, svi slučajevi su zauvijek odlučeni. ... Vrijeme milosti je isteklo; Krist prestaje s posredovanjem na Nebu. Ovo vrijeme konačno dolazi za sve, i oni koji su zanemarili očistiti svoje duše poslušnošću istini bit će nađeni na spavanju. (2T, str. 191. – 1868.)

Vrijeme probe završit će iznenada, neočekivano, u trenutku kad to budemo najmanje očekivali. Ali danas možemo imati čist izvještaj na Nebu i znati da nas Bog prihvata. (7BC, str. 989. – 1906.)

Kad istražni sud bude završen, sudbina svih bit će odlučena za život ili za smrt. Vrijeme milosti završava kratko vrijeme prije Gospodnjeg dolaska na nebeskim oblacima. ...

Prije potopa, nakon što je Noa ušao u kovčeg, Bog je za njim zatvorio vrata i time bezbožne spriječio da uđu. Ali su još sedam dana ljudi, ne znajući da je njihova sudbina zapečaćena, nastavili svoj bezbrižni i lakoumni život, rugajući se upozorenjima o neumitnom sudu. “Tako će biti”, kaže Spasitelj, “i za dolazak Sina Čovječjega.” (Mt 24.39) Tiho, neprimjetno kao lupež u ponoći, doći će sudbonosni čas koji će odlučiti o sudbini svakoga čovjeka, neopozivo povlačenje ponude milosti grešnim ljudima ...

Dok je poslovan čovjek zaokupljen trkom za dobitkom, dok ljubitelj požude ide za uživanjima, dok se kći mode kiti

– Sudac svega svijeta izreći će presudu: “Bio si vagnut na tezulji i nađen da si prelagan.” (Dn 5,27) (*Velika borba*, str. 420.421. – 1911.)

Ljudska djelatnost nakon završetka vremena milosti

Pravednici i grešnici će i dalje živjeti na Zemlji u svom smrtnom tijelu – ljudi će saditi i graditi, jesti i piti, nesvjesni da je gore u Svetištu izrečena posljednja, neopoziva presuda. (*Velika borba*, str. 421. – 1911.)

Tako i onda kad bude objavljena neopoziva odluka Svetišta i sudbina svijeta zauvijek zapečaćena, stanovnici Zemlje neće o tome imati pojma. Narod od kojega se Božji Duh zauvijek povukao nastaviti će održavati vjerske forme, a sotonska revnost s kojom će ih knez zla nadahnuti za ostvarenje njegovih paklenih planova nalikovat će revnosti za Boga. (*Velika borba*, str. 529.530. – 1911.)

Ali žito i kukolj “rastu zajedno do žetve”. Životne dužnosti dovest će sve do kraja vjerne u doticaj s nevjernicima. Djeca svjetla su rasijana među djecom tame da bi svi mogli vidjeti razliku. (5T, str. 100. – 1882.)

Krist je izjavio da će kad On dođe neki od Njegova naroda, koji ga čeka, biti zauzeti trgovačkim poslovima. Neki će sijati njive, drugi žeti i skupljati žetvu, a treći će mljeti u mlinu. (MS 26, 1900.)

Nevjerstvo i zabranjena uživanja neće prestati

Skepticizam i ono što se naziva znanošću u velikoj mjeri su potkopali vjeru kršćanskog svijeta u Bibliju. Ljudi rado prihvaćaju zablude i bajke kako bi mogli nastaviti putem popuštanja sebi i ostati neuznemiravani, jer se trude da ne zadrže Boga u svojoj spoznaji. Govore: “Sutra će biti kao i danas i mnogo bolje.” Ali usred njihovog nevjerstva i bezbožnih uživanja odjeknut će glas arkandela i zvuk Božje trube. ...

Kad sve u našem svijetu bude jako zaposleno, zaokupljeno sebičnom težnjom za dobitkom, Isus će doći kao lupež. (MS 15b, 1886.)

Kad se tobožnji Božji narod bude sjedinio sa svijetom i živio kao što on živi, pridruživši mu se u zabranjenim zadovoljstvima; kad sjaj svijeta postane sjajem Crkve; kad budu odzvanjala svadbena zvona i svi se budu nadali dugim godinama svjetskog napretka – tada će iznenada, kao što sjevne munja, doći kraj njihovim sjajnim vizijama i prevarljivim nadama. (*Velika borba*, str. 292.293. – 1911.)

Ljudi će biti potpuno zaokupljeni poslovima

Kad je Lot upozorio članove svoje obitelji na uništenje Sodome, oni nisu marili za njegove riječi; smatrali su ga fanatikom. Kad je došlo, uništenje ih je našlo nespremnima. Tako će biti i kad Krist dođe – farmeri, trgovci, odvjetnici bit će potpuno zaokupljeni poslovima i na njih će dan Gospodnji doći kao zamka. (RH, 10. ožujka 1904.)

Kad propovjednici, farmeri, trgovci, odvjetnici, veliki ljudi i tobožnji dobri ljudi budu čuli povik: “Mir i sigurnost”, iznenada će doći propast. Luka je zapisao Kristove riječi da će dan Gospodnji doći kao zamka – slika životinje koja luta šumama tražeći plijen, kad je odjednom hvata zamka koju je ptičar postavio. (10MR, str. 266. – 1876.)

Kad su ljudi opušteni, prepuni zabava, zaokupljeni kupnjom i prodajom, onda se lopov prikrada. Tako će biti i kad bude došao Sin Čovječji. (Letter 21, 1897.)

Vjerske vođe bit će ispunjene optimizmom

Kad mišljenja filozofa odagnaju strah od Božjeg suda, kad vjerski učitelji budu stavljali naglasak na dugo razdoblje mira i napretka, i kad svijet bude zaokupljen poslom i zadovoljstvima, sa-

đenjem i građenjem, zabavama i veseljem, odbacujući Božja upozorenja i vrijeđajući njegove vjesnike, tada će ih iznenada sustići uništenje i oni neće umaći. (*Patrijarsi i proroci*, str. 77. – 1890.)

Kad god došao, Božji dan će za bezbožne doći neopazice. Dok život bude tekao svojim uobičajenim tijekom, dok ljudi budu obuzeti zadovoljstvima, poslovima, trgovinom, stjecanjem novca, dok svjetske vođe budu veličale svjetski napredak i prosvjetljenje i dok budu uljuljani u lažnu sigurnost – tada će se, kao što se lopov noću prikrada nečuvanoj kući, iznenada na bezbrižne i bezbožne oboriti propast, “i nipošto joj neće umaći”. (*Velika borba*, str. 32. – 1911.)

Sotona zaključuje da je vrijeme milosti prošlo

U vrijeme nevolje Sotona će potaknuti zle da okruže Božji narod s namjerom da ga unište. Ali on ne zna da je uz njihova imena u nebeskim knjigama zapisano “oprosteno”. (RH, 19, studenoga 1908.)

Kao što je Sotona potaknuo Ezava da krene protiv Jakova, tako će u vrijeme nevolje poticati zle da unište Božji narod. ... On vidi da ih čuvaju sveti anđeli pa zaključuje da su im grijesi oprosteni; ali ne zna da je njihov slučaj odlučen u nebeskom Svetišću. (*Velika borba*, str. 532. – 1911.)

Glad za Božjom Riječju

Oni koji sada ne poštuju, ne proučavaju i ne cijene Božju riječ izgovorenu po Njegovim slugama, imat će kasnije razloga da gorko žale. Vidjela sam da će Gospodin, kad bude sudio pri kraju vremena, proći Zemljom; počet će padati zastrašujuća zala. Tada će oni koji su prezirali Božju Riječ, a nisu ju cijenili, tumarati “od mora do mora, od sjevera do istoka potucati se ištući riječ Jahvinu, ali je neće naći” (Amos 8,12). U zemlji će zavladati glad za slušanjem Riječi. (MS 1, 1857.)

Nema više molitava za zle

Božji propovjednici obaviti će svoj posljednji posao, uputiti posljednje molitve, proliti posljednje gorke suze za buntovnu Crkvu i bezbožan narod. Oni su dali posljednje svečano upozorenje. O, kako bi sada oni koji su ispovijedali istinu ali po njoj nisu živjeli, radi utjehe brzo dali kuće i njive, dolare koje su škroto zgrtali, voljeli i grčevito držali, da im se objasni put spasenja ili da čuju koju riječ nade ili molitvu ili uputu od svojih propovjednika! Ali nažalost, oni moraju ostati gladni i žedni; svoju žeđ neće nikad utažiti niti dobiti utjehu. Njihovi su slučajevi odlučeni i zauvijek određeni. To je zastrašujuće, grozno vrijeme. (MS 1, 1857.)

U vrijeme kad se Božji sudovi izliju bez milosti, o, kako će za grešnike nedostižan biti položaj onih koji prebivaju “u zaklonu Najvišeg” – u šatoru u koji će sâm Bog skloniti sve koji su Ga ljubili i poštovali Njegove zapovijedi! U to će vrijeme oni koji pate zbog svojih grijeha zavidjeti sudbini pravednih. Ali vrata milosti su za zle zatvorena. Nakon svršetka vremena milosti više nema molitava upućenih za njih. (3BC, str. 1150. – 1901.)

Prijenos karaktera nije moguć

Gospodin dolazi u sili i velikoj slavi. Njegov će posao biti da definitivno razdvoji pravednike od zlih. Ali ulje se ne može prenijeti u posude onih koji ga nemaju. Tada će se ostvariti Kristove riječi: “Dvojica će tada biti u polju: jedan će se uzeti, drugi ostaviti. Dvije će mljeti u mlinu: jedna će se uzeti, druga ostaviti.” Pravedni i zli se druže u svakodnevnom poslu. Ali Gospodin čita karakter. On razlučuje tko su poslušna djeca koja poštuju i ljube Njegove zapovijedi. (TM, str. 234. – 1895.)

Umrijeti je ozbiljna stvar, ali je daleko ozbiljnije živjeti. Ponovno ćemo se susresti sa svakom misli, riječi i djelom učenjem u svojem životu. Ono što učinimo od sebe u vrijeme

kušnje, to ćemo ostati u cijeloj vječnosti. Smrt donosi propast tijelu, ali ne mijenja karakter. Kristov dolazak ne mijenja naš karakter, već ga samo utvrđuje zauvijek, bez mogućnosti promjene. (5T, str. 466. – 1885.)

Još jedno vrijeme milosti ne bi obratilo zle

Trebamo što bolje iskoristiti sadašnje prilike. Mi nećemo dobiti drugo vrijeme milosti u kojemu se možemo pripremiti za Nebo. To je naša jedina i posljednja prilika da oblikujemo karakter koji će nas osposobiti za budući dom koji je Gospodin pripremio za sve koji su poslušni Njegovim zapovijedima. (Letter 20, 1899.)

Kad Gospodin dođe više neće biti vremena milosti. Oni koji tvrde da će ga biti, prevareni su i zavedeni. Prije Kristova dolaska stanje će biti onakvo kakvo je bilo prije Potopa. Nakon što se Spasitelj pojavi na oblacima nebeskim nitko neće imati drugu priliku da stekne spasenje. Svi su donijeli odluku. (Letter 45, 1891.)

Svi će biti ispitani i kušani u skladu sa svjetlom koje su imali. Oni koji se od istine odvrćaju na bajke ne mogu očekivati drugo vrijeme milosti. Neće biti zemaljskoga milenija. Ako se, nakon što je Sveti Duh osvjedočio njihova srca, oni opru istini i koriste svoj utjecaj da priječe put kako je drugi ne bi primili, nikad se neće osvjedočiti. Oni se nisu trudili da preobrazu karakter za vrijeme milosti koje im je bilo dano, i Krist im neće dati priliku da to još jednom pokušaju. Odluka je konačna. (Letter 25, 1900.)

Sedamnaesto poglavlje

Sedam posljednjih zala i nepravednici

(Vrijeme velike nevolje, prvi dio)

Bit će izlivenе čaše Božjega gnjeva

Ozbiljni događaji trebaju se odigrati pred nama. Oglasiti će se truba za trubom, čaša za čašom gnjeva izliti će se na stanovnike Zemlje. (3SM, str. 426. – 1890.)

Anđeo milosti će uskoro napustiti ovaj svijet i onda će se izliti sedam posljednjih zala. ... Uskoro će udariti munje Božjeg gnjeva i kad On počne kažnjavati prijestupnike do kraja neće biti nikakve odgode. (TM, str. 182. – 1894.)

Sukobi među narodima

Četiri moćna anđela zadržavaju sile ovoga svijeta dok Božje sluge ne prime pečat na svojim čelima. Narodi svijeta nezadrživo se pripremaju za sukob, ali ih ovi anđeli još uvijek obuzdavaju. Kad se ova obuzdavajuća sila ukloni, naići će vrijeme nevolje i strašne duševne tjeskobe. Bit će izumljeno smrtonosno ratno oružje. Brodovi, zajedno sa svojim živim teretom, nestat će u morskim dubinama. Svi oni koji nemaju duha istine, ujediti će se pod vodstvom Sotoninih pomoćnika. Ali sve će to biti zadržavano dok ne dođe vrijeme za veliku harmagedonsku bitku. (7BC, str. 967. – 1900.)

Uništenje će obuhvatiti cijeli svijet

Anđeli sada zadržavaju vjetrove sukoba da ne pušu dok svijet ne bude upozoren na sudbinu koja mu prijeti; ali oluja se priprema, gotova da opustoši Zemlju. Kad Gospodin bude zapovijedio svojim anđelima da odriješe vjetrove, izbit će takav sukob da ga nijedno pero neće moći opisati. (*Odgoj*, str. 162. – 1903.)

Spasiteljevo proročanstvo o sudovima koji će zadesiti Jeruzalem ima i drugo ispunjenje prema kome je ovo pustošenje samo blijeda slika. U sudbini izabranog grada možemo vidjeti sudbinu čitavog svijeta koji je odbacio Božju milost i pogazio Njegov Zakon. (*Velika borba*, str. 31. – 1911.)

Tada će Sotona zemaljske stanovnike izložiti posljednjoj velikoj nevolji. Kad Božji anđeli budu prestali zadržavati vjetrove divljih ljudskih strasti, svi će elementi sukoba biti odriješeni. Cijeli će svijet biti zahvaćen propašću strašnijom od one koja je zadesila drevni Jeruzalem. (*Velika borba*, str. 529. – 1911.)

Bog je pravedan, ali i milostiv

Bog se proslavlja time što je milostiv, pun strpljivosti, velikodušnosti, dobrote i istine. Ali pravda koju pokazuje kažnjavanjem grešnika jednako ga tako proslavlja kao očitovanje Njegovog milosrđa. (RH, 10. ožujka 1904.)

Gospodin Bog Izraelov izvršit će sud nad bogovima ovoga svijeta kao što ga je izvršio nad egipatskim bogovima. Vatrom i poplavama, epidemijama i potresima, On će uništiti cijelu zemlju. Onda će Njegov otkupljeni narod uzvisivati Njegovo ime i proslaviti ga na Zemlji. Ne bi li oni koji žive u posljednjem dijelu povijesti ove Zemlje trebali shvatiti Božje lekcije? (10MR, str. 240.241. – 1899.)

Onaj koji je stajao kao naš Posrednik; koji čuje sve molitve pokajanja i priznanja; koji je prikazan s dugom, simbolom milosti i ljubavi, koja okružuje Njegovu glavu, uskoro će pre-

stati radom u nebeskom Svetištu. Onda će milost i milosrđe sići s prijestolja, na kojemu će pravda zauzeti mjesto. Onaj kojega je Njegov narod očekivao preuzet će s pravom ulogu Vrhovnog suca. (RH, 1. siječnja 1889.)

U čitavoj Bibliji Bog nije predstavljen samo kao Biće puno milosti i dobrote, već kao Bog stroge i nepristrane pravde. (ST, 24. ožujka 1881.)

Neizbježnost Božjih sudova

U naše vrijeme prikazuju Božju ljubav takvom da mu ne dopušta uništenje grešnika. Ljudi rasuđuju u skladu sa svojim niskim mjerilom onoga što je pravo i pravedno. “Zar misliš da sam ja tebi sličan?” (Ps 50,21) Oni mjere Boga prema sebi. Razmišljaju kako bi oni postupali u određenim okolnostima i onda zaključuje da bi On postupao onako kako to oni zamišljaju. ...

Ni u jednom kraljevstvu i vlasti kršiteljima zakona nije prepušteno da kažu kakvom kaznom treba kazniti one koji su prekršili zakon. Sve što imamo, sve obilje Njegove milosti koju imamo, dugujemo Bogu. Otegotni karakter grijeha protiv Boga ne može se procijeniti kao što se ni nebesa ne mogu izmjeriti pedlju. Bog je moralni upravitelj kao i Otac. On je Zakonodavac. On daje i izvršuje svoje zakone. Zakon koji ne prijeti kaznom nema sile.

Možemo uputiti molbu Ocu ljubavi da ne dopusti da Njegova djeca budu kažnjena ognjem, s obzirom da ima moć da ih izbavi. Ali Bog će, radi dobra svojih podanika i radi njihove sigurnosti, kazniti prijestupnika. Bog ne postupi kao čovjek. On može udijeliti konačnu pravdu koju čovjek nema pravo izvršiti na bližnjemu. Noa ne bi postupao po Božjoj volji da je utopio jednog od rugača koji su ga zlostavljali, ali Bog je utopio čitav svijet. Lot ne bi imao pravo kazniti svoje zetove, ali Bog će to učiniti strogom pravdom.

Tko će reći da Bog neće učiniti ono što je rekao da bude učinio? (12MR, str. 207-209; 10MR, str. 265. – 1876.)

Sudovi će doći kad Bog povuče svoju zaštitu

Pokazano mi je da na njih Božji sudovi neće doći izravno od Gospodina već na ovakav način: oni se postavljaju tamo gdje ih On ne može zaštititi. On upozorava, ispravlja, kori i ukazuje na jedini put sigurnosti. A onda, ako oni koji su bili predmet Njegove naročite brige slijede svoj put, neovisno o Božjem Duhu; ako nakon ponovljenih upozorenja odluče ići svojim putem, On svojim anđelima ne nalaže da spriječe Sotonine odlučne napade na njih.

Sotonina je moć na djelu na moru i kopnu, donoseći nesreću i pomutnju i uništavajući mnoštvo kako bi osigurao svoj plijen. (14MR, str. 3. – 1883.)

Bog će svoje neprijatelje upotrijebiti kao oruđa da kazni one koji su slijedili svoje pogubne putove, na kojima je Božja istina bila pogrešno prikazana, nepravedno osuđena i sramoćena. (PS, str. 136. – 1894.)

Božji Duh, vrijeđan, odbijan, zlostavljan, već se povlači sa Zemlje. Brzinom kojom se Božji Duh uzima sa Zemlje, Sotona će vršiti svoje okrutno djelo na kopnu i moru. (MS 134, 1898.)

Zli su prešli granice vremena milosti; Božji Duh, kome su se uporno protivili, napokon se povukao. Nezaštićeni Božjom milošću, nemaju zaštitu pred Zlim. (*Velika borba*, str. 529. – 1911.)

Ponekad sveti anđeli djeluju razornom silom⁵⁸

Božji sudovi su se trebali izliti na Jerihon. Ovaj grad je bio utvrda. Ali Vojvoda Gospodnje vojske sâm je sišao s Neba

⁵⁸ Grešnik mora ponijeti punu odgovornost za kaznu koja ga snalazi. Ellen White je izjavila: “Bog nikoga ne uništava. Grešnik uništava samog sebe svojom vlastitom nepokajanošću.” (5T, str. 120. Vidi i *Velika borba*, str. 22-32.)

da vodi nebeske vojske u napadu na ovaj grad. Božji anđeli uhvatili su masivne bedeme i srušili ih. (3T, str. 264. – 1873.)

Pod Božjom upravom anđeli su svemoćni. Slušajući Kristovu zapovijed, uništili su jedne noći asirsku vojsku od sto osamdeset i pet tisuća ljudi. (*Isusov život*, str. 579. – 1898.)

Isti anđeo koji je iz kraljevskih dvorova došao izbaviti Petra, sad je Herodu bio vjesnik srdžbe i kazne. Anđeo je dotaknuo Petra da bi ga probudio od sna; ovo je sad bio drukčiji dodir kojim je dotaknuo zlog kralja, ponižavajući njegovu oholost i izlažući ga kazni Svemogućega. Herod je od Božje osvetničke kazne umro u velikoj patnji uma i tijela. (*Djela apostolska*, str. 95. – 1911.)

Jedan jedini anđeo pobio je sve egipatske prvorođence i ispunio zemlju jaukom. Kad je David sagriješio Bogu prebrojavanjem naroda, jedan je anđeo prouzročio strahovito uništenje kojim je kažnjen njegov grijeh. Istu razornu silu što su je sveti anđeli pokazali na Božju zapovijed, pokazat će i zli anđeli kad On to dopusti. Postoje sile koje su spremne i samo čekaju božansko dopuštenje da pustoše na sve strane. (*Velika borba*, str. 529. – 1911.)

Prva dva zla

Kad Krist završi s posredovanjem u Svetišću, izlit će se čista srdžba na one koji štuku Zvijer i njen kip i primaju njen žig (Otk 14,9.10). Zla koja su snašla Egipat kad je Bog oslobađao Izrael, slična su ovim strašnijim i žešćim kaznama koje će snaći svijet prije konačnog izbavljenja Božjeg naroda. Opisujuću ove zastrašujuće kazne pisac Otkrivenja veli: “Tada se pojavi opasan i poguban čir na osobama koje su imale žig Zvijeri i koje se klanjaju njezinu kipu.” More “postade kao krv mrtvacu te uginu svako živo biće u moru”.⁵⁹ (*Velika borba*, str. 540. – 1911.)

⁵⁹ Otkrivenje 16,2.3.

Na zemaljske stanovnike izlijevalo se sedam zala. Neki su optuživali i proklinjali Boga. Drugi su požurili k Božjem narodu i molili ga da ih pouči kako mogu izbjeći Njegove sudove. Ali oni im ne mogu pomoći. Posljednja suza za grešnike je prolive-na, posljednja žarka molitva izmoljena, posljednji teret ponesen, posljednja opomena upućena. (*Rani spisi*, str. 227. – 1858.)

Treće zlo

Vidjela sam da će četiri anđela držati četiri vjetra sve dok Isusovo djelo u Svetištu ne bude završeno, a zatim će uslijediti sedam posljednjih zala. Ova zla raspaljuju gnjev zlih protiv pravednika jer smatraju da smo mi navukli Božje kazne na njih i da bi nevolje prestale kad bi nas istrijebili s lica zemlje. Tada je izdan proglas da se sveti pobiju, što je njih potaknulo da dan i noć vape za izbavljenjem. (*Rani spisi*, str. 50. – 1858.)

Rijeke i izvori voda “postadoše krv.” Koliko god bile strašne ove kazne, Božja je pravda u cijelosti obranjena. Božji anđeo objavljuje: “Pravedan si, o Sveće, što si ih udario tim kaznama, budući da su prolili krv svetih i proroka. Sad im daješ da piju krv; to su zaslužili.” (Otk 16,2-6) Osuđivanjem Božjeg naroda na smrt navukli su krivnju za njihovu krv kao da su je prolili svojim rukama. (*Velika borba*, str. 540. – 1911.)

Četvrto zlo

U zlu koje slijedi, suncu će biti dana moć “da pali ljude vatrom. A ljudi su, goreći u velikoj žegi, psovali ime Boga.” (Otk 16,8.9) Stoga proroci ovako opisuju stanje Zemlje u to zastrašujuće vrijeme: “Opustošeno polje, ... propade žetva poljska. ... Svako se drvo poljsko sasuši. Da, nestade radosti između sinova ljudskih.” “Istrunu zrnje pod grudama, puste su žitnice ... Kako li stoka uzdiše! Krda goveda podivljala lutaju jer im nema pašę. ... Presušišę potoci, oganj popali paš-

njake pustinjske.” “I hramske će pjevačice jaukati tog dana – riječ je Jahve Gospoda – bit će mnoštvo trupla, svuda će se bacati.” (Joel 1,10-12.17-20; Amos 8,3.)

Ova zla neće biti sveopća, jer bi inače svi stanovnici zemaljski bili istrijebljeni. Ipak će ona biti najstrašniji bič kojega su smrtni ljudi ikada upoznali. (*Velika borba*, str. 540.541. – 1911.)

Peto zlo

S pobjedonosnim uzvicima, uz podrugljivo dovikivanje i kletve, gomile zlih ljudi samo što se nisu obrušile na svoj plijen, kad, gle, na zemlju pada gusti mrak, crnji od najcrnje noći. Zatim duga, sjajeći slavom s Božjeg prijestolja, premošćuje nebesa i kao da okružuje svaku skupinu koja se moli. Gnjevno mnoštvo iznenada zastaje. Zamiru njihovi podrugljivi uzvici. Zaboravili su predmet svog ubilačkog bijesa. Sa strašnim slutnjama gledaju u simbol Božjeg Saveza i teže se zaštititi od njegova nepodnošljiva sjaja. ...

U ponoći Bog pokazuje svoju moć da izbavi svoj narod. Pojavljuje se sunce u punom sjaju. Znakovi i čudesa brzo se nižu. Zli s užasom i čuđenjem gledaju prizor, dok pravedni u svečanoj radosti promatraju znakove svog izbavljenja. (*Velika borba*, str. 546.547. – 1911.)

Na nebu se pojavljuje Božji Zakon

Zatim se na nebu pojavljuje ruka koja drži sklopljene dvije kamene ploče. Prorok kaže: “Nebesa objavljuju pravednost njegovu: on je Bog sudac!”⁶⁰ Ovaj sveti Zakon, Božja pravednost, koji je usred grmljavine i plamena objavljen sa Sinaja da bude životni vodič, sad se ljudima otkriva kao mjerilo po kojem će se suditi. Ruka otvara ploče pa se vide propisi Dekaloga, upisani kao plamenim perom. Riječi su tako jasne da

⁶⁰ Psalam 50,6.

ih svi mogu čitati. Bude se sjećanja, iz uma nestaje tame praznovjerja i krivovjerja, a deset kratkih, sažetih i autoritativnih Božjih riječi izloženo je pogledu svih stanovnika Zemlje. (*Velika borba*, str. 549. – 1911.)

Izgubljeni osuđuju svoje lažne pastire

Vjernici koji su dobili svjetlo i bili osvjedočeni, ali su se za spasenje svojih duša oslanjali na propovjednika, shvatit će u Dan Božji da nitko drugi ne može platiti otkup za njihove prijestupe. Tada će odjeknuti užasnuti krik: “Izgubljen sam, vječno izgubljen.” Ljude će obuzeti želja da rastrgaju propovjednike koji su propovijedali laž i osuđivali istinu. (4BC, str. 1157. – 1900.)

Ljudi ... se svi ujedinjuju u najgorčnijem osuđivanju svećenika. Nevjerni su pastiri proricali samo ono što je bilo ugodno; svoje su slušatelje navodili da Božji Zakon proglaše nevažećim i progone one koji bi ga držali svetim. Očajni, ovi učitelji sada pred svijetom priznaju svoje prijevarno djelo. Mnoštvo je ispunjeno bijesom. “Mi smo izgubljeni”, viču, “a vi ste uzrok našoj propasti!” Zatim ustaju protiv lažnih pastira. Upravo oni koji su im se nekada najviše divili izgovorit će protiv njih najstrašniju kletvu. Iste ruke koje su ih nekada okrunile lovorikama podignut će se da ih unište. Mačevi kojima su namjeravali pobiti Božji narod, sada služe da unište njegove neprijatelje. (*Velika borba*, str. 563. – 1911.)

Ovdje vidimo da Crkva – Gospodnje svetište – prva dolazi pod udar Božjega gnjeva. Drevni ljudi,⁶¹ kojima je Bog dao veliko svjetlo i koji su stajali kao čuvari duhovnih dobara Božjeg naroda, izdali su ukazano povjerenje. (5T, str. 211. – 1882.)

Lažni pastiri su obezvrijedili Božju Riječ. ... Njihovo djelo će im se uskoro osvetiti. Onda će se vidjeti prizori opisani u Otkrivenju 18, kad Božji sudovi padnu na tajanstveni Babilon. (MS 60, 1900.)

⁶¹ Ezekiel 9,6.

Šesto zlo

Davolski će duhovi otići kraljevima cijelog svijeta da ih utvrde u obmani i potaknu kako bi se udružili sa Sotonom u njegovoj posljednjoj borbi protiv nebeske vladavine. (*Velika borba*, str. 537. – 1911.)

Božji Duh se postupno povlači iz svijeta. Sotona okuplja svoje snage zla i odlazi kraljevima “svega svijeta”, da ih okupi pod svoju zastavu i pripremi za “rat za Dan veliki Boga Svevladara”.⁶² (7BC, str. 983. – 1890.)

Nakon što je Ivan u Otkrivenju 16 opisao ovu čudotvornu silu koja treba okupiti svijet za posljednje veliki sukob, simboli su izostavljeni i trubni glas ponovno odjekuje: “Evo dolazim kao tat! Blažen onaj koji bdije i čuva haljine svoje da ne ide gol te mu se ne vidi sramota!”⁶³ Poslije prijestupa Adam i Eva su bili goli, jer ih je napustila odjeća svjetla i sigurnosti.

Svijet je zaboravio Božje opomene i upozorenja kao stanovnici Noina svijeta, kao i stanovnici Sodome. Probudili su se sa svim svojim planovima i smišljanjem bezakonja, ali je iznenada pljusnuo oganj s neba i progutao bezbožne žitelje. “Tako će isto biti u dan kad se Sin Čovječji objavi.”⁶⁴ (14MR, str. 96.97. – 1896.)

Posljednja velika bitka između dobra i zla

U posljednjoj velikoj bitci sukobit će se dvije sile. Na jednoj strani se nalazi Stvoritelj neba i Zemlje. Svi na Njegovoj strani nose Njegov pečat. Oni su poslušni Njegovim zapovijedima. Na drugoj strani je knez tame s onima koji su izabrali otpad i pobunu. (7BC, str. 982. – 1901.)

Pred nama je strašan sukob. Mi se približavamo bitci velikog dana Boga Svesilnog. Sve što je bilo držano pod kontro-

⁶² Otkrivenje 16,14.

⁶³ Otkrivenje 16,15.

⁶⁴ Luka 17,30.

lom, sada će se pustiti. Anđeo milosti sklapa svoja krila, pripremajući se da zakorači s prijestolja i prepusti svijet kontroli Sotone. Zemaljske vlasti i sile su ogorčene na nebeskog Boga. Ispunjene su srdžbom protiv onih koji mu služe i skoro, vrlo skoro, izbit će posljednja velika bitka između dobra i zla. Zemlja će biti bojno polje – prizor konačnog sukoba i konačne pobjede. Ovdje će, gdje je Sotona tako dugo vodio ljude protiv Boga, pobuna biti zauvijek ugušena. (RH, 13. svibnja, 1902.)

Bitke koje se vode između ovih dviju vojski isto su tako stvarne kao i one koje se vode između vojski ovoga svijeta, i od ishoda ovoga duhovnog sukoba zavisi vječna sudbina ljudi. (*Izraelski proroci*, str. 113. – c. 1914.)

Cijeli svijet će se okupiti na jednoj ili drugoj strani

Cijeli svijet bit će na jednoj ili na drugoj strani. Doći će do harmagedonske bitke, a taj dan nikoga od nas ne smije zateći na spavanju. Moramo biti sasvim budni i kao mudre djevojke imati ulja u svojim svjetiljkama. Na nas se mora izliti sila Svetoga Duha; Vojskovođa Gospodnje vojske nalaziti će se na čelu nebeskih anđela da bi rukovodio tom bitkom. (3SM, str. 426. – 1890.)

Kako oživljuje djelovanje njegovih snaga u posljednjem djelu pobune Sotonino neprijateljstvo protiv dobra očitovat će se sve više i više i svaka duša koja se nije potpuno pokorila Bogu i nije održavana božanskom silom, sklopit će savez sa Sotonom protiv Neba i pridružiti se u bitci protiv Vladara svemira. (TM, str. 465. – 1892.)

Uskoro će se svi stanovnici Zemlje opredijeliti, bilo za ili protiv nebeske vlasti. (7T, str. 141. – 1902.)

Sedmo zlo

Trebamo proučavati izlivanje sedme čaše Božje srdžbe. Sile zla neće se u posljednjem sukobu predati bez otpora. Ali

Providnost će odigrati svoju ulogu u harmagedonskoj bici. Kad Zemlja bude obasjana slavom anđela iz osamnaestog poglavlja Ivanovog Otkrivenja, to će probuditi iz sna sve vjerske elemente, elemente i dobra i zla, i vojske živoga Boga izići će na poprište. (7BC, str. 983. – 1899.)

Uskoro će započeti harmagedonska bitka. Onaj na čijem je ogrtaču napisano: “Kralj kraljeva i Gospodar gospodara”, vodi nebeske vojske na bijelim konjima, odjevene u lan tanan, bijel i čist.⁶⁵ (7BC, str. 982. – 1899.)

Čitava se zemlja nadima i spušta poput morskih valova. Njezina površina puca. Čini se da popuštaju njezini temelji. Planinski lanci tonu. Napućeni otoci nestaju. Razbješnjele vode gutaju morske luke koje su poput Sodome postale poznate po zlu. ... Najponosniji gradovi srušeni su sa zemljom. Raskošne palače, na koje su velikani ovoga svijeta nemilice trošili svoje bogatstvo s nakanom da se proslave, pretvaraju se pred njihovim očima u ruševine. Zidine zatvora se ruše, a Božji narod koji je u njima bio zatvoren zbog svoje vjere sada je oslobođen. (*Velika borba*, str. 547. – 1911.)

⁶⁵ Otkrivenje 19,11-16.

Osamnaesto poglavlje

Sedam posljednjih zala i pravednici

(Vrijeme velike nevolje – drugi dio)

Vrijeme velike nevolje počinje kad završi vrijeme milosti

Kad Krist završi svoju posredničku službu u čovjekovu korist, tada će početi vrijeme nevolje. Tada će se odlučivati o slučaju svake duše, a krv pomirenja više neće čistiti od grijeha. Kad Isus napusti svoj položaj čovjekovog posrednika pred Bogom, čut će se svečana obavijest: “Neka nepravednik i dalje bude nepravedan; neka se nečisti i dalje onečišćuje; neka pravednik i dalje živi pravedno; neka se sveti i dalje posvećuje!” (Otk 22,11) Tada će se Božji Duh povući sa Zemlje. (*Patrijarsi i proroci*, str. 160. – 1890.)

Božji narod pripremljen za čas kušnje pred njima

Kad bude završeno objavljivanje poruke trećeg anđela, milost više ne moli za grešne stanovnike Zemlje. Božji je narod završio posao. Primio je “kasnu kišu”, utješeno je od “Gospodnje prisutnosti” i pripremljen za čas kušnje koji je pred njim.

Anđeli na Nebu su u pokretu. Anđeo koji se vraća sa Zemlje objavljuje da je završio zadaću; svijet je bio izložen završnom ispitu i svi koji su se pokazali vjerni božanskim pro-

pisima primili su “pečat živoga Boga”. Tada Isus obustavlja svoje posredovanje u nebeskom Svetišću. ... Krist je izvršio pomirenje za svoj narod i izbrisao njegove grijehe. Broj je njegovih podanika ispunjen; došao je trenutak da se “kraljevstvo, vlast i veličanstvo pod svim nebesima” preda baštinici-ma spasenja i da Isus zavlada kao Kralj kraljeva i Gospodar gospodara. (*Velika borba*, str. 528. – 1911.)

Strahota nadilazi shvaćanje

Vrijeme nevolje i tjeskobe što je pred nama zahtijevat će vjeru koja može podnijeti umor, odlaganje i glad – vjeru koja neće oslabiti premda je na ozbiljnoj kušnji. ...

Uskoro će nastupiti “vrijeme tjeskobe kakve ne bijaše ot-kako je ljudi” i bit će nam potrebno iskustvo koje sad nema-mo, a koje mnogi zanemaruju steći. Često se dogodi da nam se nevolja koju očekujemo čini većom nego što je u stvari, ali to nije slučaj s krizom koja je pred nama. Ni najživlji pri-kaz ne može predočiti veličinu ove kušnje. (*Velika borba*, str. 535.536. – 1911.)

Kada Isus napusti Svetinju nad svetinjama, Njegov Duh koji zadržava sile povući će se od vladara i naroda. Oni će biti prepušteni vlasti zlih anđela. Tada će po savjetu i uputi Sotone biti doneseni takvi zakoni da se nitko ne bi mogao spasiti kad se oni dani ne bi skratili. (1T, str. 204. – 1859.)

Mnogi odlaze na počinak prije vremena nevolje

Nije uvijek dobro moliti za bezuvjetno ozdravljenje. ... On zna mogu li ili ne oni za koje upućujemo molbe biti u stanju izdržati nevolju i kušnju kojima bi bili izloženi kad bi živjeli. On od početka zna kraj. Mnogi će otići na počinak prije nego što žestoka kušnja u vrijeme nevolje dođe na naš svijet. (CH, str. 375. – 1897.)

Gospodin mi je više puta objasnio da će prije vremena nevolje mnoga djeca otići na počinak. Mi ćemo opet vidjeti svoju djecu. Opet ćemo ih sresti i živjeti s njima u nebeskim dvorovima. (2SM, str. 259. – 1899.)

Sotonin cilj je uništiti svetkovatelje subote

Veliki varalica kaže: ... “Naša je najpreča briga da ušutkamo sektu svetkovatelja subote. ... Na kraju ćemo imati zakon kojim ćemo istrijebiti sve koji se ne budu htjeli pokoriti našoj vlasti.” (TM, str. 472.473. – 1884.)

Sotonina je namjera da ih zbriše s lica Zemlje kako se njegova nadmoć nad svijetom ne bi mogla osporiti. (TM, str. 37. – 1893.)

Crkva ostatka naći će se pred velikom kušnjom i agonijom. Oni koji vrše Božje zapovijedi i imaju vjeru Isusovu, osjetit će gnjev Zmaja i njegovih vojski. Sotona smatra stanovnike svijeta svojim podanicima. On je zadobio vlast nad otpalim crkvama. Ali tu je mala skupina onih koji odolijevaju njegovoj vlasti. Kad bi ih mogao zbrisati s lica Zemlje, njegova bi radost bila potpuna. Kao što je utjecao na neznabožačke narode da unište Izrael, tako će i u bliskoj budućnosti pokrenuti zle zemaljske sile da unište Božji narod. (9T, str. 231. – 1909.)

Argumenti korišteni protiv Božjeg naroda

Vidjela sam da će četiri anđela držati četiri vjetra sve dok Isusovo djelo u Svetištu ne bude završeno, a zatim će uslijediti sedam posljednjih zala. Ova zla raspaljuju gnjev zlih protiv pravednika jer smatraju da smo mi navukli Božje kazne na njih i da bi nevolje prestale kad bi nas istrijebili s lica zemlje. (*Rani spisi*, str. 50. – 1851.)

Kad anđeo milosti sklopi krila i ode, Sotona će krenuti da izvrši zlodjela koja je odavno želio učiniti. Bure i oluje, ratovi i krvoprolića – u svemu tome on uživa i tako skuplja

svoju žetvu. On će toliko silno prevariti ljude da će izjaviti kako su ove nesreće posljedica obeščašćenja prvog dana tjedna. S propovjedaonica poznatih crkava čut će se tvrdnja da je svijet kažnjavan zato što nedjelju ne svetkuje kako treba. (RH, 17. rujna 1901.)

Zahtijevat će se da ne treba trpjeti nekolicinu koja se opire jednoj crkvenoj instituciji i državnom zakonu, kako je bolje da stradaju oni nego da čitave narode zahvati metež i bezakonje. Istim su se argumentom prije devetnaest stoljeća poslužile “starješine narodne” protiv Krista... Ovo će biti odlučujući argument. (*Velika borba*, str. 530. – 1911.)

Smrt za sve koji ne poštuju nedjelju

Tada je izdan proglas da se sveti pobiju, što je njih potaknulo da dan i noć vape za izbavljenjem. (*Rani spisi*, str. 50. – 1851.)

Kao što je babilonski kralj Nabukodonor izdao ukaz da se pobiju svi koji ne padnu i poklone se ovome kipu, tako će biti izdan proglas da će svi koji ne poštuju ustanovu nedjelje biti kažnjeni zatvorom i smrću. ... Neka svi pažljivo čitaju trinaesto poglavlje Otkrivenja jer se ono tiče svakog čovjeka, bio veliki ili mali. (14MR, str. 91. – 1896.)

Za Božji narod samo što nije nastupilo vrijeme nevolje

U to će vrijeme biti donesen ukaz kojim će se svetkovateljima Gospodnje subote zabraniti da kupuju ili prodaju uz prijetnju kazne, čak i smrću, ako ne budu poštovali prvi dan tjedna kao subotu. (HP, str. 344. – 1908.)

Zemaljske snage, udružene u ratu protiv Božjih zapovijedi, objavit će da se “svi, mali i veliki, bogati i siromašni, slobodni i robovi” (Otk 13,16) moraju pokoriti crkvenim običa-

jima svetkujući lažnu subotu. Tko se ne bude htio pokriti, bit će izložen građanskim kaznama, a na kraju će biti objavljeno da zaslužuje smrt. (*Velika borba*, str. 520. – 1911.)

Posebno će se jarost ljudi raspaliti protiv onih koji poštuju subotu po četvrtoj zapovijedi; i na kraju će biti izdana sveopća naredba kojom će se proglasiti da zaslužuju smrt. (*Izraelski proroci*, str. 325. – 1914.)

Smrtna presuda slična onoj koju je donio Ahasver

Ukaz koji će konačno biti proglašen protiv Božjeg naroda ostatka bit će vrlo sličan proglasu koji je Ahasver izdao protiv Hebreja. Danas neprijatelji prave Crkve u maloj skupini koja poštuje zapovijed o danu odmora vide Mordokaja pred vratima. Poštovanje koje Božji narod ukazuje Božjem Zakonu stalni je ukor onima koji su odbacili strah Gospodnji i gaze Njegov dan odmora. (*Izraelski proroci*, str. 384. – 1914.)

Zatim sam vidjela kako se vodeći ljudi Zemlje međusobno savjetuju, a oko njih su bili zaposleni Sotona i njegovi anđeli. Vidjela sam spis čiji su primjerci bili poslani u razne dijelove Zemlje, kojim se stanovništvu dopušta da svete, ukoliko se ne odreknu svoje neobične vjere, ne napuste subotu i ne budu svetkovali prvi dan tjedna, u određeno vrijeme pobiju. (*Rani spisi*, str. 228. – 1858.)

Ako se Božji narod bude pouzdao u Njega i vjerom se oslonio na Njegovu silu, Sotonini planovi bit će u naše vrijeme onemogućeni jednako kao u dane Mordokaja. (ST, 22. veljače 1910.)

Ostatak uzima Boga za svoju obranu

“A u to će se vrijeme podignuti Mihael, veliki knez, koji brani tvoj narod; i bit će žalosno vrijeme kakvoga nije bilo od kako je naroda do tada; i u to će se vrijeme izbaviti tvoj

narod, svaki koji se nađe zapisan u knjizi.”⁶⁶ Kad nastupi ovo vrijeme nevolje, bit će već riješen svaki pojedini slučaj; više neće biti vremena milosti ni probe za nepokajane. Pečat živoga Boga bit će na njegovu narodu.

Ovaj mali ostatak, nemoćan da se sam obrani u borbi na život i smrt sa zemaljskim silama koje predvodi Zmajeva vojska, povjerit će svoju obranu Bogu. Najviše zemaljske vlasti izdat će zakon da se svi, pod prijetnjom progonstva i smrti, moraju pokloniti Zvijeri i primiti njezin žig. Neka Bog sada pomogne svome narodu, jer što će bez Njegove pomoći tada moći učiniti u tom strahovitom sukobu! (5T, str. 212.213. – 1882. Slično u *Iz riznice svjedočanstava*, sv. 2, str. 50.)

Božji narod napušta gradove; mnogi zatvoreni

Budući da će dekret, što ga budu izdali razni vladari kršćanskog svijeta protiv onih koji vrše Božje zapovijedi, uskratiti zaštitu vlasti i prepustiti ih onima koji ih žele uništiti, Božji će narod pobjeći iz gradova i sela i u skupinama obitavati na najpustijim i najsamotnijim mjestima. Mnogi će potražiti sklonište u planinskim utverdama. ... Ali će mnogi iz svih naroda i slojeva, svi odreda, bogati i siromašni, crni i bijeli, dospjeti u najnepravednije i najokrutnije ropstvo. Voljena će Božja djeca provoditi teške dane, vezani lancima, zatvoreni iza rešetaka, osuđeni na smrt, neki naizgled ostavljeni da umru od gladi u mračnim i odvratnim tamnicama. (*Velika borba*, str. 538.539. – 1911.)

Premda je općim dekretom određeno vrijeme kad vršitelji zapovijedi mogu pobiti, njihovi će im neprijatelji u nekim slučajevima i prije tog vremena pokušati uzeti život. Ali nitko ne može proći pored silnih čuvara postavljenih oko svake vjerne duše. Neke napadaju pri bijegu iz gradova i sela, ali mačevi podignuti protiv njih slomit će se i pasti bespomoćni poput

⁶⁶ Daniel 12,1.

slamke. Druge će štititi anđeli u obliku ratnika. (*Velika borba*, str. 543. – 1911.)

Božji narod u to vrijeme nije okupljen na jednome mjestu. On se nalazi u raznim zemljama, u svim krajevima svijeta. Njemu će se suditi pojedinačno, a ne u skupinama. Svatko mora sam položiti ispit. (4BC, str. 1143. – 1908.)

Kuće i imanja beskorisni

U vrijeme nevolje kuće i imanja neće biti svetima ni od kakve koristi jer će morati pobjeći pred razbješnelom ruljom; u to vrijeme svoje imanje neće moći dati za unapređivanje djela sadašnje istine. ...

Ako se bilo tko veže uz svoj imetak i ne pita Gospodina što mu je dužnost, On tu dužnost neće objaviti i takvima će biti dopušteno da zadrže svoj imetak koji će se u

vrijeme nevolje pojaviti pred njima kao planina da ih satre; oni će ga se pokušati riješiti, ali to neće biti u stanju. ... ali ako želi da ga pouči, On će ga poučiti u vrijeme potrebe, kada i koliko da proda. (*Rani spisi*, str. 65.66. – 1851.)

Sada je prekasno hvatati se za zemaljska blaga. Uskoro kuće i imanja neće nikome biti ni od kakve koristi, jer će Božje prokletstvo sve teže i teže pritiskivati Zemlju. Dolazi poziv: “Prodajte što god imate i dajte za milostinju!”⁶⁷ Ovu vijest treba vjerno iznositi – utisnuti u srce narodu – da se Božje vlasništvo vrati Njemu u darovima za napredak Njegovog Djela u svijetu. (16MR, str. 348. – 1901.)

Kao u vrijeme Jakovljeve nevolje

Na kraju će protiv onih koji svetkuju subotu sukladno četvrtoj zapovijedi biti izdan dekret kojim će biti proglašeno da zaslužuju najoštriju kaznu, uz slobodu da ih, nakon

⁶⁷ Luka 12,33.

određenog vremena, narod može pobiti. Rimokatolicizam u Europi i otpali protestantizam u Americi poduzet će slične mjere protiv svih koji poštuju sve božanske propise. Tada će Božji narod biti izložen prizorima stradanja i tjeskobe što ih je prorok opisao kao vrijeme Jakovljeve nevolje. (*Velika borba*, str. 530. – 1911.)

Ipak će se ljudskom oku činiti da Božji narod svoje svjeđanstvo mora uskoro zapečatiti krvlju kao mučenici prije njih. Oni sami počnu strahovati da ih je Gospodin pustio da padnu od ruke svojih neprijatelja. Ovo je vrijeme strahovite agonije. Danju i noću viču Bogu za izbavljenje. ... Kao Jakov, svi se bore s Bogom. Izraz na njihovom licu odražava njihovu unutarnju borbu. Sva su lica blijeda, ali ne prestaju ozbiljno moliti. (*Velika borba*, str. 542. – 1911.)

Jakovljevo iskustvo tijekom noći borbe i boli predstavlja kušnju kroz koju će Božji narod morati proći prije samog Kristovog dolaska. Prorok Jeremija je, gledajući sve do našeg vremena u svetom viđenju, rekao: “Čujem krik užasa: strava je to, a ne mir... Zašto su sva lica izobličena i problijedjela? Jao, jer velik je dan ovaj, slična mu ne bi! Vrijeme je nevolje za Jakova, al' će se izbaviti iz nje.” (Jr 30,5-7) (*Patrijarsi i proroci*, str. 160. – 1890.)

Pravednici nemaju skrivenih grešaka koje bi se otkrile

Tako bi i Božji narod u vrijeme nevolje bio nadvladan ako bi imao nepriznatih grijeha koji bi se pojavili pred njihovim očima dok se muče u strahu i tjeskobi; očaj bi ugušio njihovu vjeru i oni ne bi imali slobodu da mole Boga za spasenje. Premda imaju dubok osjećaj vlastite nevrijednosti, nemaju skrivenih grešaka koje bi trebali otkriti. Njihovi su grijesi otišli na sud pred njima pa su izbrisani i oni ih se više ne mogu sjetiti. (*Velika borba*, str. 534. – 1911.)

Oni⁶⁸ će biti duboko svjesni svojih nedostataka i dok budu promatrali svoje živote, njihova će nada tonuti. Međutim, prisjećajući se veličine Božje milosti i vlastitog iskrenog pokajanja, oni će tražiti obećanja što ih je On dao kroz Krista bespomoćnim, pokajničkim grješnicima. Njihova vjera neće popustiti premda neće odmah primiti odgovor na svoje molitve. Oni će se uhvatiti za Božju snagu, kao što se Jakov držao Anđela, i riječi će njihove duše biti: “Neću te pustiti dok me ne blagosloviš.” (*Patrijarsi i proroci*, str. 160.161 – 1890.)

Sveti neće izgubiti život

Bog neće dopustiti da zli unište one koji su očekivali uznesenje i nisu se htjeli pokoriti naredbi zvijeri i primiti njezin žig. Da je zlima bilo dopušteno da pobiju svete, vidjela sam da bi to donijelo veliko zadovoljstvo Sotoni i čitavoj njegovoj zloj vojsci i svima koji mrze Boga. O kakav bi to bio trijumf za njegovo sotonsko veličanstvo da u toj završnoj borbi ima vlast nad onima koji su tako dugo čekali da vide Onoga koga ljube! Oni koji su se rugali ideji da bi sveti mogli uzići, bit će svjedoci Božje brige za Njegov narod i njegovog slavnog izbavljenja. (*Rani spisi*, str. 229.230. – 1858.)

Božji narod neće biti pošteđen stradanja; no premda progonjen i zbunjen, premda oskudijeva i strada zbog nestašice hrane, neće biti ostavljen da izgine. (*Velika borba*, str. 541. – 1911.)

Kad bi ovaj put bila prolivena krv vjernih Kristovih svjedoka, ona ne bi, poput krvi mučenika, bila posijano sjeme koje bi donijelo žetvu na slavu Bogu. (*Velika borba*, str. 545. – 1911.)

Bog će se postarati

Gospodin mi je više puta pokazao da je suprotno Bibliji stvaranje bilo kakvih zaliha za naše zemaljske potrebe u vri-

⁶⁸ Božji narod.

jeme nevolje. Kada bi sveti imali zalihe hrane u kući ili na njivama u vrijeme nevolje, kad naiđe mač, glad i epidemije, vidjela sam da bi im nasilnici sve to oduzeli, a tuđinci poželi njihove njive.

To će biti vrijeme da se potpuno pouzdamo u Boga i On će se pobrinuti za nas. Vidjela sam da nam u to vrijeme neće uzmanjkati kruha i vode i da nećemo trpjeti oskudicu ili glad jer je Bog u stanju za nas prostrti stol u pustinji. Kad bi bilo potrebno, On bi poslao gavrane da nas hrane kao što je hranio Iliju, ili bi učinio da mana pada s neba kao što je učinio za Izraelce. (*Rani spisi*, str. 65. – 1851.)

Vidjela sam da je pred nama vrijeme nevolje kad će ozbiljna oskudica nagnati Božji naroda da živi o kruhu i vodi. ... U vrijeme nevolje nitko neće raditi svojim rukama. Njihove će patnje biti umne, a Bog će se postarati za hranu njima. (MS 2, 1858.)

Vrijeme nevolje upravo je pred nama i ozbiljna oskudica zahtijevat će od Božjeg naroda da se odreće sebe i jede toliko da održi život. Međutim Bog će nas pripremiti za to vrijeme. U tom strašnom času naša potreba bit će prilika da Bog dade svoju silu koja će ojačati i potkrijepiti Njegov narod. (1T, str. 206. – 1859. Isto u *Savjeti o životu i prehrani*, str. 156.)

Kruh i voda je sve što je obećano ostatku u vrijeme nevolje. (SR, str. 129. – 1870.)

U vrijeme nevolje, pred sam Kristov dolazak, pravednike će sačuvati služba nebeskih anđela. (*Patrijarsi i proroci*, str. 207. – 1890.)

Nema Posrednika, ali stalna veza s Kristom

Krist je izvršio pomirenje za svoj narod i izbrisao njegove grijehе. Broj njegovih podanika je ispunjen. ...

Kad On napusti Svetište, tama prekriva stanovnike Zemlje. U to zastrašujuće vrijeme pravedni moraju živjeti bez

posrednika pred svetim Bogom. (*Velika borba*, str. 528.529. – 1911.)

Hoće li Bog u ovome teškom času zaboraviti na svoj narod? ... Premda ih neprijatelji mogu baciti u zatvor, tamnički zidovi ne mogu prekinuti vezu između njihove duše i Krista. Onaj koji vidi svaku njihovu slabost, koji je upoznat sa svakom kušnjom, viši je od svih zemaljskih sila, i anđeli će ih posjetiti u samicama, donoseći svjetlo i mir s Neba. Zatvor će sličiti palači jer tu borave bogati vjerom, a turobni će zidovi biti osvijetljeni nebeskim svjetlom kao onda kad su Pavao i Sila u ponoć molili i pjevali pjesme hvale u tamnici u Filipima. (*Velika borba*, str. 539. – 1911.)

Kad bi mogli gledati nebeskim očima, ljudi bi vidjeli skupine anđela, jakih u sili, smještenih oko onih koji su sačuvali Kristovu poruku o postojanosti. Sa suosjećajnom blagošću anđeli su bili svjedoci njihove nevolje i čuli njihove molitve. Oni čekaju na riječ svog Zapovjednika da ih istrgnu iz pogibelji. ... Dragi Spasitelj će poslati pomoć u trenutku kad nam bude potrebna. (*Velika borba*, str. 542.544. – 1911.)

Nemoguće je zamisliti doživljaje Božjeg naroda koji će se zateći na Zemlji kad se u isto vrijeme pojavi nebeska slava i ponove progonstva iz prošlosti. Božji narod hodit će u svjetlu koje dolazi od Božjeg prijestolja. Posredovanjem anđela održavat će se neprekidna veza između Neba i Zemlje. ...

Usred vremena nevolje koje dolazi – tjeskobe kakve nije bilo otkako je ljudi – Božji narod stajat će nepomičan. Sotona i njegove vojske neće ga moći uništiti jer će ga štititi anđeli jaki u sili. (9T, str. 16.17. – 1909.)

Božja djeca ne gaje grešne želje

Dok još naš Veliki svećenik vrši pomirenje za nas, mi trebamo nastojati da postanemo savršeni u Kristu. Našeg Spasitelja nije bilo moguće navesti ni jednom jedinom mišlju da

popusti sili kušanja. Sotona u ljudskim srcima nalazi točku koja mu može poslužiti kao uporište; njeguje se ponekad grešna želja u kojoj njegova kušnja pokazuje svoju moć. Ali Krist je o sebi rekao: “Jer se približuje knez ovoga svijeta. On protiv mene ne može ništa.” (Ivan 14,30) Na Božjem Sinu Sotona nije mogao naći ništa što bi mu omogućilo da izbori pobjedu. Vršio je zapovijedi svog Oca i stoga na Njemu nije bilo grijeha kojim bi se Sotona mogao poslužiti u svoju korist. U ovakvom se stanju moraju naći svi koji će opstati u vrijeme nevolje. (*Velika borba*, str. 536. – 1911.)

Nastavlja se borba protiv svojega “ja”

Dokle god Sotona vlada, morat ćemo pokoravati sebe, nadvladavati grijeha što nas pritiskuju; dokle god traje život, neće biti mjesta da stanemo, točke koju možemo dostići i reći: dostigao sam savršenstvo. Savršenstvo je posljedica doživotne poslušnosti. (*Djela apostolska*, str. 353. – 1911.)

Moramo neprekidno voditi rat protiv tjelesnog uma; u tome moramo uživati pomoć oplemenjujućeg utjecaja Božje milosti koja će naš um privlačiti k visinama i usaditi mu navičke dubokog razmišljanja o čistim i svetim stvarima. (2T, str. 479. – 1870. Slično u *Um, karakter i osobnost*, str. 74.)

Mi u svojim mislima možemo stvoriti nestvaran svijet i zamisliti idealnu crkvu u kojoj Sotonine kušnje neće navoditi na zlo, ali savršenstvo postoji samo u našoj mašti. (RH, 8. kolovoza 1893.)

Kad ljudska bića budu dobila sveto tijelo, ona neće ostati na Zemlji već će biti uzeta na Nebo. Premda se grijeh prašta u ovom životu, njegove posljedice sada nisu potpuno uklonjene. Tek će Krist pri svojem dolasku “preobraziti ovo naše bijedno tijelo i suobličiti ga tijelu svomu slavnomu”. (2SM, str. 33. – 1901.)

Sto četrdeset i četiri tisuće

Oni pred prijestoljem pjevaju “nešto slično novoj pjesmi”, pjesmu koju ne može naučiti nitko osim onih sto četrdeset i četiri tisuće. To je Mojsijeva i Janjetova pjesma – pjesma spasenja. Nitko osim onih sto četrdeset i četiri tisuće ne može naučiti tu pjesmu, jer je to pjesma njihovog iskustva – iskustva kakvo nijedna druga skupina nije nikada doživjela. “Oni prate Janje kud god ono ide.” Budući da su preneseni sa Zemlje između živih, računaju se “kao prvenci Bogu i Janjetu” (Otk 15,2.3; 14,1-5). “Ovo su oni što dolaze iz velike nevolje”; prošli su kroz vrijeme nevolje kakve ne bijaše otkako je ljudi; pretrpjeli su strah vremena Jakovljeve nevolje. Tijekom konačnog izlivanja Božjih kazni ostali su bez posrednika. (*Velika borba*, str. 557. – 1911.)

Nije Njegova volja da raspravljaju o pitanjima koja im neće duhovno pomoći, kao što su: Tko će biti u sto četrdeset i četiri tisuće? Oni koje je Bog izabrao znat će to uskoro bez pitanja. (1SM, str. 174. – 1901.)

Božji narod izbavljen

Sotonine vojske i zli ljudi okružiti će ih i likovati nad njima misleći da im Božji narod sada ne može uteći. Ali usred njihovog likovanja čuje se strašna grmljavina. Nebo se mračí; osvijetljeno je samo plamtećim sjajem i neiskazanom slavom s neba, dok Bog svojim glasom progovara iz svog svetog prebivališta.

Temelji Zemlje se tresu, zgrade se ljuljaju i padaju uz strašan tresak. More vrije kao da je u loncu i čitava Zemlja je u strašnoj pometnji. Došao je kraj ropstvu pravednih i s radošću i ozbiljnošću šapću jedan drugome: “Mi smo izbavljeni. Ovo je Božji glas.” (1T, str. 353.354. – 1862.)

Kad onima koji poštuju Božji Zakon bude uskraćena zaštita ljudskih zakona, u različitim će se zemljama istodobno

pojaviti pokret za njihovo uništenje. Kad se približi vrijeme određeno ukazom, ljudi će se urotiti da istrijebe “omraženu sektu”. Odlučit će da jedne noći zadaju konačni udarac kojim će zauvijek ušutkati glas neslaganja i prijekora.

Božji narod – neki u zatvorskim ćelijama, neki skriveni u samotnim skloništima u šumama i planinama — još uvijek vapi za božanskom zaštitom, dok se na sve strane skupine naoružanih ljudi, poticane od vojski zlih anđela, pripremaju za smrtonosno djelo. ... S pobjedonosnim uzvicima, uz podrugljivo dovikivanje i kletve, gomile zlih ljudi samo što se nisu obrušile na svoj plijen, kad, gle, na Zemlju pada gusti mrak, crnji od najcrnje noći. ...

U ponoći Bog pokazuje svoju moć da izbavi svoj narod. ... Usred razbješnjelog neba svijetli je prostor neopisive slave, odakle dolazi Božji glas kao glas mnogih voda, govoreći: “Svršeno je!” Taj glas potresa nebesa i Zemlju. ...

Najponosniji gradovi srušeni su sa zemljom. Raskošne palače, na koje su velikani ovoga svijeta nemilice trošili svoje bogatstvo s nakanom da se proslave, pretvaraju se pred njihovim očima u ruševine. Zidine zatvora se ruše, a Božji narod koji je u njima bio zatvoren zbog svoje vjere sada je oslobođen. (*Velika borba*, str. 546-548. – 1911.)

Devetnaesto poglavlje

Kristov povratak

Sedmo zlo i posebno uskrснуće

Nastaje silan potres, “kakav nikad ne bi otkada se ljudi pojavio na zemlji — tako veliki bijaše taj potres, tako snažan”.⁶⁹ Kao da se nebeski svod otvara i zatvara. Kao da na trenutak kroz njega bljesne slava s Božjeg prijestolja. Planine se tresu poput trske na vjetru, a odlomljene stijene padaju na sve strane. ... Čitava se zemlja nadima i spušta poput morskih valova. Njezina površina puca. Čini se da popuštaju njezini temelji. Planinski lanci tonu. Napućeni otoci nestaju. Razbješnjele vode gutaju morske luke koje su poput Sodome postale poznate po zlu. ... Golema tuča”, svako zrno “teško kao talenat”, dovršava ovo razaranje.⁷⁰ ...

Grobovi se otvaraju, i bude se “mnogi koji snivaju u prahu zemljinu; jedni za vječni život, drugi za sramotu, za vječnu gadost”.⁷¹ Svi koji su umrli u vjeri u poruke trećeg anđela izlaze proslavljeni iz svojih grobova da čuju Božji savez mira s onima koji su održali Njegov Zakon. A “i oni koji su ga proboli”,⁷² koji su se izrugivali Kristovim samrtnim mukama i najgorčiji protivnici Njegove istine i Njegova naroda, podignuti su da Ga gledaju u Njegovoj slavi i vide čast koja je dana odanima i poslušnima. (*Velika borba*, str. 547.548. – 1911.)

⁶⁹ Otkrivenje 16,17.18.

⁷⁰ Otkrivenje 16,19.21.

⁷¹ Daniel 12,2.

⁷² Otkrivenje 1,7.

Bog objavljuje vrijeme Kristova dolaska

Tamni, gusti oblaci počeli su se gomilati i sudarati. Atmosfera se razdvojila i počela savijati; sad smo mogli kao kroz otvoren prostor vidjeti Orion odakle je dolazio Božji glas. (*Rani spisi*, str. 54. – 1851.)

Uskoro smo čuli Božji glas⁷³ poput šuma mnogih voda, koji nam je objavio dan i čas Isusova dolaska. Živi sveti, njih 144.000, čuli su i razumjeli rečeno, dok su zli mislili da se radi o grmljavini ili potresu. (*Rani spisi*, str. 34. – 1851.)

Dok je objavljivao dan i čas Isusova dolaska i ponavljao vječni Savez sa svojim narodom, Bog je izgovarao rečenicu po rečenicu a onda zastao, dok su se Njegove riječi pronosile Zemljom. Božji Izrael stajao je očiju uprtih prema Nebu slušajući riječi koje su izlazile iz Jahvinih usta i prolamale se zemljom slično najsnažnijoj grmljavini. Bilo je izuzetno svečano. Na kraju svake rečenice sveti su uzvikovali: “Slava! Aleluja!” Lica su im bila obasjana Božjom slavom i svijetlila kao Mojsijevo lice kad je sišao sa Sinaja. Zli ih nisu mogli gledati od sjaja slave. I kad je izgovoren beskonačni blagoslov nad onima koji su poštovali Boga svetkujući Njegovu subotu, začuo se silan poklik pobjede nad zvijeri i njezinim kipom. (*Rani spisi*, str. 230.231. – 18581.)

Nemam pojma o vremenu koje je izgovorio Božji glas. Čula sam objavljen čas, ali nakon što je viđenje završilo nisam ga se uopće mogla sjetiti. Pred mojim očima prolazili su uzbudljivi i svečani prizori koji se ne mogu opisati riječima. Za mene je sve to bila živa stvarnost jer odmah iza tog prizora pojavio se veliki bijeli oblak na kojemu je sjedio Sin Čovječji. (ISM, str. 76. – 1888.)

⁷³ Božji glas se čuje više puta u vremenu neposredno pred Kristov povratak. Vidi *Velika borba*, str. 544.547.548.550.551.

Užas izgubljenih

Kad Zemlja bude teturala kao pijan čovjek, kad će se nebesa potresti i doći veliki dan Gospodnji, tko će moći opstati? Tresući se od užasa gledat će ono od čega uzalud pokušavaju pobjeći. “Gle, dolazi s oblacima i gledat će ga svako oko.” (Otk 1,7) Izgubljeni će grozničavo preklinjati nijemu prirodu – svojega boga: “Padnite na nas i sakrijte nas od lica Onoga koji sjedi na prijestolju.” (Otk 6,16) (TMK, str. 356. – 1896.)

Kada Božji glas izmijeni udes Njegova naroda, dolazi do velikog otrežnjenja među onima koji su u velikom životnom sukobu izgubili sve. ... Ono što su stjecali čitavog života, u trenutku je nestalo. Bogati oplakuju uništenje svojih raskošnih kuća, rasipanje svog zlata i srebra. ... Zli žale, ali ne zbog grešnog zanemarivanja Boga i bližnjih, već zato što je Bog pobijedio. Jadikuju zbog posljedica, a ne kaju se zbog svoje zloće. (*Velika borba*, str. 561. – 1911.)

Isus silazi u sili i slavi

Uskoro se na istoku pojavljuje mali crni oblak, velik kao pola dlana ljudske ruke. To je oblak koji okružuje Spasitelja i koji iz daljine izgleda kao obavijen tamom. Božji narod zna da je to znak Sina Čovječjega. U svečanoj tišini oni ga netremice promatraju dok se približava Zemlji i postaje sve svjetliji i sjajniji dok ne preraste u veliki bijeli oblak, kojemu donji dio sličí na razgorjelu vatru, a nad kojim lebdi duga saveza. Isus se približuje kao silni pobjednik. ...

Sveti anđeli, golemo, bezbrojno mnoštvo, prate ga zvucima nebeskih himni. Čini se da je nebeski svod prepun sjajnih bića – “tisuće tisuća ... mirijade”. Nema ljudskog pera koje bi moglo opisati ovaj prizor. ...

Kralj kraljeva spušta se na oblaku, obavijen razbuktalom vatrom. Nebesa se svijaju kao svitak, Zemlja drhti pred Njim,

a sve se gore i otoci pokreću sa svojih mjesta. (*Velika borba*, str. 550.551. – 1911.)

Ponašanje onih koji su ga proboli

Oni koji su imali najistaknutiju ulogu u odbacivanju i razapinjanju Krista uskrisuju da ga vide onakvim kakav jest, a oni koji su odbacili Krista ustaju i gledaju proslavljene svete. Sveti su u to vrijeme preobraženi odjednom, u tren oka, i ponosni na oblacima u susret Gospodinu, u zrak. Upravo oni koji su ga ogrnuli grimiznom haljinom i stavili mu na glavu trnjev vijenac, i oni koji su mu ruke i noge probili klinovima, gledaju ga i nariču. (9MR, str. 252. – 1886.)

Prisjećaju se kako su prezreli Njegovu ljubav i zlorabili Njegovu sažaljenje. Sjećaju se kako je Baraba, ubojica i razbojnik, izabran umjesto Njega, kako je Isus bio okrunjen trnovom krunom, bičevan i razapet, kako su mu se u času Njegovih muka na križu svećenici i knezovi rugali: “Neka sada siđe s križa pa ćemo povjerovati u nj! Druge je spasio, sebe ne može spasiti!” Sve uvrede i prijezir koji su pokazali prema Kristu, sva patnja koju su prouzročili Njegovim učenicima, u njihovom sjećanju oživjet će kao onda kad su ova sotonjska djela učinjena.

Glas molbi i nagovaranja, koji su tako često slušali, opet će odjeknuti u njihovim ušima. Svi zvuci milostivih molbi odjekivat će u njihovim ušima tako jasno kao dok ih je Spasitelj izgovarao u sinagogama ili na ulicama. Onda će oni koji su ga razapeli zazvati kamenje i gore da padnu na njih i da ih sakriju od lica Onoga koji sjedi na prijestolju i od Janjetova gnjeva. (Letter 131, 1900.)

“Probudi se, ti što spavaš, ustani od mrtvih!”

Oblaci se počinju valjati kao svitak. Pojavljuje se svijetli, jasni znak Sina Čovječjeg. Djeca Božja znaju što taj oblak

znači. Čuje se glazba i kako se približava, otvaraju se grobovi i mrtvi ustaju. (9MR, str. 251.252. – 1886.)

“Ne čudite se tome jer dolazi čas kad će svi koji su u grobovima, čuti njegov glas. I izići će ...”⁷⁴ Ovaj glas će ubrzo odjeknuti u svemu mnoštvu umrlih i svi koji su zaspali u Isusu ustat će i napustiti svoju tamničku kuću. (MS 137, 1897.)

Dragocjeni mrtvi, od Adama sve do posljednjeg posvećenog čovjeka koji umre, čut će glas Božjeg Sina i izići iz groba u besmrtni život. (*Isusov život*, str. 498. – 1898.)

Usred posrtanja Zemlje, bljeskova munja i tutnjave gromova, glas Božjeg Sina poziva svete koji spavaju. On gleda grobove pravednih i zatim, dižući ruke prema Nebu, uzvikuje: “Probudite se, probudite se, probudite se, vi koji spavate u prahu zemljinu, i ustanite!” Uzduž i poprijeko cijele Zemlje mrtvi će čuti ovaj glas i oni koji ga čuju oživjet će. Čitava će Zemlja odzvanjati koracima iznimno velike vojske iz svakog naroda i plemena, jezika i puka. Oni dolaze iz tamnice smrti, obučeni besmrtnom slavom, kličući: “Gdje je, smrti, tvoja pobjeda? Gdje je, smrti, tvoj žalac?”⁷⁵ A živi pravedni i uskrsnuli sveti sjedinjuju svoje glasove u dugi, radostan poklič pobjede. (*Velika borba*, str. 553. – 1911.)

Iz špilja, jazbina i tamnica

U planinskim skrovištima, u špiljama i brlozima Spasitelj otkriva svoju prisutnost i slavu.

Jer još malo, sasvim malo, i Onaj koji dolazi doći će i neće zakasniti. Njegove oči kao plamen ognjeni prodiru u čvrsto zatvorene tamnice i pronalaze skrivene jer su njihova ime na zapisana u Janjetovoj knjizi života. Spasiteljev pogled je iznad nas, oko nas; On zamjećuje svaku teškoću, primjećuje svaku opasnost. Nema mjesta do kojeg Njegov pogled ne

⁷⁴ Ivan 5,28.29.

⁷⁵ 1. Korinćanima 15,55.

može prodrijeti, nema tuge i patnje Njegovog naroda do koje Kristovo sažaljenje ne može doprijeti. ...

Božje dijete će spopasti užas pri prvom pogledu na veličanstvenost Isusa Krista. Ono osjeća da ne može živjeti u Njegovoj svetoj prisutnosti. Ali onda mu dolaze riječi kao Ivanu: “Ne boj se!” Isus je položio ruku na Ivana i podigao ga je. Tako će postupiti sa svojom odanom, vjernom djecom. (TMK, str. 360.361. 1886.)

Božji baštinici su došli s potkrovlja, iz straćara i tamnica, s lomača i planina, iz pustinja i zemaljskih špilja, iz morskih dubina. (*Velika borba*, str. 558. – 1911.)

Iz morskih dubina, rudnika i planina

Kad Krist dođe da skupi vjerne, oglasit će se posljednja truba i čut će je cijela Zemlja, od najuzvišenijih vrhunaca do najdubljih rudnika. Umrli pravednici čut će zvuk posljednje trube i izići iz svojih grobova obučeni u besmrtnost, da sretnu svojega Gospodina. (7BC, str. 909. – 1904.)

Volim razmišljati o uskrsnuću pravednih koji će se pojaviti iz svih dijelova Zemlje, iz stjenovitih pukotina, tamnica, zemaljskih špilja, iz dubokih voda. Nitko neće biti zanemaren. Svatko će čuti Njegov glas. Oni će izići pobjedonosno i slavno. (Letter 113, 1886.)

Kakve će prizore pružiti ove planine i brežuljci⁷⁶ kad Krist, Davatelj života, pozove mrtve! Oni će izaći iz stjenovitih procjepa, iz tamnica, iz dubokih bunara u koje su njihova tijela bačena. (Letter 97, 1889.)

Zli pobijeni

U ludilu vlastitih raspaljenih strasti i uslijed užasnog izlivanja Božje nepomiješane srdžbe, padaju zli stanovnici Ze-

⁷⁶ U Švicarskoj.

mlje – svećenici, vladari i narod, bogati i siromašni, veliki i mali. “U onaj dan bit će pobijenih Jahvinih od jednoga kraja svijeta do drugoga. Za njima nitko neće naricati, niti će ih tko pokupiti i sahraniti.” (Jer 25,33)

Pri Kristovu dolasku zli su zbrisani s lica cijele Zemlje – ubijeni duhom Njegovih usta i uništeni sjajem Njegova dolaska. Krist vodi svoj narod u Božji grad i Zemlja ostaje bez svojih stanovnika. (*Velika borba*, str. 564. – 1911.)

Za grijeh ma gdje se našao “Bog je oganj koji proždire” (Hebrejima 12,29). U svima koji se podčine Njegovoj sili Božji će Duh spaliti grijeh. Ali ako se ljudi čvrsto drže grijeha, oni će se poistovjetiti s njim. Tada Božja slava koja uništava grijeh mora uništiti i njih. (*Isusov život*, str. 71. – 1898.)

Slava Njegove pojave koja je za pravednike život, bit će za zle oganj koji spaljuje. (*Isusov život*, str. 492. – 1898.)

Uništenje zlih je djelo milosrđa

Bi li se oni čija su srca prepuna mržnje prema Bogu, prema istini i svetosti, mogli družiti s nebeskim mnoštvom i priključiti se njihovim pjesmama hvale? Bi li mogli podnijeti Božju i Janjetovu slavu? Ne, ne! Imali su na raspolaganju godine milosti da oblikuju karakter za Nebo, ali nikada nisu uvježbavali um da voli čistoću; nikada nisu učili nebeski jezik – a sad je prekasno. Život pobune protiv Boga onespobio ih je za Nebo. Njegova čistoća, svetost i mir bili bi za njih samo mučenje, a Božja slava oganj koji proždire. Jedina bi im želja bila da pobjegnu s tog svetog mjesta. Dobrodošli bi dočekali uništenje kako bi se mogli sakriti pred licem Onoga koji je umro da ih spasi. Sudbina grješnika zapečaćena je njihovim vlastitim izborom. Oni su se svojevolumno isključili s Neba te Bog ostaje pravedan i milosrdan. (*Velika borba*, str. 465.466. – 1911.)

Na putu kući

Živi pravedni se preobražavaju “u jedan hip, u tren oka”. Na Božji su glas proslavljeni; sada su besmrtni i s uskrsnulim svetima odneseni u zrak u susret Gospodinu. Anđeli sakupljaju “svoje izabranike od četiri vjetra, od kraja zemlje do kraja neba”.⁷⁷ Sveti anđeli donose malu djecu u naručje njihovim majkama. Prijatelji, dugo rastavljeni smrću, opet su sjedinjeni da se nikada više ne rastanu i s pjesmama radosti zajedno uzlaze do Božjega grada. (*Velika borba*, str. 554. – 1911.)

Svi smo se skupa na oblaku uznosili sedam dana do staklenog mora. (*Rani spisi*, str. 35. – 1851.)

Kako su se uzdizala,⁷⁸ kotači su klicali: “Svet!”, a krila su u pokretu klicala: “Svet!” Sveti anđeli pratioci koji su okruživali oblak također su klicali: “Svet, svet, svet Gospodin Bog, Svemogući!” I sveci na oblaku su klicali: “Slava! Aleluja!” (*Rani spisi*, str. 50. – 1851.)

O, kako će biti divno kad Ga ugledamo i kad budemo pozdravljeni dobrodošlicom kao Njegovi otkupljenici! Dugo smo čekali, ali se naša nada ne smije ugasiti. Kad ugledamo Kralja u Njegovoj krasoti, bit ćemo zauvijek blagoslovljeni. Osjećam da moram glasno uzviknuti: “Idemo kući!” (8T, str. 253. – 1904.)

Anđeli pjevaju: Krist je pobijedio!

Toga dana otkupljeni će sjati u slavi Oca i Njegovog Sina. Nebeski anđeli, svirajući na svojim zlatnim harfama, dočekat će Kralja i trofeje Njegove pobjede – one koji su oprani i ubijeljeni u krvi Janjetovoj. Odjekivat će pjesma pobjede ispunjavajući cijelo Nebo. Krist je pobijedio. On ulazi u nebeske dvorove u pratnji svojih otkupljenih, svjedoka da Njegovo

⁷⁷ Marko 13,27.

⁷⁸ Kola.

poslanje, patnja i samopožrtvovnost nisu bili uzaludni. (9T, str. 285.286. – 1909.)

Isus s neizrecivom ljubavlju dočekuje svoje vjerne dobrodošlicom u veselje njihova Gospodara. Spasitelj se raduje kad u kraljevstvu slave vidi duše koje su spašene Njegovim patnjama i poniženjem. (*Velika borba*, str. 555. – 1911.)

U uspjehu svog rada Krist će primiti naknadu za svoj trud. U tom velikom mnoštvu, koje nitko ne može izbrojati, koje neporočno i razdragano stoji “pred njegovom slavom”, Onaj čija nas je krv otkupila i čiji nas je život učio, “vidjet će trud duše svoje, i nasitit će se”. (*Odgoj*, str. 274. – 1093.)

Sveti primaju krune i harfe

Vidjela sam veliki broj anđela kako iz grada donose slavne krune – po jednu za svakog svetog, na kojoj je bilo napisano njegovo ime. Kad je Isus dao znak da se krune donesu, anđeli su pristupili, a dragi Isus je svojom desnicom stavio krune na glave svetih. (*Rani spisi*, str. 232. – 1858.)

Tu, na staklenom moru, u savršenom četverokutu stajale su 144.000. Neki od njih imali su vrlo blistave krune, a drugi ne baš tako sjajne. Neke su krune bile teške od zvijezda, dok su ih druge imale tek nekoliko. Svatko je bio potpuno zadovoljan svojom krunom. (*Rani spisi*, str. 35. – 1858.)

Kruna života bit će sjajna ili zamagljena, blistat će mnogim zvijezdama ili samo s nekoliko dragulja, u skladu s našim postupanjem. (6BC, str. 1105. – 1896.)

Na Nebu neće biti spašenih bez krune sa zvijezdama. Ako uđete u Nebo, u dvorovima slave bit će bar neka duša koja je ušla zahvaljujući vašem trudu. (ST, 6. lipnja 1892.)

Prije no što će ući u sveti grad, Spasitelj svojim sljedbenicima daje simbole pobjede i oznake njihovog kraljevskog dostojanstva. Sjajni redovi oblikuju savršeni četverokut oko svojega Kralja. ... Na glave pobjednika Isus svojom vlastitom desni-

com stavlja vijenac slave. ... U svakoj se ruci nalazi pobjednička palma i blistava harfa. A onda, na znak anđela koji daju ton, svaka ruka vješto dodiruje žice, budeći zanosnu glazbu s bogatim skladnim akordima. ... Pred spašenim je mnoštvom Sveti Grad. Isus širom otvara biserna vrata i narod koji je sačuvao istinu ulazi. (*Velika borba*, str. 554.555. – 1911.)

Dvadeseto poglavlje

Baština svetih⁷⁹

Dar od Boga

Krist, samo Krist i Njegova pravednost, osigurat će nam putovnicu za Nebo. (Letter 6b, 1890.)

Gordo srce teži da zasluži spasenje; ali naše pravo na Nebo i naša podobnost za njega temelji se na Kristovoj pravednosti. (*Isusov život*, str. 237. – 1898.)

Da bismo mogli postati članovi nebeske obitelji, On je postao članom zemaljske. (*Isusov život*, str. 529. – 1898.)

Pravo na stanove koje je naš Gospodin otišao pripremiti bolje je od prava na najotmjenije palače svijeta. I Spasiteljeve riječi, upućene Njegovim vjernim slugama: “Dođite, blagoslovljeni Oca mog, i primite u posjed kraljevstvo koje vam je pripremljeno od postanka svijeta!” (*Isusove usporedbe*, str. 256. – 1900.)

Zašto bismo trebali razmišljati o budućem svijetu

Isus nam je predočio Nebo i našim očima pokazao njegovu slavu da se vječnost ne izgubi iz našeg razmišljanja. (ST, 4. travnja 1895.)

⁷⁹ Različiti opisi Neba i nove Zemlje pokazani Elleni White bili su prikazi vječnih stvarnosti. Njoj su nebeske stvari bile prikazane ljudskim načinom shvaćanja. Zbog naših ograničenih ljudskih shvaćanja i jezika, mi ne možemo potpuno shvatiti opisane prizore. “Doista, sada gledamo kroza zrcalo, u zagonetki, a tada – licem u lice! Sada spoznajem djelomično, a tada ću spoznati savršeno, kao što sam i spoznat!” (1 Kor 13,12)

S vječnim stvarnostima pred očima misli će nam po navici biti usmjerene na Božju prisutnost. To će nam poslužiti kao štit protiv napada neprijatelja; dat će nam snagu i sigurnost i uzdignuti dušu iznad svakoga straha. Kad budemo udisali ozračje Neba, nećemo udisati zagađeni zrak ovoga svijeta. ...

Isus je došao da pokaže prednosti i ljepotu nebeskih stvarnosti da bi privlačnost Neba postala dijelom naših misli, da u dvorani naše sjećanja budu izložene slike nebeskih i vječnih ljepota. ...

Veliki Učitelj otkriva čovjeku sliku budućeg svijeta. On ih s njezinim privlačnostima, donosi u domet njegovog vida. ... Ako naše misli može upraviti na budući život i njegova blaženstva, izrazita suprotnost, u usporedbi s prolaznim brigama ovoga svijeta, duboko se urezuje u pamćenje i zaokuplja srce, dušu i cijelo biće. (OHC, str. 285.286. – 1890.)

Pobude kršćanina

Snažniji poticaji i moćnija sredstva nikad se ne bi mogli staviti u pokret; nepojmljiva nagrada za dobročinstva, nebeska radost, društvo anđela, zajednica i ljubav Boga i Njegova Sina, usavršavanje i razvijanje svih naših sposobnosti tijekom vječnih vremena – nisu li to dovoljno snažni poticaji i ohrabrenja da nas pokrenu na predaju srca u dragovoljnu službu našem Stvoritelju i Otkupitelju? (*Put Kristu*, str. 19. – 1892. Izdanje: Zagreb, 2005.)

Ako sretnemo Isusa u miru i budemo spašeni, zauvijek spašeni, bit ćemo najsretnija stvorenja. O, da konačno stigremo u naš dom u kojem nas zli više neće uznemiravati i gdje umorni mogu počiniti! (Letter 113, 1886.)

Volim promatrati što je u prirodi lijepo u našem svijetu. Čini mi se da bih bila savršeno zadovoljna ovom Zemljom, okružena Božjim dobrim stvarima, kad ona ne bi bila upropaštena prokletstvom grijeha. Ali nas čekaju nova nebesa i nova Ze-

mlja. Ivan je to vidio u svetom viđenju i rekao: “I začujem jak glas s prijestolja: ‘Evo Šatora Božjeg s ljudima! On će prebivati s njima: oni će biti narod njegov, a on će biti Bog s njima.’”⁸⁰ O, blažene li nade, slavne li budućnosti! (Letter 62, 1886.)

Stvarno i opipljivo mjesto

Kako su se učenici obradovali spoznaji da na Nebu imaju Prijatelja koji se moli za njih! Vidljivo Kristovo uzašašće promijenilo je sve njihove poglede i razmišljanja o Nebu. Ranije su Nebo zamišljali kao bezgranični prostor, nastanjen nematerijalnim duhovima. Sada je Nebo bilo povezano s mišlju na Isusa kojega su voljeli i štovali više od svega, s kojim su razgovarali i putovali, s kojim su se družili, čak i u Njegovom uskrslom tijelu. ...

Nebo im se više neće činiti neodređenim, neshvatljivim prostorom, ispunjen neopipljivim duhovima. Sada su u njemu vidjeli svoj budući dom u kojemu im njihov voljeni Otkupitelj priprema stanove.” (3SP, str. 262. – 1878.)

Strah da buduća baština ne izgleda previše materijalno, naveo je mnoge na simbolično tumačenje upravo onih istina koje nas navode da u njoj vidimo svoj dom. Krist je svojim učenicima potvrdio da im ide pripremiti stanove u kući svog Oca. (*Velika borba*, str. 580. – 1911.)

Na obnovljenoj Zemlji, otkupljeni će se baviti svime onim što je donosilo radost Adamu i Evi u početku. Živjet će eden-skim životom, životom u vrtovima i poljima. (*Izraelski proroci*, str. 465. – c. 1914.)

Neopisiva slava

Vidjela sam neiskazanu Isusovu ljepotu i slavu. Njegovo je lice bilo sjajnije od podnevnog sunca. Njegova odjeća je

⁸⁰ Otkrivenje 21,3.

bila bijelja od najbjelje bjeline. Kako da ti ... opišem nebesku slavu i drage anđele koji pjevaju i sviraju na svojim harfama s deset struna! (Letter 3, 1851.)

Ne mogu opisati ljepotu koju sam tamo vidjela. O kad bih mogla govoriti kanaanskim jezikom, mogla bih tek blijedo opisati slavu boljega svijeta. (*Rani spisi*, str. 37. – 1851.)

Jezik je odviše slab da opiše Nebo. I kako se prizor preda mnoom odvijao, ostala sam zadivljena. Ponesena nenadmašivim sjajem i slavom, odložila sam pero i uskliknula: “O, kakve li ljubavi! Kakve čudesne ljubavi!” Ni najuzvišeniji jezik ne može opisati nebesku slavu i neusporedivu dubinu Spasiteljeve ljubavi. (*Rani spisi*, str. 233. – 1851.)

Ljudski jezik nije sposoban opisati nagradu pravednih. Ona će biti poznata samo onima koji je budu vidjeli. Nijedan ograničeni um ne može shvatiti slavu Božjeg Raja. (*Velika borba*, str. 580. – 1911.)

Kada bismo mogli baciti samo jedan pogled na nebeski grad, nikad više ne bismo poželjeli živjeti na Zemlji. (ST, 8. travnja 1889.)

Potoci, brežuljci i drveće

Tu smo ugledali drvo života i Božje prijestolje. Iz prijestolja je tekla bistra rijeka, a na objema obalama rijeke bilo je stablo života. Na jednoj obali rijeke bilo je stablo, a na drugoj također stablo, oba od čistog prozirnog zlata. Isprva sam mislila da vidim dva stabla. Ponovno sam pogledala i vidjela da su na vrhu sjedinjena u jedno stablo. Takvo je bilo stablo života na obje strane rijeke života. Njegove su se grane savijale do mjesta na kojem smo mi stajali i plod je bio prekrasan; izgledao je kao zlato pomiješano sa srebrom. (*Rani spisi*, str. 36. – 1851.)

Tamo su potoci koji vječno žubore, bistri kao kristal, a uz njih lelujavu drveće baca svoje sjene na putove što ih je Gospodin priprazio za otkupljene. Tamo se prostrane ravni-

ce protežu u prekrasne brežuljke, a Božje gore uzdižu svoje uzvišene vrhove. Na ovim će mirnim ravnicama tih živahnih potoka Božji narod, toliko dugo tuđinci i putnici, naći dom. (*Velika borba*, str. 580. – 1911.)

Cvijeće, voće, životinje

Vidjela sam još jednu poljanu prepunu raznovrsnog cvijeća i dok sam ga brala, uskliknula sam: “Ovo neće nikad uvenuti.” Zatim sam vidjela poljanu s visokom travom, prekrasnoga izgleda; trava je bila predivno zelena s odbljeskom srebra i zlata; ponosno se lelujala u slavu Kralja Isusa. Zatim smo stigli u područje prepuno svakovrsnih životinja – bio je tu lav, janje, ris i vuk, svi zajedno u savršenoj slozi. ...

Zatim smo ušli u šumu, ne mračnu kao što su naše ovdje; ne, ne, već svijetlu i predivnu; grane stabala su se lelujale i mi smo svi kliknuli: “Živjet ćemo mirno u pustinji i spavati po šumama.” Prošli smo kroz šumu jer smo bili na putu na goru Sion. ...

Na vrhu se nalazio veličanstveni hram. ... Oko hrama su rasla svakovrsna stabla da uljepšaju prizor: šimšir, bor, jela, maslina, mirta, nar i smokva savijali su se pod teretom zrelih plodova što je to mjesto činilo još veličanstvenijim. ...

Vidjela sam stol od čistog srebra, dugačak više kilometara, ali smo ga pogledom mogli obuhvatiti. Vidjela sam plod sa stabla života, manu, bademe, smokve, nar, grožđe i mnoge druge vrste voća. Pitala sam Isusa smijem li jesti od tih plodova. (*Rani spisi*, str. 37.38. – 1851.)

U punoj snazi vječne mladosti

Svi izlaze iz svojih grobova rastom kakvi su bili kad su ušli u grob. Adam, koji stoji usred uskrsnulog mnoštva, visok i veličanstvena izgleda, po rastu je tek nešto niži od Božje-

ga Sina. On predstavlja znakovitu suprotnost ljudima kasnijih naraštaja; već se po tome vidi koliko je ljudski rod degenerirao. Ali svi ustaju u svježini i snazi vječne mladosti. ... Budući da imaju pristup k drvetu života u dugo izgubljenom Edenu, otkupljeni će izrasti do pune visine ljudskog roda u njegovoj prvotnoj ljepoti. (*Velika borba*, str. 553.554. – 1911.)

Da Adam pri stvaranju nije bio obdaren dvadeset puta većom životnom snagom od današnjih ljudi, ljudski rod bi, s današnjim životnim navikama kojima krši zakon prirode, odavno izumro. (3T, str. 138. – 1872.)

Nikome neće trebati, niti će tko zaželjati počinak. Neće više biti umora u izvršavanju Božje volje i proslavljanju Njegovih imena. Stalno ćemo osjećati jutarnju svježinu, nje nikada neće nestati. ... Stjecanje znanja neće umarati um niti iscrpljivati životnu snagu. (*Velika borba*, str. 581.582. – 1911.)

Nebo je pojam zdravlja. (3T, str. 172. – 1872.)

Sreća je zajamčena

Odgovarajući na njihova pitanja Isus je podigao koprenu s budućeg života. “O uskrsnuću”, rekao je On, “niti će se ženiti niti udavati, nego će biti kao nebeski anđeli.”⁸¹ (*Isusov život*, str. 498. – 1898.)

Danas ima onih koji vjeruju da će na novoj Zemlji biti brakova i rađanja djece, ali oni koji vjeruju Svetom pismu, ne mogu prihvatiti takva učenja. Naučavanje da će se na novoj Zemlji rađati djeca nije dio “pouzdanе proročke riječi”. ...

Drskost je baviti se pretpostavkama i teorijama po pitanjima koja nam Bog nije protumačio u svojoj Riječi. Nema potrebe da ulazimo u špekulacije vezane za naše buduće stanje. (1SM, str. 172.173. – 1904.)

Radnici za Boga ne trebaju provoditi vrijeme nagađajući kakve će prilike vladati na novoj Zemlji. Drskost je baviti se

⁸¹ Matej 22,30.

pretpostavkama i teorijama po pitanjima koja nam Gospodin nije objavio. On se u svemu pobrinuo za našu sreću u budućem životu i mi ne trebamo nagađati kakvi su Njegovi planovi za nas. Isto tako ne trebamo uspoređivati uvjete u vječnom životu s uvjetima koji vladaju u ovom životu. (GW, str. 314. – 1904.)

Isusovo uskrsnuće bila je slika konačnog uskrsnuća svih koji su počinili u Njemu. Lik uskrsnulog Spasitelja, Njegovo ponašanje, Njegov govor, sve je to bilo učenicima poznato. Kao što je Isus ustao iz mrtvih, tako će i oni koji spavaju u Njemu ponovno ustati. Mi ćemo poznavati svoje prijatelje onako kao što su učenici poznavali Isusa. Oni mogu biti izobličeni, bolesni ili unakaženi u ovozemaljskom životu, ali ustat će u savršenu zdravlju i ljepoti; ipak će se u proslavljenom tijelu savršeno sačuvati osobitost njihove ličnosti. (*Isusov život*, str. 663. – 1898.)

Uskrsli će ustati iz groba u istom obliku, ali oslobođeni bolesti i nedostataka. Oni ponovno žive imajući istu osobnost u crtama lica tako da će prijatelj prepoznati prijatelja. (6BC, str. 1093. – 1900.)

Tamo ćemo znati kao što smo sami poznati. Tamo će ljubav i sažaljenje, koje je Bog usadio u dušu, naći svoj najbolji i najljepši izražaj. (*Odgoj*, str. 271. – 1903.)

Zdrav ten i odjeća svjetla

Kad je Adam izišao iz Stvoriteljevih ruku, bio je naočito rastom i prekrasna stasa. Bio je više nego dvostruko viši od ljudi koji danas žive na Zemlji, skladnih tjelesnih proporcija. Njegov izgled odisao je savršenstvom i ljepotom. Boja njegove kože nije bila ni bijela ni žućkasta, već rumena, odsjajući bogatom bojom zdravlja. Eva nije bila tako visoka kao Adam. Njena glava dosežala je malo ispod njegova ramena. I ona je bila naočita, savršenog stasa i vrlo lijepa. (3SG, str. 34. – 1864.)

Bezgrešan par nije nosio umjetnu odjeću, već su bili odjeveni svjetlošću i slavom koju nose anđeli. Sve dok su živjeli životom poslušnosti Bogu, oni su bili zaodjenuti ovom odjećom svjetlosti. (*Patrijarsi i proroci*, str. 26. – 1890.)

Radost susreta s našom obitelji na Nebu

S obje strane vrata vidimo redove anđela i kad prolazimo Isus govori: “Dodite, blagoslovljeni Oca mojega! Primite u baštinu Kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta!” Ovdje vam kaže da budete sudionik Njegove radosti, a u čemu se ona sastoji? Očevi, to je radost da vidite trud svoje duše. Majke, to je radost da vidite kako su nagrađeni vaši napori. Ovdje su vaša djeca s vijencima života na glavi. (CG, str. 567.568. – 1895.)

Božji najveći dar je Krist, čiji smo život prihvatili, predan za nas. On je za nas umro i uskrsnuo da bismo mogli izići iz groba za slavno druženje s nebeskim anđelima, da sretnemo svoje voljene i prepoznamo njihova lica, jer sličnost Kristu neće uništiti naš lik već ga preobraziti u Njegovo slavno obličje. Svaki sveti povezan obiteljskim vezama ovdje će se međusobno prepoznati. (3SM, str. 316. – 1898.)

Spasenje dojenčadi i slaboumnih

Kako ustaju besmrtna iz svojih prašnjavih ležajeva, mala djeca istog trenutka nalaze put do majčinih raširenih ruku. Sjedinjeni su da se nikad više ne rastanu. Ali mnogi mališani tamo nemaju svoje majke. Uzalud osluškujemo da čujemo majčinu ushićenu pjesmu. Anđeli primaju djecu bez majke i vode ih k stablu života. (2SM, str. 260. 1858.)

Neki su smatrali da mala djeca čak i vjernih roditelja ne bi trebala biti spašena jer njihov karakter nije ispitan, a svi moraju kušnjom biti ispitani i njihov karakter određen. Zato

se postavlja pitanje: “Kako mala djeca mogu proći ovaj ispit i kušnju?” Odgovaram da vjera vjernih roditelja pokriva djecu kao kad je Bog poslao svoje sudove na egipatske prvorodence. ...

Ne mogu reći da će djeca roditelja koji ne vjeruju biti spašena, jer Bog nije objavio svoju namjeru o tome i bolje je da to prepustimo Bogu i razmišljamo o predmetima koje je učinio jasnima u svojoj Riječi. (3SM, str. 313-315. – 1885.)

U slučaju A., vi ga vidite onakvim kakav je sada i žalite zbog njegovog stanja. On nije svjestan grijeha. Božja milost će ukloniti svu tu naslijeđenu, prenesenu imbecilnost i on će među svetima imati baštinu u svjetlu. Vama je Gospodin dao razum. A. je dijete što se tiče sposobnosti njegovog rasuđivanja, ali on je pokoran i poslušan kao dijete. (8MR, str. 210. – 1893.)

Priznanje vjernim majkama

Kada sud zasjedne i knjige se otvore, kada veliki Sudac izgovori riječi “Svrši se” i krune besmrtno slave budu stavljene na čela pobjednika, mnogi će podignuti svoje krune pred okupljenim stanovnicima svemira i pokazujući na svoje majke, reći: “Ona je učinila od mene ovo što jesam milošću Božjom. Njezine smjernice, njezine molitve bile su blagoslov za moje vječno spasenje.” (MYP, str. 330. – 1881. I u *Poruka mladim kršćanima*, str. 231.)

Božji anđeli uvijekovječuju imena majki koje su svoju djecu svojim trudom zadobile za Isusa Krista. (CG, str. 568. – 1895.)

Nagrada za one koji su pridobivali duše

Kad otkupljenici budu stali pred Boga, dragocjene duše odgovorit će na prozivku svojeg imena; one će biti tamo zahvaljujući vjernim, strpljivim naporima uložениh za njih, zahvaljujući molbi i ozbiljnom uvjeravanju da bježe u Utvrdu.

Tada će oni, koji su na ovome svijetu bili Božji suradnici, primiti svoju nagradu. (8T, str. 196.197. – 1904.)

Kad se vrata tog prekrasnog grada budu okrenula na svojim blještavim šarkama i kroz njih uđu oni koji su držali istinu, na njihove glave bit će stavljene krune i oni će pripisati čast i slavu i veličanstvo Bogu. Onda će doći vrijeme da će vam neki prići i reći: “Da nije bilo ljubaznih riječi koje si mi uputio, da nije bilo tvojih suza, molbi i ozbiljna truda, nikad ne bih vidio Kralja u Njegovoj ljepoti.” Kakva će to biti nagrada! Kako je beznačajna pohvala ljudskih bića u ovom zemaljskom, prolaznom životu, u usporedbi s beskonačnim nagradama koje očekuju vjerne u budućem, besmrtnom svijetu! (*Words of Encouragement to Self-supporting Workers* (Ph 113), str. 16. – 1909.)

Naše ponašanje nepromijenjeno

Ako želite biti sveci na Nebu, morate najprije biti sveci na Zemlji. Osobine karaktera koje razvijate u životu neće se promijeniti smrću niti uskrsnućem. Iz svoga groba ustat ćete s istim sklonostima koje ste pokazali u svome domu i društvu. Isusov dolazak neće promijeniti karakter. Danas moramo doživjeti preobraženje. Naš svakodnevni život određuje našu vječnu sudbinu. Moramo se pokajati za nedostatke u karakteru i nadvladati ih Kristovom milošću; dok smo u ovom vremenu probe, moramo razviti simetričan karakter kako bismo bili osposobljeni za gornje stanove. (13MR, str. 82. – 1891. Vidi i *Temelji sretnog doma*, str. 10.)

Nebesko miroljubivo i smireno ozračje

Mir i sklad u nebeskim dvorovima neće biti narušen prisutnošću grube i neljubazne osobe. (8T, str. 140. – 1904.)

Na Nebu je sve plemenito i uzvišeno. Svi teže dobru i sreći drugih. Nitko ne gleda samo za sebe niti se brine samo o sebi. Najveća radost svih svetih bića jest što su svjedoci radosti i sreće onih koji se nalaze oko njih. (2T, str. 239. – 1869.)

Činilo mi se da sam tamo gdje svuda vlada mir, gdje nikakvi zemaljski olujni sukobi nikad ne mogu izbiti – Nebo, kraljevstvo pravednosti u kome su okupljeni svi sveti, čisti i blagoslovljeni, mirijade mirijada i tisuće tisuća koji žive i hode u sretnoj, čistoj zajednici, hvaleći Boga i Janje koje sjedi na prijestolju.

Njihovi su glasovi u savršenom skladu. Oni nikad jedan drugome ne čine zlo. Nebeski knezovi, vladari ovog moćnog kraljevstva, natječu se samo u dobru, težeći da jedan drugoga usreće i obraduju. Najveći je tamo najmanji u samopoštovanju, a najmanji je najveći u svojoj zahvalnosti i bogatstvu ljubavi.

Nema teških zabluda koje bi zamračile razum. Istina i spoznaja, jasne, snažne i savršene, odagnale su svaku sumnju i nijedna ne baca svoju turobnu sjenu na njegove sretne stanovnike. Nema glasova sukoba koji bi remetili prekrasni i savršeni mir na Nebu. Njegovi stanovnici ne znaju za tugu, jad i suze. Sve je u savršenom skladu, u savršenom redu i savršenom blaženstvu. ...

Nebo je dom u kojemu u svakom srcu živi suosjećajnost, izražena u svakom pogledu. Tamo vlada ljubav. Tamo ništa ne izaziva nesklad, neslogu ili svađe ili ratovanje riječima. (9MR, str. 104.105. – 1882.)

Nema kušanja ni grijeha

Neće biti stabla za spoznaju dobra i zla koje bi pružalo priliku za kušanje. Nema tamo kušača, nikakve mogućnosti za pojavu zla. (*Odgoj*, str. 267. – 1903.)

Čula sam pobjednički povik anđela i otkupljenih svetih koji je odjeknuo kao deset tisuća glazbala jer ih Sotona više neće

moći mučiti ni kušati, a i stanovnici drugih svjetova oslobodili su se njega i njegovih kušnji. (*Rani spisi*, str. 234. – 1858.)

Zajednica s Ocem i Sinom

Božji narod uživa prednost neposredne zajednice s Ocem i Sinom. ... Onda ćemo Ga vidjeti licem u lice, bez zasjenjujuće koprene među nama. (*Velika borba*, str. 581. – 1911.)

Zauvijek ćemo živjeti i uživati u svjetlu Njegovog dragog lica. Moje srce poskakuje od radosti na ovu slavnu mogućnost. (HP, str. 352. – 1856.)

Nebo je tamo gdje je Krist. Nebo ne bi bilo Nebo za one koji vole Krista, kad Njega tamo ne bi bilo. (MS 41, 1897.)

Između Boga i uskrslih pravednika postojat će bliska i nježna veza. (*Isusov život*, str. 498. – 1898.)

Položivši pred Otkupiteljeve noge krune koje je On stavio na naše glave svojom rukom i dodirujući žice zlatnih harfi, ispunit ćemo čitavo Nebo pjesmom hvale Onomu koji sjedi na prijestolju. (8T, str. 254. – 1904.)

Ako u ovom životu budu vjerni Bogu, oni će na kraju “gledati njegovo lice, i njegovo će ime biti na njihovim čelima” (Otk 22,4). A u čemu se sastoji nebeska radost nego vidjeti Boga? Može li za grešnika spašenog Kristovom milošću biti veća radost nego da gleda u lice Božje i u Njemu pozna Oca? (8T, str. 268. – 1904.)

Zajednica s anđelima i vjernima iz svih vjekova

Svaka će otkupljena duša saznati kakvu su službu u njezinom životu obavljali anđeli. Kako li će to biti kad bude razgovarala s anđelom koji je bio njen čuvar od njezinih najranijih dana; s anđelom koji je bdio nad njezinim koracima i zaklanjao njezinu glavu u dan opasnosti; s anđelom koji je bio s njome u dolini sjena smrtnoga, koji je obilježio mjesto njezi-

na počinaka i koji će ju prvi pozdraviti u jutro uskrsnuća – kad bude doznala povijest božanskog miješanja u život pojedinca, povijest rada cijelog Neba u svemu što je učinjeno za ljudski rod! (*Odgov*, str. 270. – 1903.)

Nećemo nikada doznati od kojih smo opasnosti, vidljivih i nevidljivih, bili sačuvani posredovanjem anđela, sve dok u svjetlosti vječnog života ne budemo sagledali Božja provide-nja. (*Isusov život*, str. 183. – 1898.)

Tamo će osjećaji ljubavi i sućuti što ih je sam Bog usadio u dušu doći do najstvarnijeg i najljepšeg izražaja. Čista zajed-nica sa svetim bićima, skladan društveni život s blagoslov-ljenim anđelima i s vjernima svih vremena koji su prali svoje haljine i obijelili ih u Janjetovoj krvi, svete veze koje povezu-ju svu “čeljad i na nebesima i na zemlji”⁸² – sve to pridonosi sreći otkupljenih. (*Velika borba*, str. 581.582. – 1911.)

Svjedočit ćemo bićima koja nisu pala u grijeh

“Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi.”⁸³ Ono što radi ovdje, Krist radi i gore, a naša nagrada za rad s Njime u ovom svijetu bit će veća sila i uzvišenija prednost da s Njime radimo u budućem svijetu. “Vi ste mi svjedoci, riječ je Jahvina, a ja sam Bog.”⁸⁴ To ćemo biti i u vječnosti.

Zašto je bilo dopušteno da velika borba traje vjekovima? Zašto Sotona nije prestao da postoji čim se pobunio? Bilo je to zato da bi se svemir mogao uvjeriti da Bog pravedno po-stupa prema zlu; da bi grijeh mogao biti zauvijek osuđen. U planu spasenja postoje visine i dubine koje ni sama vječnost neće moći istražiti, čuda u koja i anđeli žele zaviriti. Samo su otkupljeni, među svim stvorenim bićima, stekli vlastito isku-stvo u stvarnoj borbi s grijehom; oni su radili s Kristom i, što

⁸² Efežanima 3,15.

⁸³ Matej 20,28.

⁸⁴ Izaija 43,12.

anđeli nisu mogli, upoznali zajednicu Njegovih muka; zar oni nemaju što reći o nauci spasenja – nešto što bi koristilo i bezgrešnim bićima? (*Odgoj*, str. 273. – 1903.)

Hvalit ćemo Boga bogatom, milozvučnom glazbom

Tamo će biti glazbe, i pjesme, takve glazbe i pjesme kakve osim u viđenjima koja je Bog dao, nijedno smrtno uho nije čulo ni um zamislio. ...

Pjesma koju će otkupljeni pjevati – pjesma njihovog iskustva – objavljivat će Božju slavu: “Velika su i čudesna djela tvoja, Gospodine, Bože, Svevladaru! Pravedni su i istiniti putovi tvoji, Kralju naroda! Tko da te se ne boji, Gospodine, tko da ne slavi ime tvoje! Ti si jedini svet!”⁸⁵ (*Odgoj*, str. 272.273. – 1903.)

Tamo je anđeo koji uvijek predvodi, prvi dodiruje harfu i daje ton. Zatim se svi udružuju u raskošnu, savršenu nebesku glazbu. To je nemoguće opisati. To je melodija, nebeska, božanska. (1T, str. 146. – 1857.)

Ne kao čovjek boli, već kao slavan i pobjednički kralj stajat će na Maslinskoj gori, dok će se hebrejski uzvici “Aleluja!” miješati s neznabožackim “Hosana”, i glasovi spašenih kao moćne vojske sliti u klicanju: “Okrunite Ga, Gospodara nad Gospodarima!” (*Isusov život*, str. 687. – 1898.)

Istraživanje riznica svemira

Kakvo li će se područje istraživanja tada otvoriti za nas kad bude uklonjena koprena koja sada zamračuje naš vidik, kad naše oči ugledaju svijet ljepote koji sada naziremo kroz mikroskop; kad budemo gledali slavu nebesa koju sada izdaleka promatramo teleskopom; kad bude uklonjen zlokobni utjecaj grijeha, kada se cijela Zemlja pojavi “u krasoti Gospoda, Boga našega”? Tada će svaki istraživač moći čitati izvje-

⁸⁵ Otkrivenje 15,3.4.

štaje o stvaranju i ne otkriti ništa što bi ga podsjetilo na zakon zla. Moći će slušati glazbu glasova prirode i ne otkriti nijednu notu tugovanja, nijedan prizvuk žalosti. ...

Božja djeca će moći istraživati sve riznice svemira. S neizrecivim užitkom sudjelovat ćemo u radosti i mudrosti bezgrešnih bića. Na raspolaganju će nam stajati blaga stečena tijekom mnogih vjekova razmišljanja o djelima Božjih ruku. (*Odgoj*, str. 269.272. – 1903.)

Nevezani smrtnošću vinut će se neumornim letom u daleke svjetove – svjetove koji su bili obuzeti sućuti gledajući ljudske jade, a odzvanjali pjesmama radosti na vijest o nekoj spašenoj duši. ... Nezamagljenim pogledom promatrat će slavu stvaranja — sunca, zvijezda i sustava, kako svi prema utvrđenom redu kruže oko Božjeg prijestolja. Na svemu, od najmanjeg do najvećeg, napisano je Stvoriteljevo ime i na svima se očituje bogatstvo Njegove moći. (*Velika borba*, str. 582. – 1911.)

Razmatranje svete povijesti

Otkupljeni će krstariti od planeta do planeta i veliki dio svojeg vremena posvetiti istraživanju tajni otkupljenja. (7BC, str. 990. – 1886.)

Teme povezane s otkupljenjem zaokupljat će srca, um i jezik otkupljenih tijekom vječnih vremena. Oni će shvatiti istine koje je Krist želio objaviti svojim učenicima, a koje oni nisu mogli shvatiti jer nisu imali dovoljno vjere. Sve više i više, neprestano će se otvarati novi pogledi na Kristovo savršenstvo i slavu. Tijekom beskrajnih vjekova vječnosti vjerni Domaćin iznositi će iz svojih riznica novo i staro. (*Isusove usporedbe*, str. 87. – 1900.)

Tada će mu biti otkriven tijekom velikog sukoba koji je izbio prije početka vremena i koji će se završiti tek kad i vrijeme istekne. Povijest nastanka grijeha; smrtonosne prijevare u njegovom izopačenom djelovanju; povijest istine koja je,

ne skrećući sa svog vlastitog pravog puta, susrela zabludu i pobijedila je – sve će to biti objavljeno. Koprena koja je bila stavljena između vidljivog i nevidljivog svijeta, bit će povučena u stranu i čudesne stvari bit će otkrivene. (*Odgoj*, str. 269.270. – 1903.)

Premda je došao kraj zemaljskoj boli, patnjama i kušnjama, premda je uzrok uklonjen, Božji će narod uvijek imati jasnu, razumnu spoznaju cijene kojom je plaćeno njihovo spasenje. ...

Naš Otkupitelj će uvijek nositi ožiljke raspeća. Na Njegovoj izranjenoj glavi, na Njegovim rebrima, rukama i nogama vidljivi su jedini tragovi okrutnog djela što ga je grijeh počinio. (*Velika borba*, str. 559. 579. – 1911.)

Objašnjene sve životne teškoće

Tada će biti objašnjene sve nevolje u životu. Tamo gdje smo vidjeli samo zbrku i razočaranje, osujećene namjere i izjalovljene planove, vidjet će se velika, vrhovna, pobjedonosna namjera, božanski sklad. (*Odgoj*, str. 270.271. – 1903.)

Tamo će nas Isus voditi na živu rijeku koja teče od Božjeg prijestolja i objasniti nam sada neshvatljive okolnosti kroz koje nas je na ovoj Zemlji vodio da bi usavršio naš karakter. (8T, str. 254. – 1904.)

U budućem svijetu konačno će nam postati jasno sve ono što nas je zbunjivalo u Božjoj providnosti. Tada će nam biti objašnjene pojave koje je danas teško razumjeti. Pred nama će se otkriti tajna milosti. Tamo gdje je naš ograničeni um vidio samo pomutnju i neispunjena obećanja, zapaziti ćemo najsavršeniji i najljepši sklad. Uvidjet ćemo da je upravo beskrajna ljubav odredila da doživimo ono što nam je izgledalo teže od svega. Kad budemo shvatili nježnu brigu Onoga koji čini da sve što nas snađe bude za naše dobro, veselit ćemo se neizrecivom radošću, prepuni slave. (9T, str. 286. – 1909.)

Posljedice svakog plemenitog djela

Tamo će svi koji su nesebično radili, vidjeti plodove svoga rada. Tamo će se vidjeti ishod svakog ispravnog načela i plemenitog djela. Nešto od toga vidimo već ovdje. Ali kako malo rezultata svoga rada vidi u svom životu onaj koji obavlja najplemenitije djelo u svijetu! Koliki mnogi nesebično i neumorno rade za one koje nikada neće vidjeti ni upoznati! Roditelji i učitelji odlaze na svoj posljednji počinak, a sve što su u životu radili izgleda uzaludno; oni ne znaju da je njihova vjernost otpečatila izvore blagoslova koji nikada neće prestati teći; samo su u vjeri gledali da će djeca koju su odgajali postati blagoslov i nadahnuće za svoje bližnje, i da će se njihov utjecaj umnogostručiti.

Mnogi poslenik upućuje svijetu vijesti pune sile, nade i hrabrosti, riječi koje nose blagoslov srcima u svakoj zemlji; ali on, koji radi sam i nepoznat, malo zna o njihovim plodovima. Tako se darovi daju, tereti nose, posao obavlja. Ljudi siju sjeme od kojega drugi, iznad njihovih grobova, žanju blagoslovljenu žrtvu. Oni sade voćke da bi drugi mogli jesti plod. Ovdje im je dovoljno što znaju da su pokrenuli sile dobra. U vječnosti će vidjeti djelovanje i protudjelovanje svega. (*Odgoj*, str. 271. – 1903.)

Naša će se radost stalno uvećavati

U planu spasenja ima tajni – poniženje Božjeg Sina da bi mogao obličjem biti nalik čovjeku, čudesna Očeva ljubav i milostivost kad je dao svojega Sina – koje su za nebeske anđele predmet stalnog čuđenja. ...To će biti predmet proučavanja otkupljenih kroz vječna vremena. Dok budu razmatrali Božje djelo u stvaranju i otkupljenju, nova će se istina stalno otkrivati zadivljenom i oduševljenom umu. Kako budu sve više upoznawali Božju mudrost, ljubav i silu, njihov će se um stalno širiti, a radost uvećavati. (5T, str. 702.703. – 1889.)

I kako odmiču, godine vječnosti donosit će sve bogatija i slavnija otkrivenja o Bogu i Kristu. Kako napreduje znanje, tako će rasti ljubav, štovanje i sreća. Što ljudi više nauče o Bogu, to će biti veće njihovo divljenje prema Njegovom karakteru. Kako Isus pred njima otkriva bogatstvo otkupljenja i zadivljujuća dostignuća u velikom sukobu sa Sotonom, srca otkupljenih plamte snažnijom predajom i s još većim ushitom diraju strune zlatnih harfi, a tisuće se tisuća i nebrojeno mnogo glasova udružuje i prerasta u silan zbor hvale. (*Velika borba*, str. 678. – 1911.)

Iza svega uvijek beskonačnost

Svaka će se moć razvijati, svaka sposobnost povećavati. Poduzimat će se najveličanstveniji pothvati, ostvarivati najplemenitije težnje, postizati najuzvišeniji ciljevi. I opet će se javljati novi vrhunci da ih savladamo, nova čuda da im se divimo, nove istine da ih shvatimo, nove zamisli da pokrenu snage tijela, uma i duše. (*Odgoj*, str. 272. – 1903.)

Koliko god da budemo napredovali u spoznaji Božje mudrosti i Njegove sile, uvijek će iza toga biti beskonačnost. (RH, 14. rujna 1886.)

Sva roditeljska ljubav koja je kanalima ljudskih srca tekla iz generacije u generaciju, svi izvori nježnosti koji su se otvarali u ljudskim dušama, samo su majušni potočić u odnosu na beskrajn ocean kada se usporede s beskonačnom, neiscrpnom Božjom ljubavi. Jezik to ne može iskazati; pero ne može opisati. O njoj možete razmišljati svaki dan u svojem životu; možete marljivo istraživati Sveto pismo da biste je razumjeli; možete se poslužiti svim silama i sposobnostima koje vam je Bog dao, nastojeći shvatiti ljubav i suosjećanje nebeskog Oca, a opet se pred vama pruža beskraj. Tu ljubav možete proučavati vjekovima, pa ipak nikada nećete u potpunosti shvatiti duljinu, širinu, dubinu i visinu Božje ljubavi

koju je pokazao time što je dao svojeg Sina da umre za svijet. Ni sama vječnost neće je moći u potpunosti otkriti. (5T, str. 740. – 1889.)

Čitav svemir objavljuje da je Bog ljubav

Veliki je sukob završen. Grijeha i grješnika više nema. Cijeli je svemir čist. Bilo neizmjenjerna svemira kuca istim otkucajem sklada i radosti. Od Njega koji je sve stvorio teče život, svjetlost i radost kroz prostranstva beskrajnog svemira. Od najmanjeg atoma do najvećeg svijeta, sve — živo i neživo, u svojoj nepomućenoj ljepoti i savršenoj radosti objavljuje da je Bog ljubav. (*Velika borba*, str. 582. – 1911.)

Kratice

AA	The Acts of the Apostles (Djela apostolska)*
AH	The Adventist Home (Temelji sretnog doma)
IBC	The Seventh-day Adventist Bible Commentary, sv. 1 (2BC itd., za sv. 2-7)
CD	Counsels on Diet and Foods (Savjeti o životu i prehrani)
CG	Child Guidance
CH	Counsels on Health
ChS	Christian Service
CL	Country Living
CM	Colporteur Ministry (Prevedeno, u rukopisu.)
CS	Counsels on Stewardship
CSW	Counsels on Sabbath School Work
COL	Christ's Object Lessons (Isusove usporedbe)
CT	Counsels to Teachers, Parents, and Students
CW	Counsels to Writers and Editors
DA	The Desire of Ages (Isusov život ili Čežnja vjekova)
Ed	Education (Odgoj)
EGW'88	The Ellen G. White 1888 Materials
Ev	Evangelism (Evangelizam)
EW	Early Writings (Rani spisi)
FE	Fundamentals of Christian Education
GC	The Great Controversy Between Christ and Satan (Velika borba)
GCB	General Conference Bulletin
GCDB	General Conference Daily Bulletin
GH	The Gospel Herald
GW	Gospel Workers
HM	The Home Missionary
HP	In Heavenly Places

KC	The Kress Collection
LLM	Loma Linda Messages
LS	Life Sketches
Mar	Maranatha (Maran Atha)
1MCP	Mind, Character, and Personality, sv. 1 (2MCP za sv. 2) (Um, karakter i osobnost)
MH	The Ministry of Healing (Put u bolji život)
ML	My Life Today (Moj život danas)
MM	Medical Ministry
MR	Manuscript Release
1MR	Manuscript Releases, vol. 1 (2MR, itd., za sv. 2-19)
MS	Ellen G. White Manuscript
MYP	Messages to Young People (Poruka mladim kršćanima)
1NL	Notebook Leaflets, vol. 1
OHC	Our High Calling (Naše visoko zvanje)
PC	The Paulson Collection
Ph	Pamphlet
PK	Prophets and Kings (Izraelski proroci i kraljevi)
PP	Patriarchs and Prophets (Patrijarsi i proroci)
RC	Reflecting Christ (Slični Isusu)
RH	Review and Herald
1SAT	Sermons and Talks, vol. 1
SC	Steps to Christ (Put Kristu i Koraci prema Kristu)
1SG	Spiritual Gifts, vol. 1 (2SG itd. za sv. 2-4)
1SM	Selected Messages, book 1 (2SM etc. for books 2 and 3)
SD	Sons and Daughters of God
SpM	Spalding-Magan Collection
1SP	Spirit of Prophecy, vol. 1 (2SP etc. for vols. 2-4)
SpT-A	Special Testimonies, Series A
SpT-B	Special Testimonies, Series B

SR	The Story of Redemption
ST	The Signs of the Times
SW	The Southern Work
1T	Testimonies for the Church, vol. 1, (2T, itd., za sv. 2-9) (Dijelovi Iz riznice svjedočanstava.)
TDG	This Day With God
Te	Temperance
TM	Testimonies to Ministers and Gospel Workers
TMK	That I May Know Him
UL	The Upward Look

* Naslovi u zagradi su prijevodi na hrvatskom.

Sadržaj

Riječ upućena čitatelju	5
1. Posljednja kriza na Zemlji	7
Široko rasprostranjen strah od budućnosti	
Na pomolu je vrijeme nevolje	
Bog je uvijek upozoravao na dolazeće sudove	
Bog je rekao što da očekujemo u naše dane	
Proročanstva za posljednje vrijeme	
Posebno proučavajte Danielovu knjigu i Otkrivenje	
Ovaj predmet treba držati narodu pred očima	
Držimo buduće događaje u pravoj perspektivi	
2. Znaci Kristova skorog povratka	13
Veliko proročanstvo našega Gospodina	
Znaci na nebu	
Znaci na zemlji	
Lažni proroci	
Jedno iskustvo s lažnim prorokom	
Proždrljivost i neumjerenost	
Nasilje	
Ratovi i katastrofe	
Velike vatrene lopte	
Potresi i poplave	
Zločini, gladi i epidemije	
Božji cilj s nesrećama	
Budući događaji su u Gospodnjim rukama	
Nebo se zanima za zemaljska događanja	
3. “Kada će to biti?”	23
Učenici pitaju Isusa za Njegov povratak	
Vrijeme Kristova povratka nije poznato	
Naša vijest nema veze s određivanjem vremena	
Određivanje vremena vodi nevjerstvu	
Nema vremenskog proročanstva poslije 1844. godine	
Ellen White je Kristov povratak očekivala u svoje vrijeme	
Objašnjeno odlaganje	
Božja su obećanja uvjetna	

Što Krist očekuje
Granice Božjeg strpljenja
Prijestupi su skoro dosegнули granicu
Ovaj veliki dan Božji trebamo držati stalno pred sobom
Vrijeme je kratko

4. Božja Crkva posljednjeg vremena.....32

Božji narod vrši Njegove zapovijedi
Imati Isusovo svjedočanstvo
Njihovi “međaši” biblijskih doktrina
Posebna zadaća adventista sedmog dana
Razlozi za organiziranje Crkve adventista sedmog dana
Organizacija će uvijek biti bitna
Naročita vlast Božje Crkve
Vrijeme duhovne slabosti i sljepoće
Zloraba vlasti u Upravi Crkve
Nesmotrene vođe ne govore u Božje ime
Nova crkva nije potrebna
Bog će sve urediti
Potreba za podjelom odgovornosti
Reakcija na zasjedanju Generalne konferencije 1901. godine
Potvrđeno povjerenje u organizaciju Adventističke Crkve
Izjava W. C. Whitea
Još uvijek potrebno duhovno buđenje
Božje strpljenje s Njegovim narodom
Bog radi s onima koji su Njemu vjerni
Suđenje prema danom svjetlu
Povijest Izraela je opomena za nas
Pobjedonosna Crkva bit će vjerna i Kristu slična

5. Duhovni život Ostataka47

Dvostruki život
Čvrsto ukorijenjeni u Kristu
Oblikovani po Svetome Duhu
Potrebno je proučavati Bibliju
Učimo Pismo napamet
Otkrivenje 14 kao sidro Božjeg naroda
Naučite um da vjeruje Božjoj Riječi
Priprema za buduće kušnje
Nadzor nad moralnim silama

Henokov primjer	
Sjetimo se Božjih blagoslova u prošlosti	
Vrijeme za ozbiljno razmišljanje	
Živjeti sa sviješću da postoji sudnji dan	
Spremni za Kristov povratak	
6. Način života i rada Ostataka.....	56
Duh službe i samopožrtvovnosti	
“Trgujte dok ne dođem”	
Kao da bi svaki dan mogao biti naš posljednji	
Savjesno svetkovanje subote	
Vjernost u desetini i prinosima	
Osnivajte nove institucije	
Zdravstveni misionarski rad	
Božji narod cijeni svoje zdravlje	
Povratak prvobitnoj prehrani	
Vrijeme za post i molitvu	
Pouzđajte se čvrsto u Boga	
Bogoslužje u obitelji	
Čuvajte se veza sa svijetom	
Rekreacija koju Krist odobrava	
Glazba koja uzdiže	
Televizija i kazalište	
Odjeća i ukrašavanje	
Potreba za publikacijama	
Nikakvi oštri napadi u našim časopisima	
Čuvajmo se sporednih stvari	
Ističite jedinstvo, a ne razlike	
Kako se postaviti prema kritičarima	
Uzvisujte Božju Riječ	
7. Život izvan gradova	71
Božanski ideal	
Napustite gradove	
Gradove treba obrađivati izvana	
Bogati blagoslovi u prirodnom okolišu	
Razviti karakter lakše je na selu	
Bolje tjelesno zdravlje u seoskoj sredini	
Sami uzgajajte namirnice	
Smjestite ustanove “Izvan velikih gradova”	

Cooranbong, New South Wales
 Huntsville, savezna država Alabama
 Berrien Springs, savezna država Michigan
 Stoneham, savezna država Massachusetts
 Takoma Park, Washington, D.C.
 Madison, savezna država Tennessee
 Mountain View, savezna država Kalifornija
 Loma Linda, savezna država Kalifornija
 Angwin, savezna država Kalifornija

8. Gradovi82

Prvi graditelji gradova
 Gradovi su leglo poroka
 Na gradove dolaze Božji sudovi
 Zgrade otporne na katastrofe pretvorit će se u pepeo
 Grad New York
 Chicago i Los Angeles
 San Francisco i Oakland
 Drugi zli gradovi
 Sindikati u gradovima
 Sindikati kao izvor nevolje za adventiste
 Mnogi u gradovima čeznu za svjetlom i istinom
 U gradovima su potrebni ozbiljni naponi
 Svi još ne mogu napustiti gradove
 U gradovima su potrebne škole, crkve i restorani
 Ne savjetujemo nagli odlazak na selo
 Signal za bijeg iz gradova
 Neki pravednici u gradovima nakon proglašenja smrtne osude

9. Nedjeljni zakoni92

Sotonin prkos Božjem autoritetu
 Subota kao prijelomna točka
 Pokret za uspostavu nedjeljnog zakona u 1880-tima
 Zagovornici nedjeljnog zakona ne shvaćaju što čine
 Ne sjedite mirno, a da ništa ne učinite
 Usprotivite se nedjeljnom zakonu perom i glasovanjem
 Sjedinjene Američke Države će proglasiti nedjeljni zakon
 Argumenti kojima se služe zagovornici nedjeljnog zakona
 Protestantizam i katolicizam djeluju složno
 Nedjeljni zakoni iskazuju štovanje Rimu

Rim će povratiti izgublenu prevlast
 Državni nedjeljni zakon znači otpad naše zemlje
 Nacionalnom otpadu slijedit će nacionalna propast
 Sveopće nedjeljno zakonodavstvo
 Cijeli svijet će poduprijeti zakon o nedjelji
 Sukob se usredotočuje u kršćanstvu
 Ne prkosite
 Uzdržite se od rada nedjeljom
 Obavljajte u nedjelju duhovne poslove
 Ljepota istine postaje očita protivljenjem
 Većma se treba pokoravati Bogu negoli ljudima

10. Kratko vrijeme nevolje.....107

Vrijeme nevolje prije završetka vremena milosti
 Kraj vjerskoj slobodi u Sjedinjenim Državama
 Crkva i država protiv Božjeg naroda
 Pred sudovima
 Prema adventistima će se postupati s prijezirom
 Svakovrsno progonstvo
 Bit ćemo lišeni svake zemaljske potpore
 Neki će biti zatvarani zbog svoje vjere
 Mnogi će biti osuđeni na smrt
 Kako ostati čvrst u progonstvu
 Progonstvo raspršuje Božji narod
 Progonstvo vodi jedinstvu Božjeg naroda
 Kriza čini da se vidi Božja umiješanost
 Nevolja čisti Božji narod

11. Sotonine prijevare posljednjih dana.....116

Pod plaštem kršćanstva
 Čak i u Adventističkoj crkvi
 Lažljivi duhovi proturječe Svetom pismu
 Lažna vjerska buđenja
 Glazba pretvorena u zamku
 Lažno govorenje jezicima
 Zli anđeli se pojavljuju kao ljudska bića
 Personifikacija umrlih
 Sotona utjelovljuje Krista
 Sotona u svemu sličí Kristu
 Sotona lažno prikazuje da uslišava molitve svetih

U čemu se krivotvorina razlikuje od originala
 Činit će se čuda
 Vatra pada s neba
 Narod će obožavati Sotonu
 Čuda ništa ne dokazuju
 Čuda ne mogu zamijeniti Bibliju
 Prijevara je skoro sveopća

12. Rešetanje.....128

Članstvo u Crkvi ne jamči spasenje
 Pljeva odvojena od pšenice
 Progonstvo čisti Crkvu
 Površni vjernici će se odreći vjere
 Nedvosmisleno svjedočanstvo izaziva rešetanje
 Nepravедna kritika uzrokuje gubitak duša
 Lažna učenja odvlače neke
 Odbacivanje Svjedočanstava vodi u otpad
 Otpad među crkvenim vođama
 Bog će odstraniti neposvećene propovjednike
 Može izgledati da će Crkva pasti
 Otkriti će se oni koji su vjerni Bogu
 Novi obraćenici zauzet će mjesta onih koji nas napuste

13. Kasna kiša136

A. Povijesna primjena na Crkvu kao cjelinu
 Rana kiša pala je 31. godine na Pedesetnicu
 Posljedice izlivanja rane kiše na Pedesetnicu
 Obećanje kasne kiše
 Kasna kiša izazvat će glasnu viku
 B. Primjena na pojedine kršćane
 Rana kiša dovodi do obraćenja, a kasna kiša...
 Trebamo se ozbiljno moliti za silazak Svetoga Duha
 Moramo poniziti svoja srca u istinskom pokajanju
 Reformaciju mora pratiti duhovno buđenje
 Moramo ukloniti svaki sukob i neslogu
 Ljubite jedan drugoga
 Potrebna potpuna predaja
 Oslobođanje puta za kasnu kišu
 Postanimo aktivni radnici u Kristovoj službi

“Držite posude čistima i uspravnima”

Neće svi primiti kasnu kišu

14. Glasna vika146

Bog ima dragulje u svim crkvama

Pad Babilona još nije potpun

Božja posljednja vijest upozorenja

Središte Božje posljednje vijesti

Vijest će se objaviti s velikom silom

Kao za vrijeme pokreta 1844. godine

Kao na Pedesetnicu

Bog će upotrijebiti oruđa koja će nas iznenaditi

Radnici osposobljeni Svetim Duhom

Bog se služi i nepismenima

Djeca objavljuju vijest

Služba anđela

Naviještanje će obuhvatiti čitav svijet

Vijest čuju vladari, zakonodavci i koncili

Mnogi se adventisti opiru svjetlu

Većina ne-adventista odbacit će upozorenje

Mnoštvo će se odazvati pozivu

Tisuće će se obraćati u jedan dan

Ljudi iskrena srca neće dugo oklijevati

Utjecaj tiskane riječi

15. Božji pečat i žig Zvijeri.....159

Samo dvije klase

Razdvajanje u obitelji

Suđeni prema primljenom svjetlu

Nema isprike za hotimičnu sljepoću

Važnost praktične dobrote

Pobude daju karakter djelima

Što predstavlja Božji pečat

Karakter sličan Kristovu

Sada je vrijeme zapečaćenja

O, kad bi Bog stavio svoj pečat na nas!

Što je žig Zvijeri

Kada se prima žig Zvijeri?

Obavezno svetkovanje nedjelje je ispit

16. Kraj vremena milosti.....168

Nitko ne zna kad će vrijeme milosti završiti
Ozakonjenje nedjelje prethodi kraju vremena milosti
Vrijeme milosti prestaje kad se dovrši zapečaćenje
Vrijeme milosti će prestati iznenada, neočekivano
Ljudska djelatnost nakon završetka vremena milosti
Nevjerstvo i zabranjena uživanja neće prestati
Ljudi će biti potpuno zaokupljeni poslovima
Vjerske vođe bit će ispunjene optimizmom
Sotona zaključuje da je vrijeme milosti prošlo
Glad za Božjom Riječju
Nema više molitava za zle
Prijenos karaktera nije moguć
Još jedno vrijeme milosti ne bi obratilo zle

17. Sedam posljednjih zala i nepravednici.....176

Bit će izlivena čaše Božjega gnjeva
Sukobi među narodima
Uništenje će obuhvatiti cijeli svijet
Bog je pravedan, ali i milostiv
Neizbježnost Božjih sudova
Sudovi će doći kad Bog povuče svoju zaštitu
Ponekad sveti anđeli djeluju razornom silom
Prva dva zla
Treće zlo
Četvrto zlo
Peto zlo
Na nebu se pojavljuje Božji Zakon
Izgubljeni osuđuju svoje lažne pastire
Šesto zlo
Posljednja velika bitka između dobra i zla
Cijeli svijet će se okupiti na jednoj ili drugoj strani
Sedmo zlo

18. Sedam posljednjih zala i pravednici.....187

Vrijeme velike nevolje počinje kad završi vrijeme milosti
Božji narod pripremljen za čas kušnje pred njima
Strahota nadilazi shvaćanje
Mnogi odlaze na počinak prije vremena nevolje
Sotonin cilj je uništiti svetkovatelje subote

Argumenti korišteni protiv Božjeg naroda
 Smrt za sve koji ne poštuju nedjelju
 Za Božji narod samo što nije nastupilo vrijeme nevolje
 Smrtna presuda slična onoj koju je donio Ahasver
 Ostatak uzima Boga za svoju obranu
 Božji narod napušta gradove; mnogi zatvoreni
 Kuće i imanja beskorisni
 Kao u vrijeme Jakovljeve nevolje
 Pravednici nemaju skrivenih grešaka koje bi se otkrile
 Sveti neće izgubiti život
 Bog će se postarati
 Nema Posrednika, ali stalna veza s Kristom
 Božja djeca ne gaje grešne želje
 Nastavlja se borba protiv svojega "ja"
 Sto četrdeset i četiri tisuće
 Božji narod izbavljen

19. Kristov povratak201

Sedmo zlo i posebno uskrснуće
 Bog objavljuje vrijeme Kristova dolaska
 Užas izgubljenih
 Isus silazi u sili i slavi
 Ponašanje onih koji su ga proboli
 "Probudi se, ti što spavaš, ustani od mrtvih!"
 Iz špilja, jazbina i tamnica
 Iz morskih dubina, rudnika i planina
 Zli pobijeni
 Uništenje zlih je djelo milosrđa
 Na putu kući
 Anđeli pjevaju: Krist je pobijedio!
 Sveti primaju krune i harfe

20. Baština svetih.....211

Dar od Boga
 Zašto bismo trebali razmišljati o budućem svijetu
 Pobude kršćanina
 Stvarno i opipljivo mjesto
 Neopisiva slava
 Potoci, brežuljci i drveće
 Cvijeće, voće, životinje

U punoj snazi vječne mladosti
 Sreća je zajamčena
 Zdrav ten i odjeća svjetla
 Radost susreta s našom obitelji na Nebu
 Spasenje dojenčadi i slaboumnih
 Priznanje vjernim majkama
 Nagrada za one koji su pridobivali duše
 Naše ponašanje nepromijenjeno
 Nebesko miroljubivo i smireno ozračje
 Nema kušanja ni grijeha
 Zajednica s anđelima i vjernima iz svih vjekova
 Svjedočit ćemo bićima koja nisu pala u grijeh
 Hvalit ćemo Boga bogatom, milozvučnom glazbom
 Istraživanje riznica svemira
 Razmatranje svete povijesti
 Objašnjene sve životne teškoće
 Posljedice svakog plemenitog djela
 Naša će se radost stalno uvećavati
 Iza svega uvijek beskonačnost
 Čitav svemir objavljuje da je Bog ljubav

Kratice230

